

BOOK AS
PASSION

Slikaj me

SERIJAL
ŠIFRA CRVENO #2

Book As Passion

Prevod & Obrada

Book as Passion

Slikaj me

*Serijal : Šifra **Crveno** #2*

Naslovna : Sirius

Prevod : Demonic, Aurora & TinkerBell

Obrada : Snou & Book As Passion

Najotkačenijoj i najdivnijoj od nas...

Drago nam je da si sa nama, što zajedno širimo ljubav prema knjizi. Ali danas sva ljubav ide tebi uz najlepše čestitke za tvoj rođendan. Našoj Pufnici, Mimozi, Cvetiću...

Bap

PROLOG

ABBY

Meagan je podigla pogled sa svog stola. - I našla si ove gde?

Odmahnula sam glavom. - Nisam ja. Sećaš se Colea i Sashe sa večeri otvaranja kod Lukea?

- Pokorna sa kratkom crnom kosom i seksi Britanac? Njega je nemoguće zaboraviti.

Nasmejala sam se, mnogo ljudi je tako reagovalo na Colea. - Taj seksi Britanac je zapravo, pre par meseci, Sashi stavio ogrlicu i potvrdio je. Takođe, nedavno su kupili kuću i dok su čistili tavan, Sasha je pronašla ove - pokazala sam na hrpu magazina na stolu.

Nisam odmah prepoznala modela sa naslovnice. Mlada žena sa naslovne strane je imala kovrdžavu, plavu kosu i leđeno plave oči, jako našminkane. Bila je veoma daleko od žene koja sada sedi preko puta mene, sa svilenom ispravljenom kosom i diskretnom šminkom koja joj daje drugačiji izgled.

- Pogledaj me, ja se ni ne sećam da sam bila tako mlada - Meagan je odmahivala glavom. - Pa, sada znaš deo moje i Lukeove istorije. Uradili smo ovo fotografisanje veoma davno.

Složila je i sklonila časopise u urednu gomilu na kraju stola i nije odmah podigla glavu. Kada je konačno podigla pogled ka meni, bilo je nešto u njenim očima. - Hvala ti što si mi donela ove, ja sam negde zagubila moje kopije.

Imala sam utisak da ih je zagubila namerno. - Žao mi je, nisam mislila da te uznemirim - rekla sam. - Mislila sam samo da treba da ti ih donesem kada smo ih pronašli.

- U redu je, samo sam se šokirala kada sam ih videla. Prošlo je previše vremena od tada.

- Nisam imala pojma da si nekada bila model.

- *Nekada* je ključna reč.

Koraknula sam unazad i promatrala je. - Vidim to sada, znaš. Imaš takav izgled. Nikada pre nisam primetila, ali sada? Definitivno. Mogla bi i dalje da se baviš time.

Meagan je podigla obrvu. - Model? Ma, daj.

- Ili da budeš reporter na vestima, svakako nešto sa te strane kamere.

- Ja ne mislim tako - Meagan je odgovorila. - Sasvim sam zadovoljna poslom iza stola. U ostalom, da li imaš pojma koliko stresa donosi posao modela? I mislim da je sa godinama postalo sve gore.

- Mogu samo da kažem da si sa godinama postala mudrija i da bi se lakše nosila sa tim nego pre.

- Ili bi mogla reći da toliko radim da ću sebe pre vremena oterati u grob.

- Mislim da si jako blizu tome obzirom na posao koji obavljaš.

Meagan se nasmejala. - Mislim da si potpuno u pravu.

Promenila je temu i ja sam odustala od zabadanja nosa. Očigledno više nije htela o tome da razgovara.

Ali, kada sam ušla u njenu kancelariju dve nedelje posle, časopisi su i dalje stajali složeni u čošku na njenom stolu.

POGLAVLJE 1

Meagan Bishop je trebala posekotinu papirom shvatiti kao znak. Znak koji cvenim slovima kaže *OTVORI KASNIJE*. Umesto toga, protrljala je prst i pokušala da otvori pozivnicu bez da isprlja krvlju tako fin papir. Čim je otvorila kovertu, mogla je da krivi samo sebe kada ju je sadržaj pogodio po sred stomaka.

Guy Ferguson je nominovan za Emmy i poziva je na slavljeničku večeru. Zato što, kako je naglasio svojim besprekornim rukopisom, „*ne može to da uradi bez mene*”.

Mrzela je dodeli Emmy nagrada.

Ne, nije mrzela Emmy. Mrzela je što je Guy Ferguson bio nominovan za jednu. Guy Ferguson, čovek koga je ona gurala da dođe do unapređenja na poslu godinama pre dok je radila u odeljenju koje se baziralo na ljudskim pravima. Ona je već radila na vestima neko vreme i ako je priželjkivala tu poziciju, pomogla je da je Guy dobije jer su bili poznanici još sa fakulteta. Još uvek se seća zagrljaja i osmeha koji joj je uputio kada je dobio tu ponudu. Čak i godinama koje su usledele, uvek je obavesti kada bi se popeo za jedan korak ka vrhu u svemu tome.

Rekla je sebi da je zadovoljna poslom koji ima u istoj medijskoj korporaciji, ali istina je bila da joj i danas, pored svega, po nekada nedostaje da bude sa *one* strane kamere.

Telefon je zazvonio, ona je stavila pozivnicu u fioku, i bez da pogleda ko zove, podigla je slušalicu.

- Meagan Bishop.

- Gospođice Bishop, ovde Smith sa recepcije. Gospodin DeVaan je ovde i želi da vas vidi.

DeVaana. Luke je tu i traži da vidi nju?

Umalo je rekla čuvaru da je previše zauzeta i da ga vrati, ali se u posljednjem trenutku predomisli jer je bila užasno radoznala zbog čega je Luke došao da je vidi.

- Pošalji ga gore - rekla je. Brzo je izvadila ogledalce iz tašne da pogleda kakva joj je kosa, zagladila platinaste pramenove da sve bude na svom mestu, proverila da između zuba nema ničega. Popravila je karmin i bodrila sebe sve vreme.

Taman kada je uzela dubok uzdah, začula je da kuca na vrata.

- Uđi - rekla je.

Otvorio je vrata i zakoračio unutra. Kao i uvek, pogled na njega je učinio da joj srce lupa brže i da joj se stomak okreće. Naravno, on je izgledao kao da ga ništa ne može uzdrmati. Prokleti čovek. Samo je stojao tamo sa svojim nadobudnim smeškom i očima koje su veselo sjajile.

- Luke - pokazala je rukom na praznu stolicu ispred njenog stola - Šta te dovodi ovamo danas?

- Hvala što si me primila, Meagan - seo je. - Znam da si veoma zauzeta i nemaš vremena za mala tračarenja, ali obećavam da ti neću uzeti previše vremena.

- Cenim to.

- Ponuđeno mi je da sarađujem na knjizi erotkih umetničkih fotografija. Projekat obećava, ali ja sam u zadnje vreme zauzet klubovima i izgubio sam kontakte koje sam imao.

Meagan nije bila iznenađena njegovim poslom erotske fotografije, nije ni čudo što su mu ponudili da radi sa knjigom, ali joj nije bilo jasno zašto je mislio da ona mora to da zna.

- Zvuči kao dobra prilika - rekla je.

- Drago mi je da to misliš. Želim da budeš moj model.

Izgovorio je to kao činjenicu, tako opušteno kao da se to moglo očekivati, da je mislila da ga nije lepo čula. - Molim?!

- Želim tebe da izložim u knjizi. Želim da ti budeš model za moje fotografije.

Nije bilo dileme da ga je lepo čula i prethodni put.

- Da li si skrenuo sa uma?!

- Nisam bio kada sam poslednji puta proverio.

Zavalila se u svoju stolicu i pažljivo ga promatrala. - Mislim da si totalno poludeo kada si tako ušao u moju kancelariju i upravo mi to predložio. Ispravi me ako grešim, zar nisi bio ti taj koji je rekao da nikada više tako nešto nećemo raditi kada smo toliko godina pre isto i pokušali?

- To je bilo pre skoro petnaest godina, Meagan.

- Devojka nikada ne zaboravlja tako nešto.

Kao kada je imala njegovo telo pritisnuto o svoje. Kada je njegov seksi glas šaputao slatko nešto na njeno uho.

I posle par dana, njegovo insistiranje ne samo na tome da neće nikada više videti nego i na tome da bi najbolje bilo da nađu novog fotografa.

- Ne mogu da verujem da se čvrsto držiš nečega što se desilo pre petnaest godina - rekao je.

- Oprosti mi što se držim tih granica koje si ti postavio.

- *Pre petnaest godina!*

Ustala je naglo. Luke joj je potrošio dovoljno vremena danas. - Ako je to sve što si želeo da kažeš, mogu li da te ispratim?

Ustao je sremajući se da krene, ali je bacio pogled dole na njen sto i usne su mu se iskrivile u smešku. - Granice, ha? Nisam video ovu naslovnicu godinama.

Prokleti časopisi koje je Abby donela. Zaboravila je da stoje na kraju stola. Naravno da ih je on primetio. Naravno da je morao. Umesto što je trošila vreme da popravi kramin, bolje da je počistila svoj sto.

- Abby ih je donela. Neko koga poznaje ih je pronašao i prepoznao me.

Prešao je prstom po njenom licu na naslovnici. - Stvarno?

- Da, tvoje ime se čak i ne spominje tu. - Napomenula je samo da mu dokaže koliko malo misli na njega i njegove fotografske veštine i o tome što je došao da je poseti.

Podigao je glavu i smešak sa njegovih usana se proširio celim njegovim licem. - Čini mi se da dama malo previše protestuje.

- Nemam pojma o čemu govoriš, Šekspire.

Još uvek se smeškajući, prešao je sa njene strane stola i stao malo previše blizu. - Vidiš, srce, kada nešto konstatno pokušavaš da kažeš, to daje sasvim suprotan utisak od onoga u šta sebe pokušavaš da ubediš.

Prevrnula je očima. - Zaboravila sam da nisi samo fotograf, već i prokleti čitač misli. Kaži mi, da li je to od iskustva iza kamere ili Dom u tebi čini to da misliš da sve znaš?

Zacerekao se i to je zvučalo vrelo, kao poziv i tako zavodljivo. - Sada, sama znaš da nikada nisam tvrdio da sve znam. Ali u jedno sam siguran. - Prešao je po liniji njene jagodice nadlanicom. - Još uvek činim da ti se krv uzburka i tvoje srce krene da bije jako. Mi imamo nedovršena posla i mislim da bi u narednim danima to trebali da privedemo kraju.

Dodavola, poznavao ju je tako dobro. Otresla je taj osećaj. - U tvojim snovima, možda.

Ignorisao je njenu opasku. - Znam to jer ti činiš moju krv uzburkanom i moje srce bije tako zbog tebe, a ja to neću ignorisati doveka.

Provukla se pored njega i otvorila vrata. - Ne očekujem da to ignorišeš večno, ali narednih pedeset godina bi mi savršeno odogovaralo.

- Nastavi to da govoriš sebi, srce. Nema potrebe da me ispraćaš, znam kuda treba da izađem. - Oklevao je na vratima i okrenuo se ka njoj. - Ako se ikada predomisliš, Meagan, bili smo odlični nekada, mislim da bi još bolji bili sada...

- Ako se predomislim, onda ću izdati sebe.

Potapšao se po zamišljenom šeširu i otišao.

Mislila je da je to poslednji put da vidi Lukea posle toliko vremena. Nakon što je čvrsto odlučila da nikada više ne ode u njegov klub, nije mogla da zamisli da ga vidi u svojoj kancelariji jer se zaista ne kreću u istim krugovima.

Ali, iako je mogla da utiče na to da ga ne viđa, nije mogla da ga izbac iz misli tako lako kao što je mislila da će moći. Nakon njegove posete, pomislila bi na njega često na ne tako pristojan način. Kao kada je Dom sa kojim se igrala ponekad pozvao. Rekla je sebi da je odbila njegovu ponudu jer je previše zazuzeta poslom, ali duboko u sebi je znala da je to bilo zbog Lukea.

Od kada joj je ponudio da pozira za njegove erotske fotografije, kada god bi pomislila da se igra sa nekim drugim, slika Lukea joj se pojavljivala u mislima.

Nedelju dana posle njegove posete naterala je sebe da skloni časopise sa stola.

To je bilo to, odlučila je.

Ali, dva dana kasnije, sedela je zasvojim stolom u kancelariji i po peti put čitala isti pristigli mejl.

Došao je dan za naplatu, kučko. Neko bi rekao da posle svih ovih godina niko neće saznati šta si uradila pre sedamnaest. To sam i želeo da misliš. Ali, došlo je vreme da platiš ili ćeš biti otkrivena kao lažljiva kurva kakva jesi.

Luke DeVaan poseduje nešto što jako želim i ti ćeš mi to doneti. Nije mi važno kako ćeš to uraditi, ali sam siguran da drolja kao ti može smisliti način.

Krećemo lagano sa malim zadatkom. Saznaćeš lokaciju njegovog sledećeg gradilišta i poslaćeš na ovaj mejl. Ako ne uspeš, bićeš kažnjena. Nemoj sjebati ovo.

Poslodavac

Pre sedamnaest godina? Progutala je pljuvačku. Bila je gotovo sigurna da samo njen brat zna šta se dogodilo tog leta. Ako osoba koja je poslala mejl zna bilo šta, to bi uništilo ne samo njen i život njenog brata, već sve ono za šta je njen otac godinama teško radio.

Mejl adresa sa koje je stigao mejl je bila obična. Lupkala je prstima po stolu razmišljajući kome bi mogla da pokaže i ko bi mogao malo da „prekopa” po tome kome pripada adresa. Problem je bio u tome što bi onda morala tom nekom da pokaže sadržaj mejla i taj neko bi zahtevao da zna šta se desilo tog leta pre sedamnaest godina.

Dodavola.

Nije mogla da ode u policiju, to je očigledno. Ne bez da o tome razmisli još malo. I svakako nije htela da udovolji zahtevima onoga ko je poslao sve ovo. To ju je ostavilo bez opcija.

Verovatno se neko sa njom samo igrao, ali ona nije bila raspoložena za igru. Nekoliko brzih klikova i obrisala je mejl.

U sledećih par dana je pokušala da ne misli o tome ko bi to mogao biti, ali to je bilo nemoguće. Pitala se koliko taj neko zna o svemu tome i šta je u stanju da uradi kada istekne rok od tri dana. Zar nije već više puta čula da, kada ne udovoljite zahtevima kada vas neko ucenjuje, to samo eskalira?

Ali, sada je bila sigurna da je donela pravu odluku. Nažalost, to ovde nije bio slučaj.

Trećeg dana od dana kada je dobila pismo, nije mogla da se fokusira ni na šta drugo. Trzala se na svaku neočekivanu buku, konstantno se osvrkala preko ramena i strepela na svaki pristigli mejl da bi mogao opet biti od iste osobe.

Kada joj je ubrzo posle ručka zazvonio telefon, umalo da se nije javila. Ali bacivši pogled na ekran, shvatila je da je to bila Abby. Sa uzdahom olakšanja, kliknula je dugme za odgovor.

- Hej, devojko - rekla je. - Šta ima?

- Hm, nisam savim sigurna. - Nešto u Abbynom glasu i po njenim rečima je upalilo njen unutrašnji alarm. - Upravo sam dobila mejl...

Meaganin stomak se prevrnuo. Nije htela da pita, ali je morala. - Kakvu vrstu mejla?

- To je, ovaj, tvoja gola fotografija.

Umalo joj je ispao telefon. - Šta?!

- Ne prepoznajem adresu sa koje je poslat, ali poruka glasi „Tvoja šefica je drolja“

Meagan je zatvorila oči. Sranje. - Prosledi mi taj mejl. - Pokušala je da se izvuče.

- Da li želiš da pokušam da saznam ko ga je poslao? Sigurna sam da Nathaniel...

- Ne. - Meagan nije ni mogla da pomisli da uvuče Abbynog supruga u ovo. Za početak, taj čovek je nije simpatisao uopšte. I nikako nije želela da je taj čovek vidi голу. Stresla se. - Ne, hvala ti, mislim da znam ko je poslao, pa samo mi je prosledi.

Iznenadila se kojom brzinom je laž sišla sa njenih usana.

- U redu - Abby nije zvučala uvereno. - Ako si sigurna.

- Da, apsolutno. Samo ga prosledi meni i ja ću se pobrinuti za to.

- Javi mi ako saznaš nešto.

- Naravno. - Meagan nije bila sigurna da li želi da meša Abby u sve ovo. Abby nije gubila vreme, samo par sekundi po prekidu veze Meagan je dobila mejl. Gledala je u ekran i nije želela da otvori mejl, ali je znala da to mora da uradi. Sa uzdahom je kliknula i gledala kako se dokument otvara.

Morala je da prizna, još od momenta kada joj je Abby rekla, pitala se o kakvoj goljoj slici je reč i u isto vreme bila uplašena odgovora na to pitanje. Taj vikend koji je provela sa Lukeom, prvi i jedini, on je napravio nekoliko fotografija nje, potpuno gole. Da li te slike i dalje postoje? Nije znala, ali je bila sigurna da će saznati.

Zaista, kada je otvorila sliku, njeno srce je preskočilo. Na slici je bila ona, potpuno naga i što je još gore, slika je nastala tog jutra dok se spremala za posao u svojoj kući.

Pošla je ka telefonu da pozove policiju, ali se zaustavila. Kako može da im kaže za sliku, ali da ne pomene ucenjivački mejl koji je dobila? A ako im kaže za ucenu, moraće da kaže i istinu o svom bratu. Sranje. Nije smela da kontaktira policiju.

Lupkala je prstima po stolu, razmišljajući šta da radi dalje, kada je začula zvuk još jedne primljene poruke.

Vidim da si odlučila da ovo uradimo na teži način.

Poslodavac

Mimo te poruke, prepalo je to što je poslat na kancelarijski čet. Da li taj koji je ucenjuje radi za NNN? Njeni prsti su leteli po tastaturi.

Ko si ti? Kako si došao do ove slike? Da li ti radiš ovde?

Odgovor je stigao skoro odmah.

Mislim da nisi u poziciji da postavljaš pitanja.

Kucala je odgovor kada je stigla sledeća poruka.

Imaš dvadesetčetiri sata da mi saznaš sledeću lokaciju kluba. Misliš da je ta fotografija loša, čekaj da svi u tvojoj kancelariji vide onu za koju si zapravo pozirala.

On je znao i on je imao tu fotografiju.

Dođavola, Luke.

Ali, trebala bi da psuje samu sebe. Ona je ta koja je na prvom mestu dozvolila da on napravi te fotografije.

Dobro, pobedio si - bio je njen odgovor.

Uvek pobedim.

Kancelariski čet je nestao i ona je uzela telefon da pozove IT sektor.

- Halo, gospođice Bishop. Kako mogu da vam pomognem?

- Možete li mi reći ko od zaposlenih ima nadimak Poslodavac?

- Menadzment ne dozvoljava nikakve nadimke.

Udahnula je duboko da ne bi istresla bes na jadnika koji joj se javio. - Znam to. Da li na brzinu nekako to možete da proverite?

- Naravno, svakako nemam pametnija posla. Samo malo.

Sa druge strane žice začuo se zvuk kucanja po tastaturi, a zatim potpuna tišina.

- Ne, gospođo. Nikakav Poslodavac ne postoji. - Pokušao je da sakrije taj svoj *rekao sam vam* ton.

- Hvala - rekla je i spustila slušalicu.

Koje su šanse bile da je neko hakovao kopjuterski sistem kompanije? Nije imalo smisla. Posebno što je kancelarijski sistemski čit iskočio čim je otvorila sanduče mejla. Ili je neko jednostavno hakovao njen kompjuter?

Bilo kako bilo, izgleda da se morala čuti sa Lukeom mnogo pre nego što je mislila da će morati. Uzdahnula je i dohvatila telefon da ga zove.

- Halo?

- Zdravo, Luke.

- Meagan? - Njegov glas je bio obojen nevericom.

- Šta si, dođavola, uradio sa onim slikama koje si uradio pre petnaest godina?

Sa druge strane ju je dočekala tišina. Ustala je i pošla da zatvori vrata svoje kancelarije. - Čekam.

- Koje fotografije?

- Nemoj ti meni *koje fotografije*. One na kojima sam gola. Da li ih još uvek imaš?

- Isuse, Meagan. O čemu se ovde radi? Naravno da ih imam i dalje.

- Da li neko može da dođe do njih?

- Ne, osim ako ne prođe kroz mene prvo.

Njegovo uveravanje nije oteralo paniku. - Želim ih.

- U redu, nema problema. - Zastao je. - Da li je sve u redu?

Njeno srce je prestalo da bije kao ludo onda kada joj je rekao da može dobiti fotografije. Udahnula je duboko i trudila se da zvuči normalno. - Da. Neko koga poznajem ima slične i one su procurele i onda sam se setila da i ti možda još uvek imaš moje.

- Da li želiš da ih donesem u tvoju kancelariju?

- Ne. - Promenila je mišljenje ekspresno. Nije morala dugo da odlučuje, njen život zavisi od toga da razgovara sa njim. - Zašto se ne bi našli i ujedno porazgovarali i o tvojoj ponudi za knjigu erotskih fotografija? Da li si slobodan večeras? Možeš da ih doneseš i tad.

Luke je odmahnuo glavom i vratio telefon u džep, ali nije mogao da spreči osmeh koji mu se širio licem. Meagan ga je zvala. I rekla je da želi da razgovara oko fotografisanja. Nije znao zbog čega je promenila mišljenje, ali mu je bilo drago da jeste. Znao je zašto još nije rekao Ricku, svom partneru na knjizi, da ona nije zainteresovana i da će morati da nađu drugog modela.

Još bolje, pozvala ga je na večeru. Naravno, insistirala je na tome da to nije sastanak kako je rekla - Nemoj da ti tako nešto pada na pamet.

Bezpotrebne reči, hteo je da joj kaže. Jer sve što on može kad joj je blizu, jeste da ima i te kakve ideje. Opet, igraće po njenom neko vreme. Najvažnije je da oni odu na večeru i razgovaraju o nadolazećem fotografisanju. Nasmejao se. To je mnogo više nego što je očekivao od posete u njenoj kancelariji.

Nikada nije oprostio sebi za to kako su se stvari završile sa Meagan pre petnaest godina. Mlada i relativno neiskusna, snimala je za naslovnicu, da bi je kasnije pozvao na večeru što je vodilo ka rundama i rundama vrelog i žestokog seksa. Bio je na vrhu sveta; karijera fotografa u usponu i Meagan u njegovom krevetu. Ona je bila ispunjenje svake njegove fantazije - pametna, seksi i voljna za eksperimentisanje u krevetu. Nikada pre nije bio zaljubljen, ali tih nekoliko

nedelja sa Meagan padao je jako i brzo. Toliko, da nije razmišljao ni o čemu osim koliko je sve bilo perfektno.

Ali kada je, mnogo iskusniji fotograf, njegov mentor i prijatelj, saznao za aferu sa Meagan, naterao ga je da okonča to. Luke nije zažalio što je okončao vezu. Gledajući unazad, sada je bio svestan koliko je to bilo neprofesionalno i slalo pogrešnu poruku ostalim modelima. Ali je žalio što je povredio Meagan. Gledajući iz njene perspektive, za svega par dana on je od vrelog postao leden.

Nije mogao da promeni prošlost, ali je mogao da učini sadašnjost mnogo boljom.

Otvorio je vrata svog najnovijeg BDSM kluba i klimnuo obezbeđenju na ulazu. Nathaniel West mu je nešto ranije poslao poruku, zahtevajući kratke upute, pa je svakako očekivao njegov poziv uskoro. Pretpostavljao je da je to bilo o klubu koji njih dvojica planiraju zajedno da otvore u Wilmingtonu, Delaware. Dodavola, nadao se da se ne raduje prerano situaciji sa knjigom. Zna da je Meagan rekla da samo hoće da popriča o tome, ali je takođe znao i da bi mogla da pristane samo ako je bude ubeđivao malo više.

Gradnja u Delawereu bi mogla da mu se umeša u planove.

Njegov telefon je zazvonio u momentu kada je seo za svoj sto. - Nathaniel, zdravo.

- Hej, Luke. Hvala ti što si se javio u tako kratkom roku. Prešao sam kroz raspored i neću biti dostupan sledeće nedelje koliko sam mislio da bih mogao.

- Ideš negde da se zabaviš sa Abby?

- I sa decom. Idemo u našu vikendicu u Švajcarskoj. Ovo je prvi put da vodimo i decu.

Osetio je ubod ljubomore. Nathaniel je bio jedan srećni gad sa svojom predivnom pokornom i suprugom i imali su dvoje predivne dece. Ali je takođe znao i da je Nathaniel za sve u životu radio veoma naporno.

- Nadam se da ćete ti i Abby uspeti da ukradete malo vremena nasamo - našalio se.

- Za to služi vreme dremanja, prijatelju.

Luke se nasmejao. - Razumeo sam. Dakle, kaži mi šta se dešava?

Čuo je kada se Nathaniel zavalio u svoju stolicu i uzdahnuo. - Dobio sam vesti od Fritz a Brosa.

Fritz je bio izvođač radova kojeg su želeli za najnoviji klub Partnera u Delawareu. Preporučio ga je Cole Johnson, jedan od starijih članova u grupi. Luke do sada nije radio sa Fritzom, ali je čuo za njega, i posle razgovora sa njim i on i Nathaniel su se složili da je on prava osoba za taj posao.

- I, šta je rekao?

- Njegov raspored mu ne dozvoljava da bude u Americi još neko duže vreme, ne dovoljno da radi na klubu, bar ne narednih šest meseci.

Luke je odahnuo. - Da budem iskren, meni to i odgovara sada. Imam novi projekat na kome planiram da radim i to će mi uzeti dosta vremena. Šest meseci će biti idealno da ga završim.

- Isto važi za mene. Moram da regrupišem stvari u New Yorku i trebaće mi dosta vremena za to. Tako da, kada se vratim natrag, to bi bilo to.

- Da li želiš da pozovem Fritz a i javim mu da i nama odgovara da počnemo tek za šest meseci?

- Ne, ja ću se pobrinuti za to.

Kada je završio razgovor sa Nathanielom, Luke se zavalio u stolicu i nasmejao, sve je išlo svojim tokom. Sada je samo morao da nagovori Meagan da sarađuju...

Te noći, Luke je sedeo u Manhattan deli i čekao Meagan da se pojavi. Sve je bilo njena zamisao, od vremena u koje će se naći pa sve do lokacije. Da je bilo po njegovom, pokupio bi je i odveo u neki fini restoran. Umesto toga, bilo je po njenom i sve je vrištalo da *ovo nije sastanak!*

Da je on trebao posetnik.

Mora da je osetila potrebu da dokaže kako nije lagala, ni malo, ušla je deset minuta kasnije, telefonirajući i uopšte ne davajući znaka da ga primećuje. Bez reči, pokazao joj je na separe koji je izabrao i ona je lagano sela za sto ne prekidajući razgovor telefonom.

- Da - rekla je osobi sa druge strane, ko god ona bila. - To je ugao pod kojim mislim da treba da idemo. - Zastala je da pusti osobu sa druge strane da priča. - Šta si ti uopšte očekivao?

Luke je pročistio grlo. Bacila je prvi pogled na njega od kako je ušla i podigla ruku.

- Da - nastavila je. - Slažem se. Raspravite o tome i pozovi me kasnije.

- Nemoj da te ja zadržavam od nečega - rekao joj je.

- Ne zadržavaš me. - Stavila je telefon u torbicu, a svoje ruke smestila u krilo. - Hvala ti što si pristao da se nađeš sa mnom.

- Na raspologanju sam ti kada god da me trebaš.

Da li je do njega ili mu se čini da je njoj neprijatno? Borila se u svom delu separea i bacila pogled po restoranu.

- Da li si dobro? - Upitao je.

- Da, izvini. Bila je malo čudna nedelja, ništa ozbiljno.

Nije joj poverovao. Nešto se jeste dešavalo. Nešto više od samo čudne i duge nedelje. Ali joj je pustio na kratko da joj ovo samo prođe.

- Iznenadio me je tvoj poziv - rekao joj je vraćajući na temu, na onu zbog koje sede u zalogajnici za istim stolom sa *definitivno nije sastanak* temom. Pružio joj je kovertu koja je sadržala njene nage fotografije koje je uradio toliko godina pre. - Sve su tu, čak nemam ni kopije. Sada, kakve informacije mogu da ti dam oko umetničkog projekta?

- Da li možeš da mi daš opis kakve će biti slike? Da li ću biti samo ja ili neki Dom sa mnom u sceni? Da li ću biti naga? Da li postoji način da se otkrije moj identitet? Stvarno ne bih volela da ljudi saznaju da radim to. Ako pristanem, to je otprilike to.

Luke je zadržao svoj smeh. - Jedno po jedno pitanje, srce.

Nagnula se nazad u svojoj stolici i prekrstila ruke na grudima. Očigledno nije htela ništa da kaže i čekala je da on počne da priča.

- Verovatno ćeš biti naga na nekim fotografijama, ali ne brini. Ovo nije pornografija, ovo je umetnost. To je umetnička knjiga. Ovog momenta nisam planirao drugog Doma da uvedem u fotografisanje, ali nikad se ne zna. I možemo da sakrijemo tvoje ime i tvoje lice, svakako.

Klimnula je . - Kada misliš da uradiš to?

- Želeo bih da projekat bude gotov za nekoliko meseci.

- I ako se odlučim da pristanem, koliko će trajati fotografisanje i kada ćemo to sve raditi?

- Obzirom na tvoj posao i to koliko sve to vremena oduzima, mislio sam da radimo vikendima samo. Subotom, na primer?

- Moj posao je i razlog zašto ne želim da se ikada sazna da sam bila model i da ću sada opet biti.

Njen zahtev je totalno razuman i neće imati problema sa tim. Mogao je samo da zamisli kakve bi posledice imalo za njen posao kada bi se saznalo da je pozirala za BDSM fotografije. Bez obzira koliko je to umetnost.

- Naravno, Meagan. Ne bih želeo da uradim ništa što bi tebi naškodilo.

Nije odgovorila odmah, ali je izvukla svoj telefon. Pretpostavio je da proverava svoj kalendar. Čim je njena pažnja bila negde drugde, mogao je da je promatra, a da njoj ne bude neprijatno.

Bila je zadivljujuća žena i zbog načina na koji je sedela, glave povijene na dole, činilo je da se njena kosa njihala okolo. Kasno popodnevno sunce je milovalo njene platinaste pramenove, praveći takve nijanse, da je mogao da se kladi da za svaku postoji odgovarajuće ime. Prsti su ga svrbeli da podigne kameru i zauvek zabeliži ove momente.

Vreme koje su proveli zajedno bilo je kratkog veka, ali je ostavilo neizbrisiv trag na njemu. Bila je relativno neiskusna, seksualno, kada su bili zajedno i tek što je ušla u BDSM scene. Mislio je da će je iznenaditi njihovog prvog vikenda kada ispred nje stavi konopac. Ali, jedino iznenađenje je bila ona

i to koliko su uživali zajedno. Pogled na nju, koja otkriva svoju pokornu prirodu, je najerotičnija i najlepša stvar kojoj je ikada svedočio.

Dođavola, baš je idiot kada je mogao da je ostavi.

Bilo je pogrešno što je od nje otišao na način na koji jeste. Bilo je najbolje da raskinu, ali ne i dobar način na koji je to uradio. Bila je ranjiva, još pokušavajući da se nosi sa svime dok je otkrivala svoju seksualnost. Sada to zna. Tada je mogao sebe da nazove Domom, ali je znao da još mnogo mora da uči.

- Okej - rekla je podižići pogled. - Ne kažem da definitivno prihvatom ponudu, ali pristajem da odradimo jednu seansu da vidim da li mogu da nastavim sa time.

Klimnuo je pokušavajući da sakrije svoju uzbuđenost. Dobio ju je nazad u svoj studio i uradiće sve što je u njegovoj moći da je nagovori da se vrati za stalno.

- Mogu da prihvatim to.

- Možemo li da počnemo ovog vikenda ili imaš obaveze oko svog kluba?

- Možemo da krenemo ovog vikenda. Klub u New Jerseyu radi dobro i osoblje će se snaći jedan dan bez mene.

Nagnula je glavu na stranu. - Iznenadilo me je kako si završio gradeći klubove kada si bio sav umetnik i tako to.

- Fotografija je postala sporedni hobi. Volim da upravljam klubovima, da obezbedim prostor da bi se ljudi igrali bezbedno.

- Koliko ih imaš do sada?

- Dva, za sada. Nathaniel i ja planiramo da otvorimo jedan u Wilmington, Delawere, ali izvođač radova nije dostupan sada, pa smo malo odgodili sve to.

- To će dobro biti za grupu Partnera, pretpostavljam da je to za njih?

- Da, Nathaniel je rekao da im treba mesto za okupljanje. Trenutno se okupljaju uvek u kući nekog od članova. - Luke se setio da ona radi sa Abby, morao je da zapamti to. Nešto se desilo između njih dve još na početku kada je Abby tek krenula da radi. Od delova koje je imao i koje je pokušao da sastavi,

šta god da je to bilo, nije bilo potpuno Meaganina krivica, iako je bila nemarna. Do ovog dana, Luke je mogao da shvati da Nathaniel baš i ne mari za nju.

- Mogu da pretpostavim da jedva čekaju da klub bude završen - rekla je.

- Da, ali neke stvari se ne mogu ubrzati. - On bi odustao da radi na klubovima u narednih nekoliko godina ako bi to značilo da će Meagan biti ispred njegove kamere.

- Nešto posebno treba da uradim ili da donesem ovaj vikend? I gde planiraš da snimamo?

- Imam sve što nam je potrebno. Iiii... - gledao je u nju pažljivo pre nego što je nastavio. - Imam studio u svojoj kući. Ako si u redu sa tim, možemo sve odraditi tamo.

Usisala je ugao svoje usne i ugrizla se. - To bi moglo biti u redu.

- Ako te sastanci u mojoj kući čine da se osećaš neprijatno, mogu iznajmiti studio. - Ne bi bilo baš najbolje, ali ako to znači da je zadrži, uradiće.

- Ne, to će biti u redu. - Njen glas se spustio do šapata. - Verujem ti.

Njene reči su ga stegle u grudima. Reči da mu veruje, posle svega što je uradio toliko godina pre su ga duboko dirnule.

- Hvala ti, Meagan.

Dođavola. Dođavola. Troduplo dođavola. Meagan je bacila pogled na sat na svom laptopu. Bila je skoro ponoć, a ona još nije poslala mejl koji je trebala *Poslodavcu*. To nije bilo zbog toga što on ima sliku nje gole i što će je poslati svima koji su zaposleni u NNN.

Istini za volju, nije imala izgovor zašto je kasnila toliko. Večera sa Lukeom je trajala malo duže nego što je očekivala. Nakon dogovora oko jedne seanse i dobivanja informacije gde planiraju da grade sledeći klub, nije samo mogla da ustane od stola i da ode. Mrzela je što mora da prizna da je Luke bio u

pravu kada je svratio u njenu kancelariju pre nekoliko dana. Imali su nezavršena posla i ona je stvarno želela bar još jedno fotografisanje sa njim.

Bilo bi glupo da negira kako je na nju uticalo poslednje koje su imali. Način na koji je gledao u nju sa takvim intenzitetom da je skoro mogla da oseti kako je dodiruje. Onda, kada bi je dodirnuo samo dok je namešta u položaj za slikanje... Bože, bio je idiot, ali je ona želela da ponovo oseti njegove ruke na sebi.

Posle večere, odlučila je da sutra radi van kancelarije i da svrati na doručak na mesto kod Hemptonsa na koje je uvek svraćala kada bi želela da ode malo iz New Yorka. Sabraćaj je bio užasan, pomislila je, trebalo joj je dva puta više vremena nego inače kada bi išla.

Otkucala je odgovor na poslednji mejl *Poslodavca* brzo koliko je mogla.

Sledeća lokacija za klub je Wilmington, Delawere. Radovi su odloženi. Nemam datum otvaranja, za sad.

Nije priznavala njegov nadimak poslodavac ili obraćala pažnju na svoj. Pogledala je na sat. Jedanaest i tridesetšest. Blizu, ali je uspela.

Odgovor je stigao skoro odmah.

Veoma blizu isteka roka, ne misliš li?

Bes je kolao njenim venama.

Rekao si do ponoći. Ispunila sam to.

Nije odgovorio i to ju je učinilo nemirnom. Samo jedna osoba je mogla da joj odvuče misli od svega i to je bio Luke. Zavalila se natrag u stolicu i zatvorila oči. Sećajući se.

POGLAVLJE 2

Petnaest godina ranije

Pozvao ju je na večeru ne zadugo posle poslednjeg slikanja za danas. U stvari, stao je iza nje dok je skidala šminku, oči su im se srele u ogledalu i jednostavno je rekao - Da li želiš na večeru sa mnom?

I samo tako, sa tih sedam reči, pošla je putem koji će zauvek obojiti njen dalji poled na svet.

Satima pre nego je trebao da je pokupi, napravila je kaos od svoje sobe. Ispraznila je garderober i nikako nije mogla da nađe to što joj je trebalo. Ono što planira da obuče mora biti perfektno. Bio je fotograf, zaboga. Viđao je prelepe žene svakodnevno.

Gomila odbačene odeće na njenom krevetu je pretila da bude smešno velika, odgovarajući panici koja je obuzimala njeno telo. Ovaj sastanak će biti katastrofa. Ozbiljno, nije čak ni mogla da nađe šta da obuče. Kako bi bilo da se pojavi gola? Da, to bi bio savršen način da se započne sastanak.

To pitanje je postavila svojoj cimerki Tess koja je samo klimnula i rekla da to bi po njenom mišljenju bio savršen sastanak. Meagan je bacila džemper na nju i Tessa je dohvatila za ruku i dovukla do svoje sobe.

- Čuvala sam ovu kombinaciju za svoj posebni sastanak - Tessa je otvorila svoj orman. - Ali, obzirom da smo Lloyd i ja raskinuli, neće mi ovo tehati u skorije vreme. Tako da, želim da nosiš ovo na tvoj specijalni sastanak sa fotografom večeras.

Meagan nije znala da Tessa ima tako prelepu haljinu u svom ormaru. Većina njene odeće je bila opuštena, ali haljina koju sada drži je bila klasična, elegantna, crna, uska haljina.

Meagan je prešla prstom preko V izreza na haljini. - Da li si sigurna? Mislim, ako je haljina toliko sprecijalna...

- Ne, nije. Molim te, svakako će pristajati tebi bolje nego meni.

Nije htela da pokaže koliko joj se u stvari svidelo da nosi tu haljinu. - Ako si sigurna.

Tessa joj se nasmešila. - Da, sigurna sam. Postoji samo jedan uslov.

- Koji?

- Moraš da pustiš *njega* da je skine sa tebe - rekla je sa vragolastim sjajem u očima.

Kao da će se tako nešto desiti, Meagan je htela da kaže, ali je umesto toga samo klimnula. - Da, naravno.

Tessa joj je pružila haljinu. - Hajde. Obuci se. Budi fabulozna.

Savet njene cimerke joj je odzvanjao u glavi satima posle kada je stajala ispred Lukeovog stana. Odveo je u restoran koji je na glasu, a posle večere onako šmekerski upitao da odu do njega posle, na dezert.

- Zavisi šta planiraš da poslužiš kao desert - rekla mu je zavodničkim osmehom i naginjanjem glave u stranu. Tog momenta se osećala kao da je na vrhu sveta i kao da je nepobediva. Bila je boginja i imala je svet na dlanu. Poslednje nedelje, imala je svoje prvo snimanje za naslovnicu, tražena je od strane Luke DeVaana, fotografa u usponu o kome svi govore i sada ju je pozvao u svoj stan.

Ovo je život, odlučila je.

Ali kada je pogledao pravo u oči i odgovorio „Tebe”, ukapirala je da pojma nije imala šta je život.

Bilo je kao da je rođena tek te noći. Ili je nešto u njoj tek rođeno. Naravno da je imala seks i pre. Ali... To je bilo sa dečacima koji su bili nespretni sa svojim prstima. Toliko u svemu samo da dođu do glavne stvari ne trudeći se da i ona bude zadovoljena. Još manje da je pitaju šta u stvari voli.

Luke, međutim, nije bio momak. I iskreno, ni *momak* mu ne pristaje baš. Ne, Luke je bio stoprocentni muškarac. Prvog puta ju je uzeo polako i sporo.

Toliko da je izgledao kao da zanemaruje svoje potrebe. Svako pitanje, svaki dodir, bio je u vezi sa *njom*. Da li joj se sviđa kada je dira ovde? Da li je ovaj deo osetljiv?

Sve vreme se osećala kao da je on student, a ona njegov poslednji ispit. Naučila je stvari o svome telu za koje nije imala pojma. Posebno kada su se oporavili od tog prvog puta.

Proveli su ceo vikend u krevetu i Luke je čak pozvao da otkaže sve sastanke za ponedeljak.

Kada se izvukao iz kreveta da obavi poziv, uradio je to potpuno nag i nimalo se nije stideo. Bilo je nečega slobodnog, lako i prijatno, činilo se, dok je bio nag. Pitala se da li to ima veza sa time što se bavi fotografijom. Šta god to bilo, činilo je i da se ona oseća samopouzdanije takođe. Kada je ustala iz kreveta, uspravila se i sela ne obazirući se na to što je bila gola. Čak nije ni pokrila grudi. Ako može Luke, onda može i ona.

Čudno. Ranije joj je bilo neprijatno da bude gola posle seksa, sa bilo kime. Sećala se da nekad nije mogla dovoljno brzo da se obuče posle toga. A ni njeni partneri nisu bili ništa bolji.

Da, odlučila je. Mogla bi da se navikne na muškarce kakav je Luke.

Pretpostavila je da je otišao do kupatila i rešila je da ode da potraži vodu za sebe, ali pre nego je stigla da se pokrene, stajao je na vratima spavaće sobe sa nečim u rukama. *Kanap*.

- Voleo bih da pokušamo nešto - rekao je. - Ne želim da navaljujem ili slično, samo sam se pitao da li si raspoložena da malo eksperimentišemo, mislim da bi ti se svidelo.

Bio je u pravu, naravno. Isprva, nije bila sigurna da želi da bude vezana. Seks je bio predobar i sam po sebi. Uvek se vodila time da ako nešto nije pokvareno, ne trebamo ga popravljati. Uglavnom kada imate potrebu da brljate sa nečim bezpotrebno, onda napravite problem.

Ali sa Lukeom, kanap je postao kao deo njega. Bio je tako pun znanja, mislila je da nije moguće, ali njegovo interesovanje je samo poraslo. Kako je radio užetom oko njenog tela, nije osećala odboj prema tome, naprotiv. Osećala

sa sigurnom. Upala je u nešto kao trans dok je sve to radio. Pomerao se hipnotisan užetom, vezivajući je za svoje zadovoljstvo.

Izgledala je odraslo i seksi. Što je još bolje, osećala se tako. Kao žena. Uže je bilo vezano oko gornjeg dela njenog tela, oko grudi, ostavljajući njene bradavice izložene, i išao niz njena leđa.

- Prelepo je, zar ne? - Upitao je.

Klimnula je i protrljala prste preko mekanih ivica. - Nisam znala da kanap može biti iskorišten za nešto ovako.

- Ja još uvek učim - rekao je.

- Postoje ljudi koji te uče ovakvima stvarima?!

Nasmejao se i ona se osetila blesavo, daleko od one sofisticirane žene koja je mislila da je. Naravno da postoje ljudi koji te uče ovome. Mora da naučiš nekako.

- Da - rekao je kao potvrdu na ono što je i sama shvatila malopre. - Ja sam član kluba i oni imaju posebne časove gde se uče ovakve stvari. - Njegov osmeh se raširio. - Prema njima, pošto sam te vezao ovako, trebala bi da me zoveš *Gospodine*.

Namreškala je nos na pomisao o tome.

- Čemu taj pogled? - Upitao je.

- Da te zovem *Gospodine*? Stvarno? - Protresla je glavom. - Nikad. To me podeća na oca i nekako ubija moje raspoloženje.

- Mmm, vidim. - Nije izgledao kao da je razmislio o tome već. - Gledaj na to ovako, mene jako napali ako me zoveš *Gospodine*.

- Da? - Promislila je o tome još malo. - Ne zvuči ti kao da si moj tata?

- Ni malo mi ne daje osećaj kao da sam ja tvoj tata. - Približio joj se malo, taj njegov osmeh ju je činio slabom. - Možda se osećam više kao taj zgodni profesor u kojeg si bila zaljubljena u srednjoj školi.

- Nisam imala zgodnog profesora u srednjoj u kog sam bila zaljubljena. - U stvari je imala, ali nema šanse da mu kaže to.

- Nisi? - Njegove oči su gledale pravo kroz nju i činilo joj se da zna istinu. - Mislim da u to ne verujem. Reci mi ko je on.

Prekrstila je ruke preko grudi onako kako je mogla najbolje. - Ne.

- E sad već znam da lažeš. - Osmeh mu je postao još veći. - Ja ispljeskam devojke koje me lažu.

Njena usta su se naglo otovorila. - *Pljeskaš?* - Sad je znala sigurno da ima tatica fantaziju koja mu se mota po glavi. - Mislila sam da si rekao da ne radiš tu tatica stvar..

- I ne radim.

- Ali rekao si da ćeš da me ispljeskaš i tražiš da te zovem Gospodine.

- Što nema nikakve veze za tatica fantazijom.

- Nego sa čim onda ima veze?

- Da li si čula za BDSM?

Rekla mu je da nije i narednih dvadeset minuta su proveli u razgovoru. Još uvek nije bila sigurna da je razmela sve, ali je sada sve imalo više smisla. I način na koji je govorio o svemu tome je zvučao vruće.

Postalo je još vrelije kada je presavio preko kolena i ispljeskao je.

Izgubila se u brojanju toga koliko je svršila tog dana. I kada se probudila u njegovim rukama u utorak, uzeo je ponovo. Tessa se smejala kada ju je Meagan pozvala posle doručka i rekla da još uvek ne planira da dođe kući.

- Izgleda da je haljina odradila svoje - Tessa je zadirivala.

Nešto sigurno jeste, Meagan je morala da se složi. Nije bila sigurna da je to bila haljina. Možda pre majica koja je napravljena od užeta.

Završila je tako da ga je preklinjala da je veže ponovo, što je na njenu radost i uradio. U sredi je vezivao uže oko donjeg dela njenog tela. Tokom tog hipnotizirajućeg načina na koji ju je vezivao, ona je mogla videti i njihovu budućnost. Mogli su da rade kao tim; on da fotografiše, a ona da bude model. Onda bi noću mogao da je veže i da ima prostora za svoje zločesto vreme sa njom.

Čak bi ga zvala i Gospodine.

Bilo bi savršeno. Tako ispravno. Zajedno bi bili nezaustavljivi. Bili bi na vrhu sveta. Dođavola. Posedovali bi svet.

- Zašto ti je osmeh tako veliki? - Upitao je u jednom trenutku.

Ali ona nije bila spremna da podeli svoj san. Bilo je prerano i nije htela da ga uplaši time. Možda za mesec, ili dva. Ili šest. Kada budu zajedno dovoljno dugo da bi i on to mogao da vidi. Koliko bi mogli da postanu bolji. Tada bi razgovarali o tome i složili se koliko su savršeni, da bi tako moglo da bude zauvek.

Osećala je vrtoglavicu samo od pomisli kako bi sve moglo da bude savršeno.

- Ništa - odgovorila je - samo sam srećna.

- Ja isto - rekao je i njeno srce se raširilo na ton njegovog glasa jer je izgledalo kao da i on misli koliko dobri mogu da budu zajedno.

- Poljubi me - prošaputala je od potrebe da ga oseti.

Privukao je bliže i dao joj jedan od onih poljubaca od kojih je osetila elektricitet svuda po telu. Pitala se da li će nekome od ekipe sa sledećeg fotografisanja moći da kažu da su zajedno.

- Da li imaš još neki posao ugovoren? - Pitala je kada se odmakao. Vratio se da dovrši vezivanje oko njenog levog zgloba. - Imam nekoliko sastanaka kasnije ovo nedelje koje ne mogu da otkažem. Da li ti imaš nešto?

- Nemam. - Nije imala, ali je znala da će fotografije sa njihovog poslenjeg snimanja da budu fantastične. Bilo je samo pitanje vremena kada će ljudi početi da kucaju na njena vrata. Samo mora da bude strpljiva.

Spustila je pogled i primetila da Luke zuri u nju. Spustio se dole i grickao je sa unutrašnje strane njenog levog zgloba. *Bože. To je dobar osećaj.* Udahnula je i savila glavu nazad.

Nije imala problem da bude strpljiva. Ni malo. Ne kada je imala Lukea da joj odvрати pažnju.

Konačno je uspjela da dođe kući tek u četvrtak. Tessa se smejala dok je Meagan ulazila pravo u kupatilo da spremi sebi dugu, toplu kupku.

Kada je nije pozvao tog vikenda, znala je da je zauzet sa svim sastancima na kojima mora biti. Znala je kako to može da bude. Soba puna talentovanih i kreativnih ljudi koji imaju zadatak da sve slože i to nikako ne može biti brzo gotovo.

Pozvaće uskoro, bila je skoro sigurna u to.

U ponedjeljak uveče, sama sebe je pozvala da proveri da li sekretarica na telefonu radi. Mora da je zaista mnogo zauzet, zar ne? Bilo je sve teže da veruje u to.

Do petka uveče je bila rastrgana i onda je Tessa pozvala da izađu u klub. Nije htela da izađe. Šta ako on pozove, a ona nije kod kuće? Onda je rekla Tessi da se Luke razboleo i da ona želi da ostane kod kuće.

Kada joj je Tessa dala taj *znam šta pokušavaš* pogled, Meagan joj je objasnila da je grlo malo grebucka i da ne želi da bude odgovorna za širenje bacila po celom Menhettnu, zar ne?

Čak ni Tessa nije mogla da nađe bolji argument ili je „provalila”, ali nije htela da navaljuje. Zagrlila je i rekla da je ne čeka budna i otišla.

Čim je otišla, Meagan se odvukla do frižidera i izvadila čitavo pakovanje smese za kolače sa čokoladnim mrvicama. Kroz suze je pokušala da vrati film na provedeno vreme sa njim, da pokuša da upamti šta je pošlo po zlu. Nije mogla ničega da se seti. Sve je bilo predivno. Nije uradila ništa glupo kao što je razgovor o budućnosti.

Sve što je mogla da misli bilo je da je možda tražio nekoga sa više iskustva u scenama sa vezivanjem. Verovatno je hteo nekoga ko neće da okleva da ga zove Gospodine. Možda je i pogrešila sa onim delom oko tatica fantazije. Možda ga je uvredila time.

Nije zalazila dublje u sav taj BDSM odnos, nadajući se da će je on podučiti. Ako ga je time stvarno uplašila, možda bi trebala sama da istraži tu temu? Da li je to uopšte nešto sa čime želi da nastavi sama? Bez njega?

Odlučila je da o tome misli kasnije, kada bude očigledno da je on ne želi.

Dodavola, bolela je i sama pomisao na to i sve što je mogla bilo je da misli kako je ona negde pogrešila.

Ali u isto vreme kada se pojavio na njenim vratima nedelju dana posle, nenadano, znala je da je istinu. On je ne želi. I nije bilo greške kada je otvorila vrata nakon što je pokucao prvi put i pustila ga unutra. Njegove oči su rekle sve pre nego je počeo da govori. Bilo joj je drago što je Tessa preko vikenda otišla negde sa sestrom. Imala je osećaj da će gadno plakati kada Luke ode, pa joj je bilo drago što je sama u stanu.

Pustila ga je unutra bez reči i ni jedno od njih nije progovaralo sve dok ona nije zatvorila vrata.

- Meagan... - započeo je, ali ga je ona presekla.

- Znaš - rekla je. Jebote, izgledao je kao krivac. - Mogao si da pozoveš, ja sam velika devojka.

- Znam da jesi - savio je glavu kao da ne može da gleda u nju. - Samo, posle te nedelje...

Podigla je ruku da ga prekine. Ponašala se kao da je sve u redu, kao da takve intenzivne afere ima svaki dan. - Molim te, to je bio samo seks. Nije kao da si me zaprosio ili slično.

Njegova glava se podigla i bio je iznenađen. Gledao je tim očima koje su do malopre izgledale tako radoznale. Primorala je sebe da izgleda skroz opušteno i prirodno. Odbijala je da mu pokaže koliko je sve to povredilo.

- Oh - napokon je rekao.

- Ti misliš isto, zar ne? - Rekla je. - Mislim, pretpostavljam da je tako obzirom da nikada nisi pozvao.

Prošao je rukom kroz kosu. - Komplikovano je.

Frkunula je i to je izgledalo ubedljivo da je bila ponosna na sebe. - Komplikovano? Ma daj, mi smo samo dvoje napaljenih ljudi koji su jedno drugom počesali mesto na kojem ih svrbi. Šta ima komplikovano u tome? Ništa.

Bio je zbunjen. - Komplikovano je zbog posla koji smo radili zajedno. Neće nam pomoći u daljem radu ako se pročuje da spavamo sa ljudima sa

kojima radimo. U stvari, može doneti nešto dobro, možda neku bolju ponudu, ali neće biti ono što želiš ili sa ljudima sa kojim želiš.

Nastavio je da brblja i ona se totalno isključila. Samo se smeškala i klimala glavom. Hvala Bogu što ga je pretekla u *ovo neće ići* govoru. Šta da je pozvao ranije i ona lupila nešto glupo? Da, svakako je bolje ovako.

- On je bio taj koji mi je pomogao da vidim koliko je loše za posao ako ostanemo zajedno - nastavio je da priča. Pojma nije imala o čemu priča i o čemu su uopšte razgovarali.

Odjednom je samo želela da on izađe napolje. Dosta je bilo. Šta je bilo, bilo je i njoj samo treba vremena da nastavi dalje i prihvati sve to.

- Slušaj - rekla je prekidajući ga o čemu god da je govorio. - Ne volim što moram da te prekinem, ali ja moram da se spremim.

Podigao je obrvu. - Izlaziš?

- Da, iii... - pogledala je u svoj sat. - Sada već kasnim malo, pa izvini, ali ...

- Da - rekao je. - Trebalo bi da krenem.

Okrenuo se ka vratim i pošao, ali je zastao i pogledao je preko ramena. Na trenutak je izgledalo kao da želi da kaže još nešto, ali sve što je rekao bilo je - Zbogom, Meagan.

Zaledila se u mestu. Za pet sekundi će nestati. Onda ona može da se slomi. Četiri sekunde. - Zbogom, Luke.

Tri.

Otvorio je vrata.

Dve.

Izašao je.

Jedan.

Vrata su se zatvorila za njim i ona je pala na kolena, puštajući suze da slobodno padaju.

POGLAVLJE 3

Umorna i nervozna, probudila se sledećeg jutra samo da bi videla da Poslodavac, ko god on bio, nije ništa odgovorio na poslednji mejl. Dobro, pomislila je, neka mu bude. Na kraju bar neće biti gole slike nje koja će biti poslata redom. Pokušala je da radi narednih par sati, ali misli o njoj i Lukeu i fotoaparatu joj nisu izlazile iz glave.

Pre nego što su se rastali prethodne večeri, Luke je upitao da li joj subota nije previše blizu da počnu. Nije imala nikakvih planova i obzirom da je Poslodavac rekao da će imati još mnogo informacija koje mora da pokupi od Lukea, mislila je da je što pre to bolje da krenu sa saradnjom. Tako nije bilo sumnjivo da priđe Lukeu, kakav god joj sledeći zadatak bio.

Jebeno je mrzela što dopušta da bude iskorišćena na taj način. Ali, nije imala izbora. Ne ako je želela da zaštiti i sebe i brata. Mrzela je što mora da koristi Lukea na taj način, ali u ovom ratu on je samo neophodna žrtva. Uostalom, nije kao da bi ga povredila u bilo kom smislu. Kada bi se gledalo iz drugog ugla, ona njemu čini uslugu. Posle svega, on je taj koji je došao njoj, a ne obrnuto. To je onako kako će dalje gledati na stvari. Ona ga ne povređuje, ona mu samo pomaže.

Nije mnogo razmišljala o vremenu koje je prošlo od kada je primila prvi mejl i kada je Luke prvi put svratio do nje. Sada kada razmisli, to je bilo otprilike u isto vreme. Možda ima neke veze jedno sa drugim. Pokušala je da zamisli Lukea kao Poslodavca, ali nešto se tu nije uklapalo.

Kružila je ramenima. Ono što joj je potrebno sada je jedna dobra, jaka scena sa nekim. Nažalost, nije želela da se igra ni sa jednim Domom koji joj je pao na pamet. Uvek je mogla da pozove neku od devojaka sa kojima se obično igrala, ali sada joj nije trebalo da neko kontroliše nju, već da ona bude ta koja kontroliše nekoga. Pored svega, posle sna koji je imala sinoć, bila je napaljena i uznemirana i želela je seks. Ako se bude igrala sa nekom od devojaka kojima

dominira, to neće značiti doživeti vrhunac. Naravno, za nekoga je da ima nečije zadovoljstvo dovoljno, ali večeras je trebala da neko ima kontrolu nad njenim.

Kada je Luke ostavio pre nekoliko godina, nije znala šta da radi sa saznanjem i zanimanjem za svoju seksualnost. Čekajući potvrdu da je to nešto više nego samo Luke, otišla je do lokalnog kluba, čekala dva sata i otkrila da voli da bude i gore isto koliko i voli da bude pokorna.

To je pratilo godina samootkrivanja i do tada, kada je Luke već dvanaest meseci bio van njenog života, ona je našla ono što joj je trebalo. Kada bi se igrala sa muškarcima, žudela je da bude pokorna, ali kada su u pitanju žene, preferirala je drugi kraj štapa. Sa devojkama je bila veoma jasna da u toku igre neće biti seksa. Mnogo od njih je imalo potrebu za zadovoljstvom koje dolazi kroz bol i jednostavnu potrebu da služe.

Davala bi im ono što su trebale i uzimala ono što su nudile. To je bio dogovor na obostranu korist. Ali danas, to nije bilo ono za čim je žudela. Nažalost, znala je da neće dobiti to što joj je potrebno. Morala je da se potruži da Lukea, seks i to dvoje u istoj kombinaciji izbaci iz glave po svaku cenu.

U sredi uveče, znala je da mora da uradi nešto. Znala je da ne može da se pokori nikome dok je slika Lukea još sveža u njenim mislima, pa je obukla svoju crnu kožu i otišla u obližnji klub.

Nije bio dobar kao Lukeov klub, ali će poslužiti za večeras.

- Gospodarice B. - izbacivač na vratima kluba je pozdravio kada je naišla.
- Prošlo je neko vreme od kada smo se poslednji put videli. Kako ste?

- Dobro, Gospodaru C, kako ste vi?

Visoki, mišićavi muškarac je klimao i odmerio je od prstiju do vrha glave. - Bio bi bolje da večeras niste ovde kao Top.

Meagan se jednom igrala sa njim i to joj je bilo dovoljno. Bili su kompetentni, ali nešto u njegovoj igri nije bilo kako treba. Nažalost, on nije mislio tako, i sve od tada je gnjavi da ponovo rade scenu zajedno. Rekla mu je da nije imala te vibracije prošli put kao što ih je on imao, ali on misli da samo ako pokušaju ponovo možda biti bolje.

Vremenom joj je dosadilo da to ponavlja svaki put, ali je u taj klub odlučila da ide uvek samo kao Top. Do sada je to delovalo, pa je gospodar C. više nije gnjavio.

- Nekada mi nije potrebno da budem pokorna, ako znaš na šta mislim? - Rekla mu je.

Odmahnuo je glavom. - Biti pokoran je ono što meni nikada ne treba.

- Možda bi trebao da probaš nekad - rekla je. - Mnoge pokorne koje poznajem vole kada im njihov Dom prepusti kontrolu ponekad.

Dao joj je prepredeni smešaka. - Ti samo želiš da me vidiš na kolenima pred sobom, zar ne? - Time je pokazao da je uopšte ne poznaje.

- Dominiram samo ženama, gospodaru C. Pokorna sam samo muškarcima.

Neko iza njenih leđa mu je privuklo pažnju i ona se polako pomerila i ušla u klub pre nego on završi posao i nastavi razgovor.

Ušla je i udahnula duboko, olakšavajuće, ali je to bilo kratkog daha. Čim je pogledala po klubu, znala je da joj to neće pomoći da se oseća bolje. Gledajući u mnoge žene sa kojima se do sada igrala kako je gledaju sa iščekivanjem u očima da ih izabere za senu, osetila se praznom.

Rekla je sebi da pričekaj koji trenutak, bilo bi čudno da ode sada kada je tek došla. Došla je do šanka i naručila piće. Možda je alkohol opusti dovoljno da bude raspoložena za scenu.

Nije išlo ni to. Mogla je da okrivljuje piće koje je ni malo nije opustilo, ili barmena jer nije iskoristio dovoljno alkohola. Ali nije mogla da uradi ni jedno od tih stvari. Naprotiv, krivila je sebe. Znala je da je sama kriva jer piće nije delovalo, imalo je potpuno suprotan uticaj. Obećala je sebi da će sledeći put doći u klub kao pokorna.

Pre nego je mogla da završi piće i neprimetno ode, Dom koji joj je bio i prijatelj, došao je i seo do nje.

- Gospodarice B. - rekao je klimajući glavom. - Šta radite?

- Zdravo, Gospodaru G. Da budem iskrena, razmišljala sam da idem kući.

Verovatno je video da sedi sama i zaključio da sigurno treba društvo. Koje nije trebala, a pogotovo ne društvo nekoga ko je pomislio da sedne pored nje samo zato što misli da je usamljena.

Nisu bili bliski, razgovarali bi samo kada bi posećivala ovaj klub. Bio je njenih godina, mislila je, i poznavala je njegovu pokornu Melissu, koja nosi njegovu ogrlicu. Melissa je radila na mestu gde Meagan povremeno voli da ode na doručak. Pogledala je po prostoriji tražeći je pogledom. Gospodar G. i Melissa su uvek bili zajedno. Meagan ju je konačno ugledala na drugom kraju kako priča sa grupom pokornih.

- Odlaziš tako brzo? - Upitao je. - Ali, tek si stigla.

- Znam - udahnula je duboku i odlučila da je najbolje da mu kaže istinu. - Mnogo toga mi je na umu poslednje nedelje i mislila sam da je dobra ideja da dođem ovde. Ali, nisam u potpunom međuprostoru da bih dominirala nekim večeras.

Klimnuo je sa razumevanjem. - To ima smisla. Čuo sam kako neke slobodne pokorne šapuću o tome kako vas nije bilo dugo i da se pitaju koga ćete izabrati za scenu večeras.

Super, pomislila je. Povrh svega, sada će i nekoliko ljudi razočarati.

- Mrzim to - rekla je. - Ali nisam u situaciji da mogu bilo kime da dominiram večeras.

Nije rekao ništa, ali je proučavao na način na koji to radi jedan Dom. Kao da skida slojeve maske koju nosi za ostale i pokušava da dopre do prave nje. Vežbala je to dugo, ne dopuštajući nikome da dopre do nje kakva je u stvari. Ali je on nastavio da je proučava, pa je pognula glavu.

- Čuo sam da menjaš uloge? - Upitao je.

- Da - rekla je misleći da nastavi razgovor u istom smeru. - Ali nikada se ne pokoravam ovde.

Podigao je ruku da je zaustavi. - Nisam ni mislio da se pokoriš. Bar ne ovde. Mislio sam da je to ono što ti očigledno trebaš.

Dopustila je da joj pobegne smeh. - Toliko je očigledno?

- Samo nama koji imamo oči za to.

- Oh, pa, dobro. To izuzima, da vidimo.... nikog drugog.

- Da, ali oni bi morali da gledaju zapravo i to, kao što znaš, izbacuje nekoliko njih.

Klimnula je, slažući se sa tim. - Ali, nažalost, nisam obučena kao pokorna večeras i nisam raspoložena da odem kući da se presvučem i onda odem u neki drugi klub.

- Šta ako ti predložim nešto malo drugačije?

Gospodar G. je često delio Melissu sa drugim Domovima. Meagan je mislila da on ne želi nešto kao da je ponudi Meagan. Nadala se da neće. Ne nakon što mu je objasnila trenutno stanje uma.

Ali mora da je svojoj pokornoj dao neki signal jer je Meagan videla kako ona šapuće nešto grupi sa kojom je i odlazi od njih.

- Voleo bih da Melissa ima iskustvo sa menjanjem uloga. Izrazila je želju iako ja ne mislim da je ona stvarno sposobna za to - slegnuo je ramenima. - Nisam bio u pravu uvek.

- Kako se ja tu uklapam? - Meagan je upitala.

- Mislio sam da uzmemo privatnu sobu, ako se slažeš, da ja večeras budem dole, a ti Melissi daš par instrukcija.

Ovo je bilo nešto novo. Meagan je i pre davala ženama savete sa ovim načinom života i radila sa njima. Ali, nikada nije pomagala pokornoj da uzme kontrolu nad svojim Domom.

Verovatno je primetio njeno oklevanje, pa je preduhitrio pre nego je odgovorila bilo šta. - Nemoj na to da gledaš kao da dominiraš mnome. Ja sam i dalje glavni. Ali bi mi stvarno pomogla. Ja mogu da joj dajem instrukcije dok se pokoravam, ali to bi bilo zaista teško.

Trebalo bi da se složi. Uvek je uživala podučavajući druge i to što ju je Gospodar G. uverio da će on i dalje biti glavni, znala je da je iskren. Nije isto kao kada ste u sceni, ali joj može pomoći da njen um bude u stanju za *nešto*.

- Okej - rekla je. - Ja sam za. Kakav je plan?

Pravi osmeh se raširio njegovim licem. Verovatno je mislio da će da ga odbije. - Hvala ti. Bićeš nam od velike pomoći. - Signalizirao je Melissi da im pride. - Mislio sam nešto jednostavno za večeras. Možda lopatica ili jahaći bič?

Meaganin mozak je već radio na tome šta može da uradi dok sluša instrukcije Gospodara G. Da, pomislila je. Nema sumnje ko će biti glavni.

Melissa je došla do njih i spustila se na kolena ispred Gospodara G. - Zvali ste me, Gospodaru?

Dom joj je prišao i stavio ruku na njeno rame. U momentu, telo pokorne se opustilo i podigla je pogled.

- Da, najdraža. Gospodarica B. će nam se pridružiti u privatnoj sobi. Pitao sam je da nam pomogne u davanju instrukcija kako da budeš Top. Možeš slobodno da govoriš i postavljaš pitanja. Samo zapamti da, čak i ako imam ulogu pokornog, da je to i dalje moja scena. U redu?

Meagan je videla da pokorna jedva suzdržava svoje uzbuđenje. Vidi se u njenim očima i da prolazi svuda kroz njeno telo.

- Da, Gospodaru - Melissa je rekla. - Hvala vam. Hvala i Vama, Gospodarice B.

- Nema na čemu, najdraža. - Ustao je. - Idem gore da potražim praznu sobu. Zašto se vi, dame, ne bi ispričale za to vreme?

Meagan je klimnula.

Sačekale su da im se izgubi iz vida i tek onda počele razgovor.

- Mnogo ti hvala što si pristala da učiniš ovo - Melisa je rekla.

- Nije to velika stvar - Meagan je odgovorila. - Drago mi je da mogu da pomognem.

- To je nešto što želim već duže vreme. Konačno sam skupila hrabrost da o tome kažem gospodaru, pre par meseci.

- Stvarno? Zbog toga što te je bilo strah kako će reagovati ili zato što si mislila da nema šanse da pristane na to?

Melissa se nervozno nasmešila. - Oba, mislim. Možda me je malo plašila promena sadašnjeg stanja stvari. Ali, onda sam shvatila da ne bi bila iskrena

prema sebi samoj. A to bi značilo da nisam iskrena prema njemu. To je ono što me je nateralo da mu kažem.

- I, vidiš? - Meagan je upitala. - Primio je to sasvim dobro. I organizovao sve za tebe da bi probala.

- Mogu li da te pitam nešto?

- Naravno.

- Kako si znala? To da želiš da budeš oba?

- To je bilo na samom početku mog BDSM putovanja. Samo što sam otkrila da sam pokorna. Otišla sam u klub, ni nalik ovome, da naučim više o ovom načinu života. Bio je čas za nove i ja sam otišla da proverim. Morali smo da odlučimo o tome koja uloga je za nas. Sve što sam tada znala je da sam pokorna, ali instruktor je insistirao da radimo obe stvari, pa sam uradila par scena gde sam Top i otkrila da mi se i to takođe dopada.

- Malo sam uplašena toga da budem ta koja kontroliše. Šta ako zabrljam?

Meagan ju je potapšala po ruci. - Hoćeš. To je neizbežno.

Melissa je izgledala kao da su joj krila momentalno odsečena i Meagan je požurila da dovrši misao. - Ajde sada lepo prihvati to da nisi savršena i nikada nećeš biti. Kaži sebi da ćeš da zabrljaš. Daj sebi slobodu da možeš da zabrljaš.

- Sviđa mi se to. Dajem sebi slobodu da zabrljam. - Pogledala je u Meagan i par puta udahnula duboko. - Mislim da sam spremna.

- Ne brini, neće se desiti ništa loše. Gospodar G. će se pobrinuti za to.

Na pomen gospodara Melissa se nasmejala. - U pravu si u vezi sa tim.

- Večeras ćemo proći samo nešto od opreme. Ništa ekstemno.

- Mislim da ću se snaći.

- Ja znam da hoćeš. - Meagan je ustala. - Hajdemo.

Prošle su pored par scena. Publika se skupljala i Meagan je počela da se oseća bolje. Možda zbog celog tog uzbuđenja jer pomaže u nečemu. Razgovarala je sa par ljudi u prolazu. Melissa je bila tiha, verovatno zbog dopuštenja da razgovara samo sa Meagan.

Nekoliko privatnih soba je bilo u hodniku na kraju stepeništa. Prošle su pored onih na kojima su vrata bila zatvorena i zaustavile se pored jedne na kojima su vrata bila otškrinuta. Meagan je pogledala unutra i videla da gopodar G. kleči leđima okrenut ka vratima. Sva njegova odeća je nestala, osim bokserica koje su i dalje na njemu. Meagan je pogurla vrata da se otvore još malo kako bi Melissa mogla da uđe, ali ona je stajala smrznuta na mestu.

Meagan se trudila da zamisli kako se ona sada oseća kada su zamenili svoje uloge. - Idi i stani ispred njega. - Meagan je šaputala, ali ne previše tiho da bi i gospodar G. mogao da je čuje.

Melissa je klimnula i ušla unutra. Meagan je zatvorila vrata i pridružila se paru na sredini sobe.

- Na stranu to što je ova situacija neobična - Meagan je rekla Melissi - kako se osećaš u ovom trenutku?

Melissa je i dalje zurila u savijenu glavu svog gospodara. - To je... Još uvek ne znam... toliko puno stvari... - Podigla je pogled i udahнула duboko. - Ako moram da izaberem reč, bila bi to ponizno. Osećam se veoma ponizno sada.

- Izgleda kao da si iznenađena time - Meagan je rekla.

- I jesam.

- Zašto?

- Ludo je, znam. Čula sam kako Domovi govore o tome da je pokornost dar, ali do sada to nisam shvatala. - Podigla je pogled ka Meagan i njene oči su bile pune neprolivenih suza. - Stvarno jeste, zar ne? On je tako ranjiv u ovom položaju i stoji tako samo za mene. Za mene da uradim sa njim šta god želim. Prosto ... vau.

Meagan se pitala da li je to što njen gopodara sada kleči pred njom promenilo način na koji je Melissa gledala na to da bude Top. Setila se kada je i sama imala emocionalnu spoznaju koju sada i Melissa ima. Kako se to transformisalo u potrebu za brigom o pokornoj sa kojom bi imala scenu. Bilo je tu elemnata kontrole sigurno, ali za nju, kao i Melissu sada, to je bila potreba da osigura poverenje koje joj je dato i brine za to.

Kako se ispostavilo, nije morala više da brine o tome. Melissa je udahnula - Ja ne mogu.

Meagan je umalo nije ni čula jer joj je glas bio tako tih. - Šta?

- Ja ne mogu da budem Top.

Meagan je pogledala gospodara G., ali on se nije ni pomakao. - Da li misliš da bi možda mogla sa nekim drugim osim svojim gospodarom? - Upitala je.

Melissa je odmahнула glavom. - Mislim da ne mogu. Dok stojim ovde i gledam Gospodara ovako? Mislim da sa nekim drugim ne bi napravilo razliku. Ne želim ovoliku odgovornost. Previše je.

Meagan se setila da je Gospodar G. već ranije večeras pričao o tome da ne misli da Melissa to može i izgleda da je bio u pravu.

- Izvini što sam ti samo potrošila vreme - Melisa je rekla Meagan.

Meagan ju je zagrlila. - Oh, dušo. Nisi. Moja uloga je bila da ti pomognem da vidiš ono što trebaš. I jesi.

- Hvala ti - Melissa je rekla i njena pažnja više nije bila na Meagan. Klekla je pored svog gospodara, stavila ruke oko njega i prošaputala. - Hvala i tebi što si mi omogućio da vidim ono što si već znao.

Gospodar G. je povukao svoju pokornu u zagrljaj i šapnuo nešto što je nateralo da se zakikoće. Obzirom da nije stvarno uradila ništa, osetila se malo suvišnom. Ako je sudeći po paru koji se ljubio, shvatila je da treba da izađe.

Okrenula se ka vratim i pošla.

- Meagan? - Gospodar G. je rekao iza nje.

- Da?

- Hvala ti. Zaista mi je drago što si bila ovde večeras.

Iako je znala da neće osetiti blaženi mir koji dolazi nakon scene, bilo joj je drago da je bila u klubu večeras. Zato je vreme dok je silazila niz stepenice iskoristila da razmisli.

Šta ako se presvuče da bi mogla da se pokori večeras? Noć je još uvek mlada i scena sa Melissom i njenim gospodarem je pomalo osnažila. Nekako se osetila živom. Mogla je skine svoje čizme i hoda bosa. To nije bilo najbolje rešenje jer je mrzela prljavštinu ispod stopala, ali mogla je to da uradi bar večeras.

Mogla je da ostane u suknji, a gore bez ičega ili samo u brushalteru. Da, to bi moglo da pomogne. Krećući se brže, krenula je ka ženskoj svlačionici. Na putu tamo je primetila da Gospodar C. i dalje sedi na ulazu.

Dodavola. Već mu je rekla da je večeras raspoložena samo da bude Top i ako primeti da se presvukla i promenila mišljenje, želeće da se igra sa njom, a ako je vidi sa nekim drugim pomisliće da ga je namerno lagala.

Dok je stajala i posmatrala ga, videla je par koji je prilazio ka njemu. Na prvi pogled nije bilo ništa neobično u vezi sa njima, ali nekako joj se muškarac činio čudan. Sve vreme je gledao iza sebe kao da očekuje da ga neko prati.

Veoma čudno.

Žena koja je stajala pored njega mu je rekla nešto zbog čega je zgrabio za ruku i stegao. To ju je nateralo da jaukne. Primakao je glavu ka njoj i šta god da joj je rekao je nateralo ženu da zatrese glavom. Meagan se ovaj čovek ni malo nije svideo. Obično je mislila za sebe da dobro ume da pročita ljude i preko ovog čoveka je svuda bilo ispisano *nevolja*.

Prišli su vratima i Gospodar C. je odmah odbio da ih pusti unutra. Čovek se pobunuo, ali Gospodar C. se nije mrdao sa mesta i u sekundi su se pojavila dva čoveka iz obezbeđenja i sprečila čoveka da ide dalje. Dobacio je nešto Gospodaru C., ali je zgrabio svoju pratnju i vratio se nazad do automobila.

Gospodar C. i jedan od obezbeđenja su ostali na mestu, a drugi se vratio unutra. Meagan je pomislila da mu je potrebna dodatna pomoć. Nije mogla da zaustavi sebe da se ne umeša.

- Ko je to bio? - Upitala je dok im je prilazila.

- Problem, Gospodarice - odgovorio je. - Izbačen je iz svakog kluba u oblasti i ne razumem zašto uporno pokušava da uđe u jedan. I nije mi jasno zašto bi bilo koja žena želela da bude sa njim.

- Oh? - Meagan je podigla obrvu. - Zašto?

- Reč je o tome da on ne želi da prati sigurna, zdrava i usaglašena pravila.

Slika čoveka i žene pored njega joj se pojavila u glavi. Zašto bi ona želela da bude sa njim? Nije joj se svideo ni jedan odgovor koji joj je pao na pamet.

- Nema potrebe da brinete - čovek je njenu tišinu očigledno pogrešno shvatio. - Brinem o vama i bilo kome u klubu. Neće se vraćati skorije, sigurno.

Odjednom se osetila loše i elan od svega do tada je ispario. Sada joj je stvarno trebalo da ode kući, obuče pidžamu i jede sladoled.

- Znam da se brineš za sve - rekla mu je. - Ali ja sam imala dug dan i više nisam raspoložena. Ako znaš na šta mislim.

- Da, naravno - pogledao je iza svog ramena. - Mislim da su do sada daleko stigli, ali ću se osećati bolje ako mi dozvolite da vas ispratim do auta.

- Cenim to, zaista. Hvala.

Subota je došla bez ijedne reči od Poslodavca, ali se Meagan i dalje osećala mrzovoljno. Rekla je sebi da je idiot. Sve što treba da radi je da pozira za Lukea. Što, inače, nije radila već petnaest godina.

Zaustavila se na prilazu na adresi koju joj je dao i samo blenula u kuću. Očigledno je da mu fotografija i gradnja klubova donosi dobar profit. Njegova kuća je bila velika, moderna, drvena građevina. Polako, ulazeći na prilaz kući, upijala je što više detalja je mogla sa ove strane dvorišta.

Luke ju je čekao na vratima.

- Tvoja kuća je prelepa - rekla je umesto pozdrava.

- To te iznenađuje? - Upitao je sa veselim osmehom na usnama.

- Ne, pa, da, mislim... - duboko je udahnula. - Nisam ovako zamišljala neženju koji ima BDSM klubove.

- Onda uđi unutra. - Veselosti više nije bilo ni traga, sada je osmeh bio preko celog njegovog lica. - Dnevna soba je postavljena kao harem, tapacirani sto i krst Sv. Anreja gde bi trebal da bude kuhinja. Ali, da bi stigli do tamo, morali bi da pređemo sve madrace koje sam postavio niz hodnik da bi bilo udobno za sve orgije koje sam ovde imao.

- Ti si takav seronja. - Gurnula ga je u grudi i pomerila da bi ušla u foaje.

Uhvatio je za zglob ruke. - Ti si sada na mom terenu, srce.

Nije htela da primeti kako je to upozorenje uticalo da joj kolena klecaju i rad srca ubrza. - Ja sam ovde da me slikaš, ništa više, tako da možeš da smiriš taj stav Doma.

Izgledao je kao da je spreman da kaže nešto, ali umesto toga je samo klimnuo glavom. - Idemo da ti pokažem gde možeš da ostaviš svoje stvari i da te nakon toga odvedem u studio.

Po tome kako je zvučao, želeo je kroz ovo da prođe brzo i sve završi što je pre moguće. Dobro. To je i njoj odgovralo. Pratila ga je kroz hodnik u kojem nisu bili madraci, ali je bilo dosta slika i umetničkih radova koji su davali utisak kao da je u nekoj galeriji. Sa brojem prozora koje je kuća imala, količina prirodnog svetla je izledala zapanjujuće. Poželela je da hoda sporije da bi sve mogla da upije odjednom.

Ali, on je bio čovek na zadatku i nije se zaustavio sve dok nisu prešli preko celog hodnika. - U spavaćoj sobi imam garderobu koju bih voleo da nosiš. - Pokzao je vrata desno. - Tamo je kupatilo u kojem možeš da se spremiš. Kada se obučeš, pređi preko popločanog dela dvorišta i naići ćeš na studio.

Kada je to rekao, otišao je napolje. Meagan je morala da stavi ruku preko stomaka da obuzda leptiriće. Sveto sranje, ona će stvarno da uradi ovo. Udahnula je duboko, ušla u spavaću sobu i požurila ka krevetu da vidi šta je to izabrao za nju.

Stajala je i blenula u krevet par dugih momenata. Onda je uzela u ruke i ponela do Lukeovog studia.

- Šta je ovo, dođavola? - Podigla je sporni materijal do njegovog lica.

- To je ono što želim da obučeš.

- Rekao si odeća. Ovo nije odeća.

Išao je pravo ka njoj ni jednog momenta ne skidajući pogled sa njenih očiju. Zgrabio je za ruku. - Hajde da se dogovorimo oko par osnovnih pravila, može?

Bila je uplašena da bi rekla bilo šta. Ako bude ćutala, možda onda on neće znati šta taj ton njegova glasa njoj čini. Da zamaskira ukusne drhtaje koji su prolazili njenim telom, podigla je bradu. - Zavisi od toga kakva su ta pravila.

- Oboje se slažemo da nisi ovde kao moja pokorna, ali bez obzira na to, ja sam glavni što se tiče ovog fotografisanja i zbog toga ti moraš da slušaš i pratiš moje instrukcije.

- To uopšte ne zvuči kao osnovno pravilo. Više kao da želiš da slepo pratim sve što kažeš.

- Kako god želiš da ga zoveš, srce. - Pokazao je nazad ka kući. - Idi da se presvučeš.

Nije se pomakla. - Ti si takav magarac.

- To te pali, zar ne?

Proklet da je kada zna istinu. - Nikada nećeš saznati.

- Već znam.

Nije znala kako da odgovori na to, pa umesto da ga i dalje zabavlja, vratila se u sobu da se presvuče. Jednom kada je raspakovala maleni komad donjeg veša, kada je ugledala šta je to u stvari, bila je šokirana.

Bio je to visoko kotirani brend, poznat po svojim komadima kvalitetne čipke. Suptilno i senzualno. Bio je stvarno prelepi komad veša. Ali, da li ga je već imao ovde ili je kupio samo za nju?

Na brzinu se spremala, hladnom vodom oprala lice i dodala malo šminke pokušavajući da ignoriše to što su joj se ruke tresle. Glupi živci. Odlučila je da kosu ostavi puštenu, ali je češljala sve dok lepo nije padala oko njenih ramena. Nešto u tome kako se spremala da je Luke fotografiše je bilo slično spremanju za scenu sa Domom i ritualu rešavanja nervoze koji ostavlja samo uzbuđenje posle. Ali čim je preko glave navukla kratku haljinu od čipke i uskočila u malene gaćice, osećala se veoma smireno.

U stvari, osećala se toliko smireno, spremno i pripremljeno, da je morala da zaustavi sebe da ne klekne ispred Lukea kada se vratila nazad u studio. Bilo kako bilo, činilo joj se kao da je on povećao temperaturu za petnaest stepeni u studiju.

Bila je sigurna da je to primetio, ali je samo prosto klimnuo. - Izgledaš perfektno, Meagan. - Pokazao je glavom na gvozdenu klupu. - Idi sedi, trebali bi da počnemo.

Hladan metal je prionuo na njeno vrelo meso i imala je vremena samo da duboko uzdahne pre nego je čula njegove korake. Nije joj dao upute kako da se namesti da pozira, jednostavno je to uradio sam. Za par minuta, sedela je pravo na klupi, ruke su joj bile na krilu i njena glava povijena.

- Zatvori oči - prošaputao je grubo, njegove ruke su bile veoma nežne na njenoj koži dok je polako sklanjao njenu kosu tako da joj pada preko desnog ramena. - Ta boja izgleda veličanstveno na tebi. Baš kao što sam i mislio da hoće.

Njeno srce je poskočilo do grla. Da li to znači da je kupio to za nju?

- Ljudi obično pomisle na crno kada pričaju o vešu, i slažem se, sve ima svoje mesto. - Povukao je prstom ka trčici čipke koja je vodila do njenih grudi. - Ali, ja volim ovu nijansu. Bledo ružičasta. Samo nijansa razlike od tvoje kože. Primamljiva kombinacija nevinog i zavodljivog.

Pomerio se od nje i ona se pitala da li je uzeo svoj fotoapart.

- Nije samo do haljine, naravno - rekao je i ona nije mogla da čuje ništa drugo što bi pokazalo da je iza kamere sada. - Ta boja može da izgleda isprano na nekim ženama, neke čak i učini da izgledaju previše mlado. Ali na tebi izgleda skoro kraljevski.

Mora da je već počeo da slika, nije mogla da zamisli da samo stoji tamo i priča. Ne kada mora da uradi te slike. Ali dodavola, znala je da nikada nije pričao kada se usredsredi na fotografisanje, nikada to nije radio pre. Ali, tada je bio običan fotograf, usredsređen samo na to. Obzirom ko je postao sada...

Umalo je podcenila i njega i njegovo sposobnost da utiče na nju. I znala je da je to velika greška sa njene strane.

- Ove ću štampati i u boji i u crno-beloj kombinaciji - nastavio je da govori kao da im je ovo svakodnevni razgovor. - Kladim se da u kombinaciji crno-belog će morati da se veoma pažljivo gleda da bi se uočila razlika šta je koža, a šta je svila.

Dok je govorio, osećala je kako se transformiše. Njegove reči su se motale oko nje i osećala je da postaje nešto više. Bila je više od modela, više od žene... bila je muza. U tih par trenutaka shvatila je da je postala njegova muza. I što je najzanimljivije, nije želela da bude ništa drugo osim toga.

Nije želela ni da se ova seansa završi jer jednom kada budu završili svoj dogovor, ona se vraća da bude samo obična Meagan Bishop.

- Podigni glavu, ali neka ti oči ostanu zatvorene - rekao je malo mekšim glasom. Osećala se kao da dopire do njega, samo malo. To je jedino i bilo fer. - Zabaci glavu nazad, ali samo malo. Razdvoji usne, ali veoma malo.

Bez napora je pratila njegove upute. Pokušala je u sebi da zamisli kako izgleda i bila je zadovoljna time.

- To je to. - Njegov glas je bio malo grublji. Verovatno ga je nervirala. Ona strana nje, koja je bila obična Meagan Bishop, se nasmešila. - Drži svoje oči zatvorenim i pomeraj se polako.

Oslobođena njegovim rečima, pomerala se polako i zavodljivo. Muza je postala čarobnica. Luke nije govorio, čuo se samo zvuk njegove kamere i kako se pomera oko nje. U jednom trenutku se činilo kao da su postali jedno - ona, njegova kamera i Luke.

To je bila najsenzualnija stvar koja joj se ikada dogodila, nije htela da ispituje to ili da shvati šta se dogodilo. Oslobodila je sebe svega što je kočilo i prepustila da joj se telo kreće zajedno sa osećanjima i posmislila da, šta god da su sada stvorili, želi da traje zauvek.

Ali, naravno da to nije moglo da se desi. Previše brzo je čula kako Luke uzdiše i govori. - To bi bilo to za danas.

Da li je to samo njena mašta ili se u njegovom glasu moglo čuti da ni on ne želi da se ovo završi kao što ni ona nije želela?

Kako bi bar malo odložila neizbežno, uzela je vremena pre nego što je otvorila oči. Preletela je preko sobe tražeći Lukea, da vidi da je i njemu možda

ovo sve značilo isto koliko i njoj. Ali, kada ga je našla, bio joj je okrenut leđima.

Pitala se da možda krije nešto od nje.

- Treba li da se obučem? - Upitala je i iznenadila se koliko joj je glas bio hrapav.

- Da, to je u redu.

Sačekala je par minuta da vidi da li će da se okrene ka njoj. Mislila je da možda u njegovim očima može da vidi nagoveštaj onoga kako je sve ovo uticalo na njega. Ali on se nije okrenuo i ona je odlučila da ode pre nego ova tišina postane neugodna.

Čim se presvukla nazad u svoju odeću i odložila prelepu haljinu, krenula je niz hodnik da ga nađe. Mora da ju je čuo jer ju je pozvao. - U kuhinji sam.

Prateći zvuk njegovog glasa, krenula je u tom pravcu i stigla do veoma luksuzne kuhinje. Luke je stajao i gledao kroz prozor, okrenuo se tek kada je ušla i pokazao ka stolu gde su stajale dve boce vode.

- Doneo sam ti vodu - rekao je. Izraz njegovog lica nije odavao ništa i ona nije mogla da ne popizdi.

- Da li obično radiš ovaj deo sa brigom posle, posle svake foto seanse?

Znala je da je to bilo pogrešno za reći onoga trenutka kada su reči napustile njene usne. Pomerio se i stao ispred nje.

Dodavola, zaboravila je na to koliko je visok.

- Pomislio sam da si možda žedna - rekao je. - To nema nikakve veze sa brigom posle. Da ima, sada bi bila u mojim rukama i oboje bi bili uljuljkani u zajedničko zadovoljstvo onoga što smo iskusili. Gladio bih te po kosi i pričao o tome koliko si me zadovoljila i koliko me je to napalilo. Možda bih te i poljubio. Prešao usnama preko tvog ramena, kušajući tvoju kožu i uživao u njenoj slanoći koja je ostala od svega toga. - Podigao je bocu vode i pružio joj. - Ovo je samo voda. Ali, ako želiš da vidiš kako izgleda moj način brige posle, možemo naći vremena na obostranu korist i da zajedno istražimo šta bi sve to obuhvatalo.

I samo tako, bacio je rukavicu, ukazujući na jedini mogući način da se sve to desi.

- Mislim da je najbolje da se i dalje držimo fotografisanja - rekla je da se izvuče.

Uzeo je bocu vode i otpio malo. - Smatraj ovo kao otvoren poziv.

To je bio primamljiv obrt situacije. Verovatno zbog fotografisanja koje su imali, pa se pitala kako bi BDSM seansa izgledala sa ovim starijim Lukeom. Imala je osećaj da ne bi bila nimalo nalik na onu koju je imala sa mlađim i to joj se činilo ništa manje nego spektakularno.

Luke je odahnuo olakšavajuće dok se Meagan odvozila sa njegovog prilaza. Fotografisanje je bilo mnogo intenzivnije nego što je on zamišljao. Verovatno je i Meagan mislila isto jer da nije, ne bi imala komentar koji jeste o brizi posle.

Prokletsvo, nije bilo ovako vatreno kada su poslednji put radili zajedno. Opet, možda je i bilo. Da nije, ne bi ceo vikend posle toga proveli u krevetu.

Uzeo je veliki gutljaj vode. Ne, nemoguće je da je hemija među njima bila toliko jaka i pre petnaest godina. Nema šanse da se ona igrala kamerom kao što je to radila danas. Znao je da će izgledati neverovatno u čipki i svili koju je odabrao za nju, ali nije imao pojma da će biti ostvarenje svake fantazije koju je imao.

Jebote, sama pomisao na to ga činila tvrdim.

Provešće mnogo vremena pod hladnim tušem ako današnja seansa samo predstavlja ono kakve će sve u budućnosti da budu. Ono što mu je sada trebalo je bilo šta da skrene misli sa Meagan Bishop, obučene u maleno ništa.

Njegov telefon je vibrirao na komodi na kojoj ga je ostavio i njemu je bilo drago da konačno može da misli na bilo šta osim Meagan.

To je bio čovek koji je stajao iza knjige, Rick Campbell, i Luke je znao da ga on zove vezano za novosti oko toga. Mora da prizna da je bio iznenađen kada mu se Rick obratio u vezi sa tim projektom. Rick je bio na otvaranju njegovog poslednjeg kluba i bio je opčinjen slikama koje je Luke uradio i kojima je dekorisao prostor. Rick ga je pozvao sledećeg dana i kada je čuo da su fotografije njegove, dao mu je predlog u vezi sa knjigom.

Knjiga bi bila štampana kao džepno izdanje. Luke se umalo zakikotao na pomisao BDSM knjige kao džepnog izdanja, ali Rick je bio poptuno ozbiljan.

- Zdravo, Rick - rekao je sa osmehom. - Kako ide?

- Odlično. Zvao sam da pitam da li je fotkanje prošlo kao što smo očekivali?

- Jeste. Gospođica Bishop je sve ono što sam rekao i mnogo više. Savršen model za ovo što radimo.

- Onda mi je drago što je pristala da radi sa tobom. Da li možeš da mi pošalješ par slika sa današnje seanse?

- Naravno, ona je upravo otišla pa će mi trebati par sati da obradim sve i zaberem nekoliko za slanje.

Rick se složio i nakon što su završili, Luke je spustio telefon nazad na komodu treskom. Video je da neće odmoriti od Meagan ni malo. Umesto toga, provešće večer sa slikama njenog jedva pokrivenog tela.

Ali, sve po redu, odlučio je. Prvo ide pod hladan tuš da pokaže svom telu ko je gazda. Kako je prolazio pored sobe u kojoj se Meagan presvlačila, video je malu haljinu kako visi tamo gde ju je okačila.

Izgleda da će dugačak hladan tuš ipak biti malo više dug.

Kasnije te večeri, bio je u svom klubu u New Jerseyu, malo dalje od njegovog doma u Princetonu, nadajući se da će ono što vidi ili čuje malo odvratiti misli od Meagan. Za sada, nije mnogo pomoglo. Nije mu bilo jasno zašto. Bila je subota i klub je bio pun. Na pogled je izgledalo da se svi veoma dobro zabavljaju. Nasmejao se i klimnuo nekolicini ljudi, ali nije stao i započeo razgovor jer nije osećao da može da sedi ili da priča. Osećao se nemirno i nesređeno.

Za to je bila delom kriva Meagan, a delom on sam. Posle svega, on je izabrao prokletu haljinu. Ali, njena je krivica što je izgledala tako proketo dobro u njoj.

Pomislio je da nađe voljnu pokornu i pobegne u neku od privatnih soba. Do sada se nije igrao u sopstvenim klubovima, ali ne vidi zašto ne bi mogao.

Možda je jedna lepa, duga i žestoka seansa ono što bi mu moglo pomoći da razbistri glavu. Pošao je do prijemnog stola da pogleda po spisku koja od pokornih je večeras tu, kada ga je lagani, zavodljivi smeh odveo u drugom pravcu. Znao je bolje, ali iz nekog razloga je pomislio da bi to mogla biti Meagan.

Po svoj prilici, to ne bi mogla da bude ona. Verovatno je njegov um projektuje jer mu je ceo dan na pameti. Zvuk je dolazio iz obližnje prostorije i on je ubrzao korak da stigne do tamo.

Prokletstvo do pakla i nazad. To jeste bila Meagan.

Nije ga primetila i to ga je umalo nasmejalo. Nije mogao da dočeka da joj da do znanja da je tu. Ali, kada je prišao bliže, video je sa kim razgovara i to ga je zaledilo u mestu.

Čovek poznatiji kao gospodar V. Čovek koji je izbrisan sa spiska članova potpuno. Čovek koji je bio neprijatan prema Meagan nekoliko meseci pre u noći kada je Abby umalo bila napadnuta. Mnogo misli je prošlo kroz njegovu glavu o tom čoveku, ali najbitnija je da nije znao šta dođavola Meagan traži u društvu sa njim.

Kajanje, bes i ljubomora su kuvali u njemu, ali sve to je zamaglilo pitanje. *Šta gospodar V. radi u njegovom klubu?*

Oboje su čuli da im prilazi pa su se u isto vreme okrenuli ka njemu. Meagan je bila iznenađena, a gospodar V. je izgledao samozadovoljno.

- Kako si ušao unutra? - Luke je pitao bez namere da bude ljubazan prema njemu.

Takozvani gospodar je odgovorio samouvereno. - Samo sam im rekao svoje ime.

Luke je prišao bliže dok je drugi čovek na licu imao izraz *šta-ćeš-da-uradiš-povodom-toga* i samo ga još više iznervirao.

- A koje bi to ime bilo??

Meagan je stala između njih dvojice. - Luke, ponašaj se nepristojno.

Luke je podigao ruku. - Meagan, ovo te se ne tiče. Molim te, ne mešaj se.

- Kako to misliš da me se ne tiče? Moj razgovor si prekinuo ovde.

Stajajući iza nje, gospodar V. se samo podsmešljivo nasmejao. Da li je to on uživao u pretstavi koju je kreirao?

- Meagan - Luke se oglasio - reći ću ti još jednom...

- Gazda, da li trebate pomoć? - Glavni iz njegovog obezbeđenja je prišao.

Luke nije pomerao pogled sa para ispred njega. - Saznaj koje je ime *gospodar V* koristio da bi ušao ovde večeras.

On je već dao upute obezbeđenju da takozvani gospodar V nema dopuštenje da ulazi u njegov klub. Znao je da ga ni jedan radnik ne bi pustio. Imalo je smisla jedino ako je koristio neko drugo ime da bi ušao unutra.

Sada, bio je ljut na sebe. Očigledno da u njegovom sistemu negde ima propust da članovi mogu da se upišu pod nekoliko imena i rekao je sebi da mora da se pozabavi time, ali ne odmah.

- Izvini? - Meagan je rekla.

Ali, pre nego se pozabavi pitanje obezbeđenja, prvo mora da se pobrine za Meagan. Okrenuo se ka šefu obezbeđenja. - Pobrini se za njega. Ja moram da se pobrinem za nju.

- Ti ćeš da se pobrineš za mene? Molim? - Njen glas je postao ljutit. - Šta ti...

- Dosta! - Luke je prišao Meagan, a obezbeđenje je pratilo gospodara V. ka izlazu. Luke je zgrabio za zglobove i podigao pokazujući na crvenu narukvicu. - Ako ti je promaklo, večeras si ovde kao pokorna, nisi me ispoštovala ni kao Doma ni kao vlasnika. Nije ti ni prvi put, takođe, podsećam te.

Otrgla je ruku iz njegove, stavila obe na kukove i podigla glavu. - I?

- I s obzirom da Dom sa kojim si bila tu više nije ovde, tvoje disciplinovanje je sada na meni.

Razumevanje je prešlo njenim licem, prebledela je. - Prezirem te. Ne znam zašto si došao uopšte. Svaki put kada se pojavim ovde, ti ideš iza mene i čekaš da zabrljam. Kao da tražiš razloga da staviš svoje ruke na moje dupe.

- Zašto si došla ovde? - Upitao je. - Koliko pamtim, sigurno pet puta si se zaklela da više nikada nećeš kročiti ovde, i evo, opet si došla.

- Nije bilo ničega na TV-u večeras.

Umalo se nasmejao na njen pokušaj da se izvuče. Ali nije. Imao je neku reputaciju koju je morao da održava i nije želeo da ostalim pokornima svašta pada na pamet. - Misliš da nisi u dovoljno velikoj nevolji, pa si i dalje puna nepoštovanja.

- Ne vidim poentu. Ti ćeš svakako uraditi ono što si nameravao, ne vidim zašto ja onda ne bih pokazala kako se stvarno osećam.

- Još uvek spremna na raspravu, srce? - Upitao je. - Meni izgleda kao da si ti ta koja traži razlog da stavim ruke na tvoje dupe. - Otvorila je usta da se suprostavi tome što nije shvatio njene reči, ali sledeće što je rekao je zaustavilo u tome. - I veruj mi, do vremena kada završimo, svi ovde će znati kako se stvarno osećaš.

Prvi put od kad pamti, Meagan nije znala šta da kaže. Bez brige, rekao je sam sebi. U narednom periodu, koliko god da bude trajalo to sve, neće morati da uverava sebe šta treba da kaže ili radi. On će biti taj koji će naređivati i počinje sa samo jednom rečju.

Prostrelio ju je pogledom. - Klekni.

Meagan nije skidala svoje oči sa Lukea dok se spuštala na kolena za njega. Znala je da je u dovoljno velikoj nevolji da ne želi i dalje da bude neposlušna, ali je želela da je on pogađa u oči. Da vidi sav njen bes.

Istina, živa istina, sama je bila kriva za sve. Nije imala poštovanja prema Lukeu. Više puta. I svojim ponašanjem večeras ga je saterala u ćošak, tako da je imao potpuno pravo da uradi to što je uradio. Znala je bolje, ali dodavola, samo njegovo prisustvo je gura ka ivici.

Osim ako nije bio u pravu da je ona želela njegove ruke na sebi.

Nije želela da ide tim putem sada.

Kada se vratila kući sa fotografisanja, bila je iznenađena da je njen osećaj nemirnosti nestao i da je osećala samo mir. Kao da je umesto fotkanja u stvari imala stvarnu scenu.

Onda je stigao još jedan mejl od Poslodavca i sva njena smirenost je otišla dodavola.

Znam da me nećeš razočarati. Nastavi da radiš kako treba i bićemo u kontaktu.

Nepoznati muškarac ju je slikao u njenoj kući. Nije joj bilo jasno zašto je to šokiralo kada je znala gde je provela ovo poslepodne. Ali jeste i osećala se neraspoloženo zbog toga. Kada je gospodar V. pozvao i tražio da se nađu u klubu, poskočila je na tu mogućnost. Nije razgovarala sa njim od one sudbonosne noći u klubu i konačno je imala šansu da istera na čistac šta se tu zaista dogodilo. Naravno da je to bio Lukeov klub, ali je ona morala da izađe iz kuće i ako to znači da će zanemariti da se zaklela da nikada više neće kročiti tamo.

Gospodara V. je srela u klubu, čekao je, tako da nije znala koje je ime koristio kada je ušao. Morala je da prizna, da ako se upisao dva puta na različito ime, onda Luke ima sva prava da bude uznemiren. Istina, znala je odmah čim je pristala da se nađe sa njim, da je to greška. Njega nije zanimao razgovor, a nju nije zanimalo igranje. Ipak, kada je Luke upropastio njen sastanak večeras, sve

o čemu je mogla da misli jeste kako je sve bilo gubljenje vremena i nije uspela da nađe nikoga da odradi scenu.

Naravno, sada je na dobrom putu da dobije totalno drugu vrstu scene.

Kratko vreme koje su proveli zajedno pre toliko godine nije mu dalo priliku da ima kaznenu scenu sa njom. I onih par puta u kojima je imala prilike da ga posmatra, bilo na snimku ili uživo na okupljanjima, uvek su u pitanju bile scene zadovoljstva.

Smešno, ali sve ove godine dok je razmišljala kako se igra sa njim, ovo nije bio scenario koji bi ona ikada zamislila.

Stajao je ispred nje, gledajući je sa pitanjem u očima, kao da pokušava da joj pročitati misli.

- Da li imaš nešto da kažeš? - Upitao je

- Žao mi je zbog nepoštovanja, Gospodine.

Izgledao je kao da mu je laknulo jer se nije svađala. Verovatno jer je poznavao bolje. Ali opet, ona nije pokazala sve od sebe onih par puta kada je imao priliku da je gleda dok se pokorava. Sa tom mišlju došla je odluka da bez obzira na sve, ona će mu dokazati da može da bude najbolja moguća pokorna koju je ikada imao priliku da disciplinuje.

Povila je glavu.

- Hvala ti, Meagan.

Pošto je imala prilike da bude Top više puta, znala je kakve odluke Dom mora da donese i totalno je razumela Lukea jer se pozvao na nepoštovanje i ispravlja to.

U drugu ruku, bila je besna zbog svog izdajničkog tela koje je uživalo u tome što kleči pred njim.

- Ustani i skini se - rekao je.

Nije mogla da ga pogleda u uči dok je ispunjavala njegovo naređenje i polako skidala svoju odeću. Činilo joj se tako intimno posle toga što je bila gola danas na fotografisanju i pitala se kako li je na njega uticalo to što je imao skoro голу danas u svom studiju.

Jebiga, napalilo je to što je bila gola za njega.

- Veoma lepo, Meagan - rekao je, ali njegov glas je bio stegnut. - Sada, idi sedni za šank i sačekaj me. Naći ćemo se tamo uskoro.

Da sednem za šankom? Jebeno šta?

Opet, rekla je sebi da će biti najbolja pokorna koju je ikada mogao da kazni, otišla je do šanka i sela na jednu od slobodih stolica. Skoro sve oči su bile uprte u nju, ali iz poštovanja prema Lukeu, niko joj nije prilazio niti razgovarao sa njom dok ga je čekala.

Nije ga čula kada je došao iza nje pa je zato preplašeno skočila kada je spustio laptop ispred nje. Možda želi da snima nešto?

- Odlučio sam da će tvoja kazna da bude to da sediš gola za šankom i da prođeš kroz listu članstava u klubu, tražeći duplikate kao što je tvoj prijatelj V. Želim da pređeš sve - imena, brojeve, zaposlene, slike. Nađi duplikate i prosledi ih meni.

On je želeo da uradi šta?

- Postoje mnogo brži načini da se to uradi, Gospodine. - Nije htela da se svađa, ali ovo je bilo na granici smešnog. Postojao je program koji je mogao da instalira. Nešto što bi samo mogao da pokrene. Bilo šta osim načina koji on predlaže. - Radeći ovako to će trajati večno.

- Svestan sam toga, ali ja želim da se to uradi ovako. I ako ne završiš večeras, želim te ovde i sutra. Golu i da radiš. I sedećeš ovde i proveravati moju bazu podataka dok ne završiš i ja ne proverim i odobrim tvoj rad.

Zaboravi na granici smešnog, ovo je bilo apsolutno smešno. Nije bilo govora o tome koliko bi ovo moglo da traje. - Ja bih radije da me ispljeskaš.

- Siguran sam da bi. Misliš da nisam video koliko te napalilo to što stojiš gola za mene? Ali, ja trebam bazu podataka proverenu, tako da ćeš to uraditi. - Savio se dole i prošaputao joj na uvo. - I ja bih takođe radije da te ispljeskam. Ali znaš šta, Meagan? Ako stavim svoje ruke na tebe, to će se završiti tako što ćeš biti na kolenima i rukama, raširena za mene dok te jebem.

Prokleta. Vrelo. I. Da. Gospodine. Vizuelizacija njegovih reči je bila primamljiva. Mnogo više od toga što je morala da radi sad. Kada bi zatvorila

oči, mogla bi da se zakune da ga oseća iza sebe, njegovu vrelinu pritisnutu o nju. Prigušila je stenjanje.

Zacerekao se. - Hajde na posao.

Sa odlučnim uzdahom, skrenula je pažnju sa muškarca iza nje na ono što je bilo ispred i pokušala da u svojoj glavi smisli najbolji način kako da prođe kroz sve što je trebalo. Odlučila je prvo da proveriti pod kojim imenom je još prijavljen V.

Nakon par minuta rada, Luke je otišao. Bila je iznenađena što joj nedostaje njegovo prisustvo. Rešena da ne misli o tome, fokusirala se na tablu proračuna ispred sebe iako se osećala kao da traži iglu u plastu sena.

Listala je kroz adrese. Da li bi se V. prijavio dva puta sa istom? Posle nekoliko minuta traženja i dalje nije imala pojma.

- Meagan?

Toliko se udubila u posao da je poskočila na zvuk svog imena. - Dodavola, Gospodine. - Okrenula se ka licu koje ju je prepalo. - Prepali ste me na smrt.

- Izvini, mislio sam da si me čula. - Držao je bunt paira. - Evo imena pod kojim se prijavio. Možda ti bude od pomoći.

- Da, hvala vam. - Pogledala je u papire. Nije prepoznala ni jednu informaciju. Zanimljivo. Ali kada je unela to ime u kompjuter, pojavila se povezanost. - Evo, imamo ga.

- Šta? - Luke je virio preko njenog ramena.

- Naveo je svoje imeo kao preporuku. Nešto kao *Jebite se i ti i tvoj sigurnosni sistem*.

- Sranje.

- Misliš? - Prošla je kroz ostale informacije. V. je stvarno bio svinja. Osećala se gore nego večeras kada je pristala da se nađu i igra sa njim. Ali, pre nego je uzela vremena da razmisli o tome, morala je da se posveti pravom zadatku koji je Luke imao za nju. - I to je stvar koju tvoje osoblje nikada ne bi primetilo. Ništa osim toga se ne poklapa. Moraćeš da kreneš da tražiš vozačku dozvolu, matični broj ili tako nešto.

Spustio se na stolicu pored nje. - Ovo je gore nego što sam mislio.

- Moram da kažem, i nemoj da misliš da pokušavam da izvrdam, moraš da nađeš pravu osobu za ovaj posao, nekoga ko se bavi tim stvarima, da ti završi ovo ponovo.

- Mislio sam da smo sredili stvar kada smo imali ponovno otvaranje.

- Niste imali obnovu članstva kada ste otvarali. Ili bar meni nisu tražili. Da li je neko prošao pozadinsku proveru?

Provukao je prstima kroz kosu. - Ne još. Mislio sam da zamolim Jeffa Parksa da to uradi kroz mesec ili tako nešto.

- Mogu li da predložim da ga pozoveš pre nego bude kasno?

- Da, definitivno da. - Protresao je glavom. - Mislio sam da je u redu da to pričekam obzirom da su svi tako dugo članovi. Ali, sada vidim da je na redu čišćenje.

Klimnula je. Bilo je strašno kada je pomislila na to. Ako do sada niko nije imao kompletnu proveru....

Nije htela ni da pomisli na to.

- Meagan - rekao je i ona je podigla glavu i videla da u ruci drži ogrtač. - Možeš da se obučeš ako želiš. Ne vidim poentu da nastaviš da radiš dalje.

- Hvala vam. - Skliznula je sa stolice i uvukla se u ogrtač. - I Gospodine, zaista mi je žao zbog mog ponašanja. Bila sam Domina u sceni pre. Ni ja ne bih trpela moj stav, takođe.

- Cenim što kažeš to - klimnuo je. - Mislio sam da bi mogli da odemo na ručak sledeće nedelje pre foto seanse.

Podigla je obrvu i on se nasmejao.

- Iskreno, samo mislim da bi bila dobra ideja da popričamo. Da se upoznemo - mahnulo je rukom između njih. - Kada oboje imamo odeću na sebi.

Bilo bi opasno da prihvati njegov poziv. Videla je koliko bi bilo lako da ponovo bude njena srednjoškolaska simpatija kao nekoliko godina pre. I koliko bi sada ovaj odrasli Luke odgovarao njoj?

Ali, u drugu ruku, bila bi odlična zamisao da mu bude bliže osim samo na fotografisanjima. Tu je i dalje Poslodavac o kojem mora da misli. Mora da ima na umu da ovo sada sa Lukeom je samo da završi sa tim. Ništa više. Ako se bude držala toga, moći će da ide na ručak sa njim bez da umeša emocije u sve to.

Nadala se, svakako. - Mislim da bi to bilo u redu. Da li ćemo se naći negde?

- Mogla bi da dođeš kod mene. Biće lakše nego da idemo negde, pa da se vratimo u studio. Sve na jednom mestu, ne misliš li?

- Imam jedan uslov.

- Koji?

- Moraš da me provedeš kroz kuću. Mislim da je fascinantna.

Njegov smeh je bio lagan. - Dogovoreno.

Luke je uvek žalio što nije baš dobar kuvar. Ne jer se nije trudio, jeste, ali sve što spremi je nekako imalo ukus kartona. Kuvanje bi trebalo da bude prosto. Sve što je uvek trebalo je da prati recept. Ali nije bilo tako lako.

Pre nego je Meagan trebala da dođe u subotu, otišao je do lokalne pijace i kupio sveže sastojke za salatu. Imao je ostatke neke piletine od prethodne večeri. Izmešao je to sve za jedan brzinski ručak. Svakako ne bi trebali jesti ništa teško.

Meagan je stigla na vreme, izašla iz auta i izgledala je neverovatno. Nije mogao da se ne seti kako je izgleda vikend pre toga, gola i željna ispred njega. Jako je želeo da je dotakne, ali da bi kaznio i sebe i nju, dao joj je taj glupi spisak da radi na njemu.

Protresao je glavom i gledao je kako prilazi vratima. Skupila je kosu u rep. Interesantan izbor. Nije joj rekao kako bi trebala da namesti svoju kosu, ali rep se činio kao savršen za ono što je imao u planu za danas. I za razliku od prošle nedelje, nije imala šminku na sebi. Perfektno. Pomislio je da bi možda mogla da stavi neki crveni karmin posle ručka.

Otvorio je vrata očekujući njen osmeh, ali umesto toga bila je namrštena.

- Da li je sve uredu? - Pitao je.

- Izvini. Šta?

- Izgledala si izgubljeno i mrštila si se. Da li je sve u redu? - Pomerio se u stranu da je propusti da uđe unutra.

- Da, samo neka poruka koja je stigla u putu dovde. Mogu da sredim to. - Njen telefon se oglasio da je stigla poruka i ona je zastala da je pročita.

Zatvorio je vrata i gledao je kako kucka odgovor.

- Meagan - rekao je polako.

- Hm - nije podizala pogled.

- Meagan - rekao je polako isto kao malopre. - Daj mi telefon.

Njena glava se brzo podigla. - Šta?

Podigao je ruku. - Daj mi telefon.

- Evo, završavam.

- Da, sigurno. Sad, daj mi telefon i dobićeš ga kada kreneš kući.

- To je u redu. U redu sam.

Odmahnuo je rukom. - Daj.

Otpuhnula je, ali je on uzao njen telefon, ugasio ga i stavio u džep. - Hvala. Znam da je teško poverovati, ali svet neće da se raspadne ako Meagan Bishop ne odgovori na pozive narednih par sati.

- Znam to, u redu?

- Siguran sam da znaš. Ali ja sam jako, jako ljubomoran čovek. - Približio joj se i uhvatio njenu bradu da bi je podigao da je gleda u oči. Bože,

bila je predivna. - Imam te ovde samo na kratkih par sati. Nemoj da me teraš da te delim.

Trepnula je i njeni obrazi su postali pomalo ružičasti, što je samo činilo privlačnijom.

- Tako pohlepan - rekla je, glas joj je bio hrapav.

Ne bi trebao da je dodiruje na način na koji to upravo čini. Bila je veoma jasna u vezi sa tim šta želi, a šta ne želi od njega. Ali sada, njene oči su bile tamne i njene usne blago razdvojene. Kada ga je gledala na način na koji ga upravo gleda, nije mogao držati ruke podalje.

- Uvek - odgovorio je na njenu pretodnu konstataciju i protrljao palcem njenu donju usnu.

Uvukla je njegov prst u usta i gricnula ga, sve vreme gledajući ga u oči.

Prokletstvo ako to nije prošlo kroz njegovo telo i stiglo do njegovog kurca koji je molio za još.

- Lisice - rekao je, ali nije pomerio prst.

- Guzice.

Zacerekao se i spustio ruku. - Bilo bi bolje da ti pokažem kuću pre nego uradimo nešto za šta oboje mislimo da ne bi bilo pametno.

Izgledala je toliko razočarano da je umalo promenio planove koje je imao i dao im ono što oboje žele i to odmah. Ali čim je pomislio na to, znao je da ne bi bilo pametno. Da uradi nešto tako radikalno što će ih oboje dovesti do slomljenog srca kao toliko godina pre, ne. Hteo je da počnu iznova.

Što je značilo da jojuguje turu kroz kuću. - Hajde, vodim te u obilazak.

Razočarenje je nestalo, zamenila ga radoznalost i on ju je poveo niz hodnik. - Ovaj deo kuće si videla prošle nedelje. - Prošli su pored sobe u kojoj se presvukla, pokaza gde je njegova i krenuli su ka dnevnom boravku.

Čim su ušli, pokazala je interesovanje za dve slike, ulje na platnu koje su prekrivale dugački zid. - Videla sam delić ovih prošle nedelje i jedva sam čekala da ih pogledam izbliza. Očigledno je da su prava stvar. - Pogledala je u njega. - Maxfield Parrish.

Gledao ju je iznenađeno. - Znaš za njega?

Klimnula je. - Mladi umetnik. Rekla bih da ove slike pripadaju nekom muzeju ili umetničkoj galeriji, ali pretpostavljam da ti to već znaš.

- Da. U stvari, bile su izložene u jednoj mojoj galeriji u gradu, ali sam ih doneo kući da im se divim malo više pre nego što naiđe kupac za njih.

Okrenula se, vidno iznenađena. - Prodaćeš ih?

- Da. Postoji mnogo umetnina koje mi se sviđaju, ali kada bi ih sve zadržao za sebe, ne bi mogla da prođeš od njih do ulaznih vrata.

To ju je nasmejalo. Nije mogao da veruje, nikada se nije smejala nečemu što je on rekao pre. Ili jeste, ali on nije bio baš siguran i želeo je da nikada ne prestane.

Ali jeste čim je primetila da zuri u nju. - Šta?

- Tvoj smeh.

- Šta sa njim?

- Voleo bih da ga čujem mnogo češće.

- Pretpostavljam da nisam osoba koja se puno smeje. - Nepoznata sena je prešla njenim licem. - Nemam pojma zašto.

Dođavola. Kako to što joj je rekao da mu se sviđa njen smeh je moglo da utiče da sva radost nestane sa njenog lica.

- Hej, da li sam rekao nešto? Nisam želeo da te uznemirim.

- Nisi ništa. - Pokušala je da izvrada i nasmešila se. - Volela bih da sam tip osobe koja se smeje više, samo to.

- Možda i jesi, ali se sve vreme družiš sa pogrešnim ljudima.

- To je veoma moguće.

- Hajde da ti pokažem ostatak kuće. - Pokazao je da ga prati. Čim su ušli u kuhinju, oglasio se tajmer da je hleb bio spreman. - Tura pa jelo, ili obrnuto?

- Jelo pa onda obilazak.

- Žena po mom ukusu. Hajdemo.

Ušli su u kuhinju i ona je institirala da pomogne da se namesti sto. Nije želeo da se svađa sa njom pa joj je rado dopustio da se oseća kao domaćica u njegovoj kući. Izgledala je kao da pripada tu i to ga je nateralo da se nasmeši.

Spustila je dve činije na sto.

- Gledaš u mene nekako smešno.

- Stvarno?

- Mm-hmm.

- Kako?

- Kako da si pas koji je upravo dobio kost.

- Ja nikada ne gledam u tebe kao da si *kost*. - Naslonio se na radnu površinu i prekrstio ruke. - Možda pre kao sočni odrezak.

Nasmejala se i on je pomislio da je čuo da se cereka. To je napredak. Možda ne prođe mnogo kada se bude smejala kao da joj je to rutina. Možda postavi sebi cilj da je nasmeje, *stvarno nasmeje*, bar jednom nedeljno.

- Mislim da je sočan odrezak bolje nego kost - rekla je. - Nije baš da mogu da zamislim.

- Jeste, veruj mi. - Pomerio se ka stolu. - Hajde da jedemo pa možeš da mi ispričaš kako si od modela sa naslovnice postala TV izvršni direktor.

- Stvarno? - Sela je, a on je doneo salaltu. - Zašto bi želeo da slušaš nešto tako dosadno?

- Kamera te voli i jednom si bila tako strastvena u vezi sa tim. Zato me zanima kako si od toga završila do toga da budeš zadovoljna sedeći za stolom.

Uzela je zalogaj salate i kada je progutala, odgovorila je. - Zašto misliš da sam zadovoljna?

Njene reči su ga pogodile pravo u srce, baš kao što je i znao da hoće. - Zar nisi?

- Većinu dana, da. - Jurila je listove salate po svojoj činiji. - A onda nekim danima... Kao skoro kada sam dobila jednu pozivnicu. Jedan od NNN glavnih je nominovan za Emmy i pozvao me je na svoju slavljeničku večeru.

Pomogla sam mu jako davno da stane na svoje noge kada je tek završio fakultet. Takvi dani, kada dobijem takvu pozivnicu? Ne, tada nisam nimalo zadovoljna. Tada se osećam nemirno.

- Zašto?

- Zato što se pitam kakav bi moj život bio da sam napravila drugačiji izbor. Da sam odlučila da mu ne pomognem, kao što bi drugi. Da sam se borila za taj posao umesto da učim njega. Da stojim ispred kamere umesto da sedim za stolom.

- Da li želiš taj posao?

- Ne bih trebala da odbijem. Ta pozivnica nije trebala toliko da me uznemiri. On je uradio dobar posao, treba da ga nagrade. Ali, kao što sam rekla, većinu dana sam zadovoljna. Stvarno.

Bilo je tu mnogo više nego što je rekla, posebno zbog toga što je više pokušavala da ubedi samu sebe u to što je izgovorila. Reći će joj to jednom, ali ne sad. - Da li ćeš ići na slavljeničku večeru?

- Da, hoću. Ne jer mi se ide, već bih povredila njegova osećanja ako ne odem. Bila sam uz njega sve ove godine, a ovo je velika stvar. Osim toga, ako se ne pojavim, ljudi će početi da pričaju kako sam ljubomorna i da ne mogu da progutam ponos dovoljno da odem na običnu večeru.

- Zvuči strašno.

- I biće. - Prestala je da rovari po hrani i smirila ruku. - Da li bi išao sa mnom?

Čim su reči napustile njena usta, zatvorila ih je, kao da nije mogla da veruje da mu je upravo postavila to pitanje.

- Na veoma strašnu slavljeničku večeru? - Podigao je obrvu. - Da li si sigurna da želiš da pođem?

- Da - klimnula je, odlučna da ne povuče svoju ponudu. - Biće mi lakše ako budeš tamo sa mnom. Mrzim da idem na takva okupljanja sama.

Iako je među njima bilo manje mržnje sada, znao je da ga ona ne zove na sastanak. Jednostavno ne želi da ode tamo sama. On joj treba kao podrška, ne

kao partner. Iskreno, misli da je dosta vremena provela sama, da mora da izlazi više, da živi. Da uživa u životu.

- Kada je to?

- Sledeće subote. Oh, nisam razmišljala, to je subota, na Menhettnu. Dođavola. Morali bi da pomerimo našu seansu za ranije, tako da ja... mi, možemo da idemo. Da li ti je to u redu?

Njene reči su ubrzale njegovu maštu. Zaboravio je da imaju seansu. Sve na šta je mogao da misli bila je Meagan, na mesečini. Prvo u njenoj večernjoj haljini, a onda gola, okupana svetlošću hiljade zvvezda. - Da, ići ću sa tobom. - Njegov glas je bio hrapav, morao je da pročisti grlo. - Samo što ćemo seansu pomeriti za posle toga, napolju.

POGLAVLJE 4

Meagan je gledala u svoj odraz u visokom ogledalu na unutrašnjoj strani vrata na kupatilu svog stana i mrštila se. Ne jer je izgledala loše, već zbog toga što u stvari mari za to kako izgleda. Ipak, bilo je više od toga. Htela je da zna šta će on da misli. Da li će mu se svidati haljina koju je izabrala?

Uglavnom svi nose crno u tim prilikama. Poneka žena sivo ili crveno. Ona je sama planirala sivu haljinu, ali ova joj je privukla pažnju u jednom izlogu. Ušla je u radnju da pita da li imaju njenu veličinu, govoreći sebi sve vreme da to nema nikakve veze sa *njim*. Lukeom.

Ali doboko u sebi je znala da to sve ima veze sa njim. Prevukla je rukama sa strane, a onda se ponovo pogledala u ogledalu.

Haljina je bila bledo ružičasta sa providnim platnom preko jednog ramena. Iako je haljina padala sve do vrhova njenih potpetica, sa leve strane je imala šlic koji je išao bezobrazno visoko do samog vrha njenog bedra. Luke je bio u pravu - ova boja izgleda neverovatno na njoj.

Okrenula se da se pogleda otpozadi i klimnula zadovoljno, baš kada je začula zvono na vratima. Rekla je Lukeu da mogu da se nađu na zabavi, ali on je odbio i rekao da će je pokupiti u njenom stanu. U sebi, bila je ushićena, iako je vrisnula na njega - Dobro!

Njeno srce je lupalo dok je išla ka vratima i mlatila rukama da znoj ne pređe na haljinu. Bilo je apsurdno da bude tako uzbuđena. Bila je odrasla žena. To što namerava da ide na večeru sa muškarcem ne treba da joj budi leptiriće u stomaku. Ali, da je u pitanju bilo koji drugi muškarac, ne bi bilo ni leptirića.

Udahnula je duboko i otvorila vrata.

Lukeove oči su se proširile, prvo od šoka, a posle od nečeg drugog. Nije rekao ništa dok su njegove oči putovale njenim telom. Podigla je glavu samo malo, da mu pokaže šta može da ima.

- Moj Bože, Meagan - konačno je progovorio. - Ti si veličansvena.

Sviđa mu se. Na osnovu njegovog pogleda, više nego sviđa. - Hvala ti. Neko mi je rekao da izgledam predivno u ovoj boji.

- Neko ima dobro oko.

Pogledala ga je od glave do pete, nije sigurna da ga je ikada videla da nosi odelo i kravatu. Izgledao je seksi kao sam pakao. - Neko ima dobro sve.

Napravio je zvuk koji je bio nešto između stenjaja i režanja. Koraknuo joj je bliže, ali je nije dodirnuo. - Bolje bi bilo da krenemo pre nego strgnem sa tebe tu haljinu i pokažem šta ja to dobro imam.

Obećavaš? Zaigralo je na njenim usnama, ali je prećutala. - Samo da uzmem torbicu.

Kako se okrenula da ode po stvari, čula je dubok uzdah i nije mogla da se ne nasmeje. Da, video je zadnji deo haljine koji je bio gotovo nepostojeći.

Guy je zakupio ceo restoran za slavljeničku večeru i obzirom da su ona i Luke stigli prilično rano, zapanjila se brojem prisutnih ljudi. Svi su imali dignut nos osuđujući neke druge ljude koji su tu. Dekor je bio savremen i nimalo inspirativan. Prema tome što je videla, znala je da će večera biti dosadna kao što se i plašila. Bar je imala Lukea da upotpuni njenu noć.

Uzeo njen kaput da ga hostesi da ga odloži, a onda stavio ruku na donji deo njenih leđa, baš na mesto gde je prestajala haljina a počinjala koža. Toplina njegovog dodira je bila dobra i njeno telo se opustilo. Da, to što ga je pozvala da pođe je bila najbolja odluka u poslednjih par meseci.

- Da li ti poznaješ sve ovo ljude? - Upitao je.

- Možda nekih petnaest procenata.

Na drugoj strani prostorije, Guy ju je ugledao i mahnuo. Stavila je svoj veštački osmeh i mahnula nazad, tiho režeći kada je videla da se izvinjava ljudima sa kojima je stajao i kreće ka njima.

- Šta? - Luke je upitao, ali nije stigla ništa da odgovori jer je za sekundu Guy bio ispred njih.

- Meagan - Guy ju je poljubio bez da su se dotakli, a onda se odmakao da je pogleda. - Vau, izgledaš prelepo. A koje ovo? - Rekao je i klimnuo ka Lukeu.

- Ja sam Luke DeVaan, stari Meaganin prijatelj - odgovorio je pre nego je ona i stigla da kaže.

Luke je stajao viši za nekih pet santimetara u odnosu na Guyevih metarosamdest, ali je njen prijatelj i dalje odmeravao njenog pratioca gore-dole u proceni. - Stari prijatelj? Ja sam jedan od njenih najstarijih prijatelja i nikada mi te nije pomenula.

- Zar to nije smešno? - Luke je rekao kao da je očigledno. - Ne sećam se da je i tebe ikada pominjala, takođe.

Dva čoveka su zurila jedan u drugog pokušavajući bez reči da utvrde ko je poznaje duže. Meagan je prevrnula očima. Muškarci. Stvarno.

- Luke, Guy i ja smo se upoznali na fakultetu - rekla je. Guyev osmeh je porastao sve dok nije čuo ostatak. - Guy, Luke i ja smo se upoznali malo posle moje srednje škole.

To je nateralo Lukea da se nasmeje i Meagan je pomislila da ova večera možda i neće biti tako dosadna. Okrenula se ka Guyu. - Nikada ti nisam pominjala Lukea jer smo izlazili na kratko i nekako sam ga izbegavala nekoliko godina posle toga.

- Ali, ja sam uporan - Luke je dodao.

- Da, jesi.

Guy je podigao glavu. - Drago mi je što si uspela da dođeš - rekao je, ali nije zvučalo kao da je to zaista mislio.

Luke je počeo da trlja palcem njen vrat i ona nije mogla da ne zamumla od zadovoljstva. Kako je zaboga mogla da zaboravi osećaj njegovih ruku? Mnogo bitnije, kako je sve ovo vreme uspela da živi bez toga?

- Čestitam na nominacijama - Luke je dodao.

- Hvala - Guy je nežno stisnuo Meaganino rame. - Ne bi bio ovde bez Meagan.

Luke se napeo pored nje. Zato što je Guy dotakao? Morao je da pređe preko toga, u ostalom, nisu u klubu trenutno. Niko ne mora da traži njegovu dozvolu da priča sa njom.

- Sad, Guy - odmahнула je. - Ja sam te samo malo pogurala. Ti si sam uradio sav težak posao.

- To liči na tebe da kažeš. Čime se ti baviš, Luke?

- Vodim umetničku galeriju u centru i par klubova po gradu.

- Oh, divno. Zanimljivo. Kakvu vrstu kluba? Možda sam bio u jednom?

- Veruj mi. Nisi.

Guy je otvorio usta da odgovori, ali ga je Meagan pretekla. - Luke, hajde da upознаš mog generalnog direktora, gospodina Blacka.

Pouvkla ga je par metara dalje. - Šta dođavola pokušavaš? Šta je to bilo?

- Šta je bilo šta? Samo sam mu prosto rekao da sigurno nikada nije bio ni u jednom od mojih klubova.

- Možda jeste. Nikad se ne zna.

- Nije. Znam.

Kako god. Nije bilo vredno i nije želela da uništi ostatak večeri. Ako je to značilo da treba da prekine njihovu malu bitku testosterona, onda neka bude. Gledala je kroz gužvu ne bi li pronašla gospodina Blacka, ali je bila sigurna da ga je izgubila u gomili. - Pa, čini mi se da smo izgubili mog šefa.

- Bez brige. Uvek možemo da se vratimo kod Guya još malo.

- Ne, ne možemo. U ostalom, šta te spopalo?

- Nije mi se svideo način na koji te gleda i jer te pipao. Više od toga, dopustila si da te poljubi u obraz. Meni nikada ne dopuštaš.

- To je bio poljubac u vazduhu. Želiš da mi daš poljubac u vazduhu? -
Malo je podigla glavu i okrenula mu obraz.

Pognuo je glavu kao da će prihvatiti ponudu, ali umesto toga je prošaputao. - Ne, srce. Mislio sam na drugu vrstu poljupca. Pokušaću neki drugi put.

- Tako ste sigurni u sebe, Gospodine DeVaan.

- Volim kada me zoveš gospodin DeVaan. - Stegao joj je struk malo više.
- I ja....

- Meagan Bishop, ti perpredena kučko. Koga to imamo ovde?

Meagan je uzdahnula i okrenula se ka drolji iz kancelarije. - Robin, ovo je moj stari prijatelj Luke DeVaan, Luke, ovo je....

- Robin Sky. - Napadna žena sa kovrdzavom kosom boje peska je podigla svoju ruku. - Drago mi je.

- Zadovoljstvo je moje.

- Ne još uvek, ali noć je mlada.

Meagan se nakašljala. Robin je treptala prevelikim trepavicama. Luke je gledao totalno veseo. Taman je htela da predloži Lukeu da odu po piće, kada se konobar pojavio pored njih sa tacnom na kojoj su bili škampi. Robin je uzela jedan i prinela Lukeovim usnama sa drugom rukom ispod, praveći se kao nevinom nudeći hranu, a u stvari samo čekajući da ga pipne ukoliko otvori usta.

- Želiš da gricneš? - Rekla je u nameri da zvuči kao da nudi mnogo više.

Meagan je bila sigurna da ako se pogleda u ogledalo može da vidi kako joj para izlazi iz ušiju. Stvarno? Da li je ova žena bila pijana ili samo nezrela i glupa? I Luke? Šta je dođavola u njegovoj glavi?

- Ne, hvala. - Luke je pomerio glavu. - Alergičan sam, ali bih mogao da uzmem čašu vina. - Okrenuo se ka Meagan. - Hoćemo li?

Stavila je ruku u njegovu i čula kako je odahnuo kada je Robin odlučila da nađe novu žrtvu.

- Dođavola, Meagan. Sa kakvim ljudima ti radiš? - Upitao je dok su prilazili šanku. - Prvo čovek sa lakim usnama, a sada žena sa lakim svim ostalim?

- Televizija je čudan posao.

- Ja posedujem nekoliko nastaranih klubova. Televizija nije čudna, ovo je na granici nepristojnosti.

- Guy je samo pokušao da bude šarmantan, a Robin je... pa Robin.

Nije rekao ništa više o ostalim gostima. Naručio je dve čaše vina, jednu je dao Meagan, a drugu je popio iz tri gutljaja.

A ona je mislila da će večera biti uštogljena i dosadna.

- Želiš još jednu? - Meagan je upitala pokazujući na praznu čašu, jedva se suzdržavajući od smeha.

- Ne, dobro sam sad.

Dođavola, baš je mislio da će imati mnogo mirniju noć. Između muškarca koji je očigledno imao oči samo za Meagan i napadne žene koja se nije dvoumila oko toga da ga želi i koliko, njegovo veče ide u smeru da bude veoma interesantno.

- U koje vreme ćemo u stvari da jedemo? - Upitao je.

Stolovi su bili namešteni na drugoj strani restorana. Sa mesta na kojem su stajali, video je da na svakom mestu ima kartica sa imenom gde ko treba da sedne. Nikad mu nije bilo jasno zašto su ljudima potrebne kartice sa imenima. Zar nisu odrasli? Zar ne bi trebali sami da biraju mesto na kome žele da sede?

Meagan je pogledala na sat. - Za od prilike tridesetak minuta.

- Da li si rekla nekome da dolazim sa tobom kao tvoj gost?

- Ne.

Zarežao je. - Super.

- Šta?

- Stolovi imaju kartice sa imenima. Ako nikome nisi rekla da dolazim, ili nema mesta za mene ili ću morati da sedim pored *nje*. - Nasmejao se ka Robin koja je gledala u njih. Podigla je ruku i mahnula mu.

- Zaista, sudbina gora od smrti - Meagan je rekla bezizražajnim glasom.

- Srce, da sam znao da neću sedeti pored tebe, ne bih ni došao večeras. - Prešao je spoljnom stranom prstiju po njenom obrazu. - Radovao sam se tome cele nedelje, nemoj sad da me ispališ.

Zatvorila je oči i priklonila se njegovom dodiru. Rekao je sebi da mora da je zbog alkohola, iako je iskreno popila sam jednu čašu.

- Imam ideju - prošaputala je.

- Koju?

- Hajde da odemo.

- Pre večere? - Kada je klimnula, rekao je. - Skandalozno.

Otvorila je oči. - Ja sam za, ako si i ti.

- Da li ćemo nekome nedostajati?

- Robin.

- Onda idemo.

Zakikotala se kada joj je uzeo za ruku i poveo da uzmu njen kaput.

- Nisi stvarno aleričan na škampe, zar ne? - Upitala je.

Stali su napolju da joj pomogne da obuče kaput. - Ne, ali to mi se činio kao dobar način da je se otarasimo, mnogo ljudi ne želi da se raspravlja kada su upitanju alergije.

- Brzo razmišljaš.

- Kada smo kod toga, nismo večerali. Hajde da zgrabimo nešto za jelo i imamo piknik u parku.

- Piknik u Central Parku? - Podigla je obrvu. - Ovako obučeni?

- Gde je tvoj smisao za avanturu?

Znao je da je ima sa tim, dala mu je jedan od onih *znam šta radiš* pogleda, ali ipak odgovorila - Hajdemo.

- Odlično. Znam pravo mesto za to, desno od Pedesetsedme, ne daleko odavde.

Stavljajući ruku preko njegove, krenuli su, ali, naravno da je ona bila puna pitanja.

- Da li ćemo sedeti na zemlji? Stvarno ne želim da se isprljam cela. Da li nam treba ćebe? Gde možemo da nađemo jedno? Možda da preskočimo piknik i odemo kod tebe. Rekao si da planiraš svakako da imamo seansu danas, zar ne?

Povukao ju je preko pešačkog prelaza pa su zastali na trotoaru. - Meagan, ovo bi trebalo da bude zabavno. Prestani da se nerviraš oko toga i ostavi sve detalje meni. Sve detalje. Meni. - Izgledala je kao da će da kaže nešto, ali je on sprečio stavljajući prst preko njenih usana. - Mislim to. Prebaciću te preko kolena upravo ovde.

Iako su na tu pomisao njene oči potamnele od požude, samo je klimnula. Ali, on je želeo više.

- Kaži *Da, Gospodine*.

Celo njeno biće se preobrazilo u slatku pokornost. - Da, Gospodine.

Jebote, šta te reči čine njemu kada izađu iz njenih usta. Hteo je da je uzme u ruke i smrvi joj usne svojim. Želeo je njene usne i poljubac tako jako, da je mogao da ih oseti upravo. I pitao se, ne po prvi put, da li njene usne imaju i dalje isti ukus kao pre.

Dodavola, morao je da sazna to. Ne baš ove sekunde. Možda ne ni večeras, ali uskoro. Uskoro, osetiće ukus njenog poljupca opet.

Koristeći svu samokontrolu koju ima, savio je glavu, prošao pored njenih usana i šapnuo joj na uvo. - Hvala ti, Meagan. Nikada nisam čuo slađe reči.

Da li je to njegova mašta ili je ona izgledala razočarano što je nije poljubio?

Nažalost, nije bilo ni mesto ni vreme za poljubac koji je on hteo da joj da, pa je uzeo njenu ruku ponovo i poveo ka njegovoj omiljenoj piceriji. Nije to bila duga šetnja, ali je bila dovoljno duga da se ohladi i ne uradi nešto za šta nikako nije bio spreman.

Meagan nije govorila dok su šetali. Verovatno jer se i dalje ljutila zbog njegove pretnje da će je prebaciti preko kolena, ali iskreno, nije ga bilo briga. Možda se deklarirala kao promenljiva, ali morala je da zna da nikako neće dominirati njim.

Vlasnik picerije je požurio ka prednjem delu restorana čim je video Lukea da ulazi. Samo kratko ih je odmerio pre nego je udario Lukea u rame.

- Drago mi je da te vidim, DeVaan. Šta mogu da učinim za tebe večeras?

- Takođe, Angeleno. - Luke je podigao obrvu. - Meagan?

- Tanka korica. Svo povrće.

- Daćeš nam veliku, tanka korica sa svim povrćem, flašu tvog domaćeg crvenog i jedan stolnjak. Za poneti.

Angelano je pucno prstima. - Daj mi petnaest minuta.

Luke se okrenuo nazad ka Meagan. Petnaest minuta je bilo dovoljno da ona odluči da nije želela ovako nepripremljena na piknik u Central Park. Ali, gledala ga je znatiželjnim očima u kojima je bio tračak smeha i Luke nije mogao da se suzdrži i nasmejao se.

- Šta? - Upitao je.

- Da li ovo radiš često?

- U stvari, ne, ovo je prvi put.

Hteo je da joj kaže da može da pita Angelina kad se vrati ako mu ne veruje, ali izgledala je zadovoljna odgovorom.

- Prolazila sam pored ovog mesta, ali nikada nisam svratila - rekla je gledajući okolo.

Luke je pokušao da se seti kako je bilo kada je on prvi put ušao ovde. Bilo je teško. Dolazio je u ovaj mali restoran godinama u nazad i vlasnik je bio kao deo porodice. Za njega, ceo prostor mu je davao osećaj komforta i topline. Sveće, zanimljivi stolnjaci i miris pice pečene na cigli koji te doziva. - Ako nisi jela picu ovde, onda nikada nisi jela pravu picu.

- Doneću odluku tek onda kada je budem probala, sada ne.

- Pevaćeš joj hvalospeve do vremena kad ova noć bude pri kraju.

Jedna porodica je ušla i svi su seli u malom prostoru pored, tako da nije bilo moguće da vode razgovor dalje. Dok su se oni smetili, taman je Angelano stigao sa njihovom porudžbinom.

- Imam sve što vam je potrebno u ovim kesama. - Rekao je Lukeu dok mu je predavao kese. - I, Teresa je insistirala da pošalje cannoli. Na račun kuće.

- Zista si oženio anđela. Ne zaboravi da joj zahvališ u moje ime.

Stariji čovek se nasemjao. - Naravno da hoću. Sada, vas dvoje idite i zabavite se.

- Čini se kao fin čovek - Meagan je rekla čim su izašli i nastavili ka parku.

- Kunem se da je polusvetac. On i Teresa su uvek bili tu za mene. Najbolji su kada ti treba neko za razgovor.

Nije mislio to da kaže. Samo mu je izletelo. Nadao se da ona neće da navaljuje da čuje zašto je slatki par imao potrebe toliko da sluša njega i o čemu im je pričao. Upravo jer je ona bila u pitanju. U danima kada su raskinuli, oni su ga slušali i nisu ga osuđivali.

Možda je i mogla, ali nije nastavila tu temu. - Gde ćemo imati naš piknik?

- Mislim da možemo negde na samom ulazu u park. - Bio je zahvalan što je ispunila njegovu neizgovorenu želju da promeni temu. - Negde gde ima ljudi, tako da mogu da se suzdržavam da nas neko ne bi video.

Presekla ga je pogledom pokušavajući da vidi da li je samo zadirkuje ili ima istine u njegovim rečima. Nadao se da njegovo lice nije odavalo ništa.

Imali su sreće. Bilo je savršeno vreme za piknik i izgledalo je kao da nekoliko porodica i parova ima istu zamisao kao i oni, ali je Luke ipak našao savršeno mesto za njih. Dao je Meagan da pridži kese i prostruo stolnjak preko trave.

Spustila je stvari na crveno-beli karirani stolnjak i sela pored grandiozno koliko je mogla. - Ne mogu da verujem da zaista radimo ovo.

Ostali posetioci Central Parka su ih čudno gledali. Neka ih, neka gledaju. Luke je zamislio da svaki muškarac koji je prošao pred njih zamišlja kako sedi sito ovako preko puta Meagan. Angelano je spakovao nekoliko papirnih tanjirića, tako da je Luke uzeo jedan, stavio na njega dva parčeta pice i pružio ka Meagan.

- Hvala. - Zagrizla je prvo parče i prevrnula očima. - Mmmm, dodavola. Ovo je zaista predobro.

Luke se suzdržao da joj ne kaže *rekao sam ti*. - Kladim se da pobeđuje bilo šta što je bilo na Guyevom meniju.

- Bez sumnje, ali mislim da je Robin bila uznemirena što smo otišli. Kladim se da si ti bio na njenom meniju za večeras.

- Trebala je da proba sa picom. Više verovatno da će se desiti.

Meagan se kikotala.

- Da li je ona takva sa svima? - Upitao je.

- Samo sa muškarcima koji su tako zgodni - nakrivila je glavu u stranu. - Ne, prekriži to. Samo sa svakim ko ima penis.

- Plašim se u ime svakog muškarca na svetu.

Jeli su u tišini nekoliko trenutaka, posmatrajući ljude koji prolaze. Mala devojčica koja je šetala sa svojim roditeljima ih je ugledala i povukla ih ka njima.

- Vidi, mama, vidi, tata - njen glas je postao šapat. - To je princeza.

Luke je pogledao ka Meagan da vidi da li je čula. Jeste. Mahnula je devojčici, zatim poslala poljubac i opet mahnula.

Devojčica je skakala uzbuđeno i mahala nazad. - Tako si lepa.

Meagan se nasmešila i klimnula, izgledajući baš kao prava princeza. Majka se sagnula i šapnula nešto devojčici, na šta je malecka klimnula entuzijastično.

- Čao, čao, pricezo - devojčica je mahala i roditelji su je odveli niz trotoar.

- Preslatko - Luke je rekao kada su roditelji sa devojčicom odmakli.

- Da, jeste - Meagan je potvrdila. - Volim kako deca vide samo dobro na svetu i misle da je sve magično.

- Prokleta šteta za svakoga što mora da odraste.

- Nikada te nisam zamišljala kao Petar Pan tipa.

- Nisam želeo da ostanem dete, ali kada vidiš jedno ovako? Mrzim kada ih vidim kako gube smisao za čuda.

- Da, svakodnevna priča - Meagan je rekla i posegnula za još jedno parče. - Kada si ti izgubio svoje?

- Kada sam imao deset.

- Šta se dogodilo?

- Moji roditelji su se razveli.

Meagan je klimnula. - Da, razumem. Ništa gore nego kad dvoje ljudi koji tebi znače sve odluče da ne mogu da podnesu jedno drugo.

- Mislim da je to teško za svakoga u bilo kojim godinama, ali ja sam se osećao totalno zaslepljeno.

- Da li ih vidiš često sada?

Zgužvao je plastičnu čašu koju im je Angelano spakovao za vino. - Majka je umrla od raka dojke pre šest godina, a tata se ponovo oženio i živi u Texasu. I ne, ne viđam ga često. - Još jedna tema o kojoj nije želeo da priča. - A ti? Šta je sa tvojim roditeljima?

- Tata je bio vatrogasac i poginuo je na dužnosti. Mama više nikada nije bila ista od kako je on preminuo pre nekoliko godina.

Srce ga je zbolelo od tuge u njenom glasu. - Tako mi je žao.

Protresla je glavom. -Ali, roditelji mog tate su i dalje živi i u braku su već osamdeset godina.

Luke je zazviždao. - Osamdeset godina?

- Nemoj biti impresioniran. Mislim da su ostali u braku samo kako bi jedno drugo mogli da nerviraju.

- Ne zanima me. To je previše vremena da ostaneš u braku iz bilo kog razloga. Trebali bi da promenimo temu, ovo je depresivno - rekao je.

Meagan je uzela još jedno pače. - Hajde da pričamo o tome kako je moguće da toliko dugo živim u New Yorku i da nikada nisam probala ovu picu.

- Nemoj da zaboraviš da imamo i cannoli.

- Nikada ne zaboravljam desert.

Sačekao je dok nije završila parče, a onda je uzeo pakovanje u kom je bilo spakovano pecivo. Ali, kada je krenula da je uzme, odmahnuo je glavom. - Ne, dopusti meni.

Skupila je oči polako, ali je ipak otvorila usta.

- Eto - rekao je dok je polako ubacio pecivo u njena usta.

- O čoveče, ovo je još bolje nego pica, a ja sam mislila da je to prosto nemoguće. - Njen jezik je polako izvirio i pokupio ostatke šećera na njenim usnama. Izgledala je srećno i on bi voleo da može da bude srećan zbog nje, ali pogled na njen jezik dok se oblizivala ga je činio tako tvrdim da je skroz ispao iz elementa.

- Mislim da bi trebali da odložimo seansu za večeras - rekla je. - Sve ove kalorije.

- Bićeš ti u redu. - Posegao je i uhvatio zglob njene ruke palcem i kažiprstom. - U ostalom previše si mršava, to se neće ni videti na tebi.

- Kladim se da hoće.

Pomazio je njen zglob palcem. - Kladim se da mogu da učinim da zaboraviš na njih.

Meagan se stresla od njegovog dodira na svojoj koži. To su bili samo njegovi prsti na unutrašnjoj strani njenog zgloba na osjetljivom delu, ali ih je odmah zamišljala na mnogim drugim delovima njenog tela. Više od toga, nateralo ju je da žudi za njegovim dodirom. Da žudi za njim.

Ako bi zatvorila oči, mogla bi da iz sećanja povuče osećaj njegovih prstiju pre toliko godina. Ipak i onda je njegov dodir bio prilično dobar, ali obzirom na znanje i godine koje je dobio, sada je verovatno bolji. Imala je osećaj, ma koliko da joj je onda uzdrmao svet, sada bi je tako zavrteo da se verovatno nikada ne bi oporavila.

Sedeo je pored nje i posmatrao je tim očima jednog Doma kojima ništa ne može da promakne. Nije mogla da ne primeti kako su mu oči potamnele. To što je dodiruje, utiče na njega baš kao i na nju. Njegov dodir je postajao sve topliji sve dok njegovi prsti nisu napustili njen zglob.

- Da li si završila sa jelom? - Upitao je hrapavog glasa.

- Da - odgovorila je, ali je imala osećaj da time pristaje na nešto sasvim drugo.

Ustao je i povukao da stane na svoje noge, a onda su zajedno pokupili smeće. Luke je savio stolnjak i stavio ispod ruke, nameravajući da ga kasnije vrati Angelnu, kako je i rekao. Kada su skupili sve, počistili za sobom i krenuli da izađu iz parka, već je padao mrak.

Ali do vremena kada su stigli do njega, već je kompletno pao mrak, nebo je bilo čisto dozvoljavajući punom Mesecu da bude vidljiv. Luke je izgledao zadovoljan svetlošću koju je mesec stvarao. Izašao je iz auta i klimnuo, a njoj se učinilo da je promumlao *perfektno* dok je izlazila.

Od kad joj je napomenuo da će raditi napolju, umirala je od želje da čuje na šta je mislio.

- Idem unutra da uzmem opremu, da li ti odgovara da me sačekaš ovde? - Upitao je.

- Da, u redu je - rekla je. - Veče je prelepo.

Nije mu trebalo mnogo. Kada se vratio, njegova kravata i sako su nestali, a prvo dugme na košulji bilo je otkopčano, dajući pogled na njegov vrat i početak grudi. Dodavola, poželeva je da ga dodirne. Želela je da mu otkopča košulju, skine preko ramena i pređe rukama preko njegovih grudi.

Ili nije primetio njenu želju, ili je odlučio da je ignoriše. - Ostani upravo tu. Mesečina je pod perfektnim uglom.

Nije imala pojma o uglovima i osvetljenju, ali ako je on bio srećan zbog toga, onda je i ona bila takođe. Nekoliko minuta se njiha na mesečini, zabacila kosu zabacila pozadi i gledala u nebo. Nikada do sada se nije slikala napolju, pogotovo ne noću. Bilo je nečega skoro nadrealnog u svemu. Magično bi bilo prava reč kada bi verovala u to. Šta god da je bilo, ona se osećala živom.

- Možeš li sama da otkopčaš haljinu? - Upitao je.

- Sama sam je i obukla - podsetila ga je.

- Shvatio sam - rekao je. - Ali sam se pitao da li ti je možda potrebna pomoć.

- Ako mi pomogneš, onda verovatno nećemo uraditi ni jednu sliku više večeras.

- Da li ti to odugovlačiš?

Možda i jeste odugovlačila. Video je golu i pre. Relativno skoro, tačnije. Ali ovo se nekako činilo mnogo drugačije. Više lično. Intimnije. Jednostavno više.

Zato što su sami? Ili zato što se poznaju mnogo bolje od prošlog puta?

Pošto mu je bila okrenuta leđima i gledala samo malo preko ramena, povukla je rukom veoma polako otvarač na haljini preko njenih leđa.

Jedina mana imati njega kao fotografa je to što nije imala mogućnost da mu vidi oči. Zapravo, možda je tako bilo najbolje, po nju, jer je tada mogla da se pretvara da njegov izraz lica ne sadrži ništa što bi i ona htela. Da.

Pogledala je sa strane i njena haljina je polako počela da pada niz njena ramena i ona je zagrizla usnu nesigurna u ono šta radi. U njenoj glavi i za

kameru, ona postaje neko drugi. Ona je bila iskusna sirena koja postaje svesna moći koju ima nad svim muškarcima oko sebe. Polako se okretala, njena kosa je letela oko njenih ramena, a ona je polako pomerala svoje kukove da bi haljina lagano pala sa njenog tela na tlo.

Zaboravi na moć koju ima nad svim muškarcima. Nju je zanimao samo jedan. Luke.

Bio je tih dok je radio, ali njoj nije promako oštar uzdah koji je uzeo kada je popotpuno gola stajala pred njim. Čak i tada nije želala da podigne pogled ka aparatu da ne bi prekinula ovu čaroliju koja je bila u vazduhu između njih.

Zajedno, postali su kreatori jedne neispričane priče. Praveći magiju njenim pokretima i načinom na koji je on to gledao kroz objektiv. Ni jedne reči dok su radili. Nije ni bilo potrebe za njima. Iz nekog razloga, kada je podigao aparat i uperio u nju, radili su kao jedno. Tako je bilo i pre, godine to nisu izmenile ni malo.

Iako ga nije gledala, osetila je kada je spustio kameru. Bila je iznenađena da je završio, vreme kao da je proletelo. Ali ju je više iznenadila činjenica da ona nije bila spremna da se ova noć završi.

Čula je zvuk kada je odložio aparat.

- Možeš da se obučeš, ako želiš - rekao je, prekidajući tišinu, ali ne i čar.
- Ili želiš da ti donesem ogrtač.

- Ne.

- Ne želiš da ti donesem ogrtač?

Okrenula je lice ka njemu. Mesec je pobegao iza drveća. Bilo je teško da ga pročita. - Ne želim da se obučem.

- Meagan?

Nije bila sigurna da ga je ikada čula da je tako nesiguran. - Dođi k meni, Luke.

Borio se, mogla je da oseti čak i tako daleko. Muškarac protiv džentlmena. Dom protiv fotografa.

- Odložio si aparat - rekla mu je. - Sada smo samo mi. Luke i Meagan.

Deo nje je znao da ne treba da ga izaziva. Bilo je previše slično kao toliko godina pre. Osim što sada je mogla da u sve ne umeša emocije. Bila je odrasla žena, ne devojka. Uzima ono što želi, a večeras ona želi Lukea.

- Samo večeras - šaputala je. - Sutra se možemo vratiti da budemo poslovni partneri. Večeras smo samo dvoje ljudi koji žele jedno drugo i konačno rade nešto u vezi sa tim. Želiš me, zar ne?

Nije odgovorio, ali je brzo prešao razdaljinu među njima i stao ispred nje. Bilo je taman toliko svetla da vidi želju u njegovim očima. - Pakla mu, da, želim te.

- Šta onda čekaš?

- Ništa - stavio je ruke oko njenog lica. - Ne čekam ništa.

Poljubio je i sve joj se vratilo. Njegov ukus. Njegov komandujući stav. Njegova umešnost. Sve je bilo prisutno u njegovom poljupcu, i kada je mislila da je sve upamtila, nije bilo baš isto. Tako moćno. Sigurno je bilo da nije ovako dobro bilo i ranije.

Podigao je glavu dovoljno da može da mumla direktno u njenu kožu. - Mislim da ne bi izdržao da moram da čekam još jedan dan. - Liznuo je njen vrat. - Tvoj ukus. Nikada nisam zaboravio. Tako jebeno dobar.

Zamumla je zadovoljno kada je usna prešao preko njene ključne kosti, a njegove ruke pošle pravo na njeno dupe. Privukao je ka sebi i nije bilo sumnje koliko je želi.

- Osećaš šta mi radiš? - Upitao je. - Šta mi je gledanje tebe na mesečini uradilo?

Osetila se inspirisanom, pa ga je pogurala po ramenima i odmakla se par koraka od njega iznenada. - Šta, dođavola, Meagan?

Polako se zaljuljala, napred pa nazad. Igrala je za njega. - Voliš da me gledaš na mesečini?

- Bože, da.

Prešla je rukama preko kukova. Polako podigla svoje grudi. - Sviđa ti se ono što vidiš?

- Reći ću ti nešto - rekao je i osmeh je bio evidentan u njegovom glasu. - Možeš da radiš bilo šta ovde napolju, ali jednom kada pređemo prag, onda radiš ono što ja kažem.

I dalje se pomerala zavodljivo kad je odgovorila. - Šta ako ja ne želim da uđem unutra?

- Neću te jebati napolju.

- Zašto ne? Plašiš se toga da ja budem glavna? Plašiš se da će to da ti se svidi?

- Ne. Plašim se medveda. Plašim se da će me zateći nespremno i rastrgnuti na smrt dok budem duboko u tebi.

Nasmejala se. - Ali kakav način da se ode.

- Da li misliš da provedeš sve vreme pričajući?

- Zapovednički, uvek zapovednički - rekla mu je, prišla i stavila svoje ruke na njegova ramena. - Mislim da ću da počnem od razodevanja tebe da vidim šta sve kriješ ispod tog odelja.

- Da, videćeš.

- Nekako se osećalo veće kada si bio pritisnut uz mene malopre.

Zakikotao se. - Tvoj sam narednih deset minuta.

- Šta se dešava posle toga?

- Onda je moj red.

Nije htela da troši vreme. Brzo je otkopčala košulju i skinula je preko njegovih ramena. Bio je veličanstven ispod sve te odeće. - Sva ta odeća krije đavolski dobro telo. Vežbaš.

To nije bilo pitanje, ali je rešio da odgovori. - Skoro svaki dan.

Zahvalnim rukama je prešla preko njegovih bicesa. - Zgibovi?

- Da, kako bih imao potpunu kontrolu nad svojim telom kada budeš ispod mene. Raširenih nogu da imam pristup. Tvoja pica vlažna i spremna, tvoje grudi otežale od želje za mojim ustima.

- Sve to zbog zgibova?
- Možda bi bilo bolje da ti pokažem.
- Ne još. Još uvek imam deset minuta.
- Pa, sad, više ne želim da čekam.

POGLAVLJE 5

- Dodavola - Meagan je rekla. - Još uvek tako šefujuć.

Luke je prigušio smeh. - A ti još uvek to voliš.

- Ući ću unutra pod jednim uslovom.

- Pregovaraš?

- Koliko jako želiš unutra?

Vukao prst niz njen stomak, tik do mesta gde joj se noge razvajaju. - Želim unutra jako, jako mnogo.

Nije htela da mu pomeri ruku ili da ga natera da ide dublje. - Onda moraš da se složiš da mi duguješ deset minuta. I da ću ih iskoristiti kako god budem želela.

- Dogovoreno. Sad, unutra.

- Gde me želiš?

Pravo pitanje je gde je ne želi jer je želeo na svakom mogućem mestu. - Počinjemo tradicionalno. U spavaćoj sobi.

- Na krevetu?

- Ne toliko tradicionalno. Želim te savijenu preko kreveta.

Uzdahnula je. - Nisam ti čak ni skinula pantalone.

- Unutra. Odmah. Ni jedne reči.

- Ali rekao si da ovde mogu da radim šta želim.

Oh, da, ona će biti zabavna. Voleo je pokorne sa stavom. - To su deset reči. To će biti deset udaraca. Bolje da budeš tiha i odeš da me sačekaš kako sam rekao.

Okrenula je glavu i krenula ka kući, ali je on čuo kada je promrmljala. - Dominantni.

- To je jedanaest. - Nasmejao se kada je potrčala unutra.

Pratio je u stopu jer se plašio ako odmah ne krene da će se predomisli, a nije hteo ni da se ona predomisli, takođe. Radio je isto što i toliko godina pre, a to je slomilo njeno srce tada. Ali sada, bilo je drugačije, zar ne? Ona je insistirala da bude samo jedna noć. Posle svega, nije bio siguran koliko želi vezu sa njom, nije bio siguran da joj se sviđa većinu vremena. On je bio samo ruka koja će da počese njen svrab večeras. Nema potrebe da analizira sve.

Ušao je u sobu i našao je da ga čeka onako kako je naredio i potreba za analiziranjem svega ga je napustila. Video je već golu u klubu i pre nekoliko trenutaka na mesečini. Ali dođavola. Gledajući je sada, u svojoj sobi, presavijenu preko kreveta na njegovo naređenje, ostavilo ga je bez daha.

Nije se mrdnula dok joj je prilazio. Nije reagovala kada je nežno prešao rukom preko njene zadnjice. Za razliku od vremena kada su poslednji put bili zajedno, tada je bila nova u svemu tome i nikada je nije posmatrao u sceni. Iskusna Meagan kao pokorna, bilo je totalno novo za njega.

Nije mogao da dočeka da je upozna.

- Veoma lepo - rekao je lagano joj stiskajući dupe samo zato jer je mogao. - Dugujem ti jedanaest udaraca i mislim da ću podići na dvanaest, ali pošto si bila toliko dobra, pustiću te da izabereš čime.

- Ako vas to zadovoljava, Gospodine, izabraću. Najradije bih da to uradite rukom.

Nije mogao da sakrije šokiranost u svom glasu. - A zašto?

- Jer volim da osetim vaše ruke na sebi, Gospodine.

Bio bi više nego lud da je odbije. Totalna budala.

- To bi me zadovoljilo i više nego što misliš. Moje ruke vole biti na tebi.
- Pomerio se u poziciju iza nje. - Nema potrebe da brojiš.

Umesto da počne odmah, prevukao je prstom između njenih nogu. Prokletstvo, bila je natopljena. - Neko baš voli moje ruke na sebi.

Da bi je držao na ivici, odlučio je da je zadirkuje još samo malo. - Pokušavam da se odlučim kako želim da te pljeskam. Polako i metodično tako da osetiš svaki udarac? Ili brzo i žestoko tako da ostaneš bez daha? Da li da polako tvoje dupe dobije ružičastu boju ili da brzo tvoje meso tretiram da bi ti pokazao ko je gazda?

Njene noge su se zatresle samo malo. - Razmišljaš o tome, zar ne? Pitajući se šta ću da uradim? Kako ću to da uradim? Zamišljaš oba scenarija i koje želiš više? Reći ću ti nešto, večeras se osećam ekstremno velikodušno i pustiću te da odlučiš. Između toga da te pljeskam sporo i jebem brzo ili da te pljeskam brzo, a jebem polako. Tvoja doluka. Imaš pet sekundi za odgovor, ako se ne odlučiš, onda dobijaš samo pljeskanje bez jebanja.

Jedva je stigao da završi kada je odgovorila. - Brzo pljeskanje i sporo jebanje, Gospodine.

Kako ga nije razočarala, krenuo je brzo. Nije joj dao šansu ni da udahne pre nego je brzo spustio svih dvanaest udaraca, svojih najačih preko njene blede zadnjice. Posle svakoga, stenjala je od bola i užitka, što je njega činilo toliko tvrdim da je mislio da će svršiti i pre nego su i počeli.

- Sveto sranje - izdahnula je kada je završio. Njeno dupe je bilo vatreno crveno, a njegva ruka bolna.

- To bi bilo sveto sranje, Gospodine - dao joj je još jedan udarac, ali ovoga puta preko njene izložene pičkice i ona ga je nagradila stenjanjem punim želje.

- Sveto sranje, Gospodine.

- Tako je bolje. Sada, na kolena ispred mene. - Čekao je dok se nije namestila i onda je nastavio. - Htela si da skineš moje pantalone ranije. Dozvoliću ti to da uradiš sada. Onda ćeš mi zahvaliti za pljeskanje sisajući moj kurac. Nadam se da imaš duboko grlo jer želim ta usta otvorena i svaki moj santimetar unutar tog grla.

Pomerala se brzo i bez oklevanja, sve dok ga nije skinula i videla veličinu njegove erekcije. Onda su je oči odale i izgledala je nesigurna u sebe po prvi put.

Otvorila je usta i stavila svoje ruke na njegova bedra.

- Pustiću te prvo da to uradiš sama i nećemo se mrdnuti sve dok ceo ne bude unutra. I ako staneš, uradiću sam i neću biti nežan ni malo.

Uzela je vremena, ali nije stala. Nije mogao da pomeri pogled od toga kako je uzimala njegov kurac u svoja usta. Dosegao je početak njenog grla i čim ga je opustila, ušao je ceo unutra.

- Dodavola. Uzela si me celog, baš kao što sam ti rekao. U napadu sam da te jebem ovako, ali obzirom da me ta pičkica izaziva celu noć, ne mogu da dočekam da se zakopam u nju do kraja.

Sagnuo se i uhvatio njenu kosu u pesnicu, povukao joj glavu nazad da nije imala izbora osim da ga gleda u oči. - Voliš osećaj mog kurca u ustima? Zamsili onda kako će da bude kada bude bio duboko u nekom drugom delu tebe.

Klimnula je oko njegovog kurca. Pljesnuo je po obrazu i izvukao se iz njenih usta. - Koliko si fleksibilna?

- Nisam baš gumena, ali nisam ni laka kategorija, Gospodine.

- Dovoljno dobro. Na stomak. Kolenima skroz do ivice kreveta, želim da posegneš iza leđa i uhvatiš se za članke.

U toj poziciji, biće skroz raširena za njega sa dodatnom prednošću nad njenim rukama. Čekao je, čak i kada je stala u poziciju kako je tražio, tako da se osećala veoma ranjivo. Trebala je njegov dodir. Njeno telo je treperilo od želje. I kada je pomislio da ne želi ništa osim da se zabije u nju, bilo je totalno drugačije.

Tako da i protiv svojih potreba, samo je jednostavno milovao njene noge. Nežnu kožu na unutrašnjem delu. Osetljivi deo njenih bedara. A onda, sa najnežnijim mogućim dodirom, prešao je preko njenog klitorisa.

- Oh, Bože. Molim vas, Gospodine.

- Molim vas, Gospodine, šta?

- Molim vas, Gospodine, uradite nešto.

Prešao je opet jedva je dotičući. - Zar ovo nije nešto?

- Mislila sam nešto... više.

- Nešto više? - Pljesnuo je preko guze. - Mislim da si se igrala dominacije previše pa si zaboravila ko je glavni večeras. Probaj da se igraš tako još jednom i ja ću te pustiti da me gledaš kako samog sebe zadovoljavam.

Promumlala je nešto.

- Šta je to bilo?

- Gospodine. Da, Gospodine.

Da. Kao da će progutati to. Pljesnuo ju je opet. - Ne verujem ti ništa, ali sve dok razumeš posledice, ja ću nastaviti.

Bila je mudra pa nije rekla ni reč. Puhnuo je u crvenu kožu njene zadnjice i ona se zatresla, to ga je podsetila da koliko god da voli da je vidi u ovoj poziciji, ne želi tako da je uzme prvi put. Đavolski je siguran da ako imaju samo jednu noć, uzeće je mnogo više od jednom.

- Okreni se na leđa - rekao je. Želeo je da vidi njeno lice dok je poseduje. Više od toga je želeo da ona to vidi. Nije bilo načina da promeni prošlost, ali možda će ona promeniti mišljenje o sadašnjosti ako bude videla šta mu radi.

Okrenula se brzo i prešla očima preko njegovog tela, maleni osmeh joj je igrao na usnama. Bio je zadovoljan što gleda u njega. To je i jedino bilo fer obzirom da je on imao divan pogled na nju malopre.

- Sviđa ti se to što vidiš? - Nije mogao da je ne upita.

- Da, Gospodine - odgovorila je i šokirala ga iskrenošću. - Veoma.

- Onda nas ima dvoje. Svaki deo tebe je jebeno prelep.

- Hvala vam, Gospodine.

Hteo je da joj kaže da je mnogo lepša nego pre nekoliko godina, ali ne bi bilo dobro da iznosi prošlost sada. Fokusiraj se na sadašnjost, govorio je sebi. Prošlost je nepromenljiva, a budućnost neizvesna. Sve što je imao bila je kontrola nad ovim trenucima i potrudiće se da budu sve.

- Spremna za mene? - Pitao je stavljajući kondom. - Spremna da te jebem, kako si ono rekla, sporo?

- Tako spremna, Gospodine.

- Raširi noge za mene.

Pomerio se među njene noge čim ih je otvorila. Zadržala je dah čekajući penetraciju, ali on se nije pomakao. Umesto toga, pljesnuo je njen klitoris svojim kurcem.

- Izgledaš prokleta jebeno upravo. Tvoje noge raširene. Tvoja pica se presijava. Tvoj klitoris bolan na dodir.

Zaškripala je zubima i šištalala kada je ponovo svojim kurcem pljesnuo njen klitoris.

- Kladim se da bi mogao da te nateram da svršiš samo od ovoga.

- I ja mislim da bi ste mogli, Gospodine. - Izvila je leđa kada je nastavio da muči njeno osjetljivo meso.

- Možda to probamo kasnije. Dogovorili smo se za jednu noć, ali veruj mi da ću se potruditi da je nikada ne zaboraviš. U stvari, nadam se da nemaš planove za sutra jer ću uzeti celu prokletu noć. Do jutra nećeš znati svoje ime, ali će tvoje telo dobro da upamti moje.

Da dokaže svoju poentu, ušao je u nju jednim potezom, do kraja.

Prevrnula je očima. - O moj Bože, da li si narastao u međuvremenu?

To je bilo neočekivano, pa se zacerekao. – Ne, a da sam svestan toga.

Povukao se i polako krenuo sa izluđujuće laganim ritmom svojih kukova. Bilo je mučenje, barem za njega. Trebao je da razmisli pre nego joj je dao izbor o tome kako će da je uzme. Zbog načina na koji je podizala kukove da ga privuče bliže, opet je ispitivao svoju odluku.

- Ah, da - lagao je. - Mogao bih ovako celu noć.

Ona je cvilela.

- Osećam te neverovatno. Tako vrela i uska i tako... - zaustavio se jakim prodorom. - ... dobra.

Krenuo je da se pomera samo malo brže. - Obmotaj noge oko mog struka. - klimnuo je na osećaj kada je to uradila. Voleo je taj osećaj nje obmotane oko sebe, nekako je bilo intimnije.

Čim je osetio njene pete na svom dupetu, znao je da je napravio grešku. Sa svakim zabijanjem, njene noge su više stezale njegov struk, moleći ga bez reči da ubrza.

Pomerali su se zajedno još malo pre nego je odlučio da udovolji potrebi svog tela.

- Jebeš sporo.

- Dođavola, da - rekla je čim je krenuo da ulazi u nju brže. Dozvoljavajući oboma da uzmu ono što im treba. - Gospodine.

Povukao je ruku između njihovih tela. Nikada do sada nije svršio prvi, ali ako ona ne požuri, moraće da prekrši to svoje pravilo.

- Koliko blizu? - Upitao je.

- Veoma blizu, Gospodine.

Udario je preko njenog klitorisa. - Prepusti se.

Nije odgovorila, ali je klimnula i zatvorila oči. Još par zabijanja i njeno telo se raspalo oko njega. Uglavnom bi joj prižio još jedan orgazam pre no dozvoli sebi da svrši, ali sada je znao da ne može da izdrži duže. Nije mu bilo jasno kako je izdržao i ovoliko.

Pokušao je da uspori svoje prodore, izvlačeći svaki uzdah i stenjanje iz nje pre nego ga je sopstveni vrhunac zdrobio, izvlačeći njene uzdahe zadovoljstva zajedno sa njegovim.

Meagan nije bila sigurna da li ima dovoljno snage da se pomeri. Ipak, ako bi to značilo da se nikada ne pomeri oдавде, neće da se žali. Sveto sranje. Nije se sećala da je seks sa Lukeom bio ovako dobar.

Da, seća se da je bio odličan, ali sada zna da nije bio ovako odličan.

- Pritiskam te - rekao je podižući se sa nje.

Stvarno? Nije marila. U stvari, jako joj se sviđao osećaj njegove težine preko nje. Čudno jer obično to nije volela. Nije želela da se mrdne od nje previše, pa mu je stavila ruku na rame.

Na njegovo čvrsto, klizavo-od-znoja-jer-sam-te-upravo-jebao rame. Prisećajući se kako je izgledao preko nje, njegove mišiće kako se pomeraju dok je ulazio u nju...

Jebiga.

Želela ga je opet.

A to je bila jako loša stvar zbog mnogo razloga, a jedan od njih je to što rade zajedno, profesionalno. Bila je na ovom putu pre. Nije se završilo dobro.

Njeno telo se ohladilo čim se setila drugog razloga.

Poslodavac.

Prokleta sve do pakla i nazad. Nije čak ni pomislila na ucenu cele noći. Zašto je morala da pomisli na to posle ovako prelepe večeri koju je imala sa Lukeom?

Zbog toga što svako ko zna šta se događa bi rekao da je upravo spavala sa njim da bi mu se približila. Zna da je to način na koji bi gledala na svoju trenutnu situaciju. I nije htela ni da pomisli kako bi on reagovao kad bi znao. Šta god da se desi, mora da se pobrine da on nikada ne sazna.

Ako ranije nije dovoljno mrzela Poslodavca, sada ga mrzi. Upravo je uspeo da joj pokvario osećaj posle najboljeg seksa koji je imala otkad... pa, nikad.

Odbila je da mu da toliku moć. Ne ove noći kada je odlučila da se da Lukeu. To je još jedan razlog zašto je pametna samo jedna noć. Iako ima samo jednu noć, neće da je troši ni na šta drugo.

- Hej - rekla je kotrljajući se na stranu da bi ga gledala u lice.

Stavio joj je pramen kose iza uva. - Hej i tebi.

Protegla se. - Ovo je bilo neverovatno.

- Slažem se.

Podigla se na lakat da bi pogledala sat iza njegovog ramena. - Noć je još uvek mlada.

- Da li je to suptilan nagoveštaj, Meagan Bishop?

- Oh, ne - pratila je njegovu podignutu obrvu. - Nisam mislila da budem suptilna u vezi toga, ni malo.

Nasmejao se, dokotrljao se preko nje okrećući je na leđa. - Ako želiš da nastavim da budem neverovatan, onda moraš da mi daš vremena da se oporavim.

- Tako je dobro biti žensko.

- Držim te za reč u vezi toga - seo je. - Idem da se rešim ovog kondoma i kad se vratim, videćemo da li mogu da te učinim još više srećnom što si žensko.

- Radujem se tome, Gospodine.

Nije ga bilo samo nekoliko minuta, ali ona se za to kratko vreme osećala užasno sama u tom njegovom velikom krevetu. Nije znala zbog čega. Odlučila je da krivi Poslodavca. O, kako je mrzela tog čoveka. Bar je ona mislila da je muško. Ne, tu je bilo još nečega; to što je osećala prelazilo je mržnju ma ko god on bio. Ne zbog toga što je radio njoj, već što je bacao senku na ovu predivnu noć.

- U redu si? - Luke je pitao dok se peo na krevet i privukao je bliže sebi.

Opustila se u njegovim rukama, hrabreći sebe. Nije želela da on pomisli kako se pokajala zbog bilo čega. A sigurno nije volela činjenicu da je to bilo zbog Poslodavca i što misli na njega sada kada ga trenutno nema. - Samo usamljena bez tebe.

- Nije me bilo najviše pet minuta.

- Činilo se mnogo više.

Krenuo je da kaže nešto, ali je oklevao.

- Šta? - Upitala je.

- Samo sam želeo da znam da ti je u redu da provedeš noć ovde.

Da li je bilo? Pakla mu, jeste. Ali, da li je bilo pametno? Oni su se dogovorili za jednu noć, ali da li bi trebala da ostane? Gde će ih to odvesti ujutru?

- Da li će se neko brinuti ako se ne vratiš kući noćas?

Nasmejala se. - Moje biljke.

Grickao joj je uvo. - Mislio sam ono što sam rekao ranije. Ako imamo samo jednu noć, trebali bi da je iskoristimo celu.

- Mmmm - nikada neće otići ako nastavi tako. - Kada si postao tako pametan?

- Kada sam prihvatio tvoj poziv za večeru. - Njegovi prsti su zadirkivali zadnji deo njenog vrata. Jebote, zapamtio je. Sve te godine i i dalje zna kako da je dovede do ludila.

- Gospodine - zakukala je, gurajući svoje bokove ka njemu. - Molim vas, molim vas, molim vas, recite mi da ste se oporavili dovoljno? - Jeste ako je po ispupčenju koje mora da je osetila.

- Verovatno - rekao je, ali se nije pomerio.

- *Pa?* - Odvratila je u sebi.

- Verovatno jesam, ali postoji nešto što želim da uradim prvo.

Sve dok je bila u krevetu i gola, mogao je da uradi šta god je hteo. - Šta?

- Želim da vidim da li si dalje ukusna kao što se sećam.

Zastenjala je kada se pomerio između njenih nogu. Možda ne bude preživela do jutra.

POGLAVLJE 6

Sledećeg petka, Meagan je gledala u osamljenu kuću, koja je više ličila na lovačku kolibu, a onda se okrenula ka Abby. - Da li si sigurna da je u redu što sam ovde danas?

Abby je prevrnula očima dok je izlazila iz auta. - U redu je. A ti si ona koja govori da bi trebala da izlaziš češće.

- Da, mogla sam da odem na mesto na koje inače idem, krevet i doručak.
- To je bilo ono što je i planirala pre nego je Abby pozvala na večer „devojaka“.

- I bila bi sama, a to se kosi sa svrhom izlaska.

- Deninom mužu ne smeta da toliko žena spava u njegovoj kući?

- Ti, ja, Julie i Sasha teško da smo mnogo žena. Uostalom, Jeff će se obradovati što će provesti noć kod Danela.

- Ako si sigurna.

- Jesam - Abby je mahala prema autu koji se zaustavljao iza njih. - Pogledaj, to je Sasha.

Sačekale su da se auto parkira i videli ženu koja izlazi i nosi pretešku torbu. - Hej Abby i Meagan, je li tako?

- Da, ta sam. - Meagan je poslednji put videla Sashu kada ju je, tada tek na samom njihovom početku, njen gospodar kaznio jer je svršila bez dozvole. A sada, nije mogla da ne primeti prelepu ogrlicu oko vrata na mestu gde je prošlog puta nosila tanku kožnu tračicu. - Sviđa mi se tvoja ogrlica.

Popuno blagostanje je prešlo preko Sashinog lica i ona je podigla ruku do ogrlice. - Hvala ti.

Ah, nove ljubavi. Da li je ona ikada izgledala ovako? - Ne mogu da dočekam da čujem o tvom seksi Britancu.

- Iznenadena sam da te Cole pustio da dođeš večeras - Abby je rekla dok su išle ka ulaznim vratima. - Zar obično vikendom nemate vaše vreme?

Sasha je pognula glavu, ali ne pre nego je Meagan videla da je pocrvenela. - Da, ali je morao da ode u New York večeras da se nađe sa svojim urednikom i još nekim ljudima. Rekao je da će ostati do kasno pa će ostati da prespava tamo. Da je drugačije, planirala sam da ostanem samo na nekoliko sati.

Čula joj se čežnja u glasu, kao da je stvarno želela da bude sa Coleom, ali je govorila sebi da je sasvim u redu da neko vreme provede i sa prijateljicama. Ne, Meagan je odlučila da nikada ranije nije dožvela tako nešto.

Tamnokosi muškarac sa nežnim osmehom je otvorio vrata. - Zdravo, dame. Hajde, uđite. Julie je već pozadi u sobi sa Denom. - Njegov pogled se zaustavio na Meagan i on joj je pružio ruku. - Jeff Parks.

Njegov stisak je bio jak i siguran. - Drago mi je što smo se upoznali, Jeff. Meagan Bishop, prijateljica Abby.

- Tehnički - Abby je rekla. - Ona je moj šef, ali je večeras samo prijateljica.

Prepoznavanje je prešlo preko Jeffova lica. - Tvoj šef, znači ti si ona...

- Hajde, idemo da vidimo Denu - Abby se ubacila, zgrabila Meaganinu ruku i krenula hodnikom pre nego je Jeff završio rečenicu. - Čao, Jeff.

Ostavile su Jeffa koji se mrštio na ulaznim vratima. Meagan je pogledala u njega preko ramena. Stajao je i gledao ih sa prekrštenim rukama.. - Um, Abby, čini mi se da Jeff nije baš srećan.

- Ne želim da razgovaram o onome što se desilo u onom klubu. To je bilo pre nekoliko meseci.

- On je bio tamo? - Kada je Abbyn prvi članak izašao u novinama, imao je neočekivani uspeh, pa je Meagan odvela Abby u jedan BDSM klub da proslave. Jedan stariji Dom je pitao Meagan da plešu i igraju se kasnije. Ona se složila samo jer je mislila da će se on pobrinuti za Abby, a kako nije, ona je umalo napadnuta te noći.

- On je bio taj koji me je spasio - Abby je rekla. - I, ne želim više da pričam o tome.

Ušle su u spavaću sobu, gde je prelepa trudnica sedela na krevetu, okružena jastucima i smejala se nečemu što je brineta pored nje pričala. Pogledale su u njih na vratima.

- Hej, društvo - Abby je rekla. - Društvo, ovo je Meagan, Meagan, ovo je Dena, a pored nje je Julie, ona drži Petal Pushers sa Sashom.

Meagan je klimnula i pozdravila ih, ali nije mogla da se ne oseti kao da joj ovde nije mesto. Ove dame se međusobno poznaju, imaju prošlost, bolje da je otišla na mesto na koje inače ide, sama.

Bila je još sigurnija u to kada je Jeff ušao u sobu. Išao je pravo ka Deni i seo pored nje. - Idem kod Daniela, pozovi me ako se nešto desi.

Dena ga je nežno potapšala po obrazu i slatko se nasmešila. - Da, sad idi i zabavi se sa momcima, ja i mala gospođica ćemo biti odlično.

Nagnuo se napred i poljubio je. - Volim te - sagnuo se i poljubio stomak. - Tebe takođe. Ostani unutra još koju nedelju.

Kada je ustao, obratio se Abby. - Pozovi me čak i ako samo kihne.

Iza njega, Dena je podigla jastuk sa namerom da ga pogodi.

- Vidim te - rekao je.

- Dodavola, imaš oči i na leđima - rekla je, ali je ipak spustila jastuk nazad.

- Ne, samo dobro postavljeno ogledalo. - Klimnuo je ka zidu. Umesto da ode, stao je i okrenuo se ka Meagan. - Abbyini prijatelji su i moji prijatelji. Ako ti je ona oprostila za ono što se desilo, onda ni ja to više neću pominjati.

Niko nije progovarao dok on nije otišao.

- To je bilo zagonetno - Sasha je progovorila prva.

- Ne pričamo o tome - Abby je rekla.

- Trebalo bi da odem - Meagan je odmahivala glavom. - Ovo je bila loša ideja.

- Ne - sve žene su rekle u glas.

Meagan je oklevala. Zaista bi bilo lepo da bude deo večeri devojaka. - Uf, ne znam.

- Ja ću odlučiti za tebe - Abby se ubacila. - Ostaješ.

Grupa se izgleda složila da je rasprava gotova. Sasha je krenula ka krevetu. - Koja si nedelja sada?

Dena je pomazola stomak. - Dvadeset osma.

- Nedostaje mi da budem trudna.

Sve oči su bile na Abby. Podigla je ruku. - Ne kao da radimo bilo šta da promenimo to. Mislim, mi praktikujemo, ali ne da bi ostala trudna ili tako nešto. Ja, samo, znate, uživam da budem trudna.

- Trebali bi da imate treće - Julie je rekla.

- Lako je tebi da kažeš - Abby je dogovorila. - Ti čak nemaš ni jedno.

- Još uvek.

- Da li si ti....? - Sasha je upitala.

- Ne, ali smo pričali o tome skoro.

Svi su se složili da je to stvarno dobra stvar i pre nego je trepnula, Meagan je uživala smejući se i zabavljajući sa devojkama.

Dva sata kasnije, Abby, Julie i Meagan su završile drugu flašu vina. Dena nije pila iz očiglednog razloga. Sasha je rekla da ne pije ako Cole ne dozvoli, a on nije odgovorio na poruku koju mu je poslala.

Meagan je pogledala Sashu koja se mrštila na svoj telefon koji je ostao tih. - Nekako ti dođe da ih zgrabiš za jaja i stvarno dobro stisneš, zar ne?

Sasha se nasmejala. - Da, ali stisnuti Coleova jaja? Ne, to se neće nikada desiti. Ali, bilo bi lepo da bar odgovori.

Meagan je zamislial da se dopisuje sa Lukeom i morala je da se složi. - Da, loš izbor reči. Da, tačno vidim sebe da radim to sa...

Četiri para očiju su buljile u Meagan.

- Nisam znala da se viđaš sa nekim - Abby je rekla polako.

- I ne viđam se. Mislim, to je bila samo jedna noć. - Oduvala je pramen kose sa svojih očiju. - Jedna stvarno neverovatna noć.

- Fotograf? - Sasha je upitala.

Meagan je klimnula, setila se da joj je Abby rekla da je Sasha našla one stare časopise.

- Oh, moj.... *Jebote*. - Abby je rekla, a Meagan je bila iznenađena koliko je prebledela.

- Abby? - Meagan je upitala.

- Samo sam mislila da nikada više nećeš da se vraćaš njemu - zarežala je. - Sranje.

- O čemu se radi?

- Reći ću ti kasnije, kada vino bude isparilo malo.

- Iii, evo ga. - Sasha je spustila svoj telefon sa uzdahom. - Rekao je ne. Želi da mi glava bude čista. Nije mi jasno zašto kada nije ovde.

- Julie - Dana je rekla. - Pre nego zaboravim, da li bi mogla da pustiš Bo i Ace napolje? Moraju da izađu još jednom za večeras.

- Naravno - Jule je skočila, ne baš graciozno kao pre vina, ali opet sigurno.

- Sasha - Abby je rekla. - Da li si u redu? Šta se dešava?

- Sećaš se kada si mi rekla da Dom uvek ima razlog za sve što uradi? - Sasha je upitala.

- Da.

Sasha je ustala i stavila ruke na kukove. - Koji je njegov razlog da mi ne dozvoljava da pijem večeras? Mislim, on nije ovde i nije kao da se ja viđam sa vama stalno. Imam osećaj kao da to radi samo da bi me ljutio.

- Sumnjam da samo to pokušava - Abby je rekla.

- Možda ako uzmem samo jednu čašu. On nikada neće saznati, a vi mu nećete reći.

Dena se nasmejala. - Devojko, oni uvek saznaju.

Sasha je udahnula. - Istina. Uf. Kao da ima Dom senzor ili tako nešto.

Julie se vratila pošto je pustila pse napolje, ali nije bila sama. Cole je stajao pored nje, a obzirom da su oboje bili iza Sashe, ona ih nije ni primetila. Meagan je pokušala da Sashi skrene pažnju, ali je Cole podigao prst na usta da joj kaže da ćuti. Gledao je tako intenzivno da je Meagan poslušala.

- Ozbiljno, gori je od Deda Mraza. Ne bi me začudilo da svuda ima patuljke koji špijuniraju za njega. - Sela je dole i izdahnula.

- U tom slučaju, zašto ne bi došla u moje krilo da mi kažeš da li si bila nevaljala ili dobra? - Cole je upitao sa veselim izrazom na licu.

Sasha je udahnula i kako joj je Cole prilazio, okrenula se, kleknula i povila glavu. - Gospodine, nisam vas očekivala.

- Očigledno - prošao je prstima kroz njenu kosu. - Odlučio sam da ne provedem noć u gradu. Došao sam po tebe kao što smo i planirali, ako nećeš da ideš sa mnom kući, onda možeš da ostaneš i popiješ koje piće.

- Zato mi niste dopustili da pijem?

- Nikada se nismo igrali pod uticajem alkohola. Nećemo počinjati ni večeras. - Zaljuljao se na nogama. - Ako želiš da krenemo, mislim da je to to.

Obzirom da je ostaje celu noć sa devojka, Meagan nije mogla da ne primeti kako ushićeno je Sasha izgledala na pomen da ide kući sa Coleom.

- Samo da uzmem svoje stvari - Sasha je ustala i poljubila ga u obraz. - Vodi me kući, Cole - prošaputala je.

- Zar ne želiš da ostaneš? Da se družiš sa svojim prijateljicama?

- Želim tebe.

Nasmejao se malo, a onda iznenađujuće, zgrabio je oko struka, savio je i dao joj dugačak i strasan poljubac. - Neću se buniti oko toga - rekao je kada je ispravio. Pogledao je u Denu. - Kaži Jeffu da ćemo svratiti sutra i pokupiti njen auto.

Dena je šmrknula i mahnula im. - Prokleti trudnički hormoni. Idite, ne brini za auto.

Sasha je brzo svima rekla zdravo i poževela laku noć iako su je druge žene grlile i bile srećne zbog nje, Meagan je znala da je njoj na pameti samo jedno; da ide kući sa Coleom. Stajao je tiho sa strane i gledao je dok sakuplja svoje stvari. Sasha je dugo grlila Julie i klimnula na nešto što je ona govorila. Onda se okrenula ka Coleu sa intrigantnim osemhom.

- Hajdemo kući, Gospodine.

Stavio je ruku oko njenog struka, povukao je bliže sebi, poljubio je na brzinu, a onda pozdravio ostale. - Laku noć, dame. Rekao bih vam da mi je žao što kradem Sashu, ali nije.

Kada su čule da se ulazna vrata zatvaraju, Julie je prekinula tišinu. - Nikad, za milion godina ne bi pomislila da su dobri jedno za drugo, ali kada god ih pogledam, nikako ne bih mogla da ih zamislim sa nekim drugim.

- Ona ga drži na zemlji - Dena je rekla. - Ne poznajem ga toliko dobro kao Daniela, ali ona mu pristaje, u nedostatku bolje reči. Ima nekog mira u njemu koji nije bio tu pre. Čak ni sa Kate.

- Kate i Cole su bili u vezi gospodar/rob dvadesetčetiri sata dnevno, sedam dana u nedelji i to osam godina - Abby je objasnila Meagan.

- Mislim da je to zbog toga što ga ona prihvata i ne pokušava da ga promeni ili da načini od njega nešto što on nije - Julie je rekla. - I, on radi to isto za nju.

- To je najbitnije - Abby je rekla. - Ako uđete u vezu sa namerom da promenite tu osobu, onda nikada nećete biti zadovoljni.

To je bila istina, jedna od onih koje je Meagan čula više puta. Ali iz nekog razloga, dok sluša kako Abby govori o tome, to baca na sve to neko novo svetlo. Koliko je puta ona ušla u neko vezu sa takvim mislima? Naravno, nikada nije bilo kao „Daj da popravim kod tebe XYZ stvar i bićeš savršen“, ali misao je bila tu.

I, koliko je puta bila u vezi gde je muškarac pokušao da promeni nju? Previše za brojati.

Ako su Sasha i Cole jedno u drugom našli osobu koja ih prihvata takve kakve jesu, bila je oduševljena. Ali i ljubomorna.

Njen telefon je vibrirao i ona ga je uzela da vidi ko je. *Luke*. Rekla mu je da ide na noćenje i doručak, ali je zaboravila da mu kaže da je promenila planove.

- Zdravo - rekla je javljajući se.

- Zdravo. - Nije zvučao dobro. Ne kao da je bio ljut, ali bila je tu naznaka nečega u njegovom glasu.

- Nešto nije u redu? Zvučiš nervozno. - Molila se u sebi da nije saznao za Poslodavca.

- Ja sam na noćenju i doručku gde je neko rekao da će da bude, držim bocu vina, imam sir, krekeri i kanap. Pogodi ko nije ovde.

- Otišao si tamo da vidiš mene? - Podigla je pogled i primetila da niko ne razgovara, u stvari, sve gledaju u nju zainteresovano. - Promenila sam planove. Abby me je pozvala na večer sa devojkama. Ja sam u kući Jeffa Parksa.

- Abby West?

- Da.

- Ona je slatkica. To me baš iznenađuje.

Meagan se zamislila, pokušavajući da otkrije kako ga je ona upoznala, ali nije mogla da se seti ni jednog načina.

- Da postoji način da stignem do tamo, došla bih. - Nije mogla da obuzda uzdah. - Abby me je dovezla.

- U redu je. Mogli bismo to da uradimo neki drugi put.

Zašto je išao tamo da je vidi? Zar se nisu složili za samo jednu noć? Htela je da ga zadirkuje u vezi toga, ali nije se osećala prijatno kada je toliko ušiju oko nje.

- Još uvek važi za sutra? - Upitala je.

- Da.

To će biti njihova prva seansa od kada su spavali. Lagala bi ako ne prizna da ga još vek želi. Ali, to nije bilo nešto o čemu bi razgovorala, pogotovo ne kada ima publiku.

- Radujem se tome. - Raduje se tome da ima njegove ruke na sebi. Raduje se da joj kolena klecaju kada joj naređuje. Odjedno, sutra je postalo previše daleko.

Meagan nije stigla kući sutra ujutru sve do jedanaest. Planirala je da se vrati do osam, ali se Jeff pojavio oko sedam i svima spremio doručak. Laknulo mu je što je Dena bila dobro i insitirao je da svi doručkuju. Pogledala je ka Abby i ni jedna od njih nije imala srca da ga odbije.

Što znači da nije imala puno vremena da se spremi za seansu sa Lukeom. Ne baš, tehnički, imala je vremena za sve osim za stanje svog uma. Još uvek je bila zapanjena da je otišao tamo sinoć zbog nje.

Pre nego je krenula da se srema za Lukea, morala je da proveri poštu. Sinoć je zaboravila da ponese punjač, tako da je joj se telefon ugasio nešto oko ponoći.

Kada je stigla kući stavila ga je na punjač i pokrenula svoj kompjuter. Tamo je bio mejl od Guya.

Hej Meagan,

Otišla si pre nego smo imali šansu da popričamo. Kakav ti je raspored sledeće nedelje?

Hajde da odemo na ručak.

Uf. Radije ne. Izašla je odatle, ali je nije obrisala. Odлучila je da kasnije odbije.

Sledeće poruke su bile vezane za posao, prošla je kroz njih ali ni na jednu nije odgovorila. Sledeća poruka ju je zaledila.

Zdravo, droljo.

Vidim da sam bio u pravu i da ti ne treba savet kako da se približiš Lukeu. Obzirom da to radiš jako dobro, onda ćeš još nešto da uradiš za mene. Moraš da saznaš gde Luke drži svoje fotografije. Imaš nedelju dana. Ni ne pomišljaj da odbiješ. Veći sam i snažniji od tebe i znam gde živiš.

Poslodavac

Celo telo joj se treslo kada je porčitala mejl. Ovo mora da prestane. Nije mogla to da uradi. Da sazna informacije o novom klubu je bila jedna stvar. Ali da kopa po njegovim ličnim stvarima? Nije mogla da se seti ni jednog dobrog razloga da ga pita gde ih drži. Nije bila za to da traži sama bez njegovog znanja. To bi bilo pogrešno.

Čak i da ga pita za slike, ako on ikada sazna da je bila ucenjivana, mrzeće je. Pomisliće da mu se približila i spavala sa njim samo zbog toga. Nije mogla da podnese čak ni pomisao na to. Morala je da se pobrine da on to nikada ne sazna.

I zašto je dođavola ta osoba mislila da dođe do Lukea preko nje? Zavalila se u svoju stolicu. Morala je da postoji povezanost između njih troje. Šta ako ih Poslodavac poznaje lično? To je prestravilo.

Prošla je kroz svaku mogućnost ponaosob, sve dok je glava nije zbolela. Ovog popodneva je morala da se pobrine da Luke ništa ne posumnja.

- Okej - Luke je rekao par sati kasnije. - Kaži mi šta se dešava.

Već nekih sat vremena su radili na sceni sa vezivanjem i on nije imao ni jednu dobru fotografiju. Ni jednu. Sve je bilo super i radilo je sve kako treba. Sve osim Meagan. Znao je da nešto nije u redu istog momenta kada je došla.

Oh, ona je pokušala da sakrije i verovatno bi uspela ispred nekoga ko nije proveo toliko vremena posmatrajući ljude. Ali, kada gledate ljude kao on, kroz objektiv aparata, kao fotograf i kao poslovni čovek njegove vrste i kao Dom. Obzirom da je sve tri stvari radio sa Meagan, mogla je samo da laže sebe ako je mislila da je ne poznaje bolje.

Podigla je pogled sa mesta na kome je klečala sa vezanim rukama na leđima. - Zašto misliš da se nešto dešava?

- Nemoj da pogoršavaš ovo laganjem.

Udahnula je duboko. - Izvini, biće da nisam u pravom stanju uma. Nisam se baš naspavala prošle noći.

Prošle noći kada je bila kod Dene sa još nekoliko dama iz Wilmingtona i sa Abby.

Abby.

Dođavola. To je bio problem. Bila je sa Abby cele noći i sa još par pokornih i verovatno su razgovarale o svojim iskustvima. Nije bilo čudno da se tu pojavilo i njegovo ime. Posebno jer se igrao sa Nathanielom i Abby u prošlosti više puta. Nije mu palo napamet da je više puta pozvan u igraonicu sa Westovima, sve do sada.

Sa uzdahom, spustio je kameru i krenuo da je odveže.

- Čekaj - rekla je. - Šta to radiš? Još nismo završili.

- Jesmo, za sada - odgovorio je. - Hajde da razgovaramo.

Njeno lice je odjednom prebledelo. *Jebote, šta joj je to Abby rekla?* Klimnio je ka mestu za sedenje pored obližnjeg zida, ona je bez reči ustala i krenula. Sela je sa pognutom glavom i gledala u svoje nokte. Seo joj je blizu, ali bez dodirivanja.

- Žao mi je što ti nisam rekao da sam se igrao sa Westovima - rekao je. - Trebala si to da čuješ od mene, ne od Abby.

Njena glava se podigla i O koje su njene usne formirale od iznenađenja, šta god da je brinulo nije bilo nešto što joj je Abby rekla.

- Sranje - rekao je. - To nije ono što imaš na umu, zar ne?

- Igrao si se sa Abby? I Nathanielom?

- Ah, uf. - Dodavola sve. Zar to nije divno? Nije mogao da porekne sada, zar ne? - Da, nekoliko puta. Nije to bila klasična scena jer Nathaniel ne deli. Ali da, dominirao sam Abby, samo nikada nismo imali seks.

Meagan je izgledala kao da razmišlja o tome. - Zato je Abby izgledala sva usplahirena kada sam te pomenula.

Ali Abby joj to nikada nije spomenula. Ne. On se za to sam pobrinuo.

- Nadam se da to sada neće poremetiti vaš odnos - rekao je.

Nagnula je glavu na stranu. - Ne, obe smo potpuno odrasle.

- Dobro. Ne bih voleo da napravim problem između tebe i tvoje zaposlene.

- Da li će tebi biti problem ovo? - Upitala je.

- Ne, mislim da neće. - Tapkao je prstima po svom kolenu. - Znaš da je Abby u stvari bila ta koja je imala misao o ovoj knjizi?

- Kako to?

- Uradio sam nekoliko slika za nju i Nathaniela i ona mi je dozvolila da neke izložim, one na kojima se ne vide da su to oni. Rick ih je video i pitao da li sam zainteresovan za knjigu koju planira da izda.

- Da li je on želeo da Abby bude model?

- Ne, pitao me je za koga mislim da će biti prava osoba i ja sam izabrao tebe.

- Zašto ja? - Upitala je.

Nije mogao da joj laže, pa joj je rekao istinu. - Ti si stvorena da budeš sa te strane objektiva. Znao sam to prvog puta kada sam te slikao i to godine nisu promenile.

Ta informacija je obasjala svu onu tamu koja ju je pritiskala celog dana. Ali, nažalost, ako nije mislila o njemu i Abby tokom dana, onda ju je mučilo nešto drugo.

- Obzirom da sam zabrljao čitajući misli - zadirkivao je - zašto mi ne bi rekla šta te je mučilo tokom seanse?

Udahnula je duboko i ispravila se. - Samo nešto vezano za posao. Ali, neću sada da mislim o tome. Spremna sam da nastavimo.

Nije bila sigurna da joj je poverovao. Možda treba da promeni sve i natera svoj um da sae fokusira samo na njega. - Da, vratimo se na ono gde smo stali.

Ustala je.

- Sedi dole.

Bila je zbunjena, ali je ipak sela.

- Želim da probam nešto drugo za slikanje. Knjiga je umetnički deo BDSM-a, ako se slažeš, išao bih dalje kao da je ovo prava scena, a manje kao fotografisanje.

Klimnula je bez reči.

- Ako se slažeš, skini se i puzi do sredine sobe i čekaj me na kolenima.

Požuda je bljesnula u njenim očima, brzo se skinula i krenula da puzi do sredine sobe. Luke je iskoristio poziciju i ugao da napravi par slika njenog dupeta. Stigla je do sredine sobe i čekala na kolenima. Ostavio je da čeka još neko vreme da bi došla u pravo stanje uma, a onda uzeo kameru i krenuo do nje.

- U narednih sat ili više, ti si moja da te kontrolišem - rekao je. - Da li se slažeš?

- Da, Gospodine.

Bila je lepa žena, to nije bilo upitno. Ali ovako, na kolenima dok dozvoljava da se nad njom dominira, bila je apsolutno predivna.

- Koja je tvoja sigurna reč?

- Crveno.

- Zapamtio. - Spustio je kameru i krenuo ka svilenom kanapu. Nije to inače koristio, ali će dobro da ispadne na fotografijama. - Ustani i stavi ruke iza leđa.

Ustala je. Njeno povinovanje mora da je pokrenulo nešto u njenom umu jer više nije izgledala kao da je nešto muči. Sva predhodna briga zamenjena je izrazom poptpunog mira i zadovoljstva. Znao je da bez obzira šta se desi sa njima u budućnosti, bez obzira šta urade ili ne urade, znao je da ovog momenta ona pripada njemu. Pogledom na njeno lice znao je da i ona ne želi ništa drugo.

Uzeo je vremena da obmota kanap oko njenih ruku. Ako se uradi kako treba, vezivanje je bilo umetnost, a pošto je on želeo dobre slike za knjigu, i više od toga, hteo je da da važnost Meaganinom telu tako što će je ukrasiti i obuzdati na najbolji mogući način.

Kada je upoznao sa vezivanjem pre toliko godina i gledao potrebu za njenom pokornošću, gledao je sa strahopoštovanjem. Ali kada je koraknuo unazad i gledao na njene vezane ruke iza leđa, gledajući u pokornu kakva je postala, video je da je sada više od toga.

Uzeo je vremena da kruži oko nje, slikajući samo po neku naznaku lepote kakva je bila njena pokornost, ali je znao da je to daleko više od toga da bi mogao da se prenese samo pukom fotografijom.

Otkrio je da ne želi da prestane. Želeo je celu u svojim kanapima. Ali, morao je da dosegne njihov zajednički cilj, imali su određeno vreme.

- Meagan. - Odluka je na njoj. - Naše vreme za danas je isteklo i imam neke prelepe slike. Ako želiš, odvezaću te i to je to. Ili, ako želiš, mogu da nastavim i da vidim kako će ostatak tebe izledati ako te obuzdam vezivanjem.

- Želim više, Gospodine.

- Ako si sigurna - rekao je.

- Uživam u ovome. Osećam se slobodno ovako. Mogu da isključim mozak. Tako je osvežavajuće ne misliti ponekad.

Umesto da joj odgovori, prekrpio je usnama njene. Bio je to totalno kontrolisan poljubac. Koji je on uzeo. Vezana kao što je bila, nije mogla da ga dodirne, iako je mogla da se pomeri unazad, nije. Stajala je mirno, dozvoljavajući mu da je ljubi i pokazala mu koliko ona želi da mu uzvрати taj poljubac.

Prekinuo je poljubac i izvadio povez za oči iz džepa. - Da ti pomogne da održiš mozak isključenim.

Klimnula je, ali nije morala. Znala je da će on da prestane samo ako upotrebi svoju sigurnu reč. Stavio je povez oko njene glave i koraknuo unazad.

- Hvala vam, Gospodine - rekla je isprekidanog daha.

- Voliš kada ti oduzmem vid?

- Da, Gospodine. Osećam se još više slobodno.

Da. Bila je jebeno predivna.

Prešao je rukom preko njenog tela. - U redu je da te diram ovako?

- I više nego u redu, Gospodine.

Nasmejavao se i nastavio da prelazi rukama preko njenog tela. - Ukrasiću ovo predivno telo svojim kanapima. To je svila i imaćeš dobar osećaj kada bude svuda po tebi. A kada završim, bićeš jebeno neverovatna.

Kao i do sada, vezivao je polako i šaputao sve vreme. Govorio joj je koliko je seksi, koliko ga napaljuje to što je ima vezanu svojim kanapima i kako će mu trebati puno vremena da je propisno veže da će ovo osećati i sutra na svom telu.

- Možeš li da osetiš kako okružuje tvoje sise? - Upitao je.

- Da, Gospodine.

- Misliš o njima kao o produžetku moje ruke. Kada bih mogao, voleo bih da budem ova svila, dirajući te svuda. Pobrinuo bih se da me osećaš svuda po telu. Nema mesta koje ne bih dodirnuo. - Prošao je rukom između njenih nogu. - Jebote, vlažna si.

- Mmm, ja veoma, veoma volim vezivanje, Gospodine.

- Hm, vidim - rekao je zadirkujući njen klitoris. - Na sreću, ja veoma, veoma volim da te vezujem.

Jednom kada je bio gotov sa gornjim delom njenog tela, uzeo je još kanapa i krenuo da vezuje donji deo.

- Da li je u redu da budeš u toj poziciji? - Pitao je.

- Da, Gospodine.

Obzirom da je stajala, nije hteo da joj noge veže u neku ludu pozu. To je čuvao za kasnije. Kada je bude imao u krevetu ponovo.

O da, on će je definitivno imati u krevetu ponovo. Ne postoji način da ne prevrne i raj i zemlju da je dobije tamo. Nema veze što je rekao da želi samo jednu noć. Jedna noć nije bila ni blizu dovoljnom.

Dok joj je vezivao svilu oko nogu, obasipao je poljupcima njena bedra, osećajući zadovoljstvo kad je njena koža odgovorila na to tako što se naježila.

- Izgledaš kao boginja u svili.

- Hvala vam, Gospodine, ali ako izgledam dobro, to je onda samo zato što ste vi učinili da tako bude. - Udahnula je oštro kada se sve više približio delu gde se njena bedra spajaju sa trupom, ali i jauknula neodobravajući kada se odmakao.

- Ne još - rekao je. - Nisam još uvek spreman da te nagradim jer si bila tako dobra devojčica.

Završio je vezivanje oko njenih nogu, a onda koraknuo unazad da je pogleda. Da, bio je u pravu. Ona je definitivno tip za vezivanje. Meka i savitljiva. Čvrsta izvršna direktorka je nestala, a na njeno mesto došla najdivnija pokorna sa kojom je ikada radio.

Zadovoljan time kako je izgledala, podigao je kameru i krenuo da radi. Kako je pravio sliku za slikom, znao je da ovaj drugi deo seanse je iskupljenje za nikakav početak ranije danas. Ali, dok je fotograf u njemu uživao u svemu ovome, Dom je znao da je ovo put ka većoj pobedi.

Meagan nije bila neko ko tako lako daje svoju pokornost. Nagradila je samo par njih tim svojim darom. Nije to rekla nikada, ali on je znao toliko. Činjenica da se njemu pokoravala tako lako i perfektno je bilo plaho saznanje. Muškarac bi mogao da se napije od toga. A Dom se ne bi smirio dok je ne potvrdi kompletno.

Nekoliko sati kasnije, Luke se probudio i video Meagan kako se meškolji. Kada je odvezao, poneo je u svoju sobu, stavio ruke oko nje i rekao joj da spava. Pokušala je da se pobuni, ali je i sama znala da nije u stanju da vozi. U roku od par minuta, tiho je hrcala.

Luke je oduvek imao lagan san, tako da nije bilo čudno da čim se Meagan izvukla iz njegovih ruku, da se odmah probudio. Ono što ga jeste iznenadilo je da se povukla do ivice kreveta i sela. Iako je logično bilo da je ustala da ode do kupatila, njegova intuicija mu je govorila da se radi o nečemu drugom. Držao je svoje disanje dubokim da bi ona pomislila kako i dalje spava.

Krevet se pomerio i onda je osetio težinu njenog pogleda. Da li se uveravala da on spava? Fokusirao se na disanje i da ne pomera telo. Posle par sekundi, krevet se opet pomerio dok je ustajala. Da li odlazi?

Otvorio je jedno oko. Video je da se nije oblačila i bio je zahvalan na tome. Ne bi voleo da se probudi i zatekne poruku na mestu gde bi ona trebala da bude. U ostalom, nije smatrao da je ona tip žene koja bi samo otišla bez da bilo šta kaže.

Prošlog puta kada je prespavala, dao joj je njegov ogrtač. Obzirom da je sada i dalje bila gola posle scene vezivanja, na prstima je otišla do kupatila i dohvatila jedan koji je bio okačen na čiviluku. Obukla ga, prošla nazad kroz sobu i otišla niz hodnik.

Verovatno je otišla do kuhinje da pregrize nešto. Nasmejao se. On je takođe bio pomalo gladan. Iako, hrana nije bila to što bi njega sada zadovoljilo. Ušunjao bi se u kuhinju i iskoristio to protiv nje. Mogao bi nju da posluži na stolu. Da. To bi bilo idealno da zadovolji ponoćnu žudnju za gladi. Njegov kurac se složio sa tim.

Izvukao se iz kreveta ni ne trudeći se da obuče bilo šta. Osim toga, ona je imala samo ogrtač, nije planirao da ga ona nosi još dugo. Sve je isplanirao. Ona bi bila pored otvorenog frižidera. On bi se prišunjao iza nje i stavio ruke oko njenog struka. Onda bi se onda okrenula i pogledala ga. Tada bi je okrenuo i podigao na sto. Da, veoma lep plan.

Ali kada je ušao u hodnik, nije video kako ulazi u kuhinju već u njegovu kancelariju.

Njegovu kancelariju?

Ušao je u prostoriju blizu da bi ostao neprimećen. Kopala je po fiokama njegovog radnog stola tražeći nešto. Kada nije našla to nešto, prišla je komodi pored. Šta god da je tražila, bila je uporna. Niti jednom nije podigla pogled da bi proverila da je nije video.

Uzdahnula je kada je zatvorila poslednju fioku. Njena leđa su i dalje bila okrenuta ka vratima, čekao je sve vreme da vidi da li će da pogleda preko ramena, ali nije. Da li je želela da bude uhvaćena? Ili je jednostavno bila fokusirana samo na to što traži?

Nije mogao da zamisli šta traži i taman kada je koraknuo napred da je pita šta dođavola radi tu, ona je napravila neki zvuk i krenula ka kutijama na polici pred njegovog stola u kojima je držao fotografije.

Fotografije? Jebeno šta?

Vratio se u sobu u kojoj je stajao i stajao mirno da ga ne bi primetila, a posle nekoliko sekundi je opet provirio i video da prolazi po fotografijama. Njena glava je bila nagnuta nad kutijom i bila je fokusirana kako je nikada nije video da je bila ikad dok je preturala po gomilama u kutiji. Da će biti uhvaćena joj izgleda nije bilo ni na kraj pameti. Koliko god je mogao tiše, vratio se ka sobi i zavukao u krevet. Pobrinuo se da se okrene ka ivici kreveta na svojoj strani tako da ne mora da je gleda u lice kada se bude vratila. Čemu je upravo svedočio?

Po satu pored kreveta, video je da je prošlo još nekih pet minuta pre nego se vratila u krevet. Znao je da treba da se suoči sa njom, ali želeo je da čeka. Čekao je da vidi može li da otkrije koje slike su je zanimale. Možda je samo želela da vidi one na kojima je ona, Sinulo mu je dok je ležao savršeno budan da joj ni jednom nije pokazao slike koje je do sada uradio sa njom.

To je moralo da bude to.

Ubedio je sebe u to kada ju je čuo da šmrkće. Ležao je mirno misleći da je možda pogrešno čuo. Ali ne, okretala se po krevetu i kako je mogao da

primeti po njenom disanju, odmakla se od njega I okrenula mu je leđa. Očigledno je pokušavala da priguši to, bilo je jasno da je plakala.

Jebote.

Bio je izgubljen između ljutog, uznemirenog i zabrinutog. To je bilo totalno novo za njega i nije imao pojma kako da se nosi sa tim. Mogao je da se pretvara da se probudio kada se vratila u krevet, ali sa ove tačke gledišta, teško da je mogao da igra na tu kartu.

Mogao je da se suoči sa njom. Da je pita šta je dođavola radila u njegovoj kancelariji u dva ujutru? Ali je mislio da je previše uznemiren da razgovara normalno i obzirom da je ona već plakala, napravio bi samo gore nego što već jeste. Tek što ju je dobio nazad, nije mogao da rizikuje da je izgubi opet.

Na kraju, ništa nije uradio. Ostao je na svojoj strani kreveta i slušao tako tiho plakanje i pitao se šta se jebote upravo dogodilo.

I šta će da uradi kada otkrije.

Nema više plakanja, Meagan je rekla sebi. Plakala je dovoljno prošle noći. Hvala Bogu da je Luke sve vreme spavao, njene oči nisu bile naduvane i crvene kada su se probudili i doručkovali. Nije ostala kod njega još dugo. Samo što je bila u njegovom prisustvu je činilo da se oseća i više krivom nego što jeste.

Na putu ka stanu, rešila je da ide dužim putem. Kasnije će poslati mejl Poslodavcu, a sad ide da uradi nešto što najradije ne bi; da poseti brata. Trudila se da ga proveriti na svakih pet meseci, ali je morala da prizna da je to mnogo više od obaveze. Prošlo je više od četiri meseca od kada ga je posetila poslednji put, a obećala je ocu na samrti da će paziti na brata.

Nije trebala da izbegava da viđa svog brata. Tako bi porodica trebala da funkcioniše. Ali, njih dvoje su jednostavno navikli tako.

Bio je mlađi od nje godinu dana i po rečima njenih bake i deke on je bio ups beba. Kada je bila mlađa, često je bila ljubomorna na pažnju koju on dobija od svakoga. Kako je odrastala, rekla je sebi da je svakako bolje što je on beba u porodici. Ali, svakako i dalje malo ljubomorna. Ali sada, bila je zahvalana što je nisu tretirali na način kao njega. Jednom rečju, bio je beskoristan.

Zaustavila se ispred stana u kojem je živeo. Nije joj padalo na pamet da ga pozove. Bila je nedelja popodne i on je sigurno gledao fudbal.

Čula je navijanje i buku sa televizora još pred vratima i ako se nije varala, bar još jedan muški glas. Super, ne samo da je morala da se nosi sa ništarijom od svog brata već i sa ništarijom od njegovog prijatelja. Pomislila je da se okrene i da se vrati kući, ali to bi značilo da mora da odgovori na mejl Poslodavcu, a to je bilo nešto što je želela da odloži što je više moguće. Uzdahnula je i pozvonila.

Zvuk na televizoru je smanjen, čula je korake kako se približavaju.

- Da li si srećan? Evo, samnjio sam - rekao je njen brat dok je otvarao vrata. Iznenadio se kada je ugledao nju - Meagan? Šta ti radiš ovde?

- Lepo je videti te, Jake.

Izgledao je kao da je upravo izašao iz kreveta. Sudeći po mirisu, prošlo nekoliko dana od kada se poslednji put tuširao.

- Da, kako god - rekao je. - Zašto si ovde?

- Došla sam da vidim kako si. Da li ćeš me pustiti unutra?

Nije želeo po načinu na koji je i dalje stajao na vratima odbijajući da se pomeri. Ali, ona ga je poznavala dobro, tako da je nastavila da stoji i podigla obrvu.

Odglumio je uzdah i pomerio se u stranu da je pusti da uđe. - Da reč nisi rekla o neredu.

Stisnula je usne, ali kada je prešla prag i ušla u svinjac od njegovog stana, nije rekla ni reč. Na samom ulazu, bile su gomile odeće po ćoškovima, omoti brze hrane posvuda, a vazduh je mirasao na buđ. Isuse, kako je mogao da živi ovako? Koža ju je svrbela i znala je da čim stigne kući, tuširaće se jako dugo.

Muškarac kojeg nije poznavala sedeo je na trosedu i gledao TV. Klimnuo je kao pozdrav, ali ničim drugim nije odavao da je uopšte primećuje.

- Ray, ovo je moja sestra, direktorka na televiziji. Meagan, ovo je moj cimer, Ray.

- Zadovoljstvo mi je - rekla je, a on se samo posprdno nasmejao.

Bila je greška što je došla danas. Nije želela da razgovara sa bratom dok je Ray tu, a sigurno da nije htela da sedne bilo gde.

- Kako je na poslu? - Upitala je Jakea. Poslednji puta kada su razgovarali, radio je u prodavnici namirnica. A obzirom da je to bilo pre skoro četiri meseca, znala je da je to upitno pošto ni jedan posao ne zadrži duže od toga.

- Uff - rekao je češkajući se preko grudi. - Dao sam otkaz. Nisu mogli da se uklope u moj raspored.

- Kakav raspored?

- Rekao sam ti, pišem knjigu. Muza ne bi razgovarala sa mnom sa svim tim obavezama i sranjima, tako da moram da budem slobodan.

Obavezama i sranjima? Misli život uopšteno? Protresla je glavom. U prošlosti mu je davala novac, ali je prestala to da radi već godinama. - Pa, onda, gde radiš?

- Rekao sam ti, pišem.

- Našao si nekoga ko ti plaća unapred? - Mislila je da je to malo moguće, prvo verovatno je pisao o borbama između vanzemaljaca i ljudima majmunima, drugo, nije mogao da piše za sranje.

- Ne, ali naći ću. Treba mi samo još vremna da završim. - Pucnuo je prstima. - Hej, da li misliš da bi mogla da mi pozajmiš nešto novca za kiriju? Ray pokriva većinu troškova, želim da dam za svoj deo.

- A tvoj deo je da zaskočiš sestru za zajam? Imam ideju. Zašto ne nađeš posao? Uradi nešto korisno.

- Pišem knjigu.

- Već pet godina.

- Umetnost treba vremena. - Pogledao je u svog cimera. - Ti razmeš, zar ne, Ray?

Ray je uzeo gutljaj piva i podrignuo. - Tvoja sestra je seksi.

Nabrala je nos. - Molim te.

- U stvari - Ray je spustio ruke preko svojih prepona i prešao dlanovima preko njih. - Ako misliš da pokriješ deo svog brata, sigurno možemo da smislimo nešto.

Da, pogrešno je proračunala. Poslodavac je ipak bio bolji izbor. Pogledala je u Raya svojim najboljim Dom pogledom. - Ako još jednom u mom prisustvu kažeš tako nešto, vezaću ti jaja u čvor oko tvog kurca.

- Meagan, stvarno? - Jake je upitao.

- Ozbiljno ćeš ga pustiti da tako razgovara sa mnom?

- Mnogim devojkama se on sviđa.

Gledala je u njega šokirana. - Ti si magarac.

Zastrugao je. - To je istina.

- Očigledno, razgovor sa tobom ne dolazi u obzir. - Prigrlila je torbu i okrenula se. - Sama ću izaći.

Pre nego su se vrata zatvorila iza nje, čula je kako Jake govori Rayu. - Oduvek je bila arogantna kučka.

- Kretenu - mumlala je dok je išla ka autu. -Trebala sam da pustim da te se policija dočepa.

Na putu kući, prisetila se toga leta.

POGLAVLJE 7

Sedamnaest godina ranije

- Bio je još jedan požar sinoć. - Meaganin otac je spustio novine na sto i uzeo jedan dugačak gutljaj kafe. - Niko do sada nije povređen, ali samo je pitanje vremena. Ko god da radi ovo, blizu je da eskalira.

- Misliš? - Meagan je upitala.

- Imao je sreće ovoga puta ili su bar vlasnici kuće imali. Vatrogasac koji nije bio na dužnosti je video požar i prijavio. Da nije bio tada na tome mestu...

- To je strašno. - Meagan se stresla. - Ne želim čak ni da mislim na to.

- Bilo je još gore ovoga puta. Porodica je bila unutra. Nadam se da ćemo saznati što pre ko je odozgovoran za ovo.

- Nikakvih tragova? - Pošto njen otac radi u vatrogasnoj stanici, morao bi da zna nešto.

- Ništa o čemu bih mogao da pričam.

- Otkrićete ko je odozgovoran.

- Možda neće - rekao je Jake ulazeći u kuhinju sa još uvek mokrom kosom od tuširanja. - Ne ako su dobri. Ne osim ako zajebu.

Tata je pogledao Jake upozoravajuće. - Pazi na jezik.

Jake je prevrnuo očima. - Kako god. Istina je, kladim se da ga nikada neće uhvatiti.

- Ne budi kreten, naravno da hoće - Meagan je rekla.

- Jezik - njihov otac je ponovio.

Odlučila je da ignoriše oca. - Jake, za tri minuta krećem u školu. Ako ne misliš da ideš peške, vuci dupe u auto.

Njen otac je udahnuo. - Meagan.

Dok je obilazila sto na putu ka garaži, bacila je pogled na novine. - Oh moj Bože, znam tu kuću. - Zgrabila je novine. - Jake, zar to nije kuća Melisse Coop?

Jake je zgrabio energetska čokoladica sa radnog dela kuhinje i gvirnuo u papir. - Može da bude.

- Jeste, o moj Bože.

- Meagan, smiri se - njen otac je rekao. - Porodica je dobro, obećavam da ćemo naći odgovorne za ovo.

Još uvek se tresla kada je ušla u auto i vozila do škole. Jake je bio neobično tih, nije se bunio zbog njenog ukusa za muziku ni na to kako je vozila. Lupkao je prstima po vratima, a posle kao da je kopao nešto ispod noktiju.

- Ne mogu da verujem da je neko zapalio Melissinu kuću - rekla je kada su bili na pola puta do škole. - Šta ti misliš? Zar je nisi beše pozvao da izađete?

- Da, ali me je ona odbila.

- Pitam se da li će biti u školi danas.

- Ne znam. Kao što sam rekao, pozvao sam je, odbila me i sada me stvarno ne zanima da li će biti u školi ili ne.

- Zar te ne zabrinjava to što se dogodili nekome koga poznaješ? Nekome ko ti se sviđa?

- Ne baš, ona je dobro, je l' da?

- Novine kažu da su uspeali da izađu iz kuće na vreme. To ne znači da ona nije povređena.

- Da jeste, to bi pisalo u novinama. Ne bi dopustili da im to izmakne, nešto tako bi bilo novca vredna informacija.

- Kako to da ako je ona povređena, može bolje da proda novine?

Ali Jake više nije govorio. Bio je fokusiran na okolinu, verovatno izgubljen u sopstvenim mislima. Pogledao je dole u svoje prste još uvek lupkajući po vratima.

- Isuse, Jake, šta se desilo sa tvojom rukom? - Dugačka duboka rana bila je preko cele njegove nadlanice okružena manjim posekotinama.

- Oh, ovo - prešao je prstima po celoj dužini rane. - Posekao sam se u garaži sinoć.

- Radeći šta?

- Odjebi, ne tiče te se.

- Oprosti što brinem. Izgleda kao da trebaš šivenje.

- Pa, ne trebam. - Povukao je rukav na dole da bi prekrrio povredu.

Dođavola. A ljudi misle da žene menjaju raspoloženja.

Ostatak vožnje je protekao u tišini i čim je parkirala, Jake je izleteo iz auta ka glavnoj zgradi škole. Meagan je odmahivala glavom dok ga je gledala kako nestaje u gomili.

- Da li si čula za Melissinu kuću?

Okrenula se i videla da njena prijateljica Penelope ide ka njoj.

- Jesam - odgovorila je setivši se da Penelope živi odmah preko puta Melisse. - Videla sam u novinama jutros. Užasno.

- Čula sam da su sve izgubili.

- Stvarno se nadam da će pronaći đubre koje je to uradilo.

- Takođe. Da li je Jake možda video nešto, znaš li?

Meagan je podigla obrvu. - Zašto bi Jake video nešto?

- Videla sam ga u blizini sinoć. Mislila sam da je možda video ili čuo bilo šta.

Planirala je da sačeka da joj roditelji budu kući kada ga bude pitala za to. Ali, pošto su oni izašli te noći, ni Jake nije bio kući takođe. Sledeće večeri su svi sedeli za stolom kada su primili poziv o još jednom požaru. Njen otac je

požurio do stanice i sledeći put kada ga je videla, bio je u bolnici, satima se boreći sa povredama koje je zadobio tokom gašenja tog istog požara.

Nije bilo čudnih požara posle te noći. Ali ipak je morala izgubiti oca kako bi oni prestali. Nikada se nije pomirila sa tim da je to bila poštena zamena.

POGLAVLJE 8

Vrativši se u stan, Meagan je obavila dugačko i vrelo tuširanje, a onda je pronašla fasciklu sa isečcima iz novina o svim tim nerešenim požarima koje je sakupila.

Bila je sigurna da je uradila dobru stvar sve ove godine pokrivajući svog brata. Tada je rekla sebi da ako ode u policiju, da će ispasti da njen tata izgleda loše. Naravno, sigurno ne bi dobila unapređenje za koje se borila poslednjih osamnaest meseci.

A onda, tu je bio deo nje koji je želeo da pomogne bratu. Možda ako bude ćutala, on shvati kako je dobio drugu šansu i pokuša da bude bolji čovek. Raspravila je sa sobom da niko drugi ne bi bio povređen, osim njenog brata, što bi bilo pravedno. Plus, njen otac ju je zamolio da nikada nikome ne kaže.

Sve ove godine je čuvala tajnu svog brata i kako je vreme prolazilo, mislila je da ništa ne može da se uradi više. Bilo je prekasno. Iskreno, sada je bila kriva isto koliko i on. To joj nije donelo ništa dobro; očigledno je da je neko sve vreme znao istinu. Tad joj je sinulo - kako je Poslodavac znao za to?

I još jedno pitanje na koje nije imala odgovor; da li je on oduvek znao ili je njenom bratu izletelo kroz razgovor nekada, negde? Da li je bio tamo kada se to desilo? I ako je tako, onda je i on kriv koliko i njih dvoje? Da ne pominjemo pitanje zašto je ne ostavi na miru; šta je želeo od Lukea?

Znala je šta treba da uradi i pre nego promeni mišljenje, uključila je laptop i krenula da pošalje mejl Poslodavcu.

Znam gde drži svoje fotografije, ali to nije važno jer ja više ništa neću uraditi za tebe. Gotova sam sa tim. G.O.T.O.V.A. Gotova. Ne zanima me šta ćeš da kažeš ili da uradiš ili da pretiš. Nađi nekog drugog da radi prljavi posao za tebe, ova kučka je završila.

Odgovor je došao odmah.

HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA...

Zbog toga je bila samo još više ljuta. Krenula je da kucka odgovor, ali je rešila da ne nastavlja i da samo lepo sve obriše i zaboravi. On je želeo da je naljuti, želeo je reakciju. Prokleta bila ako mu pruži to zadovoljstvo.

Umesto toga, brzo je Lukeu poslala poruku.

Večera kod mene sutra?

Njegovo odgovor je odmah došao.

Naravno. U koje vreme?

7 odgovara?

Vidimo se onda.

Nasmešila se i odložila telefon. Tako. To je bilo mnogo bolje nego nervirati nekoga ko bi je potencionalno mogao uništiti. Večera sa Lukeom. Pre dve nedelje ne bi ni pomislila da je tako nešto moguće. Pogotovo jer je ubedila sebe da je on magarac i da ne želi ništa da ima sa njim.

Sada je bila sigurna da ga nikada nije ni prebolela, čak ni pre toliko godina. Verovatno je trebala Poslodavcu da se zahvali što ju je naterao da mu se približi. Da nije bilo njega, ona i Luke bi i dalje bili stranci. Totalno bi propustila da otkrije kakav je neverovatan muškarac postao.

Da ne pominjemo neverovatno dobar seks.

Kad smo kod toga, morala je da kompletno sredi kuću i stavi novu posteljinu na krevet. I da odluči šta će praviti za večeru sutra.

Sledeće večeri se Luke pojavio na njenim vratima nekoliko minuta pre sedam. Naravno da je morao da bude tačan. Naravno da jeste. Meagan je i dalje jurila okolo da odluči koju majicu da obuče.

- Dolazim - vikala je kada je ponovo pokucao, navlačeći svilenu bluzu kratkih rukava preko glave. - Budi tu.

Smeškao se kada je otvorila vrata.

- Zdravo - rekao je. Izgledao je đavolski zgodno u plavim farmerkama i majici.

- Uđi - držala je vrata širom otvorena da bi mogao da prođe.

Poljubio ju je u obraz pre nego je prešao preko praga. - Hvala što me primaš večeras.

Nasmejala se na dvostruko značenje. - Pa, jedino se činilo fer obzirom kako si ti mene ugostio veče pre.

Nasmejao se tiho. - Lep stan.

Meagan je gledala okolo po svom stanu kao da ga prvi put vidi. Bio je uredan i čist, možda malo previše. Ali, ona je prosto bila takva. Imala je običaj da čisti kada je pod stresom. Između njenog brata, Poslodavca i Lukea, tu je bilo mnogo čišćenja. Dekor je bio više savremen nego tradicionalan, ali je insistirala na tome da nameštaj bude udoban.

Njen stan nije bio mnogo veliki, pa joj je trebalo samo nekoliko minuta da mu sve pokaže. Završila je obilazak sa kuhinjom, u kojoj se osećao miris sveže spremljene lazanje koju je pokupila u jednom italijanskom restoranu u blizini.

- Nešto lepo miriše - Luke je rekao.

- Lazanje.

- Pravila si lazanje?
- Ne, više pokupila u restoranu blizu i samo je zagrejala.
- Bez obzira, miriše predivno.

Opet je bio šaramantan i prizeman. To je bilo tako sveže i nonšalantno u vezi s njim. Sviđalo joj se to. Pričali su u toku večere o svojim porodicama, karijerama i gde su videli sebe za pet godina.

Kako su se bližili kraju sa jelom, Luke je postao ozbiljan. - Moram da ti se izvinim za ono što se desilo pre toliko godina.

- Ne moraš - Meagan je rekla. - Kapiram. Nisam ti se sviđala onda.
- Šta, dođavola? Nisi mi se sviđala? Sviđala si mi se mnogo.

Ona je frknula.

- Nemoj da radiš to. Slušaj me. - Luke je udahnuo duboko i počeo. - Posle neverovatnog vikenda koji smo imali, pričao sam sa jednim bliskim prijateljem. Bio je stariji i mnogo iskusniji i ja sam imao poverenja u njega. Bio sam mnogo srećan posle tog vikenda i jako sam želeo da budem sa tobom. Bio sam tako mlad i naivan i mislio sam da će uvek da bude tako.

Kako je govorio, njoj su se vraćale uspomene na to sve. Sećala se radosti i elana koji je osećala posle tog vikenda koji su proveli zajedno. I slomljenog srca i očaja kada je on sve okončao.

- Ali, moj prijatelj mi je rekao da hodam po tankom ledu. Da imam aferu sa modelom sa snimanja? U to vreme, rekao mi je da samo tražim nevolje.

Setila se toga kada su raskinuli. Mislila je da će samo da nastavi dalje, ali posle par dana je otišla na drugo snimanje sa drugim fotografom. Naterala je sebe da bude vesela i nasmejena, ali nije prošlo mnogo pre nego što je shvatila da nešto nije kako treba. Taj čovek je bio drugačiji, odbojan, skoro pa hladan, na granici ravnodušnosti.

Meagan, pošto je bila nesigurna sama u sebe, mislila je da je ona nešto uradila krivo. Dok je trajalo snimanje, pitala se šta bi to moglo da bude. Da li se ponašala čudno? Da li je fotograf samo imao loš dan? Ili je bilo nešto više? Da li se čulo za nju i Lukea?

Njeno srce je poskočilo. Da li je forograf očekivao da ona spava sa njim? To je bio razlog zašto se ponašao tako čudno. Tada je shvatila da bi to uvek bilo tako. Muškarci sa kojim je radila bi samo pretpostavili da ona želi da spava sa njima. Odjednom, modeling joj više nije bio isti. Kako je plakala do besvesti zbog Lukea nekoliko dana pre, tako je te noći zaspala plačući kao i mnogo noći posle toga. Žalila je za svojom izgubljenom karijerom modela.

- Ne izvinjavaj se - pružila je ruku preko stola i uhvatila njegovu. - Da, povredio si me. Ali, to je deo odrastanja. Iskreno, ostavio si me sa mnogo više nego što si odneo.

- Kako to?

- Da nije bilo tog vikenda, ja nikada ne bih istražila moju pokornu stranu. Hvala ti za to. - Bilo je čudno što mu se nikada pre nije zahvalila na tome.

- Ti si previše dobra, Meagan.

- Hm, ne baš.

- Znaš šta bih voleo da uradim? - Upitao je.

- Da opereš sve suđe za mene? - Zadirivala ga je samo jer je volela da ga gleda kako se smeši.

- Ne baš. Ali, voleo bi da vidim kako bi mi izgledali zajedno. - Krenuo je da govori brzo kao da je očekivao da ga ona prekine. - Ne zauvek, ne ni previše posvećeno, ali bar ovih nekoliko nedelja dok radimo zajedno. Voleo bih da istražimo to.

Zabava bez obaveza sa Lukeom? To je bolje nego ništa i ona bi bila luda ako ne uzem to što joj se nudi. - Da li to uključuje seks?

Njegove oči su potamnele. Pošto je još držala ruku preko njegove, stegao ju je. - Računaj na to.

- Pristajem.

Podigao je njenu ruku do svojih usta i prešao usnama preko njene kože. Usisala je vazduh. - Da li bi trebalo da operemo suđe sada? - Upitao je.

Pomislila je kako sad on nju zadirkuje. Nadala se da je zadirkuje. Nastavio je da prelazi usnama gore-dole po njenoj koži. Svaki prelazak njegovih

usana je slao trnce požude kroz njeno telo. Gledao je intenzivno kao da je znao šta njegova usta na njenoj koži rade njoj. I pitao ju je za *sude*?

Umalo mu je rekla da, samo zbog smeha i zabave i jer je pitanje bilo ludo pa je zaslužio i šašav odgovor. Ali, čim je otvorila usta da mu odgovori, on je ujeo, *jebeno ujeo*, mekani deo njenog dlana odmah na početku njenog palca i ona je bila gotova.

- Jebeno ne - rekla je, a on se zacerekao.

- Zar ne misliš da je bolje da ih operemo sad nego da ih ostavimo da stoje? - Pitao je još uvek držeći njenu ruku.

- Za to služi mašina za pranje suđa - pokušala je da se izvuce, ali je zastanjala kada je ugrizao osedljiv deo unutrašnjosti njene ruke. - Jebote.

- Hajde bar da ih pomerimo u sudoperu - rekao je.

- Stvarno, brineš se za posuđe?

- Bilo bi loše da ostane ovako ulepljeno.

- Lepljivo može da bude dobro.

- Kako to? - Njegovi zubi su pustili njenu ruku, ali je ipak nastavio da gricka svoj put celom dužinom ka ramenu.

- Imam neku karamelu i mogu da je stavim na tvoj kurac i onda polížem.

Nestašluk je igrao u njegovim očima. Pustio je njenu ruku i krenuo da traži po kuhinjskim elementima. Pokušala je da viri preko njegovih ramena da vidi šta traži, ali nije mogla ništa jer su njegova ramena bila preširoka. - Šta tražiš?

Okrenuo se, držeći pamučnu salvetu u rukama. - Ovo.

- Salvetu?

- Improvizovani povež za oči.

- Nastrano.

- Ne još, daj mi par minuta. Okreni se.

Ovo bi moglo da bude zabavno, Meagan je pomislila. Biti sa povezom za oči u svojoj kuhinji. Nije poneo ništa od igračaka večeras, a nije ni pitao gde su njene. Verovatno planira da koristi ruke. Ili, planira da bude kreativan pa iskoristi nešto od kuhinjskog pribora. Bez obzira, bila je jako znatiželjna, pa se okrenula.

U sekundi, improvizovani povez joj je prekrpio oči i ona više nije mogla da vidi ništa.

Pogurao je preko ramena. - Na kolena.

Pažljivo se spustila na patos, razmišljajući kako ga je oribala ne tako davno. Umalo se nasmejala jer razmišlja o ribanju poda dok je na kolenima za njega.

- U redu - Luke je rekao. - Želim da otvoriš usta i izbaciš jezik. Daću ti nešto da probaš i ako pogodiš šta je, nagradiću te. A ako ne pogodiš, pa, videćemo već.

Čula ga je kako se pomera oko fižidera i odmah se zapitala šta ima unutra. Pa nema mnogo toga. Ne kuva tako često, uglavnom ima samo neke gruckalice. Vrata frižidera su se zatvorila i čula je kako joj Luke prilazi.

- Otvori.

Otvorila je usta i izbacila jezik. Hladan, okrugli predmet joj je ubacio u usta.

- Zagrizi.

Grožđe je eksplodiralo u njenim ustima, ukusno, slatko i nekako bolje zbog polazaja u kome se nalazila.

- Sviđa ti se?

- Da, Gospodine.

- Otvori.

Ovog puta kada je otvorila usta, nije ih ispunila hrana već njegov palac. Usisala ga je duboko.

- Tako je, srce. Sisaj taj palac. - Njegov glas je bio pun potrebe. - Dodavola. Osećam te tako dobro, tako si topla. Sviđa ti se da sisaš taj palac zamišljajući da je to moj kurac?

Nije mogla da priča sa njegovim palcem u ustima, pa je samo klimnula.

- I mislio sam tako - rekao je. - Sisaj ga dobro i možda ti dozvolim da okusiš moj kurac.

Zastenjala je, želeći to, želeći njega, tako jako. Okružila je jezikom lagano oko vrha njegovog palca i on je odgovorio režanjem. Kako je volela da ga zadovoljava. Saznanje da je mogla da dovede ovog čoveka do toga da stenje samo dok mu je sisala palac? Impresivno.

- Jebote - rekao je kada je prevukla zubima po njegovoj koži.

Očekivala je da se povuče i skine pantalone. To je i onako bila svrha toga što joj je uopšte dao da sisa njegov palac. Ali izgleda da to nije promenilo njegovo mišljenje.

Jednog trenutka je klečala i sisala njegov palac, a već drugog ju je podigao i poseo na radni deo u kuhinji. Nije imala pojma da može da se pokreće tako brzo. Jedva je imala vremena da registruje gde se nalazi kada ju je dohvatio oko struka i krenuo da otkopčava njene pantalone.

- Nekada volim da te gledam kako se skidaš za mene. Da gledam kako polako otkrivaš svoju delikatnu kožu. A onda, nekada volim, kao sad, da te skidam sam. - Otkopčao joj je pantalone. - To je kao da otvaraš najbolji Božićni poklon ikada. Još bolje jer znam da to sve ispod je samo za mene.

Jako je povukao i njene pantalone su nestale. Volela bi da joj nije vezao oči da vidi njegov izraz lica. Sve što je imala od struka na niže, bile su malene, čipkane tangice.

- Oh, jebote - prošaputao je pomerajući prste po ivici njenog veša. - Izgledaš jebeno vrelo.

- Hvala, Gospodine.

Vukao je prst po ivici čipke sve do dela tačno između njenih nogu. Nije joj trebao vid da bi znala koliko je vlažna. Mogla je da oseti. I očigledno, dokaz njenog uzbuđenja ga je napalio.

- Neko voli da se isprlja u kuhinji - rekao je.

Otvorila je usta da mu odgovori, ali je krenuo da je trlja preko mokrog dela njenih gaćica i šta god da je imala na umu, zapelo je u njenom grlu. Podigla je svoje kukove u nameri da dovede njegove prste tamo gde ih je želela.

Pljusnuo ju je po unutrašnjem delu bedra. - Nevaljala devojčica. Ja znam gde želim svoje prste. Ti budi mirna i uzmi ono što odaberem da ti dam.

Gundala je razočarano. Sada kada je znao koliko jako ga je želela, šanse su bile dobre da će uzeti vremena da joj to i da.

- Ništa od toga za sada - rekao je i zakačio prste za ivicu tangi, spustio ih niz njene noge i skinuo. - Znaš da ću učiniti da se osećaš dobro.

Pronašla je svoj glas. - Da, Gospodine. Znam da hoćete. Samo sam se pitala koliko će vremena trebati da uradite to.

- Sa takvim stavom, možda ću te zadirkivati cele noći. Šta misliš o tome?

- Mislim da ću da umrem od previše zadovoljstva, Gospodine.

- Sumnjam da je neko umro od previše zadovoljstva.

- Koliko ste njih dosad zadirkivali celu noć?

- Ti ćeš biti prva.

- Eto. Zadirkujete me celu noć i biće vaša krivica kada padnem mrtva. Biće sramotno objašnjavati polici, zar ne mislite?

Nasmejavao se. Volela je što su mogli da budu tako opušteni čak i u njihovim ulogama koje zaslužuju poštovanje. Mnogo Domova sa kojima se igrala ranije su sve shvatali previše ozbiljno. Ne Luke. Mogao je da bude ozbiljan, ali nekako zaigran i zabavan.

- Znaš li šta ja mislim? - Pitao je kružeći oko njenog klitorisa.

Ja znam šta ja mislim. Mislim da bih želela tvoje prste malo niže. - Bojim se da pitam, Gopodine.

- Mislim da previše pričaš.

Skupila je usne, očekivajući da krene na nju zbog njenog brbljanja. *Toliko o razigranom Lukeu.*

- Da - rekao je. - Uvek mnogo pričaš i mislim da treba da ti nađemo zanimaciju da bi bila tiha.

Nije je pustio da čeka dugo da sazna na šta je mislio. Pre nego je stigla da pomisli, pomerio se između njenih nogu i njegova usta su bila na njoj. Bila je iznenađena i jauknula je pre nego je naterala sebe da bude tiha.

- Mmm, nisi baš tiha, ali svakako ne brbljaš više. - Njegov dah je bio vreo naspram njene kože. Depilirala se voskom juče i bila je hiperosetljiva dole. Zgrabio je njene ruke da je spreči da ga uhvati za kosu i namesti tamo gde je želela.

Duboko diši, naredila je sebi. *Znaš da će on to učiniti mnogo bolje nego što bi to uradila sama.* Udahnula je još jednom i osetila kako joj se telo opušta još više.

- Tvoja pokornost nije nešto što predaješ olako - rekao je. - Hvala ti što mi veruješ.

Bio je jebeno seksi, ali kada govori ovakve stvari, bio je blizu da joj ukrade srce. Značenje i istinitost njegovih reči, i to ko je bio, prelile su se preko nje, opuštalala se još više jer je znala da ima dobre namere. To što je želeo samo njeno zadovoljstvo.

- Volim te ovakvu - rekao je. Njegova brada je bila tako gruba na njenoj koži. - To kada si popustljiva i kada prihvataš.

Nije mogla da zaustavi sebe da ne odgovori. - Nemojte se navikavati na to, Gospodine.

Njegov smeh je zamaskiran obzirom da je upravo usisao njen klitoris. Njeno telo je drhtalo u nameri da ne svrši.

Povukao se. - Ne suzdržavaj se večeras. Želim da čujem sve tvoje zvuke i želim da svršiš koliko god puta budeš mogla.

- Bićete moja smrt, Gospodine.

Nije odgovorio, ali se vratio i mučio je polako svojim ustima. Osećajući se slobodna njegovim dopuštenjem, pustila je svoj orgazam da izađe iz nje. Mislila je da će da stane, ali on očigledno nije završio. Nije stao sve dok nije svršila još jednom i onda se povukao.

- Podigni bluzu. Daj mi da vidim te predivne dojke - rekao je.

Sa mesta na kojem je bila, savila je leđa i skinula bluzu preko glave. Želela je da može da ga vidi, da može da vidi njegove oči. Tako bi znala o čemu razmišlja.

Što je verovatno bio razlog zašto joj je i vezao oči, da ne bi videla. Nije bilo njeno da razmišlja o tome sada.

- Tako jebeno divna - rekao je trljajući rukama po njenim grudima. - Mogao bi da se gozbim sa tebe.

Stresla se kada joj je nešto hladno palo na bradavicu.

- Mmm... - rekao je. - Sad, to izgleda ukusno.

Pitala se šta je to bilo. Pokušavala je da se seti šta sve ima u frižideru i nadala se da nije istekao rok. To ne bi bilo dobro.

- Ovaj... Gospodine?

- Da.

- Možda bi trebali da proverite rok trajanja na tome šta god to bilo. - Dodavola, to je bilo sramotno za priznati.

- Imaš hranu sa isteklim rokom u svom frižideru?

- Kažem da postoji mogućnost da tako nešto postoji.

Bio je tih nekoliko trenutaka. Bože, šta li sad misli? Da li gleda po frižideru? Opet je razmišljala šta to ima tamo što bi on mogao da iskoristi.

- Okej - rekao je. - Proveriću datum na ovom sosu od karamele i ako je u redu, mi ćemo nastaviti, a ako nije, napisaćeš mi esej o štetnosti hrane kojoj je istekao rok i verovatno ću te ispljeskati.

Karamel sos. Koliko ga već dugo ima? Mislila je da ga ima već neko vreme, ali zar te stvari nemaju dugačak rok trajanja? Pisanje eseja je bilo dosadno kao pakao.

Čula je da ponovo otvara frižider. Opet je poželela da joj oči nisu vezane. Tako bi mogla da vidi šta se dešava. Onda se frižider zatvorio.

- Imaš sreće. Sve je dobro. - Polizao je bradavicu. - Ali, ti si i dalje nevalja devojčica kada si dopustila da se zabrinem tako.

Izvila je leđa dok je on nastavio napad na njene dojke. Bio je ozbiljan kada je rekao da će se gozbiti sa nje. Njegovi zubi, njegov jezik, njegove usne. Bio je posvuda, a opet ne dovoljno.

- Cela si lepljiva - rekao je. - Nateraću te da se tuširaš nakon što te jebem. Možda te budem uzeo i tad, pod tušem. Ili možda budem želeo da me sisaš.

U trenutku bi se složila sa bilo čime samo da on nastavi da je dodiruje.

- Ali za sada...

Nije rekao ništa više, samo ju je jednostavno povukao do ivice radne površine, razdvojio njene noge i ušao u nju jednim jakim potiskom. Osećaj da je posedovana je bio mnogo intenzivniji sada kada nije imala mogućnost da vidi. Prošlo je previše vremena od kada je bila sa Domom koji zna šta radi ovako dobro kao Luke.

Naizmenično se pomerao, između jako i duboko, do plitko i polako. Dok je radio tako, udarao je neka mesta u njoj za koje nije imala pojma ni da postoje. A ta mesta su jako, jako srećna što ih je pronašao.

- Sveto sranje, da - mumlala je kada je pogodio veoma osetljiv deo. Udvostručio je snagu sve dok njegovo udaranje nije bilo umalo kažnjavajuće. I opet, ona je želela više. Mislila je da joj njega nikada neće biti dosta, a pošto ju je to zabrinjavalo, rešila je da ne misli o tome sada.

Spustio je ruku između njih i krenuo da kružno masira njen klitoris. Trebalo je samo dva puta da pređe preko tog osetljivog dela da se ona potpuno izgubi. Vrištala je u svom svršavanju i on se zabio još jednom jako u svom.

Posegao je rukom i skinuo joj povez. Povukao je i spustio na noge sve dok nije stajala pritisnuta uz njega.

- Kako je moguće da nastavljaš da mi oduzimaš dah? - Prošaputao je i spustio usne na njene nežno je ljubeći, što je preraslo u nešto mnogo više sve dok oboje nisu bili zadihani i željni.

- Ne znam - rekla je. - Ali ti isto radiš meni.

- Tvoja kuhinja je u neredu.

- Nije me briga - rekla je između poljubaca.

- Tuš?

- Da, neko me je potpuno ulepio.

- Nisam primetio da se žališ. - Savio je svoju glavu i polizao njenu bradavicu. - Mmm, karamela je moj omiljeni ukus.

- Sledeći put ja stavljam karamel sos preko celog tebe.

Zasmejao se. - Pa, videćemo već. Kojim putem do kupatila?

Podigla je ruku. - Hajde sa mnom.

Nikada nije bila više zahvalna na svojoj opsesiji čišćenjem kada je pod stresom nego sada dok je uvodila Lukea u kupatilo. Bilo bi sramota da je bilo prljavo. Na sreću i kuhinja i kupatilo su bili savršeno čisti pre nego je on došao.

- Lepo sredeno - rekao je Luke dok je ulazio u kupatilo gledajući okolo.

Volela je svoje kupatilo. Veće nego što je inače moglo da se nađe u gradu, ona je preuredila sve da bi imalo mesta za ogroman tuš i dupli umivaonik. Radila je po modelu spa, mislila je da bi dobro došlo posle dugog dana na poslu. Iskreno, nikada nije pomislila da će ovde pozvati muškarca.

Kao Dom, Luke se ponašao kao kod svoje kuće, namestio je vodu, uzeo dva peškira sa police i stavio ih blizu.

Provirio je u njenu tuš kabinu. - Kladim se da imaš samo sapune za devojčice.

- Da imam nešto kao alternative, to bi značilo da verovatno imam i muškarca ovde inače.

Nije joj promakao bljesak ljubomore koji se samo na kratko pojavio u njegovim očima.

- Kad tako kažeš... - zastrugao je.

- Nekako ti se čini da će ti se svideti sapun za devojčice, zar ne?

- Nikad ne bih bio srećniji nego sada da mirišem kao ruža - rekao je sa smeškom.

Potražila je po fiokama malog kupatilskog ormarića i izvukla neutralni miris koji je pokupila u hotelu. - Sreća tvoja te mi je nestalo ruža.

- Divna si.

- Moram da priznam, nisam baš veliki fan da moj muškarac miriše na ruže.

Njegov osmeh je porastao. - Tvoj muškarac?

Da li je ona rekla to? Da li ga je to uznemirilo? Nije izgledalo kao da je uznemiren, ali nekada ga je jako teško provaliti.

- Ja, uh, pa, znaš. Da li sam tako rekla?

Ne, nije izgledao uznemireno ni malo. U stvari, izgledao je potpuno suprotno od uznemirenog. Krenuo je prema njoj, njegov hod ju je podsetio na tigra kojeg je jednom videla u zoološkom, samouveren sa malom dozom kurčevitog. Uglovi njegovih usana su se podigli. - Oh, da. Definitivno si rekla tako.

Jednim brzim potezom je zarobio u svojim rukama. - Rekla si *moj muškarac*.

Bilo joj je na vrh jezika da porekne to, ali nije, jer čim je otvorila usta, njegova su bila na njenima.- Mnogo me napalilo kada sam čuo da si rekla to - rekao je kada je prekinuo poljubac da bi uzeli vazduha. - Kada pomislim na tebe kao na moju ženu.

I ubrzo su sve misli o sapunu, čišćenju stana i bilo kakvom odbijanju izletela kroz prozor. U toj sekundi ona je želela da bude njegova žena, a više od toga, njegova pokorna.

U pozadini njenog uma je dosadan glas rekao da ona ne može da bude ništa sa Poslodavcem između njih. Ali je odbila da se premišlja dok je bila u njegovim rukama, sa njegovim poljupcima, sa njegovim rukama koje su obećavale sve vrste divnog zadovoljstva. Želela je da zaustavi vreme i ostane ovako zauvek jer ništa nije moglo da pobedi Lukea golog u njenom zamagljenom kupatilu.

Povukao se. - Bolje da uđemo pod tuš ako mislimo da nam se ne potroši sva voda do tad.

- Uvek tako praktičan.
- Više je to od praktičnog. To je da te zadržim голу i mokru što duže.
- Vidim. To si ti samo u stvari perverznan?
- Pretpostavljam da je to retoričko pitanje.

Nasmejala se, uživajući u laganom zadirkivanju između njih, i odlučila je da ostatak noći neće misliti o Poslodavcu. U tom trenutku, bilo je mesta samo za Lukea u njenim mislima.

I upravo je ulazio pod tuš i njegova guza je izgledala tako dobro...

- Buljiš u moje dupe, zar ne? - Upitao je.
- Ne znam zašto bi pretpostavio tako nešto. - Samo malo je bila uznemirena kako to on zna šta je radila.
- Mogu da zaključim po zvuku tvoga glasa da sam u pravu.
- Ne moraš uvek da budeš u pravu, znaš. Ili da imaš poslednju reč.
- Meagan?
- Da?
- Dovuci dupe ovamo.

Mumlala je malo se buneći oko toga što je uvek tako šefujući, ali čim je zakoračila od tuša, zaustivio ju je poljupcem. Njegove usne su bile zahtevne, kao da se nije zasitio nje u kuhinji. Jedva je bila svesna tople vode koja je padala preko nje. Luke se uselio u njene misli ne ostavljajući prostora ni za šta drugo.

- Izgledaš jebeno vrelo tako prekrivena vodom. - Njegov pogled je putovao gore-dole po njenom telu. - Možda te zadržim ovde na neodređeno.

- To bi bilo pakleno za tvoju kameru i opremu.

Njegove usne su opet bile na njoj i ona se podigla na prste da mu olakša pristup kada je krenuo da gricka svoj put na niže. - Kome treba kamera kada te imam vrelo i mokru u svojim rukama?

- Znaš šta bi bilo još bolje?

- Ništa.

Nasmejala se. - Ja, gola i mokra dok te kupam.

- To bi moglo da me kupi - rekao je, ali kada ga je pogledala, izgledao je dovoljno vreo i sam.

- Hajde da vidimo, može?

Uzela je čist sunder za kupanje i stavila dosta sapuna na njega. Krenula je od njegovog vrata, uzela je vremena, stiskala je sapunicu i vodu preko njegovih ramena i trljala. Iznenadujuće, bio je miran, puštajući je da istražuje njegovo telo dok ga je prala.

- Okreni se - rekla je.

Volela je njegova leđa, tako sva prava i mišićava i nije mogla da izdrži da ga ne okusi. Liznula ga je po sredini, baš između lopatica i uživala u režanju kojim ju je nagradio.

- Sviđa ti se to? - Upitala je.

- Jebote, da - udahnuo je kada je krenula korak dalje i zagrebala ga noktima. Pokušala je da zapamti svaki zvuk i to kako je reagovao na nju i njene dodire. Mnogo pre, kada su prvi put bili zajedno, toliko je bila zanesena njim i saznanjem o svojoj pokornoj prirodi, da uopšte nije obratila toliko pažnje na njegovo telo.

Sada, odjednom je shvatila da može. Pogotovo sa njenim iskustvom kao Domine. Pre ovog tuširanja sa Lukeom, nije nikada pomislila da bi mogla svoje iskustvo kao Doma da upotrebi dok je bila pokorna, kao sad. Smešno, obzirom da je svima uvek govorila kako to iskustvo pokornog može da pomogne nekome da bude bolji kao Dom.

Nije primetila da se smeje na glas dok se Luke nije okrenuo i ona shvatila da je prestala da ga kupa.

- Da li je moja zadnja strana toliko smešna? - Pitao je. Pokušao je da gleda iza sebe. - Mislim, uvek sam mislio da prosečno izgledam, ali sad sam zabrinut. Pogotovo kada si krenula da se smeješ dok si radila nešto sasvim drugo.

- Oh, ne - rekla je. - Nisam se smejala tvojoj pozadini.

Koraknuo je ka njoj i pritsnuo je o zid tuša. - Hvala Bogu. Šta je onda toliko smešno?

Prešla je rukama preko njegovih grudi na dole, uživajući u načinu na koji je usisao vazduh. - Nije ništa mnogo smešno, samo nešto na šta sam pomislila da je zanimljivo.

Gricnuo je za uho. - Kaži mi pre nego potošimo svu vodu.

- Već sam te oprala, tako da ako ostanemo bez vode, ti ćeš biti u redu. Ja ću biti ta koja je još uvek sva lepljiva.

- Dobra poenta. Onda ću ja da operem tebe dok budeš govorila. - Nije čekao, već je odmah uzeo spužvicu za pranje i krenuo od njenih ramena.

- Znaš, jako je teško sada da se setim bilo čega kada mi radiš to.

Protrljao je njenu bradavicu. - Šteta. Pričaj.

Pokušavajući da se koncentriše na ono što je imala na umu pre nego je Luke krenuo da je kupa, uzela je dubok uzdah. - Znaš kako uvek kažu da je za jednog Doma uvek dobro da ima iskustvo kao pokorni?

- Da?

- Samo sam znatiželjna, da li si ti nekada bio pokoran?

- Da - klimnuo je, ali je izgleda bio baš koncentrisan samo na to da je što bolje opere. - U početku mog treniranja, proveo sam neko vreme sa Domom.

Interesantno. Moraće da zapamti da ga pita kasnije o tom iskustvu.

- Da li ti je to pomoglo da budeš bolji Dom?

- Da, naravno.

- Mislim isto. U stvari, uvek sam govorila Dominantnima da treba neko vreme da provedu kao pokorni, da bi im to pomoglo.

Sada je prešao da pere njena leđa. a ona je na moment samo da uživala u tome što je okružuje. Para. Vrela voda. Luke. Bilo je savršeno i ona je želela da zaustavi sve da ovo traje malo duže.

- Da li si o tome razmišljala malopre kada si se smejala? - Upitao je. Sada je prešao na njenu kosu, uživala je u masaži.

- Oh, to je tako dobar osećaj - mumlala je.

- To je i bila moja namera.

Prao je njenu kosu neko vreme. Pretpostavljala je da je zbog toga jer je pomenula koliko uživa u tome. Njegovi prsti su izvodili magiju na koži njene glave i misli da je i zarežala par puta. Ko bi rekao da pranje kose može da bude tako dobro?

- Ti si neverovatan. Trebalo bi da ti platim da dođeš da mi pereš kosu svaki dan.

- Imati te голу pod tušem je dovoljna isplata.

- Tebe je lako zadovoljiti - zadirkivala ga je.

- Veruj mi, nije. Samo imam slabu tačku. - Napravio je još par pokreta po njenoj glavi masirajući je. - Hajde, vreme je za ispiranje.

Kada je isprala šampon, ponovo je pokrenula razgovor. - U svakom slučaju, kao što sam rekla, dok sam ti prala leđa, sinulo mi je - zašto nisam pomislila da bi to mogla uraditi na drugi način?

- Drugi način? - Bio je iza nje, nije mogla da ga vidi ali je mogla da čuje pitanje u njegovom glasu.

- Da, drugi način. Ako te kad si u sceni ili dve kao pokoran čini boljim Domom, onda te par scena kao Doma čini boljim pokornim, zar ne?

- Hm, interesantno. - Neko vreme nije rekao ništa i ona je to cenila. To je značilo da razmišlja o tome, a ne samo da se slaže sa njom. - Mislim da bi moglo da bude više... Nisam siguran koja je prava reč. Lakše nije prava. Praktično je bolja, ali opet ne prava reč za to. Možda *jednostavnije* za Doma da bude pokoran u par scena nego obrnuto. A ni jednostavno nije prava reč, takođe, ali znaš već šta sam mislio.

Složila se. - Da, mislim i ja tako. - Kroz maglu se setila Melisse i Gospodara G i znala je tačno o čemu je pričao.

- Možda je za tebe teže da zamisliš obzirom da menjaš uloge, ali ja pokušavam da zamislim Abby kako dominira. - Okrenuo je tako da su sad bili licem u lice. - Ne mogu ni da zamislim to.

- Ni ja, ali hajde da ne pričamo o mojoj zaposlenoj dok sam gola i pod tušem.

Nasmešio se. - Da li si ljubomorna?

- O, dođavola, ne. - I nije bila. Mislila je da nije. - Samo ne volim da dovodim druge žene pod tuš sa mnom.

Pogurao ju je i pritisnuo o zid opet, samo je ovoga puta podigao njenu nogu i zakačio oko svog struka. - Nema nikoga drugog ovde ili u mojim mislima trenutno. Samo ti i ja i ono što se spremam da ti uradim. - Njegovi prsti su lenjo prelazili preko njene vlažne vagine. - Da li mi veruješ?

- Da, Gospodine .

Ugrizao ju je za vrat dok je gurao dva prsta u nju.

- O, jebi ga - zvučao je uznemireno.

- Šta? Šta nije u redu? - Gledala je okolo pokušavajući da pronađe izvor toga što ga je uznemirilo, ali nije uspela. Posle svega, šta bi moglo da pođe po zlu pod tušem?

Uzdahnuo je. - Nemamo kondom.

Umalo mu je rekla da je to u redu. Bila je čista i na piluli i verovala mu je. Ali nije rekla ništa. Znala je da deo njega želi da je zaštiti i to je poštovala.

- Dođavola - rekla je. - U spavaćoj sobi, komodica pored kreveta.

Zgrabio je njenu nogu i stisnuo preko svog struka. - Ti nećeš napustiti ovu tuš kabinu.

- Ali kondom...

- Može da sačeka. - Pogled u njegovim očima je sprečio da se raspravlja dalje. - Dovešću te do vrhunca mojim prstima, a onda ćeš ti da klekneš ipsisred mene i ja ću da svršim u tvojim ustima. Onda, osušićemo se i ja ću da razmislim da li ćemo da potražimo te kondome.

Nije čekao njeno odobrenje već je gurnuo dva prsta u nju i pritisnuo preko njene G tačke. Što je odmah prekinulo da kaže bilo šta. Bila je zahvalna što je bila pritisnuta o zid jer je znala da njene noge to ne bi izdržale.

- Da, oh, da - stenjala je dok je pumpao prstima u nju.

- Tako je. Svrši po mojim prstima. - Sa svakim guranjem pogađao je tu osetljivu tačku unutar nje i nije mogla da zadrži svoj orgazam sve da joj je život zavisio od toga. Čim je svršila, spustio je glavu do njenog uha i prošaputao. - Tako si jebeno seksi dok svršavaš.

Pustio je samo na kratko da dođe do daha pre nego je pogurao da se spusti na kolena. - Moj red.

Otvorila je usta i pohlepno ga uvukla unutra. Pošto se mučila da uhvati ritam, uhvatio je njenu kosu u pesnicu i držao je na mestu. - Osećaj je tako dobar kad sam u tvojim ustima. Neću izdržati dugo.

Nije želela da izdrži dugo. Želela je da ga izludi zadovoljstvom, da izgubi kontrolu da ne može da se suzdrži. Kako se zabio u njena usta, vukla je jezikom po njegovoj dužini i sada kada je bio skroz unutra, probala je da ga usisa još više.

- Jebote, Meagan - rekao je napola stenjući kada je drugi put uradila to. Kada je uradila po treći puta, bio je miran i duboko u njenim ustima svršavajući tako jako da su joj suze navirale na oči dok je pokušavala da proguta njegovu spermu.

Disao je teško dok joj je pomagao da se podigne na noge. Izgledao je totalno potrošen, ali joj se nasmešio seksi i isključio vodu. Pre nego su krenuli sa kupanjem, doneo je peškire blizu. Mumlala je zadovoljno kada je obmotao jedan oko nje i gledala ga kako se i sam suši.

- Spreman da nađemo kondome? - Upitala je.

- Ti ćeš biti moja smrt, znaš li to?

Trepnula je nevino. - To je bio tvoj plan. Ja samo ponavljam. Ali, ako ne želiš...

Njene reči su prekinute jer je mrvio njene usne u poljupcu. Pomenula je kondome da bi ga zadirkivala. Istina je bila da bi joj prijalo da se malo oporavi, ali njegov poljubac je naterao da se predomisli i da želi da je uzme ponovo, topeći se u njegovom naručju.

Povukao se konačno. - Ti ćeš možda biti smrt za mene, ali ja ću otići sa osmehom na licu.

POGLAVLJE 9

Vikend za Denaino darivanje bebe je bio prohladan. Kako je ona morala da leži, žene su se dogovorile da žurka bude u Parksovoj kući. Pošto će se održati rano ujutru, a ona živi u Delaweru, Abby je pozvala Meagan da prenoći. Meagan je samo jednom bila u kući Westovih u Wilmingtonu i iznenadila se kada je videla Lynne tamo. Srela je tu ženu u klubu pre nego što ga je Luke kupio. Iako je čula da se Lynne odselila, nije imala pojma da je dadilja Westovih.

Nathaniel je ranije uspavao decu i kratko posle toga izašao sa Coleom i Jeffom. Čim su otišli, žene su se sastale u Abbynoj kuhinji. Abby je uzela flašu vina i tri čaše i sele su u dnevnu sobu.

- Iznenadena sam, Meagan - Abby je rekla. - Nisam znala da poznajes Lynne.

- Da, upoznale smo se pre nego što se Lynne odselila.

Lynne se smestila na kožni kauč i stavila noge ispod. Uzela je gutljaj vina. - Ne mogu da verujem da me se sećaš - rekla je. - Simon i ja smo samo jednom bili u klubu.

- Sećam te se. - Meagan je mućkala ukusno vino u njenoj čaši. - Ovo je dobro, Abby.

- Hvala ti - rekla je Abby. - To mi je omiljeno.

Meagan se okrenula prema Lynne. - Pa, zašto si odlučila da napustiš New York?

- Advokatska firma u kojoj sam radila je imala lošu godinu. Bilo je dosta otpuštanja i nisam znala šta da radim. Oduvek sam htela da budem učiteljica i kada sam čula da Abby i Nathaniel traže dadilju... - slegnula je ramenima.

- Nazvala sam Abby, srela se sa njom i Natahanielom. Sledećeg vikenda sam upoznala Elizabeth i Henrya. Tako su divna deca. Ostalo je istorija.

- Da li i dalje želiš da se vratiš u školu? - Upitala je Meagan

- Da, mislim, moguće je.

- Ali ne pre nego što deca krenu u školu - Abby je rekla smejući se.

- Ovo verovatno nije pravo vreme - Lynne je rekla. - Ali, mislila sam ako mogu da radim na diplomi učitelja preko leta, mogu da ih učim od kuće.

- To je odlična ideja - Abby je udarala prstima po kauču. - Proveriću sa Nathanielom da li može da ti pomogne oko diplome.

- Oh, hvala ti.

- Sada, teže pitanje - Meagan je izjavila.

- Da li je o Simonu? - Lynne je upitala.

- Pitala sam se šta se desilo. Retko sam ga viđala sa nekim pre tebe, a u poslednjih par meseci ga uopšte ne viđam.

Lynne je oklevala da odgovori. - Rekao je kako misli da ne želim takav stil života. Pokušala sam da mu kažem da sam nova i da mi treba vremena, ali je on to krivo shvatio i prekinuo sa mnom. Bila sam jako uzrujana. Nije da nisam htela takav stil života... jednostavno mi je bili previše, prerano i morala sam da zastanem - šmrcala je. - Zaista mi nedostaje. Abby, da li Nathaniel ikada priča o njemu?

- Nisam sigurna. Mislim da Nathaniel ne priča sa mnogima iz naše grupe u New Yorku. - Abby je nasula još vina. - Prilično je zauzet ovde u Delaweru. Hoćeš li da ga pitam?

Lynne je širom otvorila oči. - Oh, ne.

- Jesi li sigurna?

- Da. - Ali nije tako izgledalo.

- Lynne? - Abby je upitala.

- Mislila sam da prvo pogledam online. Da se pridružim BDSM četu.

- Zašto bi to radila? - Upitala je Abby.

- Mislim da bi bilo najbolje da prvo sakupim informacije. Još malo naučim. I onda, možda, mogu ponovo da priđem Simonu.

- Sviđa ti se, zar ne? - Meagan je prošaputala. Meagan je odlično znala kako je kada te napusti muškarac koji ti se sviđa. Imala je osećaj da je pogled na Lynneinom licu isti onaj koji je ona imala pre sedamnaest godina kada je Luke napustio i nikome to nije želela.

- Da. - Lynne je toliko tiho odgovorila da ju je Meagan jedva čula.

- Znaš - Abby se zlobno smeškala - ako želiš da stupiš u kontakt sa grupom u Delaweru, Nathaniel i ja to možemo srediti.

Lynne je bila pomalo nesigurna. - Ne znam, moram da razmislim.

Abby je izgledala zadovoljna odgovorom i pogledala je u Meagan. - Pa, pričaj mi o tebi i Lukeu.

Meagan je uzdahnula. - Ne znam ni gde da počnem. Radili smo na onim fotografijama za njegovu knjigu i trebalo je da bude samo posao, ali nije. I uplašena sam, znaš? Već smo pre bili na ovom putu i nije se dobro završilo.

- Ali sada ste oboje stariji - Abby je rekla. - I imate mnogo više iskustva. Da ne pričam da oboje znate šta želite, a šta ne.

- Istina. - Meagan je shvatila šta je želela da kaže, ali je znala da nije tako lako. - Ne znam šta Luke oseća.

- Jesi li pomislila da ga pitaš? - Abby je podigla obrvu.

- Nije tako lako.

- Zato što ti otežavaš više nego što treba.

- Kaže žena koja je u braku deset hiljada godina.

Abby se nasmejala. - Kaže žena koja je na teži način naučila da je sve lakše ako se o tome priča.

- Znam da si u pravu, ali izgleda tako teško. Da izložiš sebe tako. Da se otvoriš, a ne znaš kako će biti prihvaćeno.

- Ali je bolje nego da nemaš pojma kako se on oseća.

- Pretpostavljam da jeste. - Meagan je uzdahnula.

Nastupila je tišina u kojoj su razmišljale o svemu što je rečeno. Meagan je mislila da možda i treba da priča sa Lukeom. Ipak, nikada neće saznati ako ga ne pita. Možda Luke isto želi više nego neobaveznu vezu.

- Ostaje li neko sa Denom večeras? - Konačno je upitala Meagan razbijajući tišinu.

- Mislim da Julie i Sasha ostaju - Abby je rekla.

- Odlično. Ne bih volela da bude sama.

- Ozbiljno sumnjam da bi Jeff to dozvolio.

- U kojoj je ona nedelji? - Upitala je Lynne.

- Trideset i nekoj - odgovorila je Abby. - Mislim da čekaju da bude najmanje u trideset i četvrtoj pre nego joj izazovu porođaj.

- Neće je pustiti do termina za porođaj? - Meagan je mislila da neće, ali nije bila sigurna.

Abby je odmahivala glavom. - Ne, rekli su da je opasno ako je puste preko trideset i treće.

- Do sada je sve u redu sa bebeom? - Lynne je ustala i nasula još vina.

- Da, Dena je rekla da je beba perfektna. - Abby je u očima imala čežnjiv i dalek pogled. - Srećna sam zbog njih, oboje zaslužuju samo dobro.

Meagan se setila da je Jeff spasio Abby u klubu. Znala je da se i par puta igrao sa Abby i Nathanielom. Pitala se šta je Dena mislila o tome. Da li joj je smetalo? Ili nije marila o tome? Znala je da se Abby igrala sa Lukeom nekada. Iako joj prošlost nije smetala, nije sigurna da bi joj se to svidelo ako bi se ponovo dogodilo. Slično tome, Meagan je mislila da se Jeff nije igrao sa bilo kim, odkako je u braku sa Denom.

Samo na tren, Meagan je dozvolila sebi da misli o tome kako bi bilo u braku. Imati takvu vezu. Takvu podršku. Takvu ljubav. Do tog trenutka nije shvatala koliko je njen život bio usamljen.

Naravno, imala je prijatelje na poslu i brata, iako se on nije mogao računati. Ali, na kraju dana, nije imala nikog bitnog. Pogledala je u budućnost i

samoća je bila sve što je videla. Prazna kuća. Prazan krevet. Prazan život. I po prvi put nakon dugo, dugo vremena, bila je tužna.

Meagan se protekla. Iznenada joj nije bilo do razgovora. - Gotova sam. Idem u krevet.

Abby je podigla obrvu i Meagan je bila sigurna da vidi kroz nju. - Jesi li dobro?

- Jesam, samo sam umorna.

- U redu. Vidimo se ujutru, pretpostavljam.

- Laku noć - Lynne je rekla.

Meagan se pozdravila i otišla gore u sobu. Darivanje počinje u deset ujutru. Ići će sa Abby i Lynne i neće se vratiti kući sve do kasno popodne.

Pitala se šta Luke radi. Da li misli na nju? Da li mu nedostaje? Sutra neće imati snimanje zbog darivanja. Luke je rekao da sve ide bolje od planiranog, pa nije ni bitno. Odjednom joj je sledeća subota izgledala tako daleko. Ušla je u gostinjsku sobu i setila se da je isključila telefon. Nije mogla da zaustavi cerekanje kada je videla poruku od Lukea.

Šta radiš?

Poslao ju je pre petnaest minuta. Postojala je šansa da je još uvek budan. Brzo je odgovorila.

Spremam se da legnem.

Brzo je odgovorio.

Sama?

Znala je šta misli, ali je odlučila da se malo igra.

Ne, mazim se sa Nathanielom i Abby. A kasnije će nam se pridružiti i njihova dadilja.

Zamišljala je osmeh na njegovom licu dok je čitao njen odgovor.

Ha, ha, vrlo smešno.

Šta?

Mislio sam da li si sama u sobi.

Znam šta si mislio.

Neko je veoma zločesta devojka.

I... šta ćeš da uradiš povodom toga?

Moraćeš da sačekaš da vidiš.

Strašno.

Posle kratke pauze stigla je još jedna njegova poruka.

Nedostaješ mi.

Nedostaješ i ti meni.

I tužan sam što se nećemo videti sutra.

Mislim isto. Sledeća subota je tako daleko.

Jeste? Mislim da ne mogu izdržati sedam dana.

Ni ja.

Malo utehe?

Meagan se nasmejala znajući kuda ovo vodi.

A to bi bilo?

Skini odeću.

Iako su se samo dopisivali, Meagan je bila razigrana.

Zašto misliš da je na meni?

Smešno. Skini se.

Da, Gospodine. Hoćeš li i ti skinuti svoju?

Sve u svoje vreme.

Meagan mu nije odgovrala dok sve nije uradila i onda mu je poslala sliku da ga malo zavatlava.

Urađeno.

Fino. Sad lezi u krevet, na leđa.

Nisko u Meaganinom stomaku uzbuđenje je raslo i uradila je ono što je Luke tražio.

Spremna.

Dobra devojka. Sada se dodiruj, bilo kako, ali nemoj da svršiš.

Meagan je skoro cvilela.

Seronjo.

Zapamtiću to.

Ne sumnjam.

Na posao.

Bilo je tako lako zamisliti njegov osmeh, nasmejala se sa njegovim likom u mislima, prsti su joj lutali niz njeno telo. Bile su njegove ruke i bilo je tako nežan. Zadirivao je. Stenjala je od zadovoljstva jer je znala da je to samo početak.

Palčevima je prešla preko bradavica, lagano ih štipajući. I bilo je tako dobro da je ponovila opet, ali malo jače. Tako bi Luke uradio. Zadirivao bi je sve do tačke kada bi mislila da ne može više da podnese. I onda bi se zaustavio.

Njen telefon je označio novu poruku.

Zabavljaš se?

Bilo bi zabavnije da si ovde.

Slažem se. Želeo bih da mogu da te vidim. Želim da mogu da te dodirnem.

Šta bi radio?

Moraćeš da sačekaš i vidiš. Za sada ponašaj se kao da su tvoje ruke moje i radi šta god želiš, ali nemoj da svršiš.

Ne sviđa mi se ovo ne svrši pravilo.

Šta misliš, zašto sam ga uveo?

Zato što si sadista.

Ha, ha, ha. Nemaš pojma. Na posao.

Da, Gospodine.

Sklopila je oči i pustila ruke da lutaju telom. Bile su Lukeove i ponovo je zadirkivao. Njeni dlanovi su lutali sve niže lepršajući oko njenog klitorisa jer je znala da je Luke još tamo ne bi dodirnuo. Jednom rukom je trljala grudi, a drugom je krenula ka unutrašnjem delu butina. U svojoj glavi mislila je na ono što bi joj Luke sada rekao.

Osećaš li? Sviđa ti se? Želiš li još? Tako pohlepna.

I odgovorila bi - Da, da, da.

Ali, ne bi joj dao ništa. Oh, ne, naterao bi je da čeka. Držao bi je na ivici i ne bi je pustio preko nje sve dok on ne bude spreman. A to bi trajalo tako dugo.

Njen telefon se ponovo oglasio.

Blizu?

Još malo.

Predi rukama preko tvoje rupice. Zadirkuj se.

Seronja, šta misli da je radila?

Jesam.

Uzdržala se od uzvičnika jer je znala da bi samo dodala nešto na njegov plan.

Dobra samodisciplina - odgovorio je.

Znao ju je dobro. Skoro previše dobro. Kako je moguće da je znao o čemu razmišlja? Da li je bila providna? Ili je on toliko dobar? Odlučila je da se ne zadržava na tome jer je želela još da mašta. Želela je više od njega iako je znala da je sada samo u njenoj glavi.

Igrala se sama sa sobom kako je on to tražio i u njenim mislima on je bio sa njom. On je taj koji je dovodi skoro do vrhunca. Skoro je nemogoće da je tako blizu. Jedva da se dodirnula. A opet, sa Lukeom, skoro sve je izgledalo moguće. Misli vezane za Lukea uparene sa osećajem zadovoljstva koju su njeni prsti stvarali terali su je da dahće od potrebe. Uzela je telefon.

Sada?

Ne.

Odgovorio je skoro odmah.

Šta? Zašto? - Odogovorila je.

Da li ti mene ispituješ?

Nije mogla da odoli sarkazmu koji je nepormišljeno došao .

Mislim da je to značio interpukcijski znak koji sam stavila.

Oh, draga. Nikada nećeš naučiti, zar ne?

To nije zvučalo dobro, ali odgovorila je.

Verovatno ne.

Sada je vreme da ideš u krevet.

Ali šta sa... počela je da piše rečenicu kada je stigao njegov odgovor.

Nemoj da svršiš. Nemoj da pitaš. Idi pravo u krevet.

Prsti su joj lebdeli iznad slova. Htela je da napiše seronja. Ipak nije jer je mislila da će promenti mišljenje ako bude pratila upute.

Da, Gospodine.

Napisala je umesto toga.

Laku noć, Meagan.

Laku noć.

Iako je bila umorna pre dopisivanja sa Lukeom, nakon njihovog razgovora nije bila uopšte. Ne samo to, već joj je očajnički trebalo olakšanje. Dvumila se šta da radi. Najbolja opcija je bila da ode u krevet, iako su male šanse za to. Mogla je da svrši, čak i ako joj je rekao da to ne radi. Da, odlučila je, to je bila najbolja opcija. Kako će saznati?

Legla je na krevet i raširila kolena. Prsti su plutali do mesta gde ih je želela. Ovog puta nije mislila na Lukea. Kako bi i mogla kada je radila ono što joj je rekao da ne radi? Zatvorenih očiju, brzo se dovela do vrhunca. I ako je osetila olakšanje, orgazam nije bio zadovoljavajući.

Nakon toga, bila je potpuno budna. Čula je Abby i Nathaniela u hodniku. Tiho mrmljanje pri otvaranju i zatvaranju vrata i konačno tišina.

San joj nije dolazio na oči i negde posle jedan sat ujutru je utonula u san.

Sledećeg jutra je osećala krvicu. Ovo nije bilo nalik na nju. Krivica je bila nova emocija. Poslednji puta kada je osećala bilo je posle debakla sa Abby u klubu. Drago joj je što danas neće videti Lukea jer je mislila da nije mogla sakriti šta je uradila noć pre.

Nathaniel je pravio doručak za sve. Očigledno, ovo nije bio uobičajen vikend. Meagan je zapamtila da je Abby jednom rekla kako vikendom obično nosi ogrlicu. Pretpostavila je da Abby kuva vikendom. Ali, ovog jutra, Abbyn vrat je bio go.

Abbyna i Nathanielova deca, Elizabeth i Henry, su im se pridružili za doručkom. Oboje su bili zlatni. Meagan nikada nije provela mnogo vremena sa njima, ali bilo je zabavno biti oko njih. Zapravo, zbog njih se premišljala oko toga da nema decu. Možda bi volela decu jednog dana.

Lynne je došla u kuhinju kada je Nathaniel pravio tost. Poželeo joj je dobro jutro i njoj napravio doručak. Još jednom, Meagan je pomislila kako je Abby vrlo srećna žena.

- Kako si spavala? - Upitala je Abby.

Meagan je rešila da bude iskrena. - Ne baš najbolje, ali za to krivim Lukea.

Natjaniel je podigao obrvu. - Lukea?

- Sinoć smo razmenjivali poruke.

- Ah, poruke - Abby je rekla. - Radila sam to.

- I kraj nije bio opuštajući. - Meagan nije više htela da kaže zbog dece. Nadala se da su je odrasli razumeli.

Nathaniel se zasmejao. - Radio sam to - rekao je imitirajući svoju suprugu.

- Šta si radio, tata? - Elizabeth je pitala.

- Zavitlavao sam tvoju mamu - rekao je.

- To nije lepo, tata - Henry je izjavio.

Nathaniel je pomazio njegovu kosu. - Znam. I tvoja majka mi je to brzo rekla.

- Jesam - Abby je odgovorila. - I koje mi je dobro donelo.

Nathaniel joj je namignu. Da, pomislila je Meagan. Abby je stvarno bila srećna žena.

Kada su došli do kuće Parksovih par sati kasnije, Meagan se začudila kada je videla poznati auto. Jebi ga, šta će Luke ovde?

- Nisam znala da je Luke pozvan - reče ona Abby. - Od kad muškarci dolaze na darivanje?

- Znam da je Nathaniel pozvan - odgovorila je Abby. - Ali pošto Lynne dolazi, odlučio je da ostane kod kuće sa decom.

- Dobro, ali od kada se Luke i Jeff poznaju?

- Mislim da Luke radi sa Jeffom na obezbeđenju.

Tačno. Luke je spomenuo da je unajmio nekoga da popravi sugurnosni sistem u klubu. I iako je znala da se Jeff bavio obezbeđenjem, nije imala pojma da poznaje Lukea. Ovo bi moglo da bude nezgodno.

Ali, ništa nije mogla da uradi. Samo da pokuša da se ponaša normalno, kao da se sinoć ništa nije desilo i najvažnije, da nije doživela orgazam bez njegove dozvole. Njena odlučnost je trajala samo dok nije otvorila vrata, ušla u kuću i ugledala Lukea. Jer istina, nije mogla da gleda u Lukea. Gledala je svuda osim u njega; kauč, drvena greda na plafonu, zapakovani pokloni za bebu na stolu.

- Meagan? - Luke je upitao. - Kako si? Jesi li dobro spavala?

- Ne, zapravo nisam - Meagan je rekla. - Upravo sam imala isti ovaj razgovor u Nathanielovoj i Abbynoj kući.

- I, koji je zaključak?

- Da je Nathaniel bio zloban što je zadirkirao Abby.

Luke se znalački nasmejavao. Laganim, odmerenim koracima, držeći je na oku, prilazio joj je bliže. Još jednom, Meagan je shvatila da ne može da ga pogleda u oči.

Kada je stao ispred nje, spustio je glavu do njenog uha i prošaputao da samo ona može da čuje. - Svršila si sinoć, zar ne?

Nije odgovorila, već je upitala. - Zašto to misliš?

- Vidim, izbegavaš odgovor.

- Nije obavezan.

- Pogledaj me u oči, Meagan. - Lukeov glas je bio vrlo ozbiljan. - I kaži mi da nisi svršila.

Pogledala ga je, ali je znala da ne može da ga slaže. - Svršila sam.

- Neko je bio vrlo loša devojka.

- Žao mi je, Gospodine.

- Čak i da jeste, žao mi je nije dovoljno.

- Ne vidim u čemu je problem - Meagan je rekla. - Mislim, ti zapravo nisi moj Dom.

- Oh, Meagan, Meagan, Meagan. - Luke se ispravio, uhvatio je za bradu i prisilio da ga pogleda u oči. - Bilo bi mnogo bolje da to nisi rekla.

Shvatila je i sama, ali je to nije zaustavilo da mu kaže. - To je istina.

- Ne, istina je da sam ti sinoć dao zapovest. Na kraju si odgovorila sa Da, Gospodine.

- Ali, to ne znači...

- Ćuti. Najbolje je da sada budeš tiha.

Zašto ju je ta njegova energičnost toliko palila? Njegove ruke nisu bile nežne na njenoj koži. U njegovom dodiru je bila snaga koju je retko pokazivao i od nje je drhtala.

- Dobra devojka - rekao je kada je prestala da se svađa. - Sada, kaži mi. Jesam li u pravu?

Nije mogla da porekne da se on sinoć ponašao kao njen Dom, naročito zbog toga što je verovatno video u njenim očima, na to kako je reagovala na njegov dodir kao i na njegove komande.

- Da, Gospodine - prošaputala je.

- Ovako ćemo uraditi - Luke je rekao. - Nakon darivanja idemo do Westovih po tvoj auto. Onda ćemo ići kod mene jer je bliže. Nećemo imati slikanje jer ćemo se pozabaviti tvojom neposlušnošću. Ima li pitanja?

- Ne, Gospodine.

- Dobra devojka - pustio joj je bradu. - A sada, neka zabava počne.

Meagan se nije mogla opustiti tokom celog darivanja. Srećom, verovala je da je to samo Luke primetio. Često bi pogledala iza sebe i primetila da gleda u nju. Kada god bi se njihovi pogledi sreli, nasmejao bi se kao da je znao o čemu ona razmišlja.

Verovatno i jeste.

Luke je držao Meagan na oku tokom celog darivanja. Smešno - kada ga je Jeff pozvao, skoro ga je odbio. Ali brzo je razmislio i kada je shvatio da će Meagan biti tamo, prihvatio je.

I sada mu je bilo drago zbog toga. Bilo je zabavno zavitlavati i mučiti Meagan kada joj je sinoć dao naređenje, znao je da postoji velika šansa da ga ne poslušaa. I znao je da nije čim je ušla na vrata i pogledala ga. Kako je lako čita, bilo je ludo. Naravno, to nije značilo da će joj olakšati. Ipak, nije ga poslušala. A pošto je bila pokorna, bila je potpuno svesna tog čina. Toliko svesna da izgleda nije mislila ni o čemu drugom tokom darivanja.

Pitao se da li će pokušati da odugovlači sa odlaskom. Ili je pomisao na disciplinovanje napalila. Znao je da Jeff ima igraonicu i bio je u iskušenju da je odvede tamo. Ali za ono što je imao na umu, bilo je potrebno više privatnosti.

Kada je Dena otvorila sve poklone, sva hrana bila pojedena i kada su prvi gosti počeli da odlaze, Meagan je pogledala u njega. Klimnuo je. Bilo je vreme za polazak.

Meagan se užurbano pozdravila, zagrlila sve žene i nešto prošaputala u Abbyno uho. Mislio je da je pita da li je spremna, ali tako se brzo kretala da nije bilo potrebe za tim.

Meagan je od njega prihvatila zadovoljstvo. Sada će videti kako prihvata ispravke.

Dva sata nakon kraja darivanja, stigli su do njegove kuće. Iako je izgledala nestrpljiva da napusti zabavu, mogao je da oseti njenu strepnju kada je izašla iz auta. Umesto da uđe u kuću, stao je na prilazu prekrštenih ruku i posmatrao je. Izgledala je kao da joj je neugodno. Odlično. Mora da zna da se njegova naređenja poštuju.

- Osećaš li sada da sam tvoj Dom? - Upitao je.

- Da, Gospodine.

- Dobro. Želim te u spavaćoj sobi, golu kako klečiš na sredini sobe. Čekaćeš me. Ima li pitanja?

Omahnula je glavom.

- Rečima, Meagan.

- Ne, Gospodine. Nemam pitanja.

Klimnuo je glavom u znak potvrde i otključao ulazna vrata, pridržavajući ih da ona uđe. Nije joj rekao kada će on doći u spavaću sobu. Nije želeo da zna. Želeo je da ga iščekuje. Da misli o tome. Želeo je da njeno telo i duša pevaju od iščekivanja šta će da joj uradi.

Prošla je kroz hodnjik do njegove spavaće sobe. Za sad ju je ostavio sa njenim mislima i krenuo u kuhinju po čašu vode. Dok je pio, proverio je poruke i mejlove. Odlučio je da za sada ostavi odeću na sebi. Pogledao je na sat i video je da je prošlo dvadeset minuta. Dovoljno da Meaganin um bude u kovitlacu.

Tiho je ušao u sobu i zadovoljno je video da ga čeka onako kako je rekao. Iako ga nije videla, znala je kada je ušao unutra. Telo joj se blago napelo i na tren je prestala da diše.

- Zašto si ovde ovog podneva, Meagan?

- Nisam bila poslušna sinoć, Gospodine.

- Kako?

Da, pomislio je, odgovarajući na njeno pitanje u njenoj glavi. Nateraću te da mi kažeš. Skupila je prste u pesnice. Ovo nije položaj na koji je navikla i koji joj se sviđa. Mada to sad njemu nije bilo bitno. Danas će dobiti lekciju. Onu koju neće zaboraviti. Pobrinuće se za to.

Ali još uvek nije odgovorila. - Kaži mi, Meagan. Odmah. Tvoje odlaganje samo pogoršava stvari.

- Bila sam neposlušna, Gospodine. Rekli ste mi da ne svršim, a ja jesam.

- Pitam se - rekao je. - Šta bi uradila u ovoj situaciji tvojim pokornima? Kako bi je rešila?

- Dosad, Gospodine, baš kao i vi.

- Ne izdajem komande olako. I mislim da ti nisam mnogo dao. Ipak, očekujem da izvršiš kada ti dam. Da li shvataš?

- Da, Gospodine.

- Kaži mi šta si sinoć trebala da uradiš. - Ovo je obično radio pre disciplinovanja pokorne. Da ponovi grešku jednako kao i očekivano ponašanje.

- Kada smo se pozdravili - govorila je tiše nego obično, možda zabrinuta što se nalazi u njenoj spavaćoj sobi - trebalo je da odem pravo u krevet i da se ne dodirujem i definitivno da ne svršim.

- Ne uživam u ovom delu igre - Luke je rekao istinu. Postojali su Domovi koji jesu, ali on nije bio jedan od njih. Ipak, u ovoj prilici je bilo neophodno. - Radije bih da si ovde zbog zadovoljstva. I sigurno sam da i ti tako misliš.

Nije to izgovorio kao pitanje i nije odgovorila. Čekao je još par minuta, puštajući da tišina i gravitacija položaja još dublje potonu u njenu svest. I da oboma dozvoli vreme da uđu u potrebno stanje svesti.

- Želim da ustaneš i nagneš se preko kreveta.

Brzo se pokrenula i zauzela pozu. Očekivao je neki pametni komentar, ali nije progovorila. Dobro. Shvatila je ovo ozbiljno.

Kada se namestila, stao je iza nje. Lagano je udario njenu pozadinu i iznenadio se kada se nije ni trgnula. - Poćemo sa mojom rukom. Ne moraš da brojiš.

Blago je klimnula glavom i primio je k znanju. Iskreno, samo to je i očekivao jer joj nije postavio pitanje. Bila je napeta; očigledno se videlo iz načina na koji se drži, načina na koji mirno stoji pod njegovim dodirima.

- Biće lakše ako se opustiš - rekao je. To je znala, naravno. Bila je promenljiva i igrala je obe uloge.

Duboko je udahnula i mišići su joj se malo popustili. Nije čekao više i počeo je da je pljeska. Na početku lagano, samo da zagreje njenu kožu. Skoro bi bilo zadovoljavajuće da nije znala šta sledi. Ali naravno da je znala i njeno telo je iščekivalo.

Ruka mu je skliznula između njenih nogu i osetio je njenu vlažnost. Znači, nije bila potpuno uplašena, njeno telo je izdalo. Postojao je deo nje kojem se ovo sviđalo.

- Tako bezobrazna devojka - prošaputao je. Uštinuo je njenu guzu. - Ovo te pali, zar ne?

- Mislim da je to očigledno, Gospodine.

Zakikotao se. - I dalje pomalo drska, vidim.

- Izvinite, Gospodine. Ne mogu da se zaustavim. Jednostavno mi izleti.

- Da. I to je jedan od razloga zašto volim da se igram sa tobom. - Istina, voleo je njenu odlučnost, bestidnost i vatrenost. Nije želeo to da promeni. Nije želeo nju da menja.

Ništa više nije rekao i počeo je da je pljeska. Ovog puta malo jače, naizmenično, kako ne bi udarao na isto mesto. Postepeno, njena bleđa koža postajala je ružičasta, a zatim sve crvenija kako je nastavljao. Znao je kada su udarci počeli da bole jer je počela neznatno da ih izbegava.

- Šta si noćas uradila? - Upitao je.

- Nisam vas poslušala u vezi sa svršavanjem. - Glas joj je bio napet, kao da priča kroz zube.

- A šta se dešava kada ne poslušáš? - Naglasio je pitanje još jednim udarcem.

- Završim savijena preko vašeg kreveta i to ne na lep način. - Na tren je zastala. - Gospodine.

- O da. - Nije mogao da odoli i nasmejao se. - Volim tvoju srčanost.

Podigao je lopaticu koju je ranije doneo. Nije je videla, pa će biti neočekivano. Udario je jednom po njenoj guzi i ona je ispustila neobičan zvuk. Drugi put se trgnula. Udario je još nekoliko puta sve dok nije osetio da joj je dosta. Teško je disala kada je spustio lopaticu, ali je bila savršeno mirna. Sve dok rukom nije prošao po njenom međunožju.

- Vidi, vidi, vidi - rekao je. - Vidiš li ovo? Neko je vrlo napaljen od pljeskanja. Šteta je što neposlušne pokorne ne mogu da svrše.

Počela je da cvili.

- Nema ništa od toga - gundao je. - Svršila si sinoć. Ovo je bila bezobrazna pičkica, zar ne?

- Da, Gospdine.

- Hmmm... - glumio je da razmišlja. - Mislim da to znači da tvoja pičkica mora biti kažnjena.

- Oh, ne - rekla je.

- Oh, da - rekao je.

Pomerila je noge nekoliko centimetara.

- Šire. - Udario ih je i sada mu je bila potpuno izložena dok je prstom prelazio preko njenog vlažnog ulaza. - Mmm, vidi ovu zločestu pičkicu. Prosto moli da bude kažnjena.

Udario je, zadovoljno je zastenjala. Jebote, šta mu je radila ovakva, tako seksi u njenoj pokornosti, tako željna njegovog dodira.

Ponovo je udario. - Tako vlažna zbog onoga što ću da uradim. Pakleno sam tvrd. Kada završim sa bičevanjem ove zločeste pičkice, baciću te na kolena, zgrabiću te za tu predivnu plavu kosu i napasti kurcem ta tvoja vrela usta. Onda ćeš mi pušiti kurac sve dok ne svršim niz tvoje grlo.

Kada je opet prstima prešao između njenih nogu, bila je još vlažnija i nacerio se kada je udario tamo. Stenjala je i uzeo je mini floger i nežno njime prelazio preko njenih butina.

- Oh, šta, čekaj... - počela je, ali on nije stao. Umesto toga, podigao je ruku i dovukao floger do njenog osetljivog tkiva. Cvilela je. Nije oklevao, već je lagano udarao opet i opet dok se njeno telo treslo pokušavajući da bude mirna. Kada je završio, spustio je floger, uzeo je za ramena i okrenuo je. Oči su joj sijale od žudnje i žestine i to je skoro bilo dovoljno da se predomisli i pusti je da svrši, ali se naterao da joj gurne ramena.

- Sada ćeš me uzeti. - Brzim prstima je otkopčao pantalone i skinuo ih. Jednako brzo je zgrabio njenu kosu i uronio u njena usta. Dahatao je koliko duboko ga je uzela.

- Da, Meagan. Jebi ga. - Gurnuo je još jednom i sklopio je oči dok ga je njena toplota okruživala. Dodavola, neće dugo izdržati. Toliko je dobra. Ruke su mu čvrsto grabile njenu kosu zbog čega ga je sisala još jače. Stenjao je i

čvrsto držao njenu glavu dok je poslednji put gurao duboko u njenu unutrašnost, svršavajući tako da je video zvezde.

Trebalo mu je par sekundi da se sabere i kada je konačno otvorio oči, Meagan je stidljivo klečala pored njegove noge.

- Namesti mi pantalone - uspeo je da izgovori. Obukla ga je, čak mu je poljubila vrh kurca pre nego ga je ušuškala u njegove bokserice. Sagnuo se i podigao je gore, primećujući kako se trgnula.

- Najviše bih voleo da te bacim na leđa, skliznem među tvoje butine i uzvratim ti uslugu, ali pošto si svršila sinoć, nije ti dozvoljeno da svršiš danas - rekao je.

- Razumem, Gospodine.

Spustio je ruku na njenu guzu. - Kako ti je pozadina?

- Dovoljno bolna da u skorije vreme neću biti u iskušenju da doživim orgazam bez vaše dozvole.

- Mislio sam svaku reč - izjavio je. - Ne volim da kažnjavam pokorne.

Frknula je. - Da, to objašnjava masivnu erekciju koju si zakopao u moja usta.

- Pazi se - udario je po golom guzu. - To je zbog toga što sam video koliko si vlažna.

Mudro je ćutala.

Uzeo je ogrtač sa ivice kreveta i stavio ga na njena ramena. - Dođi, sedi - rekao je.

Uzeo je njenu ruku i poveo je do ljubavnog sedišta. Kada je seo, povukao ju je u krilo.

- Uhh - rekla je, trgnuvši se od bola.

Namestio ju je udobnije u svom krilu, ali se nije izvinio. I znao je da ona ne očekuje to od njega. - Želiš li vode?

- Ne, dobro mi je za sada - utonula je dublje u njegov zagrljalj.

Iako bi joj rado doneo vode, nije bio preterano uznemiren što je želela da se mazi. Nije mu se svidelo ovo što je uradio i samo je hteo da sedi i da je drži.

Bila je meka i savitljiva u njegovom naručju. Zapravo, iz nekog razloga izgledala je mnogo nežnije nego obično. Rukom je prešao po njenim leđima uživajući u toploti koja je izbijala iz njene kože. Spustio je glavu i pomirisao šampon u njenoj kosi. Nije mogao da odredi miris - bio je mešavina citrusa sa nagoveštajem začina. Nije bio siguran da je ranije osetio taj miris, ali sada, uvek će ga podsećati na Meagan.

Držao ju je sve dok nije osetio kako postaje nemirna. - Želiš li sada vode?

- Da.

Nežno je uspravio na noge i uzeo je za ruku. - Dođi sa mnom. Naći ću ti nešto. - Spustio je na kuhinjsku stolicu i nakon što je popila pola vode, upitao je. - Možeš li ostati večeras? Ili moraš da se vratiš?

Nije odmah odgovorila. Zapravo je izgledala kao da se lomi. Iznenadjuće jer je izgledala tako srećno u njegovom zagrljaju malopre. Iz nekog razloga, očajnički je želeo da ostane, ali znao je da je izbor na njoj i neće je pritiskati ni na ovaj ni na onaj način.

- Da - konačno je rekla. - Ostaću.

- Želiš li nešto da jedeš? Mogu na brzinu nešto da nabacam.

- Ne. Nisam puno spavala sinoć. Mislim da ću pod tuš i u krevet.

Klimnuo je. - Upotrebi moje kupatilo.

- Hvala ti.

Završila je njenu vodu, izvinila se i nestala u hodniku. Nekoliko minuta kasnije čuo je zvuk vode. Odlučio je da se istušira u gostinjskoj sobi. Tako će, možda završiti u isto vreme i mogli bi razgovarati pre odlaska na spavanje.

Ali dok je završio i otišao u spavaću sobu, ona je već spavala, ušuškana ispod pokrivača. Uzdahnuo je i pridružio joj se, smeštajući se pored nje. Ali san mu nije dolazio i nekoliko sati je ležao budan, razmišljajući. Samo što je počeo da tone u san, čuo je njeno stenjanje. Stisnuo ju je u zagrljalj, bojeći se da ima noćnu moru. Oh, ne, kada je počela da se trlja o njega i podiže kukove, bilo je jasno da ima vlažan san.

Iznenada, više nije umoran. Upravo suprotno. Bio je budan i vrlo, vrlo čvrst.

- Meagan, srećo?

- Mmmm.

- Sanjaš.

- Da, Gospodine. O vama.

Mislio je da je napaljen, ali kada je čuo da sanja o njemu, naročito zavodničke zvukove koji su klizili sa njenih usana, napalio se još više. Rukom je skliznuo među njene noge, oduševljen kada je otkrio koliko je vlažna.

- Probudi se i okreni se - rekao je. - I isplatiće ti se.

- Gospodine?

- Volim kad me zoveš Gospodine - prošaputao je. - Toliko me jebeno napali.

Trgnula se, potpuno razbuđena i mogao je da oseti njenu zbunjenost zbog njegove izjave.

- Kako? - Upitala je. - Mislila sam da si rekao...

- Rekao sam da ne možeš danas svršiti. Pogledaj koliko je sati. - Znao je šta će videti kada pogleda. Petnaest minuta do jedan. - Sutra je.

Okrenula se, kao da svojim očima želi da vidi laže li ili ne.

- Ti znači...?

Nije završila pitanje, ali je svejedno odgovorio. - Da, to znači da ću da uradim ono što sam hteo da uradim pre.

- Ti ćeš...?

Bilo mu je smešno što ne može da dovrši rečenicu. - Da. Sada, raširi te butine kako bi osetio tu slatku pičkicu.

Sledećeg ponedeljka, Meagan je zamolila Abby da dođe na posao. Nije dolazila svakog ponedeljka, zbog vožnje, verovatno jednom ili dva puta mesečno. Iskreno, Meagan nije mislila reći sve Abby, ali možda će joj razgovor sa prijateljicom raščistiti misli.

- Kuc, kuc - Abby je rekla stojeći na dovratku.

Meagan je podigla pogled i nasmejala se svojoj živahnoj prijateljici. Abby je uvek imala to oko sebe; prijatelj, otvorena, čvrsta na zemlji. Jednostavno, neko sa kim bi mogli da pričate uvek. - Hej, devojko, uđi i molim te zatvori vrata.

Abby je verovatno osetila njenu nelagodnost jer se malo namrštila dok je zatvarala vrata.

- Šta se dešava? - Upitala je sedajući.

Meagan je spustila glavu u ruke i noktima grebala po njoj. - Ne znam, Abby. Jednostavno ne znam.

- Zvuči ozbiljno. Da li se nešto desilo sa tobom i Lukeom nakon što ste otišli sa darivanja?

Da li se nešto desilo nakon odlaska sa Lukeom? Natrela se da proguta knedlu u grlu koja je pretila da će eksplodirati. Da, htela je da kaže nešto se definitivno desilo između nje i Lukea nakon što su otišli sa darivanja. Ali, Meagan joj neće reći da ju je Luke savio preko kreveta i ispljeskao je. Niti će joj reći kako ju je uzeo dva puta u toku noći.

- Jesi li ikada nešto sakrivala od Nathaniela? - Upitala je Meagan.

Abby je odmahнула glavom. - Ne sviđa mi se kuda ovo vodi.

- Znam, ni meni. Upala sam u problem. - Meagan je udarala prstima o sto.
- Mada je problem preslaba reč.

Kada je otišla kući od Lukea, videla je da ima mejl od Poslodavca.

Ne znam zašto misliš da imaš pravo da govoriš o kraju ovoga. Nemaš pravo glasa. Biću fin i praviću se da nisam dobio tvoj poslednji mejl. Sada, taj fotograf je slikao neke rizične slike jedne glumice nedavno. Želim te slike i ti ćeš mi ih doneti. Znaš zašto? Jer mogu da polomim svaku kost u tvom telu i to na takav način da ćeš preklinjati za milost. Ali je nećeš dobiti. Imaš dve nedelje.

I sada, danima nakon toga, drhtala je sećajući se tog mejla.

- Ne znam da li želim da te pitam šta se dešava - Abby je rekla.

- Ublažiću ti - Meagan je rekla. - Neću ti ići u detalje.

Abby se zavalila u stolicu, prekrstila je ruke i nekoliko dugih sekundi posmatrala Meagan. - Ima li ovo neke veze sa onim mejlom koji sam dobila sa tvojom slikom? Jer sada, kada razmislim, između tebe i Lukea su se počele dešavati čudne stvari posle toga.

Meagan nije htela da slaže prijateljicu, ali nije ni znala kako da joj kaže potpunu istinu. - Da i ne.

- Ima li Luke neke veze sa nagom slikom?

Meagan je videla kako se točkići vrte u Abbynoj glavi. Znala je njenu prijateljicu. Ako je Abby mislila da je Luke nekako povredio, neće stati sve dok on ne plati odštetu. A nije mogla da dozvoli da njena prijateljica ima jedno mišljenje o Lukeu.

- Veruj mi, Abby. Nije Luke. On je nevin u svemu ovome.

- A šta je tačno sve ovo?

- Ne mogu ti sve reći - Meagan je započela, a zatim počela da okleva. Koliko želi da Abby zna? Abby će čuvati njenu tajnu, znala je to. Uzdahnula je i ponovo protrljala glavu.

- Znaš li da ćeš izgubiti kosu ako nastaviš tako?

- U redu. Moj brat je bio u problemima pre mnogo vremena, ali sam znala samo ja. Ili sam barem tako mislila. - Pogledala je u Abby. - I sada, izgleda da je neko znao. I ako se pročuje, uništi će brata i mene i tatinu reputaciju. Obećala sam mu na samrti da to neće dozvoliti.

Abby je ćutala par minuta. Meagan je mogla da vidi kako obrađuje informacije. Bila je pametna žena, koja bi sve rastavila na delove, a zatim ponovo spojila.

- Tvoja naga slika. Neko zna te informacije i neko ne želi da ta informacija procure.

Razumevanje je osvanulo u Abbynim očima. - Da li mi ozbiljno govoriš da te ucenjuju?

Prvi put je Meagan ćula ove reći izgovorene i zadrhtala je.

- Ne moraš da potvrdiš - Abby je rekla. - Vidim ti na licu. Pretpostavljam da nisi rekla policiji ili ne bi sa mnom sada pričala o tome. Ono što ne razumem je kako je Luke upleten u to.

- Luke ima informaciju. Slike, u ovom slučaju. - Delić Meagan nije verovao da je sve priznala, naroćito Abby. Ali, morala je nekome reći inaće bi poludela.

- Moraš reći policiji.

Iskreno, Meagan nije očekivala da Abby każe nešto drugo. Možda joj je zato bilo ugodno da razgovara sa njom. Naravno, nema šanse da će ići u policiju. Samo je morala podeliti teret sa nekim. Koliko god nepošteno bilo prebaciti taj teret na Abby bez njene dozvole.

U srcu, Meagan je znala da je sebićna, obmanjiva žena. Jednom je obećala da više nikada neće povrediti Abby, a sada joj daje informacije koje je zabrinjavaju.

- Ja sam pokvaren, grozan prijatelj. - Meagan nije zasluđila prijatelja kao što je Abby. I sugurno nije zasluđila Lukea. - Jednostavno ne znam šta da radim.

- Jesi li pričala sa bratom?

- Imaš li braće i sestara?

- Ne, ja sam jedinica.

- Pa i ja, skoro. Moj brat je guzica. Ne, precrtaj to, guzica je prelepa reć za njega.

Prokleta to obećanje njenom ocu.

- Stvarno?

- Da ti dočaram: videla sam ga nedavno, otišla u njegov stan. Sada, moraš da shvatiš, nema pravi posao, i uzima novac od cimera. I kada nisam htela da mu dam novac, njegov cimer je predložio da odradim njegov dug.

Abbyn preplašeni izgled je potvrdio da je razmela. - Jesi li ozbiljna? Prolaziš kroz ovu gungulu da bi njega zaštitila?

- Ludo, zar ne? - Meagan je izvadila sliku iz fioke. Slikana je kad su bili deca. - Još uvek je ovakav u mojoj glavi. Bili smo mladi. Toliko je obećavao.

- Ali sada je odrasla osoba. I ti isto.

- Moj otac... - trepnula je zbog suza u očima. - Umro je štiteći Jakea. Ako dozvolim da ovaj Poslodavac kaže šta zna, biće da je umro uzalud. I ne mogu to da podnesem.

Abby je klimnula, stisnula joj ruku.

- Znam - prošaputala je.

POGLAVLJE 10

Danima nakon razgovora sa Abby, Meagan još uvek nije znala šta da radi, ali već je prošla jedna nedelja i morala je da odluči. Da li da ode u policiju? Da li da prvo popriča sa bratom? Ali čim je to pitanje iskočilo u njenoj glavi, odmah ga je odbacila. Ne, neće razgovarati sa bratom.

Možda bi trebalo da kaže Lukeu, ipak on ima ono što Poslodavac traži. Ali, istom brzinom kao što je odbacila razgovor sa bratom, takođe je odbacila i razgovor sa Lukeom. Znala je da bi Luke zaključio da je sa njim samo zbog Poslodavca. Pa i ako je tako bilo samo na početku, sada je daleko od istine.

Možda... Možda će reći Poslodavcu da je Luke sklonio slike ili ih obrisao. Šta ako to uradi? Ne može joj se osvetiti ako nema šta da mu donese, zar ne?

Stajala je ispred Lukeove kuće u petak uveče još uvek neodlučna šta da uradi. Pokucala je i dok je čekala da joj otvori vrata, odlučila je da ne razmišlja o tome narednih par sati. Luke ju je zvao neki dan i pozvao na večeru.

- Samo ti i ja - rekao je. - Večera i šta god poželimo da radimo. O slikama ćemo brinuti kasnije.

Meagan je znala da su ionako skoro pri kraju snimanja za knjigu. Možda još jedno ili dva. Ipak, u jedno je bila sigurna, ne želi da prekine sa Lukeom kad završe. I imala je osećaj da Luke isto misli.

I zato nema šanse da će uprskati priznanjem da je ostvarila prvi kontakt zbog Poslodavca.

- Meagan, draga - Luke je rekao otvarajući vrata. Prišao je i nežno je poljubio u obraz. - Uđi. Kako si?

- Bolje sada - rekla je. Što je bila istina. Zašto sve mnogo bolje izgleda kada je sa njim?

Nasmejao se i pružio joj ruku. - Izgledaš veličanstveno večeras.

Srce joj je lepršalo. Istina, previše vremena je potrošila u ormaru pokušavajući da se odluči šta da obuče večeras. Konačno se odlučila za belu strukiranu haljinu. Na sekund ga je pogledala. Nosio je kaki pantalone i svetloplavu polo košulju.

- Ni ti ne izgledaš loše, zgodni.

- Napravio sam tvoje omiljeno jelo - rekao je vodeći je u kuhinju.

- A kako ti znaš koje mi je omiljeno? - Zedirkivala ga je.

- Svaki puta kada izađemo, uvek isto naručuješ. Lososa. Pa sam večeras odlučio da skuvam moju verziju lososa. To je jedna od dve stvari koje kuvam.

Nije imala pojma da uvek isto naručuje. Ipak, kad pogleda unazad, izgleda da je uvek naručivala lososa. - Volim ribu. A dobra je i za tebe.

- Slažem se.

Ušli su u kuhinju i iznenadila se kada je videla nenamešten sto. Luke je primetio da se zbunila.

- Mislio sam da večeras malo promenim. Da jedemo u trpezariji.

Trpezariji? To je zvučalo... zvanično. Iz kuhinje su krenuli u susednu prostoriju. Bez sumnje je bio zaposlen celo popodne. Upaljene sveće su bile na sve strane, a na stolu su bili postavljeni porculanski tanjiri.

- Porculan? - Prešla je prstom preko zlatnog ruba tanjira.

- Pripadao je mojoj majci - rekao je. - Nikada ga ne koristim, pa sam mislio zašto ne večeras.

Zašto? Da li zbog toga što je ovo jedan od njihovih sastanaka koji ne uključuje fotografisanje pre ili posle?

- Nisam hteo da te prestravim. - Luke je izgleda pogrešno protumačio njenu tišinu.

- Nisam prestravljena. Samo iznenađena. - Sela je na stolicu. - Ne poznajem neženju sa ovako finim porculanom.

- Istina. Ali ja nisam prosečan neženja.

Ovo je bilo potcenjivanje. - I pravio si lososa?

Uistinu, pet minuta kasnije postavio je pred nju prekrasan tanjir sa lososem i povrćem. Pregledala je sve. - Ovo izgleda preukusno.

- Hvala ti. Nadam se da je i ukusno koliko je i lepo.

Klimnula je, ali nije mogla ni da zamisli da nešto što tako lepo izgleda ne može da bude ukusno. Luke je sipao vino i skoro se nasmejala kada je videla etiketu. Bilo je to crveno vino koje je Abby volela.

Ali njen kikut je utihnuo sa prvim zalogajem. - Oh, vau - rekla je čim je progutala. - Promašio si profesiju. Trebao si biti kuvar.

- Ne, ne uživam baš toliko u kujanju.

- Šteta. - Samo to je rekla jer joj je bilo važnije da jede nego da diskutuje zašto Luke nikada ne bi bio profesionalni kuvar.

Razgovor je počeo opušteno, ali na sredini večere Luke se uozbiljio.

- Priznajem - rekao je - ima nešto o čemu želim da razgovaramo večeras.

Čekala je. Da li je moguće da zna kako je ucenjuju? Da li mu je Abby rekla?

- Ne boj se - rekao je. - Mislim, pa nadam se da će ti se svideti ono što imam da kažem.

- Kaži.

- Ukratko, stvarno sam uživao u tvom društvu proteklih nekoliko nedelja. Znam da smo pri kraju sa knjigom. Verujem da ćemo završiti sa još jednim snimanjem. Ali, ne želim da nas dvoje završimo. Želim da se i dalje vidamo.

Govorio je brzo, ali iskreno, kao da nije bio siguran u njen odgovor. Smatrala je to nežnim.

I van svih najluđih snova.

Uživao je u vremenu sa njom. Želeo je još vremena sa njom. Baš to je i ona želela, ali u isto vreme i ono čega se bojala. Bojala se jer nije bila sigurna kako će od njega sakriti da je ucenjuju.

Ali, nije morala da razmišlja pre nego što je odgovorila. - I ja bih to volela.

Osmeh mu je ozario lice. Bože, bio je tako markantan kada se smeje. Uzvratila mu je osmehom. Uzeo je njenu ruku sa stola.

- Hvala ti. Hvala što nam daješ drugu šansu - rekao je.

- Kako ne bih? Ti si oduvek bio onaj kojeg je moje srce želelo.

Teško je to sebi priznala i čak još teže izgovorila. Ali, zaslužio je istinu, oboje su zaslužili.

- Meagan. - Izgovorio je njeno ime sa poštovanjem, mazeći joj dlan. Nekoliko dugih sekundi su jednostavno uživali u tišini, spojenih ruku dok ih je toplota okruživala i pred njima se otvarale nove mogućnosti. Luke je razbio tišinu.

- Hoćeš li ostati večeras?

Bez razmišljanja je odgovorila. - Da.

Pustio je njenu ruku samo da dođe do njene stolice i privuče je. Zatim joj je ponovo uzeo ruku. - Želim te.

- Da - ponovila je, želeći isto.

Uzeo je u naručje i prislonio nos na njen i prošaputao. - Držaću te budnom celu noć. Istražiću svaki centimetar tvoga tela. I kada pomisliš da sam gotov, sve ću ponoviti.

Noktima je prelazila preko njegovih leđa, uživajući kako je stenjao od zadovoljstva. - Onda ću ja istražiti tvoje telo. Svaki centimetar. - Pomerila je ruke na prednji deo njegovog tela i mazila ga. - Sve. Do poslednjeg. Centimetra.

- Dodavola, ženo. Nisam siguran da imam toliko snage.

Blago je stisnula njegovu erekciju u pantalonama. - Sigurna sam da ćeš naći način.

Šištao je kada je njen stisak postao jači. - Siguran sam da hoću.

- Možda - počela je da otkopčava njegove pantalone. - Možda ću ovde početi. Reci mi, da li ti je neko nekada popuštao u tvojoj trpezariji?

- Ne. Hoćeš li ti biti prva?

- Hoćeš li mi dozvoliti? Ili je to protiv nekog pravila Doma?

U očima mu je igrao nestašluk. - Jedina pravila su ona koja ja smislim i nešto razmišljam, novo pravilo je kada god jedemo u trpezariji, moraš mi popušiti.

Ruke su joj lutale po njegovom telu dok se spuštala na pod. - Mogla bih zaobići to pravilo.

- Ili verovatnije, hoće li to biti pravilo zbog kojeg bi pala na kolena?

Polako je spustila pantalone oslobađajući njegov kurac. - Celu noć. Svaki dan. I dva puta nedeljom.

- Uradi to - rekao je glasom promuklim od želje. - Obmotaj tvoje usne oko mene. Uzmi me u usta.

Voljna i srećna, poslušala ga je. Volela je njegov ukus. Volela je da kleči za njega. Iako joj se sviđao Gospodin Luke, Dom Luke ju je zapravo palio. Nažalost, nije joj dao mnogo vremena. Bilo je prekratko kada ju je podigao.

- Nisam završila - rekla je.

- Možda, ali ja neću svršiti prvi noćas.

- Koja sam ja srećnica.

Krenula je prema spavaćoj sobi, ali je spustio ruku na njeno rame i zaustavio je.

- Nikada se niko nije ni skinuo u mojoj trpezariji, takođe.

Podigla je obrvu. - Da li je to naređenje?

- Sad jeste. Skinu se - izašao je iz pantalona. - Želim te potpuno голу, osim cipela. Cipele ostaju.

Skliznula je iz haljine i veša. - Sviđaju ti se cipele?

- Veoma mi se sviđaju.

Osetila je vrtoglavicu zbog priznanja. Kupila ih je misleći na njega. Bile su smešno skupe - crvene sa kaiševima i veoma visoke.

- Kada sam ih kupila, samo sam mislila o tome kako me jebeš u njima.

- Je li tako? - Upitao je. Kada je klimnula glavom, nastavio je. - Mislim da kao tvojoj Dom imam dužnost da ti ispunim fantaziju.

Njegove reči su je napalile, išle su kroz nju kao lava, još više je napaljujući kada je zamislila tu scenu. I naravno, odmah je to video.

- Vidim koliko te ta pomisao pali. Idi ispred mene do spavaće sobe da mogu da gledam to prelepo dupe. - Kako bi to nagasio, udario je njen desni guz.

Cerekala se, ali je krenula ka spavaćoj sobi, gledajući preko ramena. Video je da ga gleda i namignuo joj. Njihala je kukovima dok je hodala, zadovoljna što on nije mogao da skine pogled sa nje.

- Sviđa ti se šta vidiš?

- Srce, kad si ti u pitanju, sve mi se sviđa.

Zadovoljna, okrenula se i ušla u spavaću sobu.

- Gde me želiš?

- To je teško pitanje. - Otkopčavao je košulju polako, kao da je znao da ga gleda i uživa u tome. - Gde te želim? Želim te svuda.

- Da počnemo u krevetu? - Zavitlavala je. - A onda se možda prebacimo u kupatilo? Pod tuš? Nismo još uvek probali tuš.

- Možda.

Razmišljao je, a ona se pomalo plašila toga. Jer je izgledalo kao da će probati nešto novo. Naravno, sa Lukeom će to biti zabavno. U potpunosti mu je verovala, što ne bi mogla da kaže za neke ljude sa kojim se igrala u prošlosti.

- Bez obzira šta odlučiš, prvo ćemo te skinuti. - Pomerila se prema njemu. - Daj da ti skinemo košulju.

- Ne, ostani tu. - Okrenuo se i otišao u kupatilo.

- Gde ideš?

- Odlučio sam da počinjemo u kupatilu.

- Ali ako počnemo, tamo moram da izujem cipele.

Okrenuo se i načkiljio. - Prvo, zaboravljaš da ti nisi glavna. Drugo, nisam rekao da počinjemo pod tušem. Rekao sam u kupatilu. Treće, cipele ostaju na tebi dok ja ne kažem drugačije. I poslednje, ako pokušaš da dominiraš, ispljeskaću te.

Dodavola, palilo ju je kada šefuje. A možda i činjenica da će je jebati u kupatilu, sa cipelama na njoj. Naravno, možda je u pitanju i pretnja pljeskanjem.

- Da, Gospodine.

- Tako je bolje. - Nestao je u kupatilu i više ništa nije rekao, ali ga je čula kako ostvara i zatvara fioke. - Dok pripremim ovde, hoću da se igraš sama sa sobom. Kako god želiš, samo nemoj da svršiš.

- Da, Gospodine.

- I prepričaćeš mi šta radiš.

- Upravo sada se igram sa mojim grudima. - Stisnula ih je i prešla palčevima preko bradavica.

- Lepo, odlično mesto za početak. Ali, da li ih samo trljaš?

- Da, Gospodine.

- Uštini te bradavice. Jako. Znaš da bi te bolele zbog mene.

Stenjala je jer je znala da je to istina. Ponovo je rukama prešla preko grudi, ali ovog puta štipajući bradavice palcem i kažiprstom.

- Štipam ih.

- Jače.

Još jače je stisnula, kotrljajući vrh između prstiju.

- U redu - rekla je napetijim glasom.

- Dobra devojka. Osetim po tvom glasu da si uradila šta sam tražio. - Više nije šušкао po kupatilu. - Sada, pređi rukama preko tela i polako trljaj ulaz u tvoju pičkicu. Kaži mi koliko si vlažna.

Mislila je da neće biti vlažna, ali očigledno je Luke znao bolje od nje jer je bila potpuno spremna kada se pipnula dole. - Vrlo vlažna, Gospodine.

- Odlično - rekao je. - Moraš biti vlažna za ovo što sam planirao.

Sranje. Šta je to značilo?

Ali onda je nastavio kada nije ni rekao ništa šokantno. - Trljaj svoj klitoris. Trljaj dok ne dođeš do ivice i kada osetiš da ćeš svršiti, možeš doći u kupatilo.

Želela je da ide polako, da se dovede do uzbuđenja. Da odugovlači. Natera ga da čeka. Ali je već bila na ivici i vrlo radoznala o njegovom planu. Jednom rukom je trljala klitoris, a drugom štipala bradavice. Borila se protiv orgazma pre nego što je očekivala. Kada je ušla u kupatilo, Luke je stajao na sredini prostorije. Hvala Bogu da je skinuo svoju odeću jer je bio proketo prekrasan nag. Čak i da nije bila uzbuđena, samo pogled na njega nagog, sa erekcijom, kako je čeka, bio bi dovoljan.

Pogledao je u nju i uhvatio svoj kurac. - Žao mi je što nemam svoju kameru. Izgledaš jebozovno na tim štiklama.

Skoro da mu je rekla da je odličan sagovornik, kada joj je pogled pao na ormarić i zadržala je dah zbog onoga što je videla. Luke je pratio i nakezio se.

- Nikada nisam imao tvoju guzicu.

Ne, nije. Zapravo, ne seća se kada je poslednji put imala analni seks. Ali Lukea nije doticala njena reakcija. - Savij se i stavri ruke na ivicu kade.

Njegova kada je bila ogromna i samostojeća pa je obezbeđivala dosta podrške. Duboko je uzdahnula i pratila njegove instrukcije. Ipak, kada se namestila, počela je da se predomišlja. Luke je stao iza nje i zgrabio je za pozadinu.

- Nervozna si.

- Malo, Gospodine.

- Znaš da te nikada ne bi povredio.

- Da, Gospodine.

- Tvoj mozak zna, ali tvoje telo je druga priča.

Polako je počeo da je mazi, upotrejavajući svoje znalačke ruke da polako raspali tu varnicu uzbuđenja nazad u plamen. - Potrebno mi je da dovedem tvoje telo do te tačke da mi veruje. Da prihvati šta god odlučim da mu dam.

A šta ćeš mu noćas raditi? Htela je da pita. Umesto toga, sklopila je oči i predala se njegovim iskusnim rukama jer je znala da ako to uradi, on će se brinuti o njoj, zadovoljiće je i biće srećan da oseti njenu predaju.

- Tako je, srce - rekao je kada je opustio njeno telo. - Tvoje podčinjavanje je tako slatko, tako seksi. Hvala ti.

Kratko je bila nepeta kada je osetila njegov prst na anusu.

- Polako - pritisnuo je jače. - Lepo i polako. Biću nežan.

Znala je da hoće, pa je duboku udahнула i popustila pod pritiskom, dozvoljavajući njegovom prstu da klizne u nju. Nije navikla na ovakvu ispunjenost. Analni seks joj nije bio omiljeni.

- Neću te jebati ovde večeras. - Izvukao je prst i zamenio ga malim vibratorom. - Ali uskoro hoću, pa te moram pripremiti.

Vibrator je bio veći od njegovog prsta i celo telo joj je drhtalo od iščekivanja onog što sledi. Imala je osećaj da joj neće u skorije vreme izvaditi vibrator.

- Tako si uska. Koliko vremena je prošlo? - Upitao je.

- Dugo vremena, Gospodine.

- Definitivno nešto čemu se radujem u budućnosti. - Osetila je da se malo pomerio unazad, ali nije ispuštao vibrator. - Izgledaš tako proketo vrelo. Nagnuta preko kade u tim štiklama, ponuđenog dupeta dok tvoja pohlepna, vlažna pička žudi da bude ispunjena.

Da! Htela je da vikne. Jer joj je potrebno da bude ispunjena i to očajnički. Ali on još uvek to neće uraditi. Ne, igrao se sa njom i vibratorom u njoj. Njegove ruke su opet putovale njenim telom. Rugajući se. Izazivajući. Mučeći je.

- Molim vas, Gospodine.

- Pokušavaš li da kažeš tvom Domu šta da radi?

- Ne, samo trebam...

Dobila je jak udarac po guzi. - Ne govori mi šta ti treba. Ja sam tvoj Dom. Znam šta ti treba. Šta želiš. Ali, dobićeš samo ono što ti ponudim. Razumeš?

Duboko je uzdahnula da zaustavi cvilenje.

- Da, Gospodine.

Smeškao se verovatno shvatajući njenu borbu. Par sekundi kasnije čulo se otvaranje kondoma. Konačno je bio na njoj, ali ne i u njoj.

- Osećaš li me? Sekundu pre nego što uđem u tebe? Znaš li koliko si uska sa tim vibratorom u guzici? Prokleta uska. - Ušao je samo malo u nju. - Osetiš li? Tvoje telo koje se širi da me prihvati?

- Molim vas, Gospodine. - Bila je zarobljena između želje da ga ima u sebi i samo malog iščekivanja jer je znala da će biti jako uska. Verovatno će boleti, ali je znala da će posle par sekundi biti tako dobro.

- Zmišljaš, zar ne? - Stajao je mirno. - Kako će biti kada gurnem unutra. Bol zbog koje brineš jer ću te potpuno raširiti. Postepeno prihvatanje mog kurca dok te jebem sve dublje i dublje. I toliko si raširena i ispunjena da misliš da nećeš ozdržati više.

Počeo je da ulazi u nju, njegovo zločesto šaptanje je učinilo da žudi sve više i više.

- Šta misliš da ću uraditi kada konačno zakopam kurac u tebi? - Upitao je.

- Jebati me, Gospodine.

- Pre toga?

Kako je dođavola očekivao od nje da misli kada toliko osećaja putuje njenim telom? Nije bila sigurna ni kako se zove. Nije znala ni koja je godina. Ne bi primetila ni da požar bukne u sobi jer bi bio ništa u poređenju sa požarom u njoj. Oštar udarac po dupetu je podsetio da nije dogovorila na njegovo pitanje.

- Ne znam, Gospodine. Molim vas.

Nije bila sigurna za šta ga moli. Moli da je jebe? Ili moli da je pusti da svrši? Moli za nešto.

Njegov glas je bio vreo na njenom vratu. Ščepao joj je kosu i poslednjim udarom kukova, potpuno je ušao u nju.

Zacvilela je.

- Sećaš li se pitanja? - Upitao je.

Bilo je pitanje?

- Ne, Gospodine.

- Šta misliš da ću uraditi sada kad sam u tebi najdublje moguće?

Bože, bila je potpuno ispunjena. Trebalo joj je da se pomeri, iako se bojala da će, ako on to uradi, ona eksplodirati u milion delova. - Ne znam, Gospodine.

- Jadnice. Pokazaću ti. - I pre nego što je razmislila šta je mislio, vibrator je počeo da zuji.

Očajnički je pokušala da se pridrži, ali kako je bila klizava iznutra, Luke je počeo ozbiljno da je jebe i osećaj je bio neodoljiv jer je videla zvezde. Zujanje u kombinaciji sa njegovim pokretima... Dođavola, neće dugo izdržati.

- Ne mogu da izdržim - rekla je skoro cvileći da čak ni ona nije bila svesna šta je rekla.

Zarežao je i skoro se ceo izvukao, ali nije bilo odlaganja jer je namestio kukove i opet ušao u nju. Ovog puta umalo nije izgubila ravnotežu.

- Dođavola. - Govorio je uzdišući i dahćući. Sekundu kasnije, zujanje je prestalo i izvadio je vibrator iz nje. Njen zamagljeni mozak nije mogao da shvati. Zašto je stao?

- Gospodine?

- Nema dovoljno oslonca ovde da bi te uzeo jako kako želim.

Nije bila sigurna može li stajati, ali izgleda nije morala da brine. Luke ju je uzeo u naručje, podigao je i odneo do kreveta. Spustio ju je na leđa i bilo joj je drago jer joj dozvoljava da ga posmatra. Sada ju je gledao sa tolikom intenzitetom da ga je još više poželeva.

- Da vidimo - rekao je. - Kako ću ovo odraditi?

Gledajući je pravo u oči, podigao je njenu nogu na njegovo rame, a zatim je uradio isto i sa drugom nogom. Sveto sranje. U ovoj pozi je bila toliko izložena da će je potpuno ispuniti.

- Oh, da - rekao je. - Vidim taj pogled u tvojim očima. Dobro znaš šta ću uraditi, zar ne? Ovako ćeš biti jako uska. Mogu duboko da uronim.

Nežno je pomazio i pogledom joj rekao da bi bilo bolje da noge ostavi tamo gde jesu. Bila je nejasno uznemirena što neće koristiti vibrator, kada je on uzeo veliki čep i premazao ga lubrikantom.

- I taj pogled vidim. Znaš tačno gde ovo ide, zar ne?

- Da, Gospodine.

Sklopila je oči kada je u nju gurnuo veliki analni čep. Bilo je neprijatno, ali samo na momenat. Iako nikad nije bila ljubitelj analnog seksa, nije mogla da odoli želji da je Luke povede tim putem.

- Tako - rekao je. - Uzmi ga celog.

Drhtala je dok se čep nije namestio. A zatim zacvilela kada je dobila udarac po guzici.

- Sada, gde smo stali? - Smestio je kurac na njen ulaz. - Otprilike ovde.

Ali nije ušao u nju i umesto toga, glavićem je trljao njen klitoris gore-dole, zavitlavajući je i nadražujući je. Vražije kopile. Hoće li je uskoro jebati? Pitanje je vikalo kroz njenu glavu, ali ga je držala u sebi. I nije htela da moli; već je to radila i nije dobro prošla.

- Iščekivanje je tvrdoglavost, zar ne? - Upitao je.

Gurnuo je vrh kurca u nju i sad je bila još više raširena nego kad je imala vibrator. I još uvek je nije uzeo. Pumpao je unutra i van samo glavićem i to je trajalo kao celu večnost. A negova šaputanja...

- Ne mogu da dočekam da uronim u tebe. Ostim tvoju vrelinu kad me primiš.

Neću moliti. Neću moliti. Neću moliti.

Možda ako to bude ponavljala, stvarno uspe da drži jezik za zubima.

- Tiha si odjednom? - Upitao je. Kaži mi šta želiš.

- Hoću da me jebeš. - Kasnije je dodala. - Gospodine.

Duboko je udahnuo, namestio se i ušao jednim žestokim udarom u nju.

- Da, dodavola - rekao je stenjući. - Tako si dobra.

Jedva je shvatila šta priča, osetila se tako ispunjeno, ali zašto se ne pomera? Bio je potpuno ukopan u nju. Znala je da treba nenormalna količina samokontrole da se ne pomeri. Da li je samo pušta da se privikne na njega?

I onda je lagano počeo da se pomera. Sporo na početku, a onda je ubrzao njegove pokrete i ulazio je dublje i jače.

- Da - dahtao je dok je ulazio u nju. - Uzmi me.

Spustio je njene noge sa ramena i savio ih do njenih grudi. Nova poza ju je još više izložila. Uvostručio je svoje napore, ulazeći u nju opet i opet, sve dok uskoro nije bilo moguće da sve zadržava u sebi. Bila je neverovatno ispunjena i sa svakim ulaskom bi njegov kurac pomerio čep dovoljno da izazove pulsiranje koje je i njemu bilo potrebno. Njen vrhunac se prišunjao i stisla je mišiće da ga spreči u tome.

- Molim vas, Gospodine, mogu li da svršim?

Verovatno je i on bio blizu vrhunca jer ju je iznenadio sa da. Samo to joj je bilo potrebno. Opustila je telo i orgazam ju je prepolovio. Za razliku od ranije, ovoga puta je svršavala dok je on i gurao. Nije bila sigurna da li je to bio jedan dučak odgazam ili više manjih, ali nije želela da se završi. Luke se ukrutio unutar nje, ali je nastavio sa zabijanjem nakon njegovog vrhunca, nameštajući još jedan za nju. Kada se izvukao i legao pored nje, bila je istrošena. Kroz maglu je videla kako Luke ustaje iz kreveta i ide po peškir. Nežno je izvukao čep iz nje i očistio je. Njegove snažne ruke su je privukle bliže. Tek tada je sebi dozvolila da utone u san.

Meagan se polako budila i iznenadila se što je još uvek mrak. Naslonila se na lakat i preko Lukea pogledala na sat. Pola četiri, suviše rano za ustajanje. Misli su joj se odmah vratile na protekle sate. Iako bi pre par meseci pomislila da je nemoguće, sada ne može da zamisli život bez Lukea.

Što znači da će morati da uradi nešto u vezi sa Poslodavcem. Možda bi mu trebala nabaviti slike. Ne. Ne može to Lukeu uraditi. Glumica sa fotografije je izabrala Lukea zbog njegove diskrecije. Ako bi ta slika postala javna, to bi bio kraj njegove karijere. Da li uopšte želi da potraži tu sliku?

Da. Da, želi. Zbog nekog razloga, morala je da zna da li ta slika uopšte postoji. Možda je neće pronaći i to će značiti kraj. A delić nje je mislio da Poslodavac više ništa neće tražiti od nje ako pronađe tu sliku.

Kada je prošle nedelje istraživala njegovu kancelariju, videla je gde su slike. Skliznula je iz kreveta i prvo otišla u kupatilo. Tako neće biti sumnjivo ako se Luke probudi. Pomislila je da je to to. Više ništa neće uzeti za Poslodavca. Moraće da se vidi sa bratom i da mu kaže istinu. Da mu da do znanja da njegova dela nisu prošla neprimećeno.

Plašila se tog razgovora, ali istina je da je sada odrastao, a to znači da mora prihvatiti svoju prošlost i nositi se sa tim. A njena uloga u tome pre nekoliko godina? I ona je odrasla osoba. Vreme je da obuče gaćice za velike devojke i suoči se sa svime što život donosi.

Pogledala je u ogledalo u kupatilu. Da, želela je vezu sa Lukeom i bilo je vreme da odraste. Smejala se svom odrazu. Sutra je novi dan. Neće brinuti ni o Poslodavcu, ni o svom bratu. Skoncentrisaće se na sebe i na Lukea i na to što mogu biti zajedno.

Kada se vratila u spavaću sobu, skoro da je otišla pravo u krevet. Ali, u poslednjoj sekundi je odlučila da ode niz hodnik, samo da vidi da li je slika tamo gde misli da jeste. Nije gubila vreme trčeći prema Lukeovoj kancelariji. Nije ni pogledala za sobom da vidi da li je budan. Hrkao je kada je izašla iz sobe.

Znala je u kojim fiokama drži slike iz kluba, a u kojima privatne. Čudilo ju je što ne zaključava ova vrata, a opet, verovatno ne očekuje da neko kopa po njegovoj kancelariji, naročito ne u pola četiri ujutru. Pronašla je fasciklu koju je tražila. Fajl je bio uredno datiran i obeležen imenom glumice. Nije ga otvorila niti pogledala slike. Ipak, nisu njene. Jednostavno ih je vratila na mesto, u fioku. Sada može reći Poslodavcu iskreno da ih je tražila, ali ih nije našla.

Pobeda. Pobeda za sve.

Začudo, još uvek nije umorna. Mora da je zbog neverovatnog seksa. Zato se nije vratila u spavaću sobu, nego je produžila u kuhinju. Nosila je čašu vode i gledala kroz prozor u vrtove.

Stvarno joj se sviđala Lukeova kuća. Bila je mnogo udobnija od njenog stana. Iako se često zezala sa Lukeom da stalno dolaze do njega, njegovo mesto je lepše. Nekoliko minuta je dozvolila sebi da odluta stazom kojim je prethodno odbijala da ide.

Kako bi bilo živeti sa Lukeom? Da sa njim živi u ovoj kući, dan za danom. I noćima. Njen odlazak na posao bi bio duži, ali je mogla to da podnese. Posle zajedničke noći, sve je izgledalo moguće. Želela je da probudi Lukea i da pričaju o budućnosti. Pogledala je u sat. Verovatno nije dobra ideja da ga probudi u četiri ujutru. Osim toga, imaju sve vreme sveta.

POGLAVLJE 11

Luke je bio uveliko budan i ključao je. Meagan se vratila u krevet u četiri i petnaest. Opet je bila u njegovoj kancelariji. Prvi put je to progutao, ali ne može ponovo. U ovom trenutku je bio previše besan i nije mogao jasno da razmišlja.

Prokletstvo Meagan, pomislio je. O čemu kog đavola razmišljaš i šta koji kurac radiš?

Naravno, Meagan nije znala da je on budan. Nije je pratio, ali nije ni bila baš tiha kao što je verovatno mislila. Šta je tražila? I zašto?

Ostao je u krevetu razmišljajući, sve dok mu njeno duboko, ujednačeno disanje nije reklo da je zaspala. Odjednom, nije mogao dovoljno brzo da ustane iz kreveta. Ne, nije znao šta se dešava s Meagan. Morao je da se smiri pre nego što odluči šta da radi.

Nakon što se osvežio u kupatilu, napisao joj je kratku poruku i stavio na jastuk.

Meagan,

Iskrsllo je nešto hitno u klubu. Nisam siguran kad ću da se vratim. Ne čekaj me.

Pozvaću te kasnije,

Luke

Odvezao se do kluba. Biće prazan ovako rano ujutru, što ga čini odličnim mestom da se sedne i razmisli. Popio je već pola bokala kafe kad je neko parkirao auto ispred vrata.

Nikoga nije očekivao, pa je izašao napolje da vidi ko je. Visok, mišićav čovek koji je izašao iz auta mu je izgledao poznato i kad je prišao bliže, Luke ga

je prepoznao. Fritz, gospodin sa kojim su on i Nathaniel napravili ugovor u vezi sa novim klubom.

- Fritz, zdravo. - Stajao je i sačekao dok je ovaj došao do njega. - Užasno je rano, a ti si napolju.

Fritz se nasmejao i odmahnuo rukom. - Isto se može reći i za tebe.

Fritz je rođen i odrastao u Nemačkoj, a iako je proputovao svet, njegovo poreklo se jasno čulo u njegovom naglasku.

- Samo nisam mogao da spavam - priznao je Luke.

- Meni se to obično dešava kad imam problem sa ženom.

Luke je frknuo. - Zar nije uvek problem sa ženom?

- Devet od deset puta.

- Dođi unutra. Skuvao sam kafu.

Fritz se složio i obojica su uzeli po šolju kafe i seli u Lukeovu kancelariju. Fritz je rekao da je svratio da pogleda spolja oko kluba.

- Mislio sam da je Nathaniel rekao da nećeš moći uskoro da počneš - pitao je Luke.

- U pravu je i ništa se nije promenilo. Samo sam imao malo slobodnog vremena pa sam svratio.

- Previše radiš.

- Kaže čovek koji je već na poslu i koji je popio pola vrča kafe, a još nije ni osam sati.

- Vraćamo se na ono što si ranije rekao. Problemi sa ženom. - Luke nije bio siguran zašto se osećao komotno da se otvori pred Fritzom. Znao je da je ovaj Dom zato što je bio Coleov gost na otvaranju kluba u Njujorku.

- Nešto konkretno?

- Mislim da nije bila potpuno iskrena sa mnom. Dva puta sam je uhvatio da se iskrada iz kreveta. Pa, možda uhvatio nije prava reč. Nisam se još suočio sa njom. Prvi put je je otišla u moju kancelariju i preturala mi po fasciklama. Sinoć je nisam pratio, ali sam siguran da je to ponovo uradila.

- I ti ne želiš da je pitaš zašto?

- Ne, radije bih da ona izađe pred mene sa onim što radi.

Fritz se nasmejao. - To je samo moje mišljenje, ali ponekad je pokornima potrebna mala pomoć.

- Šta hoćeš da kažeš?

- Da nisi možda dogovorio vreme kad ćeš se ponovo igrati sa njom?

- U stvari da, sledećeg vikenda. - To će biti njihova poslednja sesija fotografisanja. Razmišljao je o prethodnoj večeri i kako je pre nego što su otišli u krevet, sve delovalo kao da se ide u pravim smeru.

Na trenutak je bio zatečen kad je priznala da želi da nastavi da ga viđa. Bio je iznenađen da nije morala da mu podigne vilicu sa patosa i vrati je na mesto.

- Obično počnemo u deset i traje dokle god želimo. - Nije bilo šansi da zna koliko će ova poslednja sesija da traje. U nekom trenutku pre subote će morati da skupi sve fotografije kako bi bio siguran da ima sve što mu je potrebno za katalog.

- Imam način da ćutljive pokorne nateram da progovore - rekao je Fitz. - Ako hoćeš, mogu da ti to predstavim, ili ukoliko bi želeo trećeg, voljan sam da pomognem.

- Da, želeo bih da čujem šta misliš. - Pogledao je u svoj sto i u nered koji je zvao kalendarom. Meaganino ime je bilo upisano svake subote. Nije želeo da misli kako će mu biti usamljene subote bez nje. Kako će mu svi dani bez nje biti usamljeni.

Šta do đavola, Meagan? Šta do đavola? Pitao je sam sebe po hiljaditi put.

Ni za živu glavu nije mogao da provali šta je radila u njegovoj kancelariji. Misli su mu divljale pokušavajući da dešifruje njene motive. Je li je pokušavala da ga sabotira?

Nije mogao to da dokuči. Ne posle prošle noći. Ako je ovih nekoliko nedelja unazad bila gluma, onda ona zaslužuje Oskara. Bila je previše iskrena u njegovim rukama. Ponosio se time što zna kad se pokorna pretvara. Kladio bi se u svoju kuću da se nije pretvarala prošle noći.

Mali deo je pokušavao da ubedi veći deo njega da je možda samo želela da vidi svoje slike. Posle njene prve ponoćne posete njegovoj kancelariji, privukao je i izokola rekao da bi voleo da čuje njeno mišljenje o fotografijama koje je do tad snimio.

Slušao je dok je Fritz izlagao svoj plan. Nikada ranije nije radio tako nešto. Nikada ranije nije to ni zamišljao. Bilo je savršeno.

Luke je znao da će Meagan verovatno shvatiti da se nešto dešava. Iako niko ne bi mogao da kaže da on pokazuje svoja osećanja, nije bilo teško znati kako se oseća. Nije je zvao cele nedelje, samo su razmenili nekoliko poruka, ali ništa detaljno. Ništa što ima veze sa njihovim osećanjima.

U subotu ga je gledala radoznalim pogledom, tražeći nešto, bilo šta. Istrenirao je sebe da ništa ne oda. Da bi ovo uspelo, mora da bude uhvaćena nespremna. Pristala je da uradi sve što je od nje tražio, brzo i bez pogovora. Bilo koji drugi dan, smišljao bi kako da je nagradi, ali ne danas.

Fritz je čekao u drugoj sobi studija. Postojalo je dvosmerno ogledalo, pa je mogao da vidi kompletnu sesiju. Luke se pitao da li je mogao da oseti njenu nelagodu. Verovatno je mogao. Ipak je on bio veoma iskusan Dom. Unapred je razmišljao o sceni koju je Fritz isplanirao. Da li je to bilo ispravno uraditi?

Nije bio siguran. Ali znao je da mora da uradi nešto po pitanju Meaganinih poseta njegovoj kancelariji.

Mogao si jednostavno da je pitaš, rekao je sam sebi. Ali poznavao je Meagan. Nije da bi ona bila neiskrena, ali želeo je da bude siguran da će da mu kaže celu istinu.

Dan ranije je pregledao slike sa njihovih prethodnih sesija. Nije bilo potrebe da ih danas snimi mnogo. Što je dobra stvar. Ne zna koliko će dugo moći da zadrži „sve je dobro, sve je u redu” fasadu.

Kad je snimio poslednju fotografiju za katalog, mentalno se pripremio za scenu koja treba da usledi. *Moraš ovo da uradiš*, rekao je sebi. *Moraš da znaš*.

- Mislim da je to to što se tiče scena vezivanja.

Duboko je uzdahnio i prelistao poslednjih nekoliko slika koje je snimio.

- Je li to sve? Treba li da se obučem? - Bila je gola trenutno, a Fritz nije hteo da započne na taj način.

Klimnuo je glavom prema vešalici. - Idi obuci ogrtač.

Podigla je obrvu zbog njegovog čudnog zahteva. Obično bi tražio da ostane gola ili bi je on obukao. To što je tražio da obuče ogrtač, sugerisalo je da će da usledi nešto drugačije posle sesije. Ukoliko je pametna, shvatiće činjenicu da je danas nešto drugačije.

Ali svejedno nije oklevala. Ne današnja Meagan. Današnja Meagan je već bila dovoljno poljuljana da nije želela još i da zabrlja. Brzo je obukla ogrtač i vratila se da klekne na sredinu sobe.

- Kao što si verovatno i zamišljala - rekao je - nismo sasvim završili za danas. U stvari, pozvao sam nekog da vodi sledeću scenu.

Nije mu promaklo da je oštro uzdahnula i da joj se telo napelo.

- Koja je tvoja sigurna reč, Meagan?

- Crveno.

- Vrlo dobro. Postoji još jedna prostorija. Sa tvoje desne strane. Gospodin koji će nam se pridružiti je već tamo, čeka.

- Mogu li da postavim pitanje, Gospodine?

- Da.

- Hoćete li vi biti u sobi?

- Ne, ali prostorija ima dvosmerno ogledalo, pa mogu da vidim. I mogu da čujem.

Meagan je bacila oprezan pogled ka zatvorenim vratima i ugrizla se za donju usnu. Luke je na trenutak razmatrao da otkáže scenu. Ali samo na trenutak. Mora da istera ovo do kraja. I radeći to, da joj stavi do znanja da nema mesta obmani u njihovoj vezi. Pretpostavljajući, naravno, da će i dalje imati vezu posle ovog danas.

Zabacila je ramena unazad, visoko podigla glavu i izašla kroz vrata.

Srce je htelo da joj iskoči iz grudi. Meagan je bila sigurna da udara tako glasno da svako u krugu od dva metra može da ga čuje. Zaustavila se čim je prošla kroz vrata.

Šta kog đavola?

Čovek, naslonjen jednim bokom na sto, je gledao u nju. Visok i vitak, sa daškom samopouzdanja i snage. Nije ga znala, ali joj je delovao nekako poznat. Preturala je po mislima da ga negde smesti. Noć otvaranja. Lukeov klub. Razgovarao je sa Nathanielom nakon što je Cole otišao sa Sashom. Setila se nemačkog naglaska.

- Gospođice Bishop - rekao je, setila se tačno. Bio je Nemas. - Dođi i sedi. Moje ime je Herr Brose.

Nije znala zašto je uplašena. Iskreno, bio je zgodan. U stvari, zgodan je možda potcenjivački. U svom, po meri skrojenom tamnom odelu, delovao je potpuno prefinjeno. Ali bilo je nešto u njegovom ponašanju, nagoveštaj u njegovom izrazu koji joj je govorio da je odelo samo ovčije runo, a da je ispod toga veoma opasan vuk.

- Šta tačno radimo, Herr Brose? - Reči su teško izlazile, obzirom da su joj usta bila suva.

- Nisi ti ta koja postavlja pitanja. To je moj posao. Ja nisam od onih koji dozvoljavaju da stvari izmiču, ipak, ne poznajemo se, a ja mogu da kažem da si prestrašena. Tako da će se ovo računati kao moje dobro delo za ovaj mesec. Neće se ponoviti. - Klimnuo je ka stolici. - Sedi.

Noge su joj se toliko tresle, bila je iznenađena da su je držale, ali otišla je do stolice i sela. Prišao joj je sa takvom gracioznošću koja je u suprotnosti sa njegovom visinom.

- Ruke na rukohvate - rekao je. - Dlanovi na gore.

Prsti su joj se tresli dok joj je vezivao ruke.

- Raširi noge.

Poslušala je istog trenutka i nije bila iznenađena kad joj je vezao i noge za stolicu. Kada je završio, uspravio se i pogledao dole u nju. - Tako divan ogrtač. - Prsti su mu putovali duž revera i ona je zadrhtala. Ruke su mu bile tople, zamišljala ih je hladne. - Dozvoliću ti da ga zadržiš za sada.

Bacila je pogled na prozor, znala je da Luke gleda kroz njega, ali ništa nije mogla da vidi. On gleda, zar ne?

Fritz se okrenuo. - Hoćemo li da počnemo?

Klimula je.

- Reči, gospođice Bishop. Kada ti postavim pitanje, odgovaraš mi rečima.

- Da, Herr Brose.

- Divno - rekao je i isključio svetla.

Činilo se da traje čitavu večnost, zurila je u mrak, ne videći ništa. Čak ni svetlo ispod vrata. Povukla je kanape, ali bila je suviše čvrsto vezana da bi se pomerala.

Svetlo iznad njene glave je zatreperilo i ona je na trenutak bila zaslepljena. Ali on nije sačekao da joj se oči priviknu na svetlo pre nego što je počeo.

- Počecemo lagano - rekao je. - Kako se zoveš?

- Meagan Bishop.

- A tvoje zanimanje?

- Izvršni direktor u NNN.

- Uživáš li u svom poslu?

- Većinom. - Duboko je udahnula. Ovo nije bilo toliko loše. Izgledalo je malo strašno u početku, ali ovo nije nešto sa čim ne može da se nosi.

- Kada si poslednji put imala seks?

- Prošlog vikenda.

- Koliko si puta svršila?

- Šta?

- Pogrešan odgovor. - Pomerio se od stola na svetlo i skinuo svoj sako, sve vreme gledajući u nju. - Za svaki pogrešan odgovor sledi kazna.

Zapanjeno je gledala dok je zavrtao rukave. Bio je to njegov naglasak, odlučila je, zbog kog je zvučao tako strašno. Jebote, mišići na rukama su mu ogromni. Rukama je uhvatio materijal njenog ogrtača i jednim trzajem odeća se pocepala na dva dela, izloživši je od vrata do struka.

- Koliko puta si svršila prošli vikend?

- Hm, dvaput. - Nije mogla da se seti.

- Četiri. - Podigao je ugao usana. - Vreme za kaznu.

Otišao je nazad do stola i vratio se sa jahaćim bičem. - Četiri udarca na svaku dojku.

Jebote ne, skoro je vrisnula, ali progutala je reči. Duboko je udahnula i čekala da je udari. Iznenadio je jer je umesto toga kleknuo između njenih nogu i uhvatio sisu slobodnom rukom. Dodir mu je čvrst, ali nežan i usne su mu se izvile u osmeh kad joj je pobegao mali uzdah koji nije mogla da zadrži.

- Tako divna koža. - Prsti mu lagano zaigraju preko bradavice.

Ona proguta.

Dodir mu postane grublji i zavrti joj bradavicu između palca i kažiprsta. Uštine je i električni šok prostruji kroz njeno telo od mesta gde su mu ruke do mesta između nogu koje žudi da bude ispunjeno. Ponovi postupak i na drugoj bradavici. Zadrži uzdah, nije ni pomislila da bi ova scena mogla da je napali, ali jeste.

Kad je skoro bila blizu da počne da se izvija da bi je više dodirivao, prokletstvo, on ustane i bez odlaganja udari korbačem prvo po jednoj, a onda i po drugoj bradavici.

Jebote, to je zbolelo.

Protrljao je ponovo palčevima obe bradavice, a onda ih brzo ponovo ošinuo. Kombinacija zadovoljstva i bola činila je još napaljenijom nego što je mogla da zamisli kad je prvi put zakoračila u ovu prostoriju.

Da li Luke gleda? Da li ga njen odgovor na Fritza pali? Nemački Dom je ponovio svoj postupak, ali kad je zastao za četvrti i poslednji put, videla je da je rukom stegao dršku korbača.

Kao što je i očekivala, poslednji udarac nije bio za zadovoljstvo, samo za bol i za razliku od prethodnih, posle njega nije usledilo milovanje. Umesto toga se odmaknuo korak unazad.

- Predlažem da mi veruješ na reč kad ti kažem da ne želiš ovakvu kaznu na svojoj pičkici.

Klimnula je.

- Reči, gospodice Bishop.

- Da, Herr Brose.

Zadovoljan, okrenuo se i otišao nazad do stola, spustio korbač i okrenuo se prema njoj naslonivši se na ivicu stola. - Reci mi, gospodice Bishop, zašto si ovde?

- Oprostite, Gospodine. Možete li da mi objasnite šta mislite? Ovde u ovoj sobi, ili ovde u ovoj kući?

- Izvinjavam se. Zašto si ovde u ovoj kući?

- Danas Luke i ja treba da završimo fotografisanje, Gospodine.

- A kada si bila ovde prošlog vikenda?

Neznatan osećaj nelagode se uspuzao uz Meaganino telo. Nije mogla tačno da odredi zašto, ali nešto nije bilo kako treba. Još jednom, pokušala je da vidi kroz dvosmerno staklo. Ništa. Nije mogla da zna ni da li Luke još uvek gleda.

- Gledaj u mene.

- Da, Herr Brose. Bila sam ovde prošlog vikenda.

- Zašto?

- Zato što me je Luke pozvao na večeru.
- I ostala si celu noć?
- Da, Gospodine.
- Da li je to bilo prvi put da si provela noć ovde?
- Ne, Herr Brose.

Nelagoda koju je ranije osećala, počela je da popušta. Kako je zvučalo, Luke je samo bio zainteresovan za njena osećanja. Ništa više. Završiće scenu, a onda će da mu ispraši guzicu. Zaista? Scena saslušanja? Da bi saznao njena osećanja. To je bilo skoro patetično.

Delić njenog mozga je zazvonio govoreći joj da Luke nije bio ni malo patetičan. Verovatno postoji drugi razlog za scenu ispitivanja. Opustila je ruke i mentalno ga požurivala.

- Neću da te pitam koliko puta si prespavala ovde ranije.

Meagan je odahnula od olakšanja. Bojala se da joj glava nije dovoljno bistra da bi se tačno setila broja. Fritz je intenzivno posmatrao sa mesta na kom je stajao pored stola. Zbog njegovog pogleda skoro da se osećala krivom. Ali zbog čega bi se osećala krivom.

O ne.

O ne. O ne. O ne.

- Interesantan izraz, gospođice Bishop. - Oči su mu na trenutak zasjale pobedonosno. - Čemu to?

Odgurnuo se od stola i poneo lenjir sa sobom. Išao je polako ka njoj, udarajući lenjirom po dlanu. U inače tihoj sobi, zvuk je odjeknuo. I mada je očekivala to, od svakog udarca je po malo odskočila.

- Tako uplašena. - Lenjir je ponovo udario po njegovom dlanu. - Da li počinješ da naslućuješ zašto si ovde? Ovde u ovoj sobi.

- Ne baš, Gospodine.

Nije prihvatio njen odgovor. - Tako si ranjiva u ovom položaju. Svaki deo tebe izložen i ponuđen meni. - Stao je pored nje i prošao prstom po njenoj ruci

do dlana, gde je nežno kružio kažiprstom po korenu njenog palca. - Bila si nevaljala devojčica, gospođice Bishop. Kaži mi šta si uradila. Priznaj i biću blag prema tebi. Porekni bilo šta i kazniću te temeljno.

Srce joj je tuklo. Da li je Luke znao? Ako jeste, koliko? Je li bio svestan ucene? Možda ipak nije spavao kad se iskrala iz njegovog kreveta. Postavio je ovu složenu scenu kako bi je naterao da prizna?

Ne. Nema šansi da bi mogao da zna. Ne postoji mogućnost.

Ali Fritz je stajao tamo sa sveznajućim izrazom na licu. Jebi ga. Znao je nešto.

- Hajde, gospođice Bishop. - Glas mu je sada bio nežan, ali to ga je nekako činilo još opasnijim. - Budimo razumni. Nema potrebe da otežavaš sebi.

- Ja, uh, ja sam... sranje.

Uzeo je par crnih rukavica sa stola i polako ih navlačio. Sve vreme gledajući u nju. Slegnuo je ramenima i mrdnuo prstima. - Naravno, vidiš, meni nije važno da li će biti na jedan ili drugi način. U stvari, često uviđam da uživam u tvrdoglavim osumnjičenima.

Osumnjičena. Znao je. Obojica su znali.

- Koliko znate? - Pitala je.

- Verujem da sam te već upozorio na postavljanje pitanja, gospođice Bishop. Iskupićeš se za tu grešku za nekoliko minuta.

- Ako već znate, zašto radite ovo?

- Još jedno pitanje? Jao, jao, jao, ti si baš nevaljala, zar ne?

Zaklopila je usta da ne bi ponovo nešto rekla. Sedeo je potpuno miran, ne skidajući pogled sa nje. Konačno je ustao.

- Nisam čuo sigurnu reč ili priznanje. - Ustao je i stao ispred nje. Sagnuo se i njegov vreli dah joj je okrznuo uvo. Ali kada je progovorio nemački, zvučalo je jebno zastrašujuće.

- Nisam vas razumela, Gospodine.

- Nije ni trebalo. - Izvadio je nož iz svog džepa. Zaustavila je dah, ne skidajući pogled sa oštrice dok je rezao kanape oko njenih zglobova. - Idi i savi se preko stola.

Pitala se šta će sledeće da uradi. Da li će i dalje da pokušava da izvuče informacije iz nje. Ili će jednostavno da je kazni. Uхватила se za sto i dok je prelazila rukama po njegovoj površini, primetila je koliko se tresu.

Iza nje se začuo zvuk otvaranja i zatvaranja vrata, kapanja vode i uključeno je nešto električno što je ispunilo tišinu niskim, zavijajućim zvukom. Disanje joj se ubrzalo i osećala je da će da povrati. Nije ona mogla ovo. Ne sa tim čovekom u ovoj prostoriji i ne ovako.

Skočila je kad je njegova ruka u rukavici dodirnula vrat pozadi. Hladna koža je gurnula preko ivice. - Crveno.

Spustio je ruku i Luke je istog trenutka ušao u sobu. Zurila je u njega. - Je li ovo zaista bilo neophodno?

Prekrstio je ruke preko grudi. - Da, hteo sam da čujem to od tebe.

Duboko je udahнула. - Ucenjena sam. Rečeno mi je da imaš neke fotografije koje oni žele. Ako im obezbedim fotografije, neće me povrediti i neće da iskoriste informacije koje imaju protiv mene.

Lukeova otvorena usta i razrogačene oči govorili su da nije znao onoliko koliko je mislila da zna. - Sa mnom si zato što si ucenjena?

- Postavio si ovu složenu scenu, a nisi znao šta se dešava?

- Prokletstvo, Meagan, prvo mi odgovori na pitanje. - Bilo je još nešto sem iznenađenja u njegovom glasu. Da, bilo je ljutnje, ali je takođe bilo i tuge.

- Samo na početku.

Trgnuo se na njene reči, ali je ona bila ta koja se osećala kao da je neko udario pesnicom u stomak.

- Izlazi iz mog studija.

Ispružila je ruku da ga dodirne. - Luke?

Ustuknuo je korak unazad. - Ne dodiruj me. Izlazi jebeno napolje.

- Samo mi dozvoli da objasnim. - Kad bi samo mogla da ga natera da vidi da, iako je u početku bila sa njim zbog ucene, to više nije slučaj. Želela je da bude sa njim. I samo sa njim.

- Ne treba mi i ne želim tvoje objašnjenje. - Kada je sada pogledao u nju, nije bilo više iznenađenje, ni šoka, ni tuge. Samo bes. - Shvatam da si htela da mi vratiš za ono što sam uradio pre mnogo godina. Mogu da razumem da si bila ljuta zbog toga. Ali da upadneš u moju privatnost, da se ušunjaš u moju kancelariju i uzmeš moje slike. - Odmahnuo je glavom. - Moraš da odeš da mogu da razmislim.

Oči su joj se napunile vrelinim suzama, ali znala je da sada nije vreme da urazumi Lukea. Nazvaće ga kasnije, kad se smiri. Klimnula je. - Samo da uzmem stvari.

Nije odgovorio.

POGLAVLJE 12

Dva dana kasnije, Abby je pozvala Meagan u njihov penthaus u Njujorku. Rekla je da su ona i Nathaniel u gradu, malo idu u kupovinu i jednostavno se druže, ali on ima sastanak po podne i volela bi da ona dođe. Nathanielova tetka čuva njihovo dvoje dece. Izgleda da je Lynn uzela kratak odmor.

Meagan je samo jednom bila u penthausu. To je bilo pre nekoliko meseci kad je morala da se izvini Abby zbog incidenta u vezi kluba. Kluba koji je sada Lukeov.

Prokletstvo, boli i sama pomisao na njegovo ime.

Prethodna dva dana nije uopšte imao nameru da je pozove. Niti je bila u kontaktu sa njim. Pokušala je da kaže sebi da je to u redu, ali istina je bila da joj nedostaje. Nedostajao joj je njegov lenji osmeh, nonšalantan stav, čak i njegov glas kad bi izdavao komande. Sada kada on nije više bio u njenom životu, shvatila je koliko je usamljena.

Hvala nebesima na prijateljici kao što je Abby, koja je pozvala kod sebe na druženje. Još nije rekla Abby za raskid, možda će joj reći kasnije. Možda će njena prijateljica imati neki savet šta da radi. Znala je šta želi da uradi: da kaže Poslodavcu da odjebe i ostavi je na miru. Svaki put kad bi to pomislila, zvučalo je sve bolje i bolje. Jedino što je zadržava da to ne uradi je njen brat. Nije želela da mu sjebe život još više nego što je sam sjebao.

A onda bi pomislila, zašto bi brinula? On je odrastao čovek, može da vodi računa o sebi.

Zato što je obećala tati. Proklinjala je sebe zbog tog obećanja.

Misli su joj se kovitlale i pošto nije mogla da se odluči šta da radi, nije uradila ništa. Zbog toga je bila još više uznemirena. Nešto je moralo da se desi. I to uskoro.

Abby se široko osmehivala kad je otvorila vrata penthousa. - Hej, uđi.

Kad je zakoračila unutra, čula je muške glasove i podigla upitno obrvu gledajući svoju prijateljicu.

Abby je odmahнула rukom kao da tera muvu. - Nathaniel je odlučio da održi svoj sastanak u dnevnoj sobi. Kaže da ova kancelarija ovde nije dovoljno velika za sve.

- Mislila sam da ima kancelariju u gradu? - Nije da je baš marila. Ovo je Nathanielova kuća, može u njoj da radi šta hoće.

- Ima, ali ovo je privatna, lična posao. U vezi novog kluba. Luke je ovde.

Išle su niz hodnik dok su razgovarale i trenutak kad je Abby rekla „ovde”, bio je trenutak kad su ušle u dnevnu sobu i Meagan se našla oči u oči sa Lukeom. Iskreno govoreći, Fritz i Cole su takođe sedeli sa Lukeom i Nathanielom, ali ona nije mogla da gleda nigde sem u Lukea. Bio je jednako iznenađen kao i ona što je vidi tu.

Sem Fritza, nije mislila da bilo ko drugi zna šta se desilo između njih. Samo se nadala da neće ništa da kaže sada.

- Izvinite nas, gospodo - rekla je Abby, potpuno nesvesna šoka koji je njihov ulazak izazvao. Klimnula je Lukeu. - Samo prolazimo.

Prokletstvo. Trebalo je da kaže Abby za raskid.

Ali naravno, Nathaniel je Nathaniel, pružio je ruku, uhvatio Abby dok je prolazila i povukao je u krilo. - Drago mi je što si navratila - rekao je sa osmehom.

Abby je ispustila neodređen zvuk.

- Drago mi je da te je Nathaniel zaustavio - rekao je Cole gledajući u Meagan. - I tebe. Imamo nekoliko pitanja, a pošto niko od nas nije žensko ni pokoran, potrebna nam je vaša pomoć.

Meagan je brzo pogledala u Lukea. Usne su mu bile čvrsto stisnute, a kako je izgledalo, bila mu je potrebna sva snaga da ne kaže ono što mu je stvarno bilo na umu.

- Biće nam drago da pomognemo - rekla je Abby iz Nathanielovog krila. - Zar ne, Meagan? Vidi, ima mesto pored Lukea, možeš da sedneš tamo nekoliko minuta.

I nije bilo ništa što je mogla da uradi, sem da sedne pored čoveka koji je sada mrzi. Zauzela je što je mogla bolji stav, znajući da ne deluje kao *Ovo mi je sasvim u redu*, ali se nadala i da ne odaje utisak *Molim te, Bože, daj da se pojavi rupa u podu i da propadnem kroz nju*. Ali čim je sela, Abby je polgedala u njih, osmeh joj je nestao sa lica i znala je da nije uspelo. Ili Lukeov ili njen izraz lica joj je rekao sve što treba da zna.

Meagan je pročistila grlo. - Kako možemo da vam pomognemo? Ja sam žena, ali se ne identifikujem kao pokorna. Ja menjam uloge.

Ništa nije dolazilo od Lukea. Ni reč. Ni pokret. Nije bila sigurna ni da li diše.

Naravno, do sada su svi primetili napetost između nje i Lukea.

Cole je pročistio grlo. - Zamena uloga će poslužiti.

Preko puta sobe, Abby je delovala kao da će da pukne ako ne pita šta nije u redu sa Meagan. Umesto toga, okrenula se ka Coleu. - Šta imate da pitate?

- Razgovarali smo o novom klubu. Da li bi garderobe trebalo podeliti prema polu ili prema ulogama?

- Ako ćete to da uradite, prema ulogama - promrmljala je Meagan. - Gde su u svemu tome oni koji ih menjaju?

Nathaniel je podigao obrvu ka Coleu. - U pravu je, ima smisla.

- Znači. idemo prema polu - rekao je Cole. - Misliš li da će se svima odgovarati da pokorne i Domine dele prostoriju za presvlačenje?

- Meni odgovara - rekla je Abby. - Radije ću da delim sa Dominom nego sa muškarcem.

- Kako će se igrači istog pola osećati? - Pitala je Meagan.

Muškarci su klimnuli glavama i Nathaniel je odgovorio - Moraćemo to da razmotrimo.

Meagan se zaista nadala da je to sve što su hteli da znaju. Normalno, ne bi imala ništa protiv da učestvuje u diskusiji o novom klubu, ali sa Lukeom koji sedi pored nje, koji se i dalje ne pomera i ne govori, želela je samo da pobegne što je pre moguće.

- Kako je to u tvom novom klubu u Njujorku, Luke? - Pitao je Cole.

- Garderobe su podeljene po polu. - Lukeov glas je bio napet. - Ali postoje i posebne prostorije za uloge.

Meagan je znala činjenicu da ne postoje prostorije namenjene onima koji menjaju uloge. U bilo koje drugo vreme bi skočila na Lukea zbog toga. Ali ne danas.

- Imaš li prostorije za one koji menjaju uloge? - Pitao je Nathaniel. Luke je postao još napetiji i Abby je šapnula nešto svom suprugu. Meagan bi se kladila da je o njoj, ali Nathaniel je samo klimnuo i nije ničim odao o čemu mu je govorila supruga.

Luke je odgovorio - Ne.

- Kako to funkcioniše? - Cole je pogledao u Meagan. - Ako ne postoje prostorije za one koji menjaju uloge, koju onda koristiš?

Meagan je stegla šake u pesnice tako jako da je znala da će da ima tragove noktiju. Dobacila je Abby pogled *Gubimo se odavde*. Kako god, Cole joj je postavio pitanje. - Znam koja ću uloga da budem pre nego što krenem u klub, pa se shodno tome obučem kod kuće, a u klubu koristim odgovarajuću sobu.

- Hvala - rekao je Cole.

- Mislim da bismo i mi mogli nešto slično da napravimo - rekao je Nathaniel. - Luke?

- Ne vidim zašto ne.

Usledila je nelagodna tišina i imala je utisak da svi gledaju u nju iako je znala da to nije slučaj.

Abby je poljubila svog muža u obraz. - Ako vi, momci, nemate više nikakvih pitanja, mi ćemo nastaviti naš put.

- Hvala - rekao je Nathaniel.

Meagan je ustala i krenula iz sobe prateći Abby. Čim su bile dovoljno daleko da ne mogu da ih čuju, Abby se okrenula prema njoj. - Pa, šta se kog đavola desilo između tebe i Lukea?

Luke je pripremio sebe za pitanja čim su dame izašle iz sobe i nije se iznenadio kad je Nathaniel prvi progovorio.

- Luke? Je li sve u redu?

Ne, hteo je da vikne. Ništa nije bilo u redu. Daleko je od u redu. Na momenat, nije bio siguran da želi da sve objašnjava okupljenim muškarcima. Posebno ne Nathanielu koji nikad nije mario za Meagan i jednostavno je trpeo jer je Abby radila za nju i iskreno joj se svidala.

Ne bi trebalo da to ima bilo kakve veze. Ne bi trebalo da ga je briga šta ljudi misle o Meagan. Ipak, nekako jeste. Pročistio je grlo. - Meagan i ja smo radili na projektu i to je sada gotovo. Na više načina.

Sedeći u fotelji blizu Nathaniela, Fritz je bio tih. Nakon što je Meagan otišla pre nekoliko dana - pa, pre nego što je izbacio - Fritz je video koliko je bio uznemiren i nije navaljivao. Rekao je Lukeu da ga nazove ako želi da popriča i otišao. U tom trenutku, priča je bila poslednje na Lukeovom umu. Ali možda bi razgovor sada bio koristan.

- Kao što verovatno znate, Meagan i ja smo bili zajedno neko kratko vreme pre nekoliko godina. - Zastao je, pokušavajući da odluči koliko želi da kaže i da bi bio siguran da Meagan ne može da ih čuje. - Radili smo zajedno na mom projektu, katalog erotskih fotografija čija je tema BDSM, ali smo otišli malo dalje od originalnog ugovora.

Neće da im kaže za ucenu. Bacio je pogled na Fritza i ovaj je klimnuo, dajući mu do znanja da će odigrati ovaj razgovor kako god Luke želi.

- Ukratko bi bilo, bili smo u pravu što smo prekinuli pre toliko godina. Nismo dobri zajedno.

- Ako mene pitaš... - Cole ga je pažljivo posmatrao - ... rekao bih da ste sada oboje izgledali nesrećno. U stvari, prepoznao sam izraz koji ste oboje imali.

- A to je? - Pitao je Luke.

- Bio je to isti izraz kao kad sam ja pokušavao da ubedim sebe da mi moja Sasha nije potrebna. - Cole je odmahnuo glavom prisećajući se. - Samo sam postigao da oboje budemo nesrećni.

- Sećam se - dodao je Nathaniel. - Te noći u klubu u Njujorku, kad si rekao da je previše rano za oboje i da bilo šta van njenog treninga nije u planu.

Fritz se nasmejao. - Cole je i meni to rekao. Zajebi plan, rekao sam mu.

Cole je pokazao na Doma. - Ne možeš tu da se zaustaviš, Fritz. Fino je pričati sa tobom.

- Ne znam o čemu pričaš.

- O, zaista? - Cole je delovao kao da se super zabavlja zadirkujući svog prijatelja. - Da li stvarno misliš da mi je promaklo da ti se sviđa moja bivša?

Fritz nije ništa porekao. - Znaš da nikad ne bih ništa uradio da ti oduzmem robinju.

- Naravno da znam. Ali više nije moja robinja, a ipak, ti sediš ovde i nisi ništa preduzeo.

- Nije dobro vreme.

- Nikada neće biti dobro vreme. - Cole je raširio oči i sastavio prste. - Znam. Sasha je spominjala još jednu čajanku. Mogu da pozovem tebe i Kate.

- Ozbiljan si? - Oglasio se Nathaniel. - Pokorna koja nosi tvoju ogrlicu da služi čaj tvojoj bivšoj robinji? Treba imati muda za to.

Cole je na trenutak razmišljao. - Da, Sasha bi mi verovatno otkinula muda. Ali ne brini, smisliću nešto.

Luke je bio zahvalan što je razgovor između Cole i Fritza skrenuo pažnju sa njega, ali čim je Cole prestao da priča, svi su pogledali u njega.

- Ne. Nikad - rekao je. - Meagan i ja smo završili. Ovaj put zauvek.

Srećom, kancelarija u koju je Abby odvela Meagan bila je dovoljno daleko od muškaraca, pa nisu mogli da čuju njihov razgovor. Zašto se čini da svaki put kad dođe u posetu Abby, on je tu?

- Žao mi je - rekla je Abby čim su ušle u kancelariju i zatvorile vrata. - Jeste li se ti i Luke rastali? Nisam znala.

- Mnogo je gore od toga. - Meagan je znala da mora to da izgovori, ali nije pronalazila reči.

- Otkrio je - Abby je rekla umesto nje.

- Gore je, samo je naslućivao da se nešto dešava i postavio je scenu ispitivanja sa Broseom.

Abby se stresla. - Prokletstvo. Ne želim ni da razmišljam o tome.

- Veruj mi, nije uopšte bilo zabavno.

- Šta je rekao kad je saznao?

Meagan je zatvorila oči pokušavajući da zaustavi suze koje su pretile da se proliju. - Rekao mi je da odjebem iz njegovog studija i iz njegove kuće. Nije hteo da me sasluša i da dozvoli da mu objasnim.

Abby se nagnula napred i uhvatila je za ruke. - Bojala sam se da bi moglo da dođe do ovoga kad nisi htela da mu kažeš. Žao mi je.

- Nema šanse ni da ga vratim, zar ne?

- Jednom izgubljeno poverenje teško se vraća. - Lagano joj je stisla ruku.
- Ali je moguće. Znam da jeste. Ali ne želim da ti dajem lažnu nadu. Mislim da je to gore nego nemati nadu.

- Samo bih želela da znam šta da radim.

- Jesi li bila u kontaktu sa tim ko te ucenjuje, ko god da je?

- Ne, još uvek ne. Dao mi je još vremena. Do kraja nedelje.

- Šta ćeš da radiš?

Meagan je razmišljala o onome što želi da uradi, da se sklupča i plače, da se zaključa u kuću i nikada ne izađe. Ali to nisu bile opcije. Imala je život i morala je da ga živi. Iako taj život sada izgleda sve usamljenije.

- Možda nabavim psa - pokušala je da se našali. - To sigurno ne mogu da zajebe.

- Zaista. - Abbyn glas je bio nežan. Bio je kao melem posle Lukeove tirade.

- Razmišljam da odem u policiju i sve im kažem. Onda mogu da pozovem ucenjivača i kažem mu da odjebe.

- Ili možeš da odeš u policiju, daš im podatke i oni krenu za njim.

Meagan je razmišljala o obe mogućnosti. I pored toga što bi imala zadovoljstvo da kaže ucenjivaču gde da ide, znala je duboko u sebi da bi najbolje bilo kada bi pustila policiju da to reši. Bili su sposobniji za to od nje i na taj način bi oprala ruke od kompletne situacije.

- Da - složila se sa Abby. - Verovatno bi trebalo da odem u policiju. Moja velika briga je da li on ima još mojih golišavih fotografija. Osećam se tako... ranjenom. Mrzela bih kada bi neka od njih isplivala.

- Ako odeš u policiju i daš im informacije koje imaš, možda oni mogu da se pobrinu za to.

Meagan jednostavno nije bila sigurna da je spremna za to.

Kad je stigla kući, uključila je svoj kompjuter i nekoliko dugih minuta zurila u prazan monitor. Znala je da ne može da urazumi Poslodavca i već je dokazao da nije spreman da pregovara. To je mnogo smanjilo njene opcije. Plus, verovatno je zauvek izgubila Lukea, tako da šta god da uradi, uradiće za sebe. Suviše je kasno da njega povрати.

Duboko je uzdahnula i započela mejl.

Poslodavcu,

Uradila sam u svom životu nekoliko stvari zbog kojih žalim. Uglavnom su to sitnice i malo ili ni malo ne utiču na moj život ili budućnost. Ali zbog jedne duboko žalim. A to je što sam pristala na tvoje zahteve.

Priznaću ti - znao si tačno koje dugme da pritisneš. Koje strahove da pokreneš. I da udariš gde sam najslabija. Ali to nisu glavni razlozi zbog kojih sam tako ljuta. Glavni razlog je što si umešao Lukea.

Deo mene misli da treba da budem srećna. Nakon svega, tvoj mali plan me je ponovo spojio s njim. I zauvek će mi zbog toga biti drago. Ali ti si uzeo ono što mi je drago i pretvorio u nešto čega se stidim. Nešto u čemu ne mogu da uživam bez osećaja krivice. Ali najvažnije, nešto što je povredilo Lukea. I to je nešto što ne mogu da oprostim.

Neću više da igram tvoju igru. Radi šta god hoćeš. Nije me briga. Ništa što uradiš ne može da me povredi ni blizu onoliko koliko sam već povređena.

Pozdrav,

Umorna Od Tvojih Sranja

Nakon što je sastavila mejl, lupkala je prstima po stolu. Ne zato što nije bila sigurna da li da pošalje, već zato što je razmišljala da li da pošalje kopiju i Lukeu. Kad je shvatila da je to možda njena poslednja šansa da stupi u kontakt sa njim, dodala je njegov mejl, zatvorila oči i kliknula POŠALJI.

Očekivala je da odmah odgovori kao što je to uvek ranije radio. Posle pet minuta zurenja u monitor laptopa, bilo je očigledno da neće. Nije mogla da odluči da li je to dobra ili loša stvar.

Konačno, isključila je laptop i odložila ga.

Sada kada je rešila situaciju sa Poslodavcem, morala je da odluči o svom sledećem koraku. Nije mislila da ode u policiju. Ne, to bi bilo prelako, a ona mora da mu jasno stavi do znanja. Želela je da pošalje jasnu i glasnu poruku, ne

samo Poslodavcu, nego i Lukeu. Mada nije mislila da ima bilo kakvih šansi da ponovo budu zajedno, nije mogla da ne zadrži bar malo nade da je još uvek želi.

Znala je da su njegova osećanja prema njoj prava. Sigurno ta osećanja nisu mogla preko noći da nestanu. Nadala se da je samo ljut i da će jednoga dana moći da joj oprost.

Celo popodne je bila uznemirena, ali odlučila je šta je njen sledeći korak i pozvala je nekoliko brojeva telefona da sve uskladi. Računajući da će to da joj razbistri misli i da joj brže prođe vreme dok Poslodavac ne odgovori, odlučila je da ode do picerije gde je Luke stao pre njihovog izleta.

Išla je sa namerom da uzme hranu i pojede napolju u Central Parku. Ali na pola puta do restorana, znala je da neće moći. Previše uspomena na Lukea. Umesto toga, jednostavno će jesti sama u restoranu.

Hostesa je odvodila goste kad je ušla. Bilo joj je drago jer tako neće da je prepozna. Nije bila raspoložena da odgovara na pitanja o Lukeu.

Konobarica je upravo uzela njenu narudžbinu kad je začula poznati glas.

- Teresa - rekao je čovek koji je mnogo zvučao kao Luke. - Je li te Angelo izbacio iz kuhinje?

Hostesa se nasmejala. - Zna on bolje.

- Samo te zadirkujem. Može li sto za dvoje?

Sto za dvoje? Bio je sa nekim. Je li to bio sastanak? Nije se usuđivala da pogleda preko ramena. Htela je da potone u separe i želela je da još ima meni da se sakrije iza njega.

Hostesa je odvela Lukea i njegovu partnerku na drugi kraj prostorije. Srećom, Meagan mu je ostala van vidika. Kako god, ako pogleda između lišća, može da razabere njegov sto. Srce joj je se slomilo kad je videla da je sa ženom.

I to ne bilo kakvom ženom. Bila je prelepa. Verovatno model.

Konobarica joj je donela hranu, ali nije joj se jelo. Naterala je sebe da uzme nekoliko zalogaja, mada je svedjedno mogao da bude i karton. Smeh je doplovio od Lukeovog stola i iako nije mogla da čuje šta pričaju, poruka je bila jasna.

Zamenjena je.

Otišla je što je brže mogla, čak i ne ponevši ostatak svoje hrane. Nije želela da čeka da joj spakuju, samo je htela da stigne kući. Da navuče svoju pidžamu, sklupča se na kauču i misli na bilo šta drugo sem na to kako je brzo Luke našao utehu u zagrljaju druge žene.

I zato što je bila glupa da kažnjava sebe, proverila je mejl još jednom pre nego što ode u krevet. Bile su dve poruke. Prvo je pročitaa Lukeovu.

Ne trudi se da me označiš u sledećim porukama. Biće izbrisane nepročitane.

Nije mogla da zaustavi suze koje su se slivale niz obraze. Ako to nije bilo jasno zbogom zauvek, onda nije znala šta jeste.

Zbog toga je mejl Poslodavca ostao nepročitao. Otvorila ga je, znajući da šta god da piše, ne može da bude ni upola tako bolan kao Lukeov.

Ti samo misliš da si pobedila, uobražena kučko. Naplatiću ti kad se najmanje nadaš. I onda će Lukeovo pljeskanje po guzici da izgleda kao dečja igra.

Čitajući mejl, trebalo bi da bude uplašena. Tu, crno na belo, postojala je snažna pretnja. Ali ona nije mogla da odvoji oči od prve rečenice.

Uobražena kučka?

Samo je jedna osoba tako zove.

Njen brat.

Ponovo je pročitala poruku. I znao je za pljuskanje. Je li to bio neko iz kluba? A opet, kako i zašto je Luke upleten? Koliko ona zna, jedino ljudi sa perverzne scene bi znali da se ona i Luke poznaju.

Što je više razmišljala o tome, sve je više imalo smisla. Nije bilo šansi da bilo ko sem njenog brata zna detalje od te godine. A Jakeu je uvek potreban novac. Verovatno mu je ucena bila način da dođe do novca, a da ne mora da joj traži. Plus, koliko god mrzela to da prizna, bio je jako inteligentan kad su kompjuteri u pitanju. Ne bi mu bilo teško da hakuje sistem na poslu.

Ipak, to joj nije baš selo pravo. Iako je mogla da ga zamisli da je ucenjuje, nije mogla da zamisli da je slika nagu. To je bilo bolesno. A onda je shvatila - Jake jeste bolestan. Zaboravi novac i brošure. Potrebna mu je pomoć. Potrebno mu je lečenje.

Ali opet, kako je znao za Lukea? I njene umešanosti u BDSM?

Uzela je telefon i pozvala ga. Odgovorio je na drugo zvono.

- Halo?

- Ja sam - rekla je i čulo se brundanje kao odgovor. - Šta kog đavola radiš? Mislio si da neću da shvatim.

Tišina je bila jedini odgovor i znala je da ga je priterala uza zid.

- Radim šta? - Konačno je upitao.

- Ne znam kako si saznao za Lukea, ali možeš da prestaneš. Ozbiljna sam. Neću više da igram tvoju igru.

- Koju igru i ko je Luke?

Zakolutala je očima. - Budi jednom čovek i priznaj.

Čuo se prigušeni zvuk, kao da je prekrivio slušalicu i iskrivio glas.

- Jake! - Podigla je glas. - Prokletstvo, nisam završila.

Ali jedino što je čula je još prigušenih zvukova i onda bip, bip, bip, veza se prekinula.

Gurnula je telefon u tašnu. - Misliš da ćeš me se tako lako rešiti?

POGLAVLJE 13

Sledećeg dana iznenadio ju je Guy koji je svratio do njenog posla.

- Guy - ustala je kada je ušao. - Kako si? Šta te dovodi u ovaj deo zgrade?

Nasmejao se osmehom koji ga uvodi u srca i dnevne sobe građana. -Pa, ti, naravno.

- Sedi. - Pokazala je na stolicu preko puta njenog stola.

- Ne, u redu je. Ne mogu dugo ostati, samo sam svratio da vidim da li si slobodna za ručak.

Zastala je na pola puta prema svojoj stolici. - Mogao si nazvati - rekla je konačno sedajući.

- Da, ali sam mislio ako lično dođem, da postoje manje šanse da ćeš me odbiti. - Njegov osmeh je nešto skrivao. - A tu je i položaj o kojem sam hteo razgovarati.

Položaj? Namrštila se. - Ne znam.

- Hajde - rekao je. - To je samo ručak.

Ali naravno, to je bio problem. Bio bi samo ručak koji bi prešao u večeru. Znala je Guya godinama. Znala je kako radi. I dođavola sve. Postojao je deo nje koji bi rekao da. Naravno, Guy je bio igrač, ali znala je na čemu je.

I bio je vanila, bila je sigurna u to. Možda je vreme da krene da izlazi sa vanila muškarcima. U vanila vezama je bila sigrnost, a ona je bivala sve starija. Možda je vreme da sve nastranosti stavi u poslednju fioku.

Ispred nje, Guy je čekao.

U vezi sa njim bi sve išlo lako. Bila je u iskušenju. Bio je fin i ako bi ignorisala ili prihvatila činjenicu da je igrač, smatrali su ga zabavnim. Otvorila je usta da kaže da, ali je iz njih izašlo - Ne.

Ne, nije htela vanilu, ne nije htela da bude lako i ne, dodavola nije htela Guya.

Lukeu se nije pričalo sa Nathanielom o novom klubu u Delawareu. Ali, on i Abby su bili u New Yorku za vikend, pa je bilo logično da se sastanu kada su u istom gradu.

Abby je nasmejana otvorila vrata. Ali nije mogao da vidi da li se ispod tog facijalnog izraza krije nešto što nije želela da on vidi. Bio je fotograf i Dom dugo godina da ne bi primetio takve stvari. Uglavnom je mu nije smetalo, ali danas je pomislio da bi bilo lepo ako bi malo manje posmatrao.

- Zdravo, Abby. - Nije čak ni pokušao da zvuči srećno. Abby je bila Meaganina prijateljica i radnica i znao je da su bliske.

- Luke - sklonila se u stranu. - Uđi. Nathaniel će biti ovde za minut.

- Hvala ti.

Uvela ga je u dnevnu sobu i tišina je bila zaglušujuća. Definitivno je znala nešto i skupio je svu snagu da je ne pita za Meagan.

- Mogu li ti doneti nešto za piće? - Upitala je.

- Ne, u redu je.

Nathanielov dolazak ih je oboje spasio neobaveznog ćaskanja. Ušao je i pogledao ih kako sede.

- Nešto nije u redu? - Upitao je.

Luke je čekao da Abby nešto kaže, ali pošto nije, odgovorio je. - Bolje pitanje je šta je u redu.

Nathaniel je pogledao u svoju ženu. - Abby?

Abby je slegnula ramenima. - Mogu samo da pretpostavim da priča o Meagan.

- Ah - klimnuo je glavom kada Luke nije ni potvrdio ni demantovao.

Luke nije mogao više da izdrži, morao je da zna. Pogledao je u Abby i upitao je. - Koliko znaš?

- Izgleda mnogo više od tebe. - Pogledala je u svog supruga. - Znam da si želeo da ostanem i da pričamo o klubu, ali prvo moram ovo da raspravim sa njim.

Nathaniel je klimnuo. - Da ostanem?

- Molim te - rekla je. - Želim tvoje mišljenje o nekoliko stvari.

- Imaj na umu... - rekao je Nathaniel - ...da ne diskutujemo o mojoj omiljenoj osobi.

- Nikada nisam upoznala osobu koja toliko dugo tera inat.

- Bila si skoro napadnuta.

- To je bilo pre nekoliko meseci i nisam bila.

Iz načina na koji je razgovor tekao izgledalo je kao da ne vode ovaj razgovor prvi put.

- Trpim je samo zato što je tvoja šefica i zato što ti se sviđa, iz ne znam kojeg razloga.

Luke je primetio da je Abbyin osmeh nestao koji je imala kada je otvorila vrata.

- Ti i ja... - rekla je svom suprugu - ...ćemo nastaviti ovaj razgovor. - Okrenula se ka Lukeu. - Šta ti je Meagan rekla?

Luke je duboko udahnuo. Nije imao nameru da priča o Meagan, a ni o klubu, ali Abby je očigledno imala nešto na umu i neće nastaviti dalje dok to ne reše.

- Znam da su je ucenjivali i da je to glavni razlog zašto je pristala da je fotografišem - rekao je i pogledao na gore nečujno želeći da mu Abby kaže da greši. Da nije dobro razumeo i da je Meagan od početka želela da bude sa njim.

Ali Abby je jednostavno klimnula glavom.

- To je tačno - rekla je. - Na početku.

Luke je frknuo. - Pretpostavljam da ćeš mi sad reći da se nakon nekoliko fotografija ludo zaljubila i nije mogla da zamisli život bez mene. Toliko da je sakrila činjenicu da je ucenju.

Pogledao je u Nathaniela, on očigledno nije imao pojma o čemu njegova žena priča. I nije mu bilo nimalo drago zbog toga. Abby je očigledno osetila to pa se okrenula ka njemu.

- Nisam ja ta koja je trebalo da ti kaže. Stvarno me se nije ticalo.

- Bez obzira - Nathaniel je odmahivao glavom. - Trebalo je da zoveš policiju. Nešto.

- Uradila sam ono što sam mislila da je najbolje za moju prijateljicu. I ne bih to promenila.

Nathaniel je otvorio usta da progovori, ali ih je odmah potom zatvorio. Očigledno, razgovor još nije završen. Samo se sada neće nastaviti. Abby je posvetila pažnju Lukeu.

- Da, tako je počelo. Ali, kako je vreme prolazilo sve više i više si je privlačio i bojala se da ti kaže za ucenu jer je znala da ćeš reagovati kako si upravo i reagovao.

- Naravno - Luke je odogovorio. - Kako bi drugačije očekivala da reagujem?

- Vidiš li poentu u tome? - Abby je upitala. - Ozbiljno, šta bi ti da ona uradi?

- Sada ću da hodam po ivici i kažem, da je rekla istinu?

- Štitila je svog brata i oca.

Luke se nasmejao. - Njen brat je seronja. Zašto bi dodavola htela da ga zaštititi?

- Ima još. Ko god da je, pretio joj je. - Luke je sada prvi put čuo o pretnji. Krv mu je ključala od pomisli da neko povredi Meagan. Stisnuo je pesnice.

- Dodavola, trebala je da mi kaže. Mogao sam da je zaštitim.

Abby je podigla desnu obrvu. - Stvarno? Možda bi znao da si je pustio da objasni umesto što si je isterao iz kuće.

Udarac u stomak bi bio manje bolan. Dodavola. Da li je njegov ego toliko lomljiv da je nije mogao saslušati tog dana? Da li se toliko bojala za svoju sigurnost da je osećala kako sa njim ne može da priča? Znao je kako to izgleda. Kao da je želeo njegovu tortu i pojeo je. Dom u njemu, koji je zakleo da će čuvati se svađao sa muškarcem u njemu kojem je srce bilo slomljeno.

Provukao je dlanove kroz kosu, konačno priznajući samom sebi. - Bio sam guzica. Stalo mi je do nje, zaista. Ovo što se desilo, to nije promenilo. - Uzdahnuo je. - Samo ne znam, mogu li da joj verujem?

- Zar nikada nisi pogrešio? - Upitala je Abby.

- Abby - rekao je Nathaniel sa upozoravajućim tonom u glasu. Podigla je ruku.

- Ne, mora shvatiti da svi radimo gluposti kada smo zaljubljeni.

Luke se osećao kao da ga je neko udario. Ljubav? Da li je moguće da ga je Meagan volela? Nije izgledalo kao da je moguće. Ne kriješ stvari od ljudi koje voliš. Ali, čim se ta misao pojavila u njegovoj glavi, odbacio ju je. Naravno da kriješ, ljudi stalno prećutkuju. Da, Meagan je pogrešila što je sakrila ucenu od njega, ali ako gleda sa njene tačke gledišta...

Slomio joj je srce pre toliko godina. Tek je skoro video koliko je taj prekid uticao na nju. Ako je, u njenoj glavi, njihov odnos bio dobar, a bio je, onda je razlog što mu nije rekla za ucenu bio strah da će ga oterati od sebe.

I dodavola, otišao je. Bio je ovde, zar ne? Daleko od nje. I preko mejla joj je rekao da ga više ne kontaktira. Prokletstvo. Bio je seronja. Definitivno. Ali, to je ne oslobađa. Zajebala je i to je jako zajebala. Ali, bila je čovek i ako postoji šansa da ga je volela, zar joj nije dugovao toliko, zar nije dugovao njima da joj oprostí? Dala mu je drugu šansu. Zar nije isto dugovao njoj?

Abbyn smešak se vraćao dok je sedela na stolici preko puta njega. Verovatno mu se na licu videlo o čemu razmišlja.

- Znala sam da ćeš shvatiti - rekla je.

- Ne znam da li bi trebalo ovo da kažem... - priznao je - ...imam još mnoga pitanja o kojima bi trebalo da razgovaramo. Ali, voljan sam da radim na tome, voljan sam da slušam.

- Prokletstvo. - Nathaniel ga je čudno gledao.

- Šta?

- Stvarno si zaljubljen u nju.

Osetio je olakšanje, prvi put nakon dosta godina. - Da, pretpostavljam da jesam. Da li je to toliko očigledno?

Nathaniel je klimnuo. - Kada sam prvi put došao ovamo, izgledao si kao da ti je neko istukao kuće. Sada odjednom, izgledaš kao neko ko bi mogao da se bori sa zmejevima.

- On sija od ljubavi - Abby se složila. Njen telefon je zavibrirao i uzela je da pročitá poruku. Luke je udario rukama po kolenima.

- Nathaniel, Abby, znam da je trebalo da pričamo o klubu, ali izvinite me...

- Izgleda da ćeš brzo u borbu protiv zmajeva - rekla je Abby. Namrštila se kada je podigla pogled sa telefona.

- Zašto? Šta nije u redu?

Podigla je telefon. - Meagan je poslala poruku, shvatila je ko je ucenjuje.

Njegovo srce je udaralo toliko jako da ga je čuo u glavi. - Ko? Reci mi. Jebeno ću ga ubiti.

- Njen brat - odmahivala je glavom. - Ne sviđa mi se ovo. Kaže da ide do njega da se suoči sa njim.

U savršenom svetu, Luke se ne bi brinuo što Meagan priča sa bratom. Ipak, porodica su. Ali, istina je ostala. Pretio je i postoji mogućnost da ispuni svoju pretnju.

- Sranje - Luke je rekao. - Ne znam gde živi.

Nathaniel je ustao. - Daj mi njegovo ime, naći ću ga za tebe.

Meagan je došla do bratovog stana, primetivši da je njegov kamion parkiran ispred ulaznih vrata. Mislila je da ga pozove pre nego što dođe ukoliko je bio na poslu. Ali pre bi objavio svoju knjigu nego bio na poslu, pa ga nije nazvala, osim toga, nije htela ništa da otkriva.

U glavi je vežbala šta da mu kaže. I nakon što mu kaže, insistiraće da nađe pomoć. Njegovo odbijanje nije bila opcija, tapkala je nogom o pod dok je čekala da odgovori na zvono. Ako bude kako je planirala, ovo joj neće oduzeti mnogo vremena i onda će raditi na tome da vrati Lukea.

- Da?

Jake nije otvorio vrata. Niti je ovo njegov cimer Ray. Nije poznavala ovog čoveka, ali joj je nešto na njemu bilo poznato.

- Došla sam da vidim Jakea - konačno je rekla.

Pomerio se u stranu i mahnuo joj je da uđe. - Spava u njegovoj sobi, ali ako hoćeš, možeš da ga sačekaš. Brzo bi trebalo da ustane.

Čekajući sa strancem da Jake ustane nije bilo na vrhu liste zabavnih stvari kako provesti nekoliko sati. Ali, nije imala šta drugo da radi i sada je već u njegovom stanu i zaista nije htela ponovo da dolazi. Kao i pri ranijim posetama nije htela da sedne na njegov prljavi kauč. Prebacila je torbu u drugu ruku i pokušala da se udobno namesti koliko je mogla.

Čudni tip je seo na kauč i gledao je sa veselim izrazom na licu. Zašto joj je bio toliko poznat?

Konačno, nije mogla više da izdrži.

- Šta je? - Upitala je.

- Ti - odgovorio je. - Stojiš tu kao da si previše fina da bi sela.

- Žao mi je - rekla je. - Ne verujem da sam čula tvoje ime, ja sam Meagan, Jakeova sestra.

Nastavio je da se smeje. - Znam ko si ti, Meagan Bishop.

Na njenom vratu se se dlake naježile. Nešto nije bilo u redu sa ovim tipom. Prišla je bliže vratima. - Zanimljivo, ja nemam pojma ko si ti.

- Ja sam prijatelj tvog brata. - Klimnuo je ka kauču. - Sedi pa ću ti reći više.

- Taj kauč je prljav. Neću da isprljam svoju odeću na njemu. - Na kauču je bilo nekoliko prljavih fleka. Nisu bile sveže, ali čak i da su bile suve, ne bi imalo šanse da pogodi šta se još na njemu nalazi. - Neki klinac bi verovatno mogao da izvede eksperiment o tome šta sve raste na njemu.

Veseli izraz njegovog lica je nestao i zamenio ga je hladan pogled od kojeg se sledila. - Mala kučko, misliš da si bolja od mene?

- Ne, mislim da sam čistija - nagnula je glavu. - Precrtaj to. Znam da sam čistija.

Sedeo je i smeškao se i to je bilo najezivije iskustvo u njenom životu. Duboko je udahнула i odmah je zažalila kad je miris prljavog muškarca ušao u njen nos. I dalje ju je gledao. Dosta je bilo. Morala je da izađe napolje. Nije joj bilo važno što će morati da se vrati. Sve je bolje od ostajanja u prljavom stanu sa jezivim tipom.

- Idem ja - napravila je korak prema vratima. - Kaži Jakeu da sam svraćala i da ću ga nazvati kasnije. - I dođavola, postaraće se da ovaj jezivi tip sledeći put ne bude ovde.

- Ideš li da se vidiš sa DeVaanom?

Ruka joj se zaustavila na pola puta do kvake i osećaj nelagodnosti se pojačao.

- Smešno - rekao je. - Vidiš, dobio sam mejl od nekoga sa kim sam se dopisivao i ona mi je rekla da odjebem. Proveo sam poslednjih par dana odlučujući šta ću da uradim. Kako da je kaznim. I sada ne moram. Zato što je ona jednostavno došla u moje ruke.

Zaledila se pokušavajući da shvati njegove reči. Nisu imale smisla. Ništa nije imalo smisla. Okrenula se i suočila sa čovekom koji je morao da bude Poslodavac. - Ko si ti?

Ustao je i ona se sve više približavala vratima u želji da ode, ali je morala da sazna zašto, a još više ko.

- Ne znaš me, nisi me videla te noći, bila si zauzeta sa V. - Kada je ustao izgledao je mnogo veći nego kada je sedeo i smrdeo je još gore kako joj se približavao.

- Želeo sam deo brinete koja je došla sa tobom, ali je Parks sve sjebao i onda me je tvoj dragoceni DeVaan izbacio iz kluba. Moja reputacija je uništena i više nigde nisam dobrodošao.

Pogledala ga je. Ovo je čovek koji je skoro napao Abby? I tada je znala gde ga je videla. U klubu gde je bila Domina one noći sa Gospodarom C.

- Pa sam... - nastavio je - ...rešio da ga uništim tako što ću prodavati njegove fotografije slavnih najboljem kupcu. A ko bi mi bolje pomogao od žene koja ga nikada nije prebolela? A bonus, bila je to ista žena koja je dovela brinetu. Ti nikada nisi bila moja meta, ali kada sam otkrio ko si, odlučio sam da bi poput mog, i tvoj život trebalo uništiti. Znaš, bilo je lako, neko vreme sam vas oboje pratio, sprijateljio se sa Jakeom i saznao tvoje imovinsko stanje.

Delovi slagalice su se složili i Meagan je napravila korak nazad. - Jake?

Kratko se nasmejao. - Ne mogu da verujem da si mislila da je Jake. Bio sam ovde kada si pozvala. Nije imao pojma o čemu si pričala. Naravno, on nema mozga da uradi bilo šta osim da se naduva.

- Šta si uradio Jakeu?

Omahnuo je rukom. - Dobro je. Ili pretpostavljam da jeste. Spava posle poslednje doze. Bolje pitanje je šta ću tebi da uradim.

Srce joj je tuklo, okrenula se i krenula ka vratima, ali je bio iznenađujuće brz i prestigao ju je. Jednim glatkim pokretom je uhvatio i prislonuo uza zid.

- Zar si stvarno mislila da ću te tako lako pustiti?

Borila se, ali je bio jači. Stisnuo se uz nju i zatvorila je oči od gađenja. - Pusti me.

- Nema šanse. Konačno si ovde i odradićeš ono što mi duguješ, pošto mi nisi donela sliku. - Njegove usne su okrznule njen vrat i zadrhtala je. - Kurva poput tebe ne bi trebalo da ima problema sa tim.

- Jake - vikala je. - Jake, probudi se.

Ošamario je. - Prekini. I onako ti ne vredi. Neće satima doći sebi.

- U pomoć.

Ponovo je ošamario. - Začepi!

Trgnula je ramenima boreći se da se oslobodi i pokušavajući da ga udari. Bilo je beskorisno. Još jače ju je pritisnuo uz vrata, udarajući njenom glavom o njih, videla je zvezde. Izvadio je prljavu krpu i pokušao da je gurne u njena usta. Pljunula ga je i zaradila još jedan šamar. Jako kucanje je odjeknulo po vratima, oboje su ućutali isti momenat.

- U pomoć.

- Odlazi!

Posle tišine začula je najslađi zvuk ikada.

- Meagan?

- Luke! - Viknula je u sekundi pre nego je Poslodavac udario u stomak od čega je pala na pod. Skupila se u loptu i zatvorila oči, bezuspešno pokušavajući da otera bol. Bolelo je i kada diše. Nije joj polomio rebro? Pokušala je duboko da diše, ali je čula šištanje i spremila se za još jedan udarac. Ali usledio je veliki trasak i vrata pored nje su se razbila u paramparčad.

- Jesi li poludeo jebote? - Poslodavac je upitao negde iznad nje.

- Gde je... Zašto je ona na podu? - Luke je popizdeo. - Da li si je udario?

Čuo se tup udarac kada je nešto ili neko udario u zid sa uzdisajem

- Jebeno je pipni još jednom i raskomadaću te na delove - rekao je Luke.

Meagan se otkotrljala da vidi šta se dešava. Luke je jednom rukom držao njenog učenjivača za vrat dok je drugom rukom kucao nešto po telefonu.

- Jesi li u redu, draga? - Pitao je kada je primetio da ga ona gleda.

- Preživljuću.

- Zovem policiju. Da li je ovo tvoj brat?

Omahnula je glavom. Pluća su je bolela, ali je pokušala da odgovori. - Ne, njegov prijatelj.

- To je on? Nije tvoj brat?

- Da, zapravo, ti si ga izbacio iz svog kluba. Duga priča, ali on je napao Abby.

Luke je nabio tipa u zid. - Da li je to istina, seronjo?

Jake. Progutala je dah. Jake je bio u nesvesti u njegovoj sobi. Trebalo je da ga obiđe. Skupila je kolena i ustala.

- Gde ćeš? - Upitao je Luke.

- Idem. Da. Obiđem. Jakea. - rekla je naglašavajući svaku reč dok je polako ustajala. Morala je pronaći Jakea i uveriti se da je dobro. Ne zna šta je uzeo. To joj je sinulo tek na polovini hodnika.

Šta će Luke ovde?

Skoro se okrenula i vratila u dnevnu sobu da pita, ali Jakeova soba je bila bliža. I ako ćemo iskreno, dok joj ne kaže drugačije, može se praviti da joj je Luke oprostio.

Pronašla je Jakea kako hrče na krevetu. Uf, smrdeo je, ko zna kada se poslednji put tuširao. Barem mu je soba bila delimično čista. A pod tim, mislila je da nije bilo kutija brze hrane svuda po podu.

- Jake - došla do je ivice kreveta. - Probudi se. - Promrmljao je nešto i okrenuo se. - Odmah! Policija dolazi.

Otvorio je jedno oko. - Šta?

Uzdahnula je od olakšanja što je budan i svestan. - Policija. Biće ovde za sekund. Tvoj prijatelj seronja me je ucenjivao.

Nije se pomerio.

- Hajde, ustani i obuci se. Kada policija ode, opraćemo te. Vreme je da postaneš muškarac. - Dvoja automobilaska vrata su se zatvorila. Pogledala je kroz prozor. - Ovde su.

Morala je biti sigurna da će Jake ustati i obući se pre nego se pridruži Lukeu u dnevnoj sobi. Po glasovima koje je čula znala je da je policija unutra. Nije vreme samo da Jake odraste, vreme je da odraste i ona.

- Meagan? - Luke je zvao.

- Dolazim - odgovorila je i krenula niz hodnik ka svojoj budućnosti.

Trebalo je vraški mnogo vremena više dok se sve sredi nego što je Luke očekivao. Poslodavac ili Ted je predan policiji. Nakon što ga je policija odvela, Jake se istuširao dok su on i Meagan sredili stan. Tada je odvezao Jakea i Meagan u obližnji rehabilitacioni centar gde se Jake prijavio. Luke je čekao u autu dok su sve završili i nije mogao da ne primeti čudan pogled na njenom licu kada se vratila u auto. Hteo je da pita za uzrok svega ovoga, ali imali su toliko pitanja da rasparave, da nije bilo pravo vreme za to.

Bez pitanja, odvezao ih je u njen stan. Nije baš bio neutralni teren, ali je bilo bolje od njegovog stana. Sa njene strane, Meagan je samo ćutala. Sve dok je nije dopratio do vrata, nije rekla ni reč.

- Ulaziš li? - Upitala je podignuvši obrvu.

Klimnuo je. - Moramo da razgovaramo.

Skupila je usne, ali je otvorila vrata i pustila ga unutra. Nije se zaustavila u dnevnoj sobi već je krenula ka kuhinji.

- Ne znam za tebe... - viknula je preko ramena - ...ali meni treba piće. Vino?

- Hteo bih nešto malo jače... - priznao je - ...ali i vino će biti dobro.

Dodala mu je čašu kada se vratila iz kuhinje i sela najdalje od njega što je mogla. - O čemu si hteo da razgovaramo?

- Žao mi je zbog mog postupka kada sam saznao za ucenu.

Odmahnula je glavom. - Ne moraš da mi se izvinjavaš. Ja sam kriva. Trebalo je da ti kažem.

- Možda. Ali ko zna kako bih reagovao. Moglo bi ispasti potpuno drugačije i onda ne bi imali ove... - Uzeo je torbu koju je poneo sa sobom i iz nje izvadio slike. Možda je bila neodlučna u vezi razgovora sa njim, ali je bila ludo znatiželjna da vidi svoje slike.

- Da li su to...

- Slike koje sam odabrao za knjigu. Da. Dođi da vidiš.

Raširio ih je po malom stolu kako bi ih ona videla. Jednu po jednu je uzimala i sve detaljno pogledala. Dugo je radio sa modelima i znao je da postoje dve vrste; jedne nalaze manu na svakom delu svog tela, a druge misle da su savršene. Nije bio sa Meagan pre toliko godina kada je videla svoje slike. Zanimalo ga je u koju grupu ona spada.

Spustila je i poslednju. - Nisu loše.

- Samo to ćeš reći? - Izabrao je jednu na kojoj je nosila svečanu haljinu. Sa mesečinom i njenim čežnjivim pogledom bio je to zadivljujući portret. - Ova je jebeno fantastična.

- Uradio si neverovatan posao.

- Hvala, ali imao sam sa čim da radim.

Njen delikatan osmeh je bio dovoljan da zna da nije imuna na ovu frazu dok su ga njene reči terale u razmišljanje. - Stvar je u tome da kada gledam ove slike, vidim ženu koja skriva tajne.

Njen odgovor ga je začudio. Ali, to je bilo njeno mišljenje.

- Meagan... - počeo je.

- Ne - odmahнула je glavom. - Nemoj da smišljaš opravdanja. Ja sam pogrešila. Samo sam... - trepćući je sklanjala suze. - Samo nisam htela da uništim ono što smo imali i umesto toga sam sve još više pokvarila.

- Možda je pokvareno, ali nije nepopravljivo.

Iznenadeno ga je gledala. - Želiš da popraviš?

- Hteo bih da pokušam. - Ustao je i seo pored nje. - Mislim da je ovo što imamo vredno druge šanse. Budimo iskreni. Ni ja nisam bio svetac.

- Da, ali ti si uprskao pre mnogo godina. Ni blizu kao ja.

- Pretili su ti i htela si da zaštititiš brata. Ne mogu te kriviti ni za jednu od tih stvari.

- Smešno je. - Uzela je gutljaj vina. - Želja da zaštitim Jakea.

- Šta je tu smešno?

- Rekla sam mu za ucenu danas dok smo čekali da ga prime. Bio si u autu.

Čekao je skoro čitavu večnost, mislio je da se nikada neće vratiti u auto. Na tren je pomislio da će i sebe prijaviti zbog nečega.

- U redu. Sećam se.

Završila je njeno vino i ispričala mu o požarima. Sedeo je i samo je slušao.

- Ted ga je napio te noći - rekla mu je nakon što mu je ispričala skoro sve. - Bila je godišnjica tatine smrti, ali Ted to nije znao. Jake je bio očajan i osećao je krivicu, pa mu je sve ispričao. Olakšao je dušu, kako kaže. Kreten mi je poslao prvi mejl odmah sledećeg dana.

Lukeu je bilo čudno da je to toliko opterećivalo Jakea, ali nikada nije pričao ni sa jednom osobom koja je znala nekoga ko je podmećivao požare. Koliko je znao, dvoje rođaka to nikada nije raspravilo. - Zašto tebi nije olakšao dušu?

- O, znaš. Ja sam bila savršena. Sa odličnim poslom i velikom kućom. Imala sam sve. Nije mi trebalo nešto takvo.- Trgnula se.

- Postoji još nešto, zar ne? - Nežno je upitao.

Klimnula je i čekao je da mu sama kaže. Posle nekoliko trenutaka duboko je udahnula.

- Moj otac je umro zbog poslednjeg požara koji je Jake napravio. - Samo to je uspela da kaže pre nego ga je pogledala. Bio je šokiran, nem i samo je klimnuo da nastavi. - Uspela sam da pričam sa njim, u bolnici.... pre... - Uхватиo je za ruku, stisnula je u nemom hvala ti.

- Rekao mi je da zna šta Jake radi. Sakrivao je jer nije želeo da ljudi znaju da njegov sin podmeće požare. Onda me je naterao da obećam da ću paziti na njega. I pokušala sam. Nebo zna da sam pokušala. Ja samo...

Palcem je mazio njenu ruku, uplašen da kaže bilo šta, da će ona stati, a kako je izgledalo, trebao joj je neko da kaže sve ono što je godinama držala u sebi.

- Šta sam drugo mogla da uradim? - Upitala je. - Moj otac je umro kao heroj i da sam rekla istinu, ne bi ga gledali kao takvog.

- I onda je Ted rešio da upotrebi tvoju krivicu da dođe do mene. - Sada ga je još više mrzeo. - Žao mi je, Meagan. Ne samo što te nisam ranije saslušao, već i zbog toga što ti je otac uradio. To je preveliki teret za tinejdžerku.

Šmrcala je. - Moja majka čak nije ni znala. Tako je dobar osećaj konačno nekome reći.

Uzeo je u naručje i prošaputao. - Obećavam, od sada pa nadalje mi možeš sve reći i neću te osuđivati niti zamerati.

Klimnula je. - Hvala ti.

Nekoliko minuta ju je držao u zagrljaju, uživajući što je ima u naručju i u tome koliko je zahvalan što je nije izgubio. Kada se povukla, nevoljno ju je pustio.

Ugrizla se za usnu i pogledala kroz prozor. - Da li je loše što ne želim da to javno objavim? Ne želim da uništim uspomenu na njega i stanicu. Ne zbog nečega što se davno dogodilo.

Uvek je bio ponosan na sebe što je voleo istinu. Iskrenost je bila najbolja. Ali dok je sedeo pored Meagan, zapitao se da li je dobro biti iskren u vezi sa ovim. Na toliko života su uticala Jakeova dela da je izgledalo kao da sve konačno leže na svoje mesto. U čemu bi bila svrha oživljavanja svega toga?

- Ne - rekao je konačno. - Ne mislim da je to loše.

Duboko je udahnula. - Ako misliš da treba, uradiću.

- Mislim da treba da ostaviš. Jedino žalim što ti Jake nije rekao da se ispovedio Tedu. Da je rekao, možda se ovo sve ne bi desilo. Barem bi znala sa kim imaš posla. Možda si mogla ranije sve da zaustaviš.

- Istina. - Podigla je sliku koju je on malopre pokazao. - Ne samo da ne bismo imali ovu sliku, ovu knjigu, već ne bismo imali sećanja na noć kada je snimljena.

Dozvolio je sebi someh. - Bila je to veličanstvena noć.

- Jeste? Pica u Central Parku je bila odlična - rekla mu je ozbiljnim glasom, ali su mu se očima smejala.

- Ženo, ako se samo pice sećaš od te noći, onda te nikada više neću voditi na piknik.

Sada se zaista smejala. - Ah, muški ego. Tako lomljiv.

- Trebalo bi da ti dupe isprašim jer si me nazvala lomljivim - rekao je rugajući se ljutitim glasom.

- Rekla sam lomljiv? Mislila sam jak i žestok.

Približio joj se par centimetara. - Jak i žestok, hm? - Usnama je prelazio preko njene ključne kosti. - Bolje je tako.

- Dokazao si.

Povukao se. - Reci mi da nisi to izgovorila.

Ali umesto da negira, nasmejala se.

- Sada ćeš dobiti svoje - rekao je.

- Tresem se.

- Ne, još ne. Ali hoćeš kada završim sa tobom. - Povukla se uzdišući. - Ne bi trebalo danas ništa da radimo. Prošla si kroz dosta toga i fizički i emocionalno.

Rekao bi da je htela da se pobuni, ali morala je znati da je bio u pravu.

- Znam da si u pravu i hvala ti što si video da nisam sva svoja niti mentalno sposobna da fizički ponovim bilo šta - rekla je. - Ali, dodavola, volela bi da nisi.

Nagnuo se iznad nje i pre nego što su mu usne dotakle njene, prošaputao je. - Uskoro.

Uskoro je bilo skoro nedelju dana kasnije. Za razliku od prošlih godina, ovoga puta je bio tih. Svakoga dana su pričali telefonom i svake noći pre nego bi zaspala, on bi joj poslao poruka sa prljavim fantazijama za kojima je čeznula kada budu zajedno.

U subotu nakon fijaska sa Tedom, Meagan je došla do Lukeove kuće i iznenadila se kada je videla auto na prilazu. Da li je neko kod njega? Tapkala je nogom dok je čekala da joj otvori vrata. Zahvalana što se predomislila i nije došla samo u kabanici.

- Meagan. - Luke je spustio glavu i brzo je poljubio. - Kako si?

- Dobro. Imaš društvo?

- Nathaniel i Abby su došli da razgovaramo o nekim stvarima vezano za novi klub.

Spustil je glas do šapata. - Hoće li otići uskoro?

Nasmejao se i nizak, zavodnički zvuk je izazvao trnce po njenim leđima. - Pobrinuću se za to.

- Odlično.

Uzeo je njenu ruku i poveo je u dnevnu sobu gde su sedeli Nathaniel i Abby koja se zabavljala na svom telefonu.

- Ne mogu doći tamo, sa Nathanielom smo kod Lukea, moramo u grad da uzmemo decu kod njegove tetke i sutra svi zajedno idemo na predstavu. - Abby

je pogledala ka vratima i osmeh joj se raširio ka je videla Meagan. - Meagan je upravo došla. Zamoliću je da me doveze.

Meagan nije bila sigurna gde je Abby želela da ide, ali ukoliko nije bio u pitanju život ili smrt, nema šanse da se to dogodi. Podigla je obrvu ka Lukeu, ali on je odmahivao glavom. Očigledno ni on nije imao pojma o čemu se radi.

- Meagan - Abby je rekla spuštajući telefon u džep. - Znam da si tek stigla, ali treba mi velika usluga.

Meagan nije htela da bude velika kučka, pa umesto da kaže dodavola ne - kao što je želela, naterala se na osmeh i upitala. - Šta ti treba?

- To je bila Julie. - Abby se ponašala uzbuđeno. Meagan nije htela da je izneveri. Ali sama pomisao da će biti sa Lukeom je bila dovoljna da je uveri da se neće osećati toliko loše. - Jeff je zvao, Dena se porađa.

- Šta? - Rekao je Nathaniel u isto vreme dok je Luke začuđeno upitao - Zar nije rano?

Abby je odmahivala glavom. - Sve prate i za sada su i beba i Dena dobro. - Pogledala je u Meagan. - Hoćeš li me odvesti do bolnice? Nathaniel mora do grada.

- Mogu da pomerim ovo, ljubavi - Nathaniel je rekao.

- Nema problema - Meagan je rekla. - Odvešću te. - Denin porođaj nije bio život ili smrt, ali je definitivno iznad seksa sa Lukeom.

- Imam bolju ideju - rekao je čovek o kojem je razmišljala. - A da vas ja obe odvedem?

- Hoćeš li? - Abby je upitala, pogledala je u Meagan. - Ne smeta ti?

- Nimalo - Meagan ju je uverila.

Kada su se odlučili, svi su se brzo pokrenuli. Abby je poljubila Nathaniela i obećala da će doći u grad odmah ujutru kako bi stigli na predstavu. Luke je obavio par telefonskih razgovora i zagrlio Meagan.

- Ti si neverovatna žena - tiho joj je rekao.

Poljubila ga je. - Kada se vratimo večeras, pokazaću ti koliko sam neverovatna.

Vožnja do bolnice je bila veoma živahna jer je Julie slala poruke i obavestavala ih od Deninom stanju.

- Ovo je tako uzbudljivo. - Abby je rekla čitajući poslednju poruku. - Skoro je potpuno otvorena. - Osmeh je prešao u mrštenje. - O sranje. Njena mama je došla.

- I to bi bilo loše jer? - Meagan je upitala.

- Denin otac je seronja i nije odobravao njen brak sa Jeffom. Nije pričao sa njom od njihove veridbe kao ni njena majka. Zašto je odlučila da dođe u bolnicu, kako je saznala da se Dena porađa, nemam pojma.

- Sigurna sam da dolazak unučeta ima neke veze sa tim.

- Tačno, ali da li je to tek sad shvatila? Gde je bila proteklih devet meseci?

- Barem se uopšte pojavila.

Ali Abby nije bila ubeđena u to. - Nadam se da je nećemo sresti.

Došli su u bolnicu i od Julie saznali da je Denina majka otišla.

- Jeff je od osoblja tražio da zovu obezbeđenje - Julie je rekla, nakon što je objasnila da se sa njim nije čula u proteklih par minuta. - Rekao je da joj je bolje da ode pre nego što se on vrati.

- Nadam se da nedostatak novosti znači da je beba stigla - rekla je Abby.

- I ja - složila se Julie.

Meagan je sela pored Lukea i stavila ruku na njegovu butinu. Stavio je ruku preko njene i stisnuo.

- Nisam baš ovako planirao da provedem popodne. - rekao je.

- Ni ja, ali kako izreka kaže, iščekivanje učvršćuje srce?

Pogledao je u nju kao da je luda. - U stvari, odsustvo i nežnost.

- Zapravo - pomerla je ruku uz njegovu butinu. - U pravu sam osim u delu sa srcem.

- Je li tako? - Zaustavio je njenu ruku.

- Da, nešto drugo očvrsne, ali nije srce.

- Bolje pripazi - rekao je. - Mislim na tebe cele nedelje. Ne mogu obećati da ću još dugo moći da se obuzdam.

- Smešno. - Još nije bila spreman da stane sa zezanjem. - Ako bi jedno od nas trebalo da bude obuzdano, kladila bih se na mene.

- Meagan - upozorio je.

Nije mogla da odgovori jer su se u tom mometu otvorila vrata čekaonice i Jeff je ušao. Svi su ćutali čak i ako ih je njegov veliki osmeh uveravao, u vazduhu je vladao tajac.

- Devojčica je. Imamo ćerku. - Suze su lile niz Jeffovo lice i zgrcnuo se. - I savršena je.

Soba se ispunila radosnim haosom gde su svi u isto vreme postavljali pitanja. Jeff je podigao ruku. - 2940 grama, 50 cm. Nazvali smo je Mireille Kennedy Parks. Dena je odlično i čim se smesti pustiće vas unutra.

Pomerio se korak unazad očigledno srećan što je podelio novosti, ali je gledao niz hodnik kao da ga neka nevidljiva sila provlači. - Sada, izvinite me.

- Dena, prelepa je - Meagan je izjavila nekih sat vremena kasnije. Uspavano novorođenče je bilo ušuškano u majčinim rukama, otac je stajao blizu, bez reči gledajući u svoju porodicu takvom silnom ljubavlju da je Meagan ostala bez daha.

- Hvala ti - Dena je poljubila ćerkinu glavu i prstima prošla kroz crnu kosu, koju je beba verovatno nasledila od oca.

- I sviđa mi se ime - Meagan je dodala.

- Imali smo par razgovora oko toga. - Dena je rekla smejući se i gledajući u svog supruga. - Konačno smo se odlučili za Mirielle kao čudo i Kennedy po gospođi koja je Jeffa spasila sa ulice.

Meagan je to bilo slatko. - Sviđa mi se kada imena imaju značenje.

- Htela sam da bude Mirielle Ophelia Parks. Ophelia je ime te gopođe, Kennedy je bilo njeno prezime.

- I onda sam joj rekao da će joj inicijali biti MOP, a to joj ne bi pomoglo - rekao je Jeff.

- Naknadno sam shvatila šta misli, pa smo se dogovorili da bude Kennedy. - Dena je uzdahnula. - Ali, sviđa mi se ime Ophelia.

Iskreno, Meagan je smatrala da je ime staromodno, skoro tragično. Kennedy je bilo mnogo lepše ime.

- To je lepo, jako ime - Luke je rekao. - Takva će biti kada odraste.

- Hvala ti što si doveo Abby. - Dena je rekla Lukeu. - I drago mi je što si ti mogla da dođeš, Meagan.

Meagan je bila srećna što je skupila hrabrost i došla u bolnicu. - Drago mi je što su Nathaniel i Abby bili kod Lukea kada je Julie zvala. Ispalo je savršeno jer sam ja bila tamo.

- Pa kada već pričamo o tome - Luke se odgurnuo od zida. - Verovatno bi trebali da pođemo.

Uputio joj je poznati pogled koji je osetila sve do nožnih prstiju. Bio je to pogled koji je govorio da još uvek ima planove za nju i da je spreman da ih ispuni. I zaista, neće se buniti protiv toga. Ne pogotovo jer je i sama želela to sve.

- Vozimo li Abby negde? - Luke je upitao.

- Ne - Meagan je odmahнула glavom i ustala. - Daniel i Julie će je odvesti.

Pozdravili su se i krenuli prema parkingu. Luke je uzeo njenu ruku i par minuta su hodali u tišini. Za Meagan je to bilo dobro. Imala je toliko misli u glavi nakon ovog dana punog dešavanja. Znala je gde bi volela da bude za pet

godina. Želela je da se skrasi. Uda. Još nije bila sigurna da li u toj slici vidi decu, ali ima još mnogo vremena da razmisli i ne mora odmah da odluči.

Setila se razgovora sa Guyem. Zvao ju je pre par dana u vezi novog radnog mesta kada je odbila njegovu ponudu za ručak. Meagan je namerno smetnula sa uma taj razgovor, planirajući da o njemu razmisli kasnije. Razmislila je i odlučila da prihvati taj posao. Luke joj je otvorio vrata. Oklevala je pre nego što je ušla.

- Da li je sve u redu? - Upitao je.

- Da, samo, možemo li kod mene umesto kod tebe?

Smestio ju je u auto i kada je vezivao svoj pojas, upitao je. - Naravno, mada nam treba više vremena do tamo. Neki poseban razlog?

- Moram da nazvem Guya i posle razgovora ću morati da mu pošaljem nekoliko mejlova.

Izašli su sa bolničkog parkinga i uputili se kao auto-putu.

- Čekaj da pojasnim. Želiš da se složim da odemo kod tebe umesto kod mene, da bi ti mogla da nazoveš nekog tipa, ali i da radiš? Dodavola ne.

- Nije tako.

Pogled mu je bio na putu, ali je podigao obrvu. - Onda, kaži mi?

- Danas sam shvatila neke stvari i želim da ih uradim.

- Koje stvari? - Upitao je.

Pogledala ga je. Izgledao je kao da je iskreno zainteresovan ili barem voljan da je sasluša.

- Vreme je da tražim posao koji želim, a ne onaj koji me zadovoljava. Guy me je pozvao i obavestio o poziciji dopisnika i odlučila sam da prihvatim.

- Hoćeš li raditi sa Guyem? - Upitao je.

- Da li si ljubomoran?

- Ne.

Iznenada se setila scene iz picerije pre nekoliko nedelja.

- Jesi. Ljubomoran si. Zanimljivo, naročito što sam ti rekao da me Guy ne zanima. Osim toga, ti mi nešto kažeš.

- Kako to misliš?

- Pa, desilo se u određenoj piceriji u Central Parku pre par nedelja kada si se pojavio sa pratnjom.

Htela je ovo ranije da pomene, ali sa svime što se desilo sa Jakeom i Tedom, nije bilo pravo vreme za to.

- Šta? Ne, nisam bio na sastanku... - počeo je da protestvuje, ali se onda setio. - Oh, ona...

- Da, ona. I ako ćeš da budeš ljubomoran zbog Guya, barem mi reci njeno ime da te bar mogu nervirati kako treba.

- Zove se Louisa.

Louisa? Gore nego Ophelia.

- Louisa? Stvarno?

- Da, ali je ja zovem Lu.

Imao je za nju ime ljubimca. Meagan se pitala koliko se dugo poznaju. I zbog nečega, njemu je ovaj razgovor bio zabavan. Gledao je pravo ispred sebe, ali je videla da se suzdržava od smeha.

- Ima li Lu prezime? - Upitala je.

- Ima.

- Koje?

Više nije sakrivao koliko mu je zabavno. - DeVaam.

Nije bila sigurna da je dobro čula. - Šta?

- Lu DeVaam, moja sestra. Živi u New Orleansu, ali je bila u gradu za vikend. Iskreno, to nije bio moj izbor, ali jednom sam je vodio tamo i rekla je da ne može da bude u New Yorku, a da ne jede tamo.

- Oh - samo je to rekla.

Likovao je. Kopile.

- Mislim da mi se sviđa kad si ljubomorna - rekao je i stisnuo joj koleno. -
Žao mi je ako si se osećala loše. Videla si Lu i mislila si da sam nastavio dalje.
Nisam.

Spustila je ruku na njegovu, zahvalna za njegovu toplinu i snagu. Ali
najviše za njegov oproštaj i zato što su sada zajedno i što su mračni dani ostali
iza njih.

- Volim kad si ljubomoran - rekla je. - Zbog toga se ponašaš kao pećinski
čovek.

- Pećinski čovek?

Klimnula je glavom.

- Zapamtiću to - rekao je, ali to više nije ni spomenuo dok su se vozili do
njene kuće.

Zaboravila bi na to da je nije jednim potezom izvukao iz auta i prebacio
je preko ramena čim su ušli u njenu kući kada je ona zaključala vrata.

Ugrizla ga je za vrat. - Spusti me. Šta radiš?

- Pokazaću ti kakav sam pećinski čovek. - Da bi joj dokazao jako ju je
udario po guzici. - I svideće ti se.

POGLAVLJE 14

- Uh, oh - nije zviučala zabrinuto, ali i ruke su joj bile mirne.

- Uh, oh, baš tako. - Luke se smejao sam sebi dok ju je nosio do njene spavaće sobe. - Mislio sam da si Top. Gde su tvoje igračke?

- Nikada ti neću reći. - Spustio ju je na krevet i namestio se iznad nje dok se pridržavao na rukama.

- Mogu pozvati Fritza da dođe.

- Orman u hodniku, gornja polica.

- Tako je već bolje. - Usnama je prelazio preko njenih obraza. - Brzo se vraćam. Kada dođem, želim te голу.

Sišao je sa kreveta i pronašao njenu kutiju sa igračkama, baš tamo gde je i rekla da stoji. Pogledao je zahvalno u njenu kolekciju, a zatim izabrao par stvari koje će poneti u spavaću sobu. Bila je gola kao što je i rekao, sedela je na ivici kreveta.

- Šta si pronašao? - Podigla je glavu pokušavajući da vidi šta nosi.

- Meagan, Meagan, Meagan. Prošli smo ovo bezbroj puta. - Uzdahnuo je iako je bio iznerviran. - Ko je sada Top?

Namrštila se. - Ti si.

- Tako je. I ko onda postavlja pitanja?

- Ti, o Visoki i Moćni.

- Vidim, vratila ti se drskost.

- Nikada je zapravo nisam ni izgubila, Gospodine.

- Volim kada si drska i sviđa mi se kada mi se obraćaš sa poštovanjem, ali čini mi se da sam čuo malo sarkazma u tvom odgovoru.

- Ne, Gospodine - odmahнула je glavom.

- Ne?

- Nisi čuo malo sarkazma, čuo si dosta. I ako misliš da ću sedeti ovde i pustiti te da na meni koristiš moje igračke, onda si poludeo. - Završila je prekštajući ruke i klimajući glavom.

- Je li tako? - Svidelo mu se kada izigrava derište; bilo je mnogo zabavnije. - Da li to znači da ćeš pokušati da me sprečiš?

Nagnula je glavu razmišljajući. - Shvatiću to kao ne.

I pre nego što se složila, uštinuo je jednu njenu bradavicu i na nju stavio štipaljku koju je uzeo iz ormana.

- Jebote! To boli! - pokušala je da mu odgurne ruku, ali je on već krenuo da obrađuje njenu drugu dojku.

- Onda ti predlažem da se pripremiš za ovo - rekao je i namestio drugu.

Progutala je uzdah. - Dodavola.

- Sada, budi fina i neću se vratiti da uzmem štipaljku za klitoris.

Očigledno je to bilo jedino potrebno upozorenje jer je ućutala i samo klimnula glavom. Stvarno je mrzela štipaljku za klitoris.

- Jesam li sada lud? - Upitao je.

- Ne, Gospodine.

- Izvadi mi kurac. - Prekrstio je ruke i čekao je da ga posluša. Nije morao dugo da čeka, brzo je otkopčala njegove pantalone i izvadila njegov kurac iz bokserica.

- Da li ti to izgleda ludo? - Upitao je.

- Ne, Gospodine.

- Puši ga.

Spustila je glavu i uzela ga u usta. Gledao je kako nestaje među njenim usnama, a zatim zatvorio oči dok ga je zadovoljstvo preuzimalo. Jedina mana ovog položaja je to što ne može da se igra sa štipaljkama. Sledećeg puta će morati da nabavi lanac. Nasmejao se jer je znao da će biti sledećeg puta.

- Znaš li šta ću uraditi večeras? - Pitao je dok joj je obrađivao usta sporim i odlučnim udarima. Mrmljala je nešto. - Da, ne možeš pričati sa punim ustima. To bi bilo nepristojno, a loši maniri povlače kaznu. Ti nastavi da mi pušiš kurac, a ja ću ti ispičati o mojim planovima.

Spustio je ruku na njenu glavu i zgrabio je za kosu. Prešla je par puta preko njegovog uda kada je zaustavio. - Dosta, uzmi me celog, želim da osetim kraj tvog grla.

Duboko je uzdahnula dok joj je on držao glavu i gurao u nju. - Da, dodavola, to je dobro.

Par puta se nabio pre nego se odmakao i dozvolio joj da udahne vazduh.

- Ovo je tek početak - ponovo je ušao u njena usta. - Večeras ćeš mi ponuditi svaki deo svoga tela, a ja ću izjebati svaku tvoju rupu.

Stenjala je i duplo više se trudila oko njegovog kurca. Saznanje da je njegovi planovi pale još više ga je ukrutilo.

- Sada, koristim ta tvoja drska usta, a za par minuta ću napuniti tvoju vlažnu pičkicu. Vlažna je, zar ne?

Klimnula je glavom oko njegovog kurca.

- A kada bude toliko krut da ne mogu normalno da razmišljam i ne budem mogao ni sekundu da izdržim, uzeću tvoju guzu i voditi te do ispunjenja.

Zaustavio je stenjanje kada su se njene usne učvrstile na njemu. - I samo tada će ti biti dozvoljeno da svršiš. Samo tada, kada budem duboko zakopan u tvojoj guzici, pustiću te da svršiš.

Odvojio je njene usne od sebe, inače bi se izgubio. Pala je na kolena dok je on skidao ostatak odeće. Kada je bio go, namestio ju je na leđa, legao preko nje i podigao se tek toliko da ga ona oseti, a nije potpuno na njoj. Savio je glavu da je pogleda primećujući suze u njenim očima.

- Meagan? - Zar ju je povrdeio? Da li je bio pregrub? - Je si li dobro?

Nasmejala se osmehom koji mu je otopio srce. - Savršeno, Gospodine.

Palcem je sklonio suzu. - Zašto plačeš?

- Celog života osećam da mi nešto nedostaje i da nigde ne pripadam. Večeras sam shvatila da sam sve vreme tražila na pogrešnim mestima. - Stavila je ruke na njegovo lice. - Bilo je ovde sve vreme, pronašla sam to u tebi.

- Meagan - prošaputao je. - Nikada više se nećeš osećati izgubljeno. Nikada, sve do mog poslednjih daha. - I tada ju je poljubio.

EPILOG

ABBY

6 meseci kasnije

Lukeov klub u New Jerseyu je bio krcat. Nije čudno što ne poznajem većinu ljudi. Šokirala sam se koliko je vanila ljudi došlo u ovaj nastarani klub povodom objavljivanja Lukeove nove knjige. Naravno, bila je Meaganina, ali je zahtevala da njen identitet ostane sakriven. Čak i da je poznajete, ne biste znali da je ona model, osim ako bi vam ona to rekla. Kao što ne biste znali da se sada smatra pokornom pre svega. Večeras je bila zadivljujuća u svečanoj svetloroze haljini pored svog Doma dok je potpisivao kopiju Muse. Ponekad bi Luke pogledao u nju i oboje bi se nasmejali podižući temperaturu u prostoriji za nekoliko stepeni.

- Rekao sam mu da uzme sobu, a pošto je vlasnik ovog mesta... - rekao je Nathaniel približivši mi se, stavljajući ruku oko mog struka.

- Zaista? - Naslonila sam se na njega. - Predivna je, zar ne?

- Ako ti se sviđaju visoke plavuše.

Nasmejala sam se. - Pametno.

- Dovoljno dugo sam u braku da znam odgovor na to pitanje.

- Sija od sreće - rekla sam prisećajući se koliko se promenila u proteklih nekoliko meseci. Njen boravak uz Lukea ju je prizemljio. Bila je jača i više nije bila razdražljiva. Takođe, više nije bila moja šefica zbog unapređenja koje je prihvatila. Iako sam mrzela što joj više nisam podređena, znala sam da je oduševljena novim poslom kao prezenter jutarnjih vesti.

- Drago mi je zbog nje - rekao je Nathaniel i znala sam to stvarno misli. - Ko je ono pored nje?

Pored nje je stajao muškarac kojeg do sada nikad nisam upoznala, ali sam čula mnogo o njemu. - To je njen brat.

Nathaniel je podigao obrvu. Nije bila tajna da je Jake nedavno pušten sa rehabilitacije. Zabrinula sam se kada mi je Meagan rekla da će i on biti ovde, ali me je uverila da je odradio terapiju.

- Prijavio se za posao u Lukeovoj galeriji u predgrađu. - Meagan mi je rekla to pre par sati kada mi ga je pokazala.

- Ne u ovoj? - Upitao je Nathaniel.

- Sumnjam da Meagan želi da je brat vidi sa Lukeom kada nisu kao... spojeni.

- Spojeni? - Prošaputao mi je uz uho. - Pretpostavljam kada je ima golu i vezanu dok kao lajavu derište i radi po njenoj guzi sa flogerom ili dva?

- Da - zagrcnula sam se. - Upravo tako.

Zapravo, sinoć smo bili u klubu i upravo to je i radio.

- Shvatam - pogledao je po klubu. - Da li si videla Lynne?

Lynne nam je prišla pre par nedelja i pitala da se pridruži našoj BDSM grupi. Prihvatili smo i obezbedili joj da večeras prisustvuje žurci kako bi upoznala Lukea i neke od ostalih članova. Objasnili smo joj da prvo mora sve da upozna u okruženju van igraonice.

Podigla sam se na prste. - Bila je kod šanka kada sam je poslednji put videla. Ne znam da li je i dalje tamo ili ne.

- Jeste. - Nathaniel je imao bolji pogled na šank obzirom da je dosta viši od mene.

- Da li je sama?

- Izgleda tako.

Uzdahnula sam. - Stvarno sam se nadala da će upoznati neke ljude. Brinem se za nju. Naročito jer mnogo vremena provodi sa Henryjem i Elizabethom. Mislim, izgleda da nema baš srećan društveni život.

- Nadam se da joj nismo učinili medveđu uslugu kada smo je primili. - Nathaniel je izgovorio ono što sam se ja bojala da kažem.

- I ja se nadam. - Ali, bila je odlična sa decom, nisam želela da je izgubim. I već je planirala da uzme online časove kako bi dobila diplomu učiteljice. - Možda će trebati više truda oko nje.

- Sve dok znamo da je odrasla žena i da zna da brine o sebi i da donosi sopstvene odluke.

Zakolutala sam očima na to upozorenje. - Nemam nameru da joj budem mama.

- Ne brinem zbog tvog materinskog instinkta. - Verovatno je video nekog poznatog i klimnuo je glavom.

- Ne brineš?

- Zdravo. Nathaniele, Abby.

Okrenula sam se i ugledala Simona, Lynneinog bivšeg i jedinog sa kojim je probala dom/pokorna vezu.

- Zdravo, gospodaru Simon - rekla sam dok sam u glavi vrtela mogućnosti.

- Ne, definitivno nije tvoj materinski instikt - uzdahnuo je Nathaniel pored mene. - Brine me tvoj prvodadžijski instikt.

Kraj

